②

மரபியல்

(IDIOMS AND USAGES)

1. வழக்கியல் வகை

சொற்களும் சொற்றொடர்களும் வழங்கிவருவது வழக்கு.

அது, இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு என இருபாற்படும்.

இயல்பு வழக்கு

1. இலக்கணமுடையது,
2. இலக்கணப்போலி,
3. மரூஉ.

என மூவகைப்படும்.

இலக்கணந் தவறாத சொல்லும் சொற்றொடரும் இலக்கண முடைய (இலக்கண) வழக்காம்.

எ–டு. யானை, யானை மலையில் வாழும்.

இலக்கணம் சிறிது தவறியும் இலக்கணமுடையது போல வழங் கும் சொல்லும் சொற்றொடரும், இலக்கணப் போலி வழக்காம்.

எ–டு. விசிறி – சிவிறி (எழுத்துமுறை மாற்று)
கோவில் – கோயில் (உடம்படுமெ–ம் மாற்று)
நகர்ப்புறம் – புறநகர் (சொன்முறை மாற்று)

சொற்களும் சொற்றொடரும் மருவி வழங்குவது மரூஉ வழக்காம். மருவுதலாவது சிதைதல் அல்லது குறுகுதல்.

எ–டு. வாழ்நன் – வாணன்.
திருச்சிராப்பள்ளி – திருச்சி.

தகுதி வழக்கு

1. இடக்கரடக்கல்,
2. மங்கலம்,
3. குழூஉக்குறி.

என மூவகைப்படும்.

அவையில் சொல்லத்தகாத இடக்கரான பொருளை அல்லது கருத்தை அடக்கி (அஃதாவது மறைத்து)ச் சொல்வது, இடக்கரடக்கல் வழக்காம்.

எ–டு. 'பன்றியொடு சேர்ந்த கன்றும் பவ்வீ தின்னும்.'

அமங்கலமான கருத்தை மங்கலச் சொல்லாலும் சொற்றொட ராலும் குறிப்பது, மங்கல வழக்காம்.

எ–டு. துஞ்சினான்
இறைவன் திருவடி நிழலடைந்தான்
இயற்கை யெ–தினான் (செத்தான்)
திருநாடலங்கரித்தான்
பெரும்பிறிது (சாவு) உற்றான்

பிறர்க்குப் புலனாகாதவாறு, ஒரு குழுவார் மட்டும் தமக்குள் மறைபொருளவாக வழங்கும் குறிகள் அல்லது சொற்கள், குழூஉக் குறியாம்.

எ–டு. கருந்தலை (¼)
இருகுரங்குக்கை (முசுமுசுக்கை)

குறிப்பு: ஒரு நாட்டில் ஒரு பகுதிக்கே சிறப்பாயுரிய திசை வழக்கையும், உயர்ந்தோரல்லாதார் வழங்கும் இழிவழக்கையும், அயன் மொழி தழுவிய அயல்வழக்கையும், கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் வழங்குதல் கூடாது.

திசை வழக்கு

எ–டு:	தஞ்சை	கெட்டுப் போயிற்று
	வடார்க்காடு	தாரைவார்ந்து போயிற்று
	கோவை	கூடப்போயிற்று (காணாமற் போயிற்று)

திசைவழக்கு, அவ்வவ் விடத்திற்கு ஏற்கும்; நாடு முழுமைக்கும் ஏற்காது.

இழிவழக்கு

வெளுத்துவாரிவிட்டான், கம்பியை நீட்டிவிட்டான், அந்தப் பருப்பு இங்கே வேகாது.

அயல் வழக்கு

பிழை	திருத்தம்
விளையாட்டில் நன்றா–ச் செ–தார்கள்.	நன்றா– விளையாடினார்கள்.
பயிற்சியெடுக்க வேண்டும்.	பயிற்சி செ–யவேண்டும்.
கூட்டத்திற் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.	கூட்டத்தைச் சேர்ந்து நடத்துங்கள்.

இங்குக் கூறிய அயல்வழக்கு ஆங்கிலமொழியைத் தழுவியது.

சில சொற்கள், உலகவழக்கில் ஒருவகைப் பொருளும் செ-யுள் வழக்கில் ஒருவகைப் பொருளும் தரும். கட்டுரைகளில், இடத்திற்கேற்ப இருவகையு ளொன்றைத் தழுவலாம்.

எ–டு. நாற்றம் = தீநாற்றம் (உலக வழக்கு)
நாற்றம் = நறுநாற்றம் (செ–யுள் வழக்கு)

2. பெயர்ச்சொல்

(1) பண்புப் பெயர்கள்

கருமை=பெருமை, வலிமை, பழைமை, கொடுமை, கீழ்மை, தீமை.

கருங்கண் = கண்ணேறு (திரு டிதோஷம்).

கருங்கந்து = நெற்களத்தில் பொலிக்கு அடுத்து விழும் பதர்.

கருங்கறி = வளமான சதை.

கருங்காடு = சுடுகாடு.

சுருங்கா- = இளம்பாக்கு, கொஞ்சங்குறைய முற்றிய கா-.

கருங்குணம் = தீக்குணம்

கருங்கூத்து = இழிதரக் கூத்து, அநாகரிகக் கூத்து.

கருங்கை = வேலையில் அடிபட்டுக் கருத்த கை, வலிய கை, கொல்லுங்கை

கருஞ்சரக்கு = கூலம் (தானியம்), சாறாயம்

கருஞ்சார் = இடுப்புப் பொருத்து (Hip-Joint)

கருஞ்செ- = நன்செ-.

கருஞ்சேவகம் = பெருவீரச் செயல்

கருந்தமிழ் = கருகலான தமிழ்.

கருந்தரை, கருநிலம் = பாழ்நிலம், பயன்படாத நிலம்.

கருந்தலை = போரில் இறக்கும் தலை,முடிவு.

கருந்தனம் = பெருஞ்செல்வம், பொன்.

கருந்தாள் = அறுபட்ட தாளடி.

கருந்திட்டை, கருந்திடர் = பெரிய மேடு.

கருந்தொழில் = உறுதியான வேலைப்பாடு,கடுவுழைப்பு,
கொலைத்தொழில்.

கருநடம் = இழிதர நடம்.

கருநாக்கு = தீயநாக்கு.

கருநாக்கன் = கஞ்சன், தீயன்.

கருநாடகம் = இழிதர நாடகம், அநாகரிக நாடகம்.

கருநாழிகை = இரவு.

கருநாள் = அமங்கலநாள், தீநாள்.

கருநீலப்பிறப்பு = நரகநிலைக்குச் சிறிது மேற்பட்ட பிறவி

கருநூல் = சூரிய (செ-வினை)நூல்.

கருப்பு = பே-, பஞ்சம்.

கரும்பாடு = ஏரியில் அல்லது குளத்தில் கரைக்கும்
நீருக்கு இடையிலுள்ள நிலம்

கரும்பிறப்பு = நரகப்பிறவி

கருமகன் = சண்டாளன், கொல்லன்.

கருமகள் = சண்டாளி.

கருமானம் = சூனியவித்தை.

கருமேனி = பொந்துடம்பு (தூலசரீரம்)

கருவலி = மிகுந்த பலம்.

கருவாளி = மதிநுட்பன்.

கருவினை = பாவம், தீவினை,

கருவூலம் = பொக்கிஷவறை,

கார்வினை = பாவத்தொழில், தீச்செயல்.

காரறிவு = மயக்கம் பொருந்திய அறிவு.

செம்மை = செவ்வை, நேர்மை, ஒழுங்கு, துப்புரவு, அழகு, பெருமை, சிறப்பு, நன்மை.

செங்களம் = போர்க்களம்.

செங்காய் = பழுக்கும் பருவக்காய்

செங்காய்ப்புண் = பழுக்காத புண்.

செங்குணக்கு = நேர்கிழக்கு.

செங்குத்து = நேர்குத்து.

செங்கை = கொடைக்கை.

செங்கோடு = செங்குத்தான மலை.

செங்கோல் = நேர்மையான ஆட்சி, நேரான கோல்.

செஞ்ச,செஞ்செவே = நேராக, முழுதும்.

செஞ்சம்,செஞ்சு = (நேர்மை), சரிமை(correctness), முழுமை.

செஞ்செல் = நேர்மையான செயல்.

செஞ்செவியர் = செல்வர்.

செஞ்செழிப்பு = பெருஞ்செழிப்பு, ஏராளம்

செஞ்சொல் = திருந்திய சொல், வெளிப்படைச்சொல்.

செஞ்சோறு = அரசன் தன்பொருட்டுப் போரில் இறக்கக் கருதிய வீரனுக்குக் காலமெல்லாம் அளிக்கும் சோறு,

செஞ்ஞானி = சிறந்த ஞானி.

செந்தட்டு = அந்தரத் தட்டு,தன்மேல் விழும் அடியைத் தடுக்கை, ஏவின காரியத்தைத் தட்டுகை.

செந்தமிழ் = இலக்கணத்தமிழ் ,தூய தமிழ்.

செந்தவிப்பு = செழிப்பு.

செந்தூக்கு = நேராகத் தூக்குகை.

செந்தொடை = மோனை யெதுகையில்லாத யாப்பு,

செந்நடை= செவ்விய நடை,

செந்நெறி = செவ்விய வழி, நன்னெறி.

செந்நிலம் = போர்க்களம்.

செந்நிறுவுதல் = நன்னெறியில் நிறுத்துதல்.

செம்பத்தி = உண்மையான அன்பு,

செம்பாகம், செம்பாதி,செம்பால், = நேர்பாதி.

செம்புண் =ஆறும் நிலையிலுள்ள புண்,

செம்பொருள் = நேர்பொருள், உண்மைப் பொருள்,
சிறந்தபொருள், கடவுள், அறம்.

செம்மல் = தலைமை, வலிமை, தலைவன், இறைவன்.

செம்மாத்தல் = இறுமாத்தல், மிகமகிழ்தல்.

செம்மொழி = நற்சொல், திருந்தியமொழி.

நீலம்

நீலன் = கொடியன்.

நீலி = கொடியவள்.

பசுமை=இளமை, ஈரம்,குளிர்ச்சி,அழகு, இனிமை. புதுமை, வேகாமை,

பச்சுடம்பு, பச்சையுடம்பு = பிள்ளைப்பேற்றால் இளந்தவுடம்பு,

பச்சை = இடக்கர், வெளிப்படை.

பச்சைக்கள்ளன் = பெருந்திருடன்.

பச்சைக்குறவன் = பெரும்பாசாங்குக்காரன்.

பச்சைக்கொல்லன் = வேலைத்திறமையற்ற கொல்லன்.

பச்சைப்பதம்= கூலத்தின் முற்றாப்பருவம், நன்றா- வேகாத நிலை.

பச்சைப்புண் பசும்புண் = ஆறியிராதபுண், புதுப்புண்.

பச்சைப்புளுகன் = பெரும்பொ-யன்.

பச்சைப்பூ = பால்குடிக்கிற குழந்தை.

பச்சைப்பேச்சு = இடக்கர்ப்பேச்சு, மறையாப்பேச்சு.

பச்சைப்பொ- = முழுப்பொ-.

பச்சைப் பசும்பொ- = பெரு முழுப்பொ-.

பச்சைமண் = இளங்குழந்தை.

பச்சைவெட்டு = பக்குவம் செ-யப்படாத நிலை, பழுக்காதநிலை.

பச்சைவெட்டுக்கல் =சுடாத கல்,

பசுங்குடி = யோக்கியமான குடி, உழவன்.

பசுந்தமிழ், பைந்தமிழ் = இனிய தமிழ்.

பசும்பை = வணிகர் தோளில் மாட்டிக்கொள்ளும் நீண்ட பை,

பைங்கூழ் = இளம்பயிர்

பைஞ்சேறு = சாணம்,

பொன்மை = பொலிவு, அழகு, விளக்கம்,

பொற்ப = பொலிவு பெற.

வெண்மை = வெறுமை, வெளிப்படை, அறிவின்மை, கள்ளமின்மை, உள்ளீடின்மை,

வெண்கடன், வெண்ணிலைக்கடன் = ஈடுகாட்டாது வாங்குங் கடன்.

வெண்காவல் = வெறுங்காவல் (simple imprisonment)

வெண்கை = தொழில் செ-து பழகாத கை.

வெண்சோறு = வெறுஞ்சோறு.

வெண்டேர் = கானல் (mirage)

வெண்ணிலம் = வெறுந்தரை, மணல்தசை.

வெண்ணோவு, வெண்ணோக்காடு = பிள்ளைப்பேற்றிற்குமுன் உண்டாகும் வெறு வேதனை

வெண்பதம் = இளஞ்சூட்டுப்பதம்.

வெண்பாட்டம் = முன்பணமின்றி விடுங் குத்தகை.

வெண்புழுக்கல், வெண்புழுக்கு, இளம்புழுக்கலரிசி = இளம் புழுக்கல்,

வெண்புழுங்கல்

வெண்மட்டக்கருத்து = மேலெழுந்தவாரித் தீர்மானம் (Superficial Judgment).

வெண்மட்டம் = மேலெழுந்தவாரி, நுணுக்கமின்மை.

வெண்மட்டவேலை = நுணுக்கமில்லாத வேலை, மேலெழுந்த வாரியாகச் செ-யும் வேலை.

வெள்வீச்சு = ஆடம்பரப்பேச்சு.

வெள்வெடி = குண்டு இல்லாத தோட்டா.

வெள்ளந்தி = கள்ளங்கவடற்றவன்.

வெள்ளடி = சாதாரணம்.

வெள்ளடிவெருட்டு = பெட்டைமிரட்டு.

வெள்ளவெளி = பரவெளி.

வெள்ளறிவு = அவிவேகம்.

வெள்ளிடி = கோடையில் மழைபெ-யாது இடிக்கும் இடி, எதிர் பாராது திடுமென வரும் துன்பம்.

வெள்ளிடை, வெள்ளிடைமலை = மிகத் தெளிவாயிருப்பது.

வெள்ளிது = வெளிப்படையானது.

வெள்ளிலை = வெற்றிலை.

வெள்ளுயிர் = தூய ஆன்மா.

வெள்ளுருட்டு = வெற்றச்சுறுத்தம்.

வெள்ளுழவு = சிறிது ஈரமுள்ள நிலத்தில் உழும் உழவு.

வெள்ளெழுத்து = எழுத்து விளக்கமா-த் தெரியாமைக்கேதுவான பார்வைக்குறை (long sight).

வெள்ளென = அதிகாலையில், இருட்டுமுன், குறித்த காலத்திற்கு முன்பே.

வெள்ளேடு = வெற்றேடு.

வெள்ளேறன் = பழுதான இரும்பு (scrap iron).

வெள்ளை = கள்ளமற்றவன்.

வெள்ளைக்கவி = பொருட்செறிவில்லாத பாட்டு.

வெள்ளைக்கோட்டி = பயனில்பேச்சு, பயனிலபேசும் அறிவிலார் கூட்டம்.

வெள்ளைச்சொல் = எளிய சொல், திருந்தாச் சொல்.

வெள்ளைத் தமிழ் = எளிய நடைத் தமிழ்.

வெள்ளைத்தனம் = கள்ளமின்மை.

வெள்ளைநோக்கு = கள்ளமற்ற பார்வை.

வெள்ளைப்புண் = ஊன்வெளுத்து எளிதி லாறாத புண்.

வெள்ளைப்பூச்சு = தவற்றை மறைக்கை.

வெள்ளைப் பேச்சு = வெளிப்படையான பேச்சு, கள்ளமற்ற பேச்சு.

வெள்ளைபூசுதல் = தவற்றை மறைத்தல்.

வெள்ளைமகன் = மூடன்.

வெள்ளைமதி = அறியாமை, அறிவுக்குறைவு.

வெள்ளைமழை = சிறு மழை.

வெள்ளை மனம் = கவடற்ற மனம்.

வெள்ளொக்கல் = குற்றமற்ற இனம், செல்வமுள்ள கிளைஞர்.

வெள்ளோக்காளம் = உமிழ்நீரைமட்டும் வெளியேற்றும் குமட்டல்.

வெள்ளோட்டம் = புதுத் தேரை முதன்முதலாக ஓட்டிப் பார்த்தல், பயன்படுத்துவதற்கு முந்திய நோட்டம் (பரீட்சை).

வெள்ளோலை = எழுதப்படாத ஓலை.

(2) மரபுப்பெயர்கள்

i. ஆண்பாற்பெயர்:

உயிரினப்பெயர்	ஆண்பாற்பெயர்
யானை, பன்றி	களிறு
குரங்கு	கடுவன், திம்மன்
எருமை	கண்டி
பன்றி	கேழல்
புல்வா–, புலி உழை, மரை, கவரி, கராம், யானை, பன்றி, எருமை.	ஒருத்தல்
அரிமா, பன்றி, புல்வா–[1], உழை[2], கவரி, எருமைமாடு, மரை, சுறா,	ஏறு
அரிமா, புலி, குரங்கு, பனை	ஏற்றை
மாடு, எருமை, புலி, மரை, புல்வா–, சுறா, முதலை, இடங்கர்[3], கராம்[4], வரால், வாளை, மயில், புல்லூறு	போத்து

உயிரினப்பெயர்	ஆண்பாற்பெயர்
புல்வா–	இரலை
புல்வா–, உழை, முசு	கலை
ஆடு	மோத்தை, தகர், உதள், அப்பர், மேழகம் (ஏழகம்), செச்சை.
பறவைகள், குதிரை	சேவல்
குதிரை, மாடு, புல்வா–	சே
மாட்டுக்கன்று, எருமைக் கன்று	சேங்கன்று

1, 2. – புல்வா–, உழை மான்வகைகள்

3, 4. – இடங்கர், கராம் என்பன முதலைவகைகள்.

ஆடு, மாடு, எருமை	கடா
மாடு, எருமை, யானை	பகடு
மாடு	காளை, எருது

ஆண்பாற்குச் சிறப்புப்பெயர் பெறாத உயிரினங்களின் ஆண்பாலெல்லாம், ஆண் என்னும் அடைமொழி பெற்ற பொதுப்பெயராற் குறிக்கப்பெறும்.

எ–டு. ஆண்கரடி, ஆண்பல்லி.

ii. பெண்பாற்பெயர்

உயிரினப்பெயர்	பெண்பாற்பெயர்
யானை	பிடி
ஒட்டகம், குதிரை, கழுதை, மரை	பெட்டை
பறவைகள்	பெட்டை, பெடை, பேடை
கோழி, கூகை, மயில்	அளகு
புல்வா–, நவ்வி[5], கவரி	பிணை
பன்றி, புல்வா–, நா–	பிணா, பிணவு, பிணவல்
கரடி	பிணவு
மாடு, எருமை, மரை	ஆ, ஆன்
மாடு, எருமை, மரை, நந்து, (சங்கு)	நாகு
ஆடு	மூடு, கடமை, மறி
பன்றி, நா–, நரி	பாட்டி
குரங்கு, முசு[6], ஊகம்[7]	மந்தி
மாடு, எருமை	கிடேரி

பெண்பாற்குச் சிறப்புப்பெயர் பெறாத உயிரினங்களின் பெண்பாலெல்லாம், பெண் என்னும் அடைமொழி பெற்ற பொதுப்பெயராற் குறிக்கப்பெறும்.

எ–டு. பெண்மடங்கல், பெண்பல்லி.
மடங்கல் = சிங்கம்.

iii. இளமைப்பெயர்

உயிரினப்பெயர்	இளமைப்பெயர்
பறவைகள், ஊர்வன	பார்ப்பு, பிள்ளை
பறவைகள், நண்டு, மீன், தேள்	குஞ்சு
காக்கை, கிளி, கீரி	பிள்ளை
மூங்கா, வெருகு	குட்டி, பறழ்
அணில்	குட்டி, பறழ், பிள்ளை
எலி	குட்டி, குஞ்சு
பன்றி, புலி, முயல், நரி	குருளை, குட்டி, பறழ், பிள்ளை
நா–	குருளை, குட்டி, பறழ்
ஆடு, குதிரை, நவ்வி, உழை, புல்வா–, மான், அழுங்கு	மறி

5. நவ்வி ஒருவகை மான்

6, 7 – முசு, ஊகம் என்பன குரங்கு வகைகள்

குரங்கு	குட்டி, மகவு, பிள்ளை, பறழ், பார்ப்பு
ஆடு, குதிரை, மான்	குட்டி
யானை, குதிரை, கழுதை, கடமை, ஆன், எருமை, மரை, கவரி, கராம், ஒட்டகம்	கன்று
யானை, ஆ, எருமை, கடமை, மரை, குரங்கு, முசு, ஊகம்	குழவி
அரிமா, ஓநா–	குருளை, குட்டி
மாந்தன்	குழவி, மகவு, பிள்ளை, சே–, குழந்தை, பாப்பா
ஆளி	அணங்கு
யானை	கயந்தலை, களபம், கன்று
கரடி	குடாவடி, குட்டி
காசறை (கத்தூரிமான்)	கரு
நாவி (புனுகுபூனை)	பிள்ளை
உடும்பு, ஓணான், பாம்பு	குட்டி
மாடு, எருமை	கன்று
பூனை, வாவல் (வௌவால்)	குட்டி
பேன்	செள்
பயிர்கள், செடிகள்	நாற்று
மரங்கள்	கன்று
தென்னை	பிள்ளை

பொதுவாக, முட்டையிடுபவற்றின் இளமைப்பெயர் குஞ்சு என்பதும், நேரடியாக ஈனுபவற்றின் இளமைப்பெயர் குட்டி என்பதுமாகும்.

பிள்ளைகுட்டி கடைக்குட்டி முதலிய வழக்குகளில், குட்டி என்னும் பெயர் மக்கட்கும் உரியதாகும்.

சில உயிரினங்களின் இளமைப்பெயர், ஏதேனும் ஓர் அடை மொழி பெற்ற பொதுப்பெயராகவே வழங்கும்.

எ–டு. நரிக்கெளிறு, அரைத்தவளை, குட்டிவிளா, பிள்ளை விளாத்தி.

iv. சினைப்பெயர்

இலைப்பெயர்	முதற்பெயர்	சினைப்பெயர்
	தென்னை, பனை முதலியவை	ஓலை
	சோளம், கரும்பு முதலியவை	தோகை
	நெல், புல் முதலியவை	தாள்
	வாழை, மா முதலியவை	இலை
பிஞ்சுப்பெயர்:	தென்னை, பனை	குரும்பை
	மா	வடு
	பலா	மூசு
	வாழை	கச்சல்

வித்துப்பெயர்:	மிளகா–, கத்தரி முதலியன	விதை
	நெல், சோளம் முதலியன	மணி
	ஆமணக்கு, வேம்பு முதலியன	முத்து
	பலா, மா முதலியன	கொட்டை
உள்ளீட்டுப்பெயர்:	நெல், கம்பு முதலியன	அரிசி
	அவரை, துவரை முதலியன	பருப்பு
	வாழை, மா முதலியன	சதை
	பலா, சீத்தா முதலியன	சுளை
	முருங்கை, கற்றாழை முதலியன	சோறு
குலைப்பெயர்:	மா, புளி முதலியன	கொத்து
	முந்திரி, ஈந்து முதலியன	குலை
	வாழை	தாறு
	நெல், சோளம் முதலியன	கதிர்

இங்ஙனமே, பிற சினைப்பெயர்களையும் மரபுப்படி வழங்குக.

v. ஆடையணிப்பெயர்

ஆடவர்க்குரியன	பெண்டிர்க்குரியன
வேட்டி	சேலை, புடைவை
ஏத்தாப்பு	மாராப்பு (மார்யாப்பு)
கடுக்கன்	கம்மல்
கழல்	சிலம்பு

vi. மே-ப்பன்பெயர்

விலங்குப்பெயர்	மே-ப்பன் பெயர்
ஆடு	இடையன், ஆட்டுக்காரன்
மாடு	இடையன், மாட்டுக்காரன்
குதிரை	பாகன், தோட்டி
யானை	பாகன்

பிற விலங்குகளின் மே-ப்பரைக் குறித்தற்கு, விலங்குப் பெயருடன் ‘காரன்’ என்னும் பின்னொட்டையாவது, ‘மே-ச்சி’ என்னும் பெயரையாவது, சேர்த்துக்கொள்க.

எ–டு. பன்றிக்காரன், பன்றிமே–ச்சி.

3. வினைச்சொல்

(1) இசைக்கருவி வினைகள்

தோற்கருவிகள்: கஞ்சிராத் தட்டினார், மதங்கம் (மிருதங்கம்) தட்டினார், தவல் அடித்தார், பறையறைந்தார், தப்பு அடித்தார், முரசு அறைந்தார், கொட்டுக் கொட்டினார்.

துளைக்கருவிகள்: குழல் ஊதினார், நாதசுரம் ஊதினார், இசைத்தார்; சங்கு ஊதினார், வா–வைத்தார், குறித்தார்; கொம்பு ஊதினார், வா– வைத்தார், குறித்தார்.

நரம்புக்கருவிகள்: கின்னரி (fiddle) இழுத்தார், இசைத்தார், எழுவினார்; யாழ் (வீணை) எழுவினார், உளர்ந்தார், முரன்றார், இசைத்தார்; தம்புரா மீட்டினார்; கோட்டு எழுவினார், இசைத்தார்; சித்தார் இசைத்தார், எழுவினார்.

கஞ்சக்கருவிகள்: சாலர் அடித்தார், தட்டினார்; முகர்சிங்கு அடித்தார்; சப்பளாக்கட்டை அடித்தார், தட்டினார்; கிறிக்கட்டை அடித்தர்.

பலவகைக் கருவிகள்: இயம் இயம்பினார்; இசைக்கருவிகளை இசைத்தார், இயக்கினார்.

(2) உண்டி வினைகள்

உண்பன: சோறு உண்டார், சாப்பிட்டார்; சாப்பாடு சாப்பிட்டார்; உணவு உண்டார்.

தின்பன: பலகாரம் தின்றார், சிற்றுண்டி அருந்தினார்.

பருகுவன: தண்ணீர் குடித்தார், காப்பி குடித்தார்; மோர் குடித்தார், உறிஞ்சினார் காப்பி சாப்பிட்டார், தண்ணீர் சாப்பிட்டார் எனக் கூறுதல் வழுவாம்.

(3) மழை வினைகள்

மழை தூறினது, மழை பெ-தது, மழை பொழிந்தது (சொரிந்தது), மழை கொட்டினது (ஊற்றினது).

இவ் வினைகள், முறையே மேன்மேலும் வலிதா-ப் பெ-யும் நிலைகளைக் குறிக்கும்.

(4) சினை வினைகள்

i. அடிவினைகள்

அடிக்கீழ்ப்படுதல் = ஒருவன் இன்னொருவனுடைய ஆணைக் குள்ளாதல்.

அடிசா-தல் = அடியில் நிழல்சா-தல்.

அடிதிரும்புதல் = அடியில் நிழல் சா-தல், உச்சிமேற் கதிரவன் மேற்கு நோக்கிச் சா-தல்.

அடிதொடுதல் = பிறர் பாதந்தொட்டு ஆணையிடுதல்.

அடிநகர்தல் = இடம்விட்டுப் பெயர்தல்.

அடிப்படுதல் = கீழ்ப்படிதல்.

அடிபிடித்தல் = அடிச்சுவடு பற்றிப் போதல், தொடருதல், துப்பறிதல்.

அடிபார்த்தல் = நிழலளந்து பொழுதறிதல்.

அடிபிழைத்தல் = நெறிதவறி நடத்தல்.

அடிபிறக்கிடுதல் = பின்வாங்குதல், தோற்றோடுதல்.

அடிபெயர்தல், அடிபெயர்த்தல் = காலெடுத்துவைத்தல்.

அடியிரட்டித்தல் = முன்செல்லாமல் நின்ற இடத்திலேயே காலைத் தூக்கி வைத்தல்.

அடியிலேயறைதல், அடியுறைதல் = வழிபடுதல், அடிநிழலில் நிற்றல், ஒருவனுடைய பாதுகாப்பிற்குள்ளாதல்.

அடியொற்றுதல் = பின்பற்றுதல்.

அடிவிளக்குதல் = பாதங்கழுவி யுபசரித்தல்.

ii. கண்வினைகள்

கண்கலத்தல் = ஒருவரையொருவர் பார்த்தல், எதிர்ப்படுதல்.

கண்களவு கொள்ளுதல் = தான் பிறனைப் பார்ப்பதை அவன் காணாதவாறு தான் அவனைப் பார்த்தல்.

கண்கனலுதல் = கோபத்தாற் கண்சிவத்தல்.

கண்காட்டிவிடுதல் = கண்சாடையால் ஏவிவிடுதல்.

கண்கெடச்செ-தல் = அறிந்திருந்து தீமைசெ-தல்.

(எ–டு. வேட்டைக்காரன் தன் கூட்டாளியைக் கண்கெடச் சுட்டான்.)

கண்கெடப்பேசுதல் = கண்டொன்று சொல்லுதல்.

கண்சாத்துதல் = அன்போடு பார்த்தல்.

கண்சா-தல் = அறிவுதளர்தல், அன்புகுறைதல்.

கண்சுருட்டுதல் = அழகினால் வசீகரித்தல், ஒருவனுக்குத் தூக்க மயக்க மாதல்.

கண்செறியிடுதல் = முழுதும் பரவி அடைத்துக்கொள்ளுதல்.

கண்டுகழித்தல் = வெறுப்புண்டாகும்வரை நுகர்ந்து விலக்குதல், தானே சமைத்துச் சுவை அல்லது உண்ணும் ஆர்வம் கெடுதல்.

கண்டுகாணுதல் = கவனமா-ப் பார்த்தல்.

கண்டுபாவித்தல் = ஒரு வினையைப் பின்பற்றிச் செ-தல் (to imitate an action)

கண்ணகற்றுதல் = துயில்நீங்கி விழித்தல்.

கண்ணடைதல் = பயிரின் குருத்து வெளித்தள்ளாமல் நின்று போதல், பால் முதலியன வேறுபட்டுக் கெடுதல்;

(எ–டு. கண்ணடைந்த பால்.)

கண்ணழித்தல் = பதவுரை கூறுதல்.

கண்ணறுதல் = அன்புகுறைதல், நட்புக்குலைதல், நீங்குதல்.

கண்ணாற்சுடுதல் = கண்ணேறு (திரு டி) படப் பார்த்தல்.

கண்ணார்வித்தல் = கண்ணுக்கு இன்பமூட்டுதல்.

கண்ணிற்றல் = எதிர்நிற்றல்.

கண்ணுக்குக்கண்ணாதல் = மிக அருமையான உறவாதல்.

கண்ணூறுகழித்தல், கண்ணெச்சில்கழித்தல் = திரு டிதோஷம் போக்குதல்.

கண்ணெறிதல் = கடைக்கண்ணாற் பார்த்தல்.

கண்ணொட்டுதல் = கண் தூக்கநிலையடைதல்

கண்ணோடுதல் = விரும்பிய பொருள்மேற் பார்வை செல்லுதல், இரங்குதல்.

கண்திறத்தல் = உருவ ஓவியங்கட்கு விழியமைத்தல், பருகுமாறு இளநீரைச் சீவுதல், சிலந்தி அல்லது கொப்புளம் நுனியில் உடைதல், வானம் வெளிவாங்குதல், அறிவு உண்டாகுதல், கல்வி கற்பித்தல்.

கண்தெறித்தல் = பெருவெளிச்சத்தாற் கண்ணொளி மழுங்குதல்.

கண்பசத்தல் = துன்பத்தாற் கண்ணின் நிறம் மாறுதல்.

கண்படுதல் = தூங்குதல், திரு டிபடுதல்.

கண்பரிதல் = மூட்டறுதல்.

கண்பறைதல் = கண்ணொளி குறைதல்.

கண்பிதுங்குதல் = வேலைக் கடினத்தால் வருத்தமிகுதல்.

கண்புதைதல் = அறிவுகெடுதல்.

கண்மலர்தல் = விழித்தல்.

கண்மாறுதல் = தோன்றி உடனே மறைதல், நிலைதாழ்தல், அன்பு குறைந்து புறக்கணித்தல்.

கண்முகிழ்த்தல் = கண்மூடுதல், தூங்குதல்.

கண்மூடுதல் = இறத்தல்.

கண்வழுக்குதல் = கண்கூசுதல்.

கண்வளர்தல் = தூங்குதல்.

கண்வாங்குதல் = கண்ணைக் கவர்தல், கவனிப்பு நீங்குதல், தூர்வை யெடுத்தல்.

கண்விடுதல் = துளையுண்டாதல்.

கண்விதும்புதல் = காதலர் ஒருவரையொருவர் விரைந்து காண விரும்புதல்.

iii. கழுத்துவினைகள்

கழுத்திருந்து விடுதல் = பாரத்தாற் கழுத்து அமுங்குதல்.

(எ–டு. அவனுக்குக் கழுத்து இருந்துவிட்டது.)

கழுத்திற் கட்டுதல் = வலிந்து பொறுப்பாளியாக்குதல்.

கழுத்துக்கொடுத்தல் = தன் வருத்தம் பாராமற் பிறர் காரியத்தை ஏற்று நிற்றல், வாழ்க்கைப்படுதல்.

கழுத்துமுறித்தல், கழுத்தை முறித்தல் = வருத்துதல்.

கழுத்தைக்கட்டுதல் = விடாது நெருக்குதல்.

iv. காது வினைகள்

காதறுத்தல் = ஆவணத்தை (பத்திரத்தை) அறுதியாகத் தீர்த்துக் கிழித்தல்.

காதிலடிபடுதல் = ஒரு செ-தி அடிக்கடி கேட்கப்படுதல்.

காதுகிழித்தல், காதுகிள்ளுதல் = ஆவணத்தைத் தீர்த்துக் கிழித்தல்.

காதுகுத்துதல் = தாள் மூலையில் துளையிடுதல், வஞ்சித்தல்.

காதுபெருக்குதல், காதுவளர்த்தல் = காதுச் சோணையிலுள்ள துளையைப் பெரிதாக்குதல்.

காதைக் கடித்தல் = காதோரமாக முகத்தை வைத்து மறைபொருள் சொல்லுதல், கோட்சொல்லுதல்.

v. கால் வினைகள்

கால்கிளர்தல் = ஓடுதல், படையெடுத்துச் செல்லுதல்.

கால்கெஞ்சுதல் = கால் ஓ-ந்து மேற்கொண்டு நடக்கமுடியாதிருத்தல்.

கால்கொள்ளுதல் = விழாவிற்குத் தொடக்கம் செ-தல், சிலை செதுக்கக் கற்கொள்ளுதல், பரவி இடத்தை யடைத்தல்.

கால் சா-தல் = கெடுதல், அழிதல்.

கால் சீத்தல் = கோழிபோற் காலாற் கிளைத்தல், துடைத்துப் போக்குதல்.

கால் தாங்குதல் = காலையிழுத்து நடத்தல்.

கால் பின்னுதல் = நோயினாற் கால்கள் ஒன்றுக்கொன்று குறுக் காதல், முட்டிக்கால் தட்டுதல்.

கால் முளைத்தல் = குழந்தை நடக்கத் தொடங்குதல்.

(எ-டு. குழந்தைக்குக் கால் முளைத்துவிட்டது.)

கால் வாங்குதல் = கால் வழுக்குதல், உயிர்மெ- ஆகார நெடிற்குறி வரைதல்.

கால் வார்த்தல் = கொடிக்காலில் ஆடி மாதம் அகத்தி விதையை ஊன்றுதல்.

கால் விடுதல் = குலவுறவு நீங்குதல்.

கால் விழுந்துபோதல் = பக்கவாதத்தாற் கால் அசைவற்றுப் போதல்.

காலாட்டுதல் = நெசவுத்தொழில் செ-தல்.

காலாடுதுல் = முயற்சியாற் செல்வஞ் சிறந்திருத்தல்.

(எ-டு. அவனுக்கு இன்று காலாடுகின்றது.)

காலாணி யறுதல் = உள்ளங்கால் உரங்கெடுதல், வலிமை செல்வம் முதலியன குறைதல்.

காலாறுதல் = நடை ஓ-ந்து இளைப்பாறுதல், காலில் அரத்த வோட்டம் உண்டாக உலாவுதல்.

காலிறங்குதல் = மழைக்கா லிறங்குதல், அரையாடையின் அடிவிளிம்பு தாழ்தல்.

காலூறுதல் = வழிப்போக்குக் குறியாகக் காலில் தினவுண்டாதல், பிள்ளைகட்கு ஓடியாட விருப்புண்டாதல், கணவனுக்குப் பணம் வரற் குறியாக மனைவிக்குக் காலில் தினவுண்டாதல்.

காலூன்றுதல் = பந்தற்கால் நாட்டுதல், மழைக்காலிறங்குதல், நிலை பெறுதல்.

காலைச் சுற்றுதல் = தொடர்ந்து பற்றுதல்.

காலொட்டுதல் = குறைவைச் சரிப்படுத்துதல்.

காலோடுதல் = ஒரு காரியத்தில் முயற்சியுண்டாதல்.

அகலக்கால் வைத்தல் = அளவுக்குமிஞ்சிய இடங்களைக் கைப் பற்றுதல் அல்லது கொள்ளுதல்.

vi. கை வினைகள்

கைக்கோரணி காட்டுதல் = இறக்குந்தறுவாயிலிருத்தல்.

கைகலத்தல் = தழுவுதல், கூடுதல், சண்டையிடுதல்.

கைகவித்தல் = கைச்சாடையால் அடக்குதல், அபயமளித்தல்.

கைகாட்டுதல் = திறமை காட்டுதல்.

கைகாணுதல் = அனுபவத்தில் அறிதல்.

கை கெடுதல் = வறுமையடைதல்.

கைகொடுத்தல் = துன்பத்தில் உதவிசெ-தல், கை குலுக்கக் கை நீட்டுதல்.

கைகோத்தல் = நட்புச் செ-தல்.

கைச்சுழிப்படுதல், கைக்சுழியாதல் = சரியாக விதையாமையால் பயிர் சில விடத்திற் கூட்டமாக வளர்தல்.

கைசலித்தல் = கொடை ஓ-தல், வேளாண்மை (உபசாரம்) ஒழிதல்.

கைசோர்தல் = கைவிட்டுப்போதல், வறுமையடைதல்.

கைதலை வைத்தல் = பெருந்துயரடைதல்.

கைதளர்தல் = வறுமையடைதல்.

கை தருதல் = துன்பத்தில் உதவுதல்.

கைதாங்குதல் = கையால் தாங்குதல், கேடடையாமல் காத்தல்.

கைதாழ்தல் = செல்வநிலை தளர்தல்.

கைதிருந்துதல் = கையெழுத்து வினைத்திறமை முதலியன திருந்துதல்.

கைதீண்டுதல் = அடித்தல், தீய நோக்கொடு தொடுதல்.

கைதுடைத்தல் = விட்டு நீங்குதல்.

கைதூக்கிவிடுதல் = நீரில் அழுந்துவோரை எடுத்துக் காத்தல், வறுமையில் அல்லது துன்பத்திற் காத்தல்.

கைந்நிறுத்துதல் = நிலைநிறுத்துதல், அடக்குதல்.

கைநிமிர்தல் = வளர்ந்து பருவமடைதல்.

கைநீட்டுதல் = அடித்தல், கொடுத்தல், இரத்தல், திருடுதல்.

கைநீளுதல் = அடிக்கவோ, கொடுக்கவோ, திருடவோ கை நீளுதல்.

கைநனைத்தல் = பிறர் வீட்டில் பசியாற்றிக்கொள்ளுதல்.

கைநாட்டுதல் = கையெழுத்திடுதல்.

கைநெகிழ்தல் = கைதவறவிடுதல்.

கைநொடித்தல் = செல்வநிலை கெடுதல்.

கைநொடுநொடுத்தல் = கண்டதெல்லாவற்றையும் தொடுதல்.

கைப்பாடுபடுதல் = கையால் உழைத்தல்.

கைப்பிடித்தல் = மணஞ்செ-தல்.

கைப்பிடியா-ப் பிடித்தல் = நேரிற் கையாற் பிடித்தல், கையுங் களவுமா-ப் பிடித்தல்.

கைபார்த்தல் = உதவி நாடுதல். பொருள்களைத் தரம்பிரித்தல்.

கைபூசுதல் = உண்ட கையைக் கழுவுதல்.

கைபோட்டுக் கொடுத்தல் = கைபோட்டு ஒப்பந்தத்தை உறுதிப் படுத்தல்.

கைம்மறித்தல் = கையால் தடுத்தல், கைகவித்து விலக்குதல்.

கைம்மிகுதல் = அளவுகடத்தல்.

கைமுகிழ்த்தல் = கைகூப்புதல்.

கைமாறுதல் = ஒருவர் கையினின்று மற்றொருவர் கைக்குச் செல்லு தல், வேலையாள் மாறுதல், கட்சி மாறுதல், ஒழுக்கம் மாறுதல்.

கையடித்தல் = கையடித்து உறுதி தருதல்.

கையடிப்படுதல் = ஒரு பொருள் பல கை கடந்து செல்லுதல்.

கையடைத்தல் = பிறர் கையில் ஒப்புவித்தல்.

கையமர்த்துதல் = கையாற் சைகை காட்டி அமைதியாயிருக்கச் செ-தல், கையாற் சைகை காட்டி ஆள்களை அமர்த்துதல்.

கையயர்தல் = கைசோர்தல், நிலைமை தாழ்தல்.

கையரிக் கொள்ளுதல் = வாரி அரித்துக்கொள்ளுதல்.

கையழிதல் = செயலற்று வருந்துதல்.

கையறுதல் = ஒன்றுஞ் செ-யாமல் வருந்துதல்.

கையளித்தல் = ஒப்படைத்தல்.

கையிளைத்தல் = செல்வநிலை தளர்தல்.

கையுண்ணுதல் = பிறர் கையில் உண்டு வாழ்தல்.

கையைக் கட்டுதல் = ஒன்றும் செ-யாதபடி தடுத்தல்.

கையைக் கடித்தல் = நட்டமாதல்.

கையைக் குறுக்குதல் = செலவைக் குறைத்தல், கஞ்சனாதல்.

கையோடுதல் = வேகமாக எழுதுதல்.

கையுதிர்க்கொள்ளுதல் = விட்டு விலகும்படி கையசைத்துக் குறிப்பிடுதல்.

கைவருதல் = ஒன்றைச் செ-யக் கையெழுகை, தேர்ச்சி பெறுதல்.

கைவற்றுதல், கைவறளுதல் = பொருளறுதல், கொடை ஓ-தல்.

கைவாரங் கொள்ளுதல் = அதிகாரத்தை மேற்கொள்ளுதல், கூத்தை நிறுத்தும்பொருட்டுக் கையை உயரவெடுத்து வீசுதல்.

கைவிதிர்த்தல் = மறுப்பு, அச்சம் முதலியவற்றைக் குறித்துக் கையசைத்தல்.

கைவிரித்தல் = இன்மை குறித்தல், கொடை மறுத்தல்.

vii. செவி வினைகள்

செவிக்கேறுதல் = கேட்டற் கினியதா யிருத்தல்.

செவிக்கொள்ளுதல் = கேட்டல்.

செவிசா-த்தல் = இணங்கிக் கேட்டல்.

செவி தின்னுதல் = மறைபொருளாக ஓதுதல்.

செவிப்படுதல் = கேட்கப்படுதல்.

செவிமடுத்தல் = கேட்டல்.

செவியடித்தல் = யானைபோலக் காதாட்டுதல்.

செவியறிவுறுத்துதல் = நல்லறிவு புகட்டுதல்.

viii. தலை வினைகள்

தலைக்கட்டுதல் = அன்பா- நடத்துதல், பாதுகாத்தல், ஒப்புவித்தல்.

தலைக்கூடுதல் = ஒன்றுசேர்தல், நிறைவேறுதல்.

தலைக்கேறுதல் = பித்தவேகம் தலைக்கேறுதல், செருக்கு முதிர்தல்.

தலைக்கை தருதல் = கையால் தழுவி அன்பு காட்டுதல்.

தலை கனத்தல் = செருக்கு மிகுதல்.

தலைகுலுக்குதல் = உடன்பாடு இகழ்ச்சி முதலியவற்றைக் குறிக்கத் தலையசைத்தல்.

தலைச்செல்லுதல் = சென்று கூடுதல்.

தலைசிறத்தல் = மிகத் தலைமையாதல்.

தலைசுற்றியாடுதல், தலைசுற்றுதல் = இறுமாப்புக் கொள்ளுதல், செருக்குண்டாதல்.

தலை தடுமாறுதல் = கலக்கமடைதல், சீர்குலைதல்.

தலைதொடுதல் = தலையைத் தொட்டு ஆணையிடுதல்.

தலைநின்றொழுகுதல் = தலைமையாக நின்று அல்லது அணுகி நின்று பணிசெ-தல்.

தலைப்படுதல் = கூடுதல், எதிர்ப்படுதல், மேற்கொள்ளுதல், தலைமையாதல், தொடங்குதல்.

தலைப்போகுதல் = முடிவுவரை செல்லுதல்.

தலைமயங்குதல் = ஆள்நெருங்குதல், கலந்திருத்தல்.

தலைமேற்கொள்ளுதல் = மிகச் சிறப்பாயேற்றல், பொறுப்பேற்றல்.

தலையரங்கேறுதல் = தன் கல்வித்திறமையை முதல் முதல் அவையோர்க்குக் காட்டுதல்.

தலையளி செ-தல் = முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதல், சிறந்த அன்பு செ-தல்.

தலையைத் தடவுதல் = வஞ்சித்தல், ஏமாற்றிப் பொருள் பெறல்.

தலைவழித்தல் = தலைச்சவரம் பண்ணுதல், அளக்கும் படியின் தலையைத் தட்டுதல்.

ix. நாக்கு (நா) வினைகள்

நாக்குச்சாதல் = நாக்குச் சுவையுணர்ச்சியை இழத்தல்.

நாக்குத் தட்டுதல் = திக்கிப்பேசுதல், பூட்டின் நாக்குக் கெடுதல்.

நாக்குத் தடித்தல் = நா மரத்துப்போதல்.

நாக்குத் தாளம்போடுதல் = உணவுகொள்ள ஆவலாயிருத்தல், அளவுகடந்து நகையாடுதல் (பரிகசித்தல்).

நாக்குத் திருந்துதல் = உச்சரிப்புத் திருத்தமாயிருத்தல்.

நாக்குத் தெறிக்கப் பேசுதல் = பெரியோரைப் பழித்தல்.

நாக்கு நீட்டுதல் = அளவுகடந்து பேசுதல்.

நாக்கு நீளுதல் = அடக்கமின்றிப் பேசுதல்.

(எ—டு: அவனுக்கு நாக்கு நீள்கின்றது)

நாக்குப் புரளுதல் = சொல் தவறுதல்.

நாக்கு வளைத்தல் = பழித்தல்.

நாக்கு வாங்கிப் போதல் = இறும்பூதினால் (அதிசயத்தினால்) பேச முடியாதபடி நா உள்ளிழுக்கப்படுதல், தாகத்தால் நா வறளுதல்.

நாக்கு வாங்குதல் = நாவை உள்ளிழுத்தல், களைத்துப்போதல், களைக்கப் பண்ணுதல்.

நாக்கு விழுதல் = நாக்குத் திமிர்வாதப்படுதல்.

நாக்கொட்டுதல் = நா வறளுதல்.

நாவசைத்தல் = பேசுதல்.

நாவடைத்துப்போதல் = பேசமுடியாமற் போதல்.

நாவுழற்றுதல் = பொறாமைப்பட்டுப் பேசுதல்.

x. பல் வினைகள்

பல்லுப்படுதல் = வசைமொழி அல்லது சாபம் பலித்தல்.

பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு செ-தல் = கட்டாயத்திற்காக ஒன்றை வெறுப்புடன் செ-தல்.

xi. மண்டை வினைகள்

மண்டை துள்ளுதல் = செருக்கு மிகுதல்.

மண்டை வறளுதல் = எண்ணெ- முழுக்கில்லாமல் தலையெரிதல், மதிகெடுதல்.

xii. முக வினைகள்

முகங்காட்டுதல் = காட்சி கொடுத்தல்.

முகங் காணுதல், முகங் கொள்ளுதல் = கட்டி உடைவதற்குமுன் முனை வைத்தல்.

முகங் குறாவுதல் = துன்பத்தால் முகம் பொலிவிழத்தல்.

முகஞ் சின்னம்போதல் = வெட்கத்தால் முகங் கருகுதல்.

முகஞ்செ-தல் = நோக்குதல், தோன்றுதல், முன்னாதல்.

முகத்தி லருப்ப மிறங்குதல், முகத்தி லரும்புதல், முகத்திற் கரிக் கோடிடுதல் = மீசை முளைத்தல்.

முகந்தருதல் = பட்சங் காட்டுதல்.

முகந்திருத்துதல் = வாட்டந் தவிர்த்தல்.

முகம்புகுதல் = அருளுக்காக எதிர்சென்று நிற்றல்.

முகம் வழித்தல் = முகச்சவரம் செ-தல்.

முகமறுத்தல் = கண்ணோட்டமின்றிப் பேசுதல்.

முகமாதல் = உடன்படுதல்.

முகமுகம் பார்த்தல் = முகத்தை முகம் பார்த்தல்.

முகமுறிதல் = கண்ணோட்டங் கெடுதல், வெறுப்படைதல்.

முகமொட்டுதல் = சேவல்களைச் சண்டைக்கு எதிர்முகமாக்குதல்.

xiii. வயிற்று வினைகள்

வயிற்றிலிட்டுக்கொள்ளுதல் = பெருந்துயரால் உடம்பு நலியச் செ-தல்.

வயிற்றைத் திறத்தல் = கருக்கொள்ளுமாறு கடவுள் அருள்தல்.

வயிற்றைப் பெருக்குதல் = உண்ணும் அளவை அதிகப்படுத்துதல், நிரம்ப வுண்ணுதல்.

வயிறடைத்தல் = உண்ணும் விருப்பம் இல்லாதிருத்தல், மலடா யிருத்தல், கருத்தரிக்கும் தன்மையற்றுப்போதல்.

வயிறு கடித்தல், வயிறு கிண்டுதல், வயிறு கிள்ளுதல் = பசிநோவு மிகுதல்.

வயிறு கழுவுதல் = அரும்பாடுபட்டு உணவுதேடிப் பிழைத்தல்.

வயிறு வா-த்தல் = மகப்பெறுதல்.

வயிறு வாழ்தல் = வேண்டிய உணவு உடையவனாதல், உயிர் வாழ்தல்.

xiv. வா- வினைகள்

வா- திறத்தல் = புண்கட்டி உடைதல், பேசத்தொடங்குதல்.

வா-போக்குதல் = எளிதில் வாக்குக் கொடுத்தல்.

வா-மடுத்தல் = உட்கொள்ளுதல்.

வா- மலர்தல் = பேசுதல்.

வா-முட்டுப் போடுதல் = மறைபொருளை வெளியிடாதிருக்கு மாறு கையூட்டுக் கொடுத்தல்.

வா-மூத்தல் = பேச்சிற் சிறத்தல், பேசமுந்துதல்.

வா-மூழ்த்தல் = வா-மூடுதல், பேசாதிருத்தல்.

வா-மொழிதல் = அபிமந்திரித்தல்.

வா-வழங்குதல் = உண்ணுதல்.

வா-விடுதல் = ஒலித்தல்.

வாயாலெடுத்தல் = கக்கல்

வாயாவி போக்குதல் = கொட்டாவி விடுதல், வீண்பேச்சுப் பேசுதல்.

வாயிலே போடுதல் = பேசவொட்டாது குறுக்கிட்டுப் பேசித் தடை செ-தல்.

4. ஒருபொருட் பலசொற்கள்

ஒரே பொருள்பற்றிப் பல சொற்கள் வழங்கலாம்; அல்லது வழங்கு வதாகத் தோன்றலாம். அவையெல்லாம் பருப்பொருளில் ஒத்தனவே யன்றி, நுண்பொருளில் ஒத்தனவல்ல. அவற்றின் நுண்பொருளறிந்து அவ்வப் பொருளில் வழங்குதல் வேண்டும்.

எ–டு. **கொசு** என்பது, கட்டுக்கடை நீரிலும், இனிப்புப்பொருள்களிலும் மொ–த்துக் கொண்டிருந்து, மக்களைக் கடிக்காத ஒரு சிற்றீ வகை. **ஒலுங்கு** என்பது, சாக்கடையிலும் சதுப்பு நிலங்களிலுமிருப்பதா–, கொசுவினும் நீண்டு பருத்த தா–, மக்களின் குருதியை உறிஞ்சிக் குடிக்கும் ஒரு சிற்றீ வகை.

வாவல் (வௌவால்) என்பது, மரங்களில் தொங்கிக்கொண்டிருந்து கனி களையுண்டு வாழும் பெரு வௌவால். **துரிஞ்சில்** என்பது, சந்து பொந்துகளிற் புகுந்திருந்து, இரவில் ஊருக்குள் பறந்து திரிந்து, சிறு பூச்சிகளைப் பிடித்துத் தின்னும் சிறு வௌவால்.

சொல்லுதலைக் குறிக்கப் பல சொற்கள் உள. அவற்றின் நுண் பொருள் வருமாறு:

சொல்லுதல் - ஒருவனிடம் பொதுவாக ஒன்றைத் தெரிவித்தல்.

பேசுதல் - ஒரு மொழியைக் கையாளுதல்.

கூறுதல் - ஒன்றைக் கூறுபடுத்தி அல்லது வகைப்படுத்திச் சொல்லுதல்.

சாற்றுதல் - முக்கியமான செ-தியைப் பொதுமக்கட் கறிவித்தல்.

மொழிதல் - ஒவ்வொரு சொல்லையும் தெளிவா-ச் சொல்லுதல்.

என்னுதல் - ஒருவன் கூற்றைத் தெரிவித்தல்.

கிளத்தல் - ஒரு பொருளைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல்.

பன்னுதல் - பல பொருள்களுள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனி குறித்துச் சொல்லுதல்.

நுவலுதல் - நூற்பொருளை நுணுக்கமாகச் சொல்லுதல்.

உரைத்தல் - நூலுக்கு உரை கூறுதல் அல்லது ஒன்றை விளக்கிச் சொல்லுதல்.

நவிலுதல் - ஒரு சொல்லை அல்லது சொற்றொடரைப் பலகாலும் ஓதிப் பயிலுதல்.

பகர்தல் - ஒரு பொருளின் விலையைச் சொல்லுதல்.

நொடித்தல் - கதை அல்லது வரலாறு சொல்லுதல்.

செப்புதல் - ஒரு வினாவிற்கு விடை சொல்லுதல்.

அறைதல் - ஒன்றை உரக்க அல்லது வலியுறச் சொல்லுதல்.

மாறுதல் - உரையாட்டில் மாறி மாறிச் சொல்லுதல்.

விள்ளுதல் - ஒன்றை வெளிவிட்டுச் சொல்லுதல்.

விளம்புதல் - ஒன்றைப் பலர்க்கு அறிவித்தல்.

புகலுதல் - ஒன்றை விரும்பிச் சொல்லுதல்.

இசைத்தல் - ஒன்றைக் கோவைபட அல்லது ஒழுங்குபடச் சொல்லுதல்.

கழறுதல் - கடிந்து சொல்லுதல்.

இயம்புதல் - இன்னிசையுடன் சொல்லுதல்.

கரைதல் - அழுதுகொண்டு அல்லது இரங்கிச் சொல்லுதல்.

இங்ஙனமே ஏனைச் சொற்களின் நுண்பொருளையும் அறிந்து கடைப்பிடிக்க.

5. இணைமொழிகள் (Words in Pairs)

அக்கம் பக்கம் பார்த்துப் பேசு; **அக்குத் தொக்கு** இல்லாதவன் (அகதி); **அகடவிகடமா-**ப் பேசுகிறான்; **அஞ்சிலே பிஞ்சிலே** அறிய வேண்டும்; **அடக்கவொடுக்கமா** யிருக்கிறான்; **அடங்கியொடுங்கி**யிரு; **அடாடி படாடி**யா- (கடும்போரா-, பெருங் குழப்பமா-)க் கிடக்கிறது; அவன் இவனுக்கு **அடி தண்டம் பிடிதண்டம்** (முற்றிலும் அடிமைப்பட்டவன்); **அடுகிடை படு கிடையா-**க் கிடத்தல் (நினைத் ததைப் பெறுமளவும் ஒருவனது வீட்டின்முன் படுத்துக் கிடத்தல், பாயும் படுக்கையுமா-க் கிடத்தல்); **அடிப்பும் அணைப்புமா** யிருக்க வேண்டும்; **அடுப்பும் துடுப்புமா-** (சமைத்துக் கொண்டு) இருக்கிற நேரம்; **அடையலும் விடியலும்** குருடருக்கில்லை;

அண்ட பிண்டம் ஒத்த இயல்புடையன: **அண்டை வீடு அடுத்த வீடு** பகையாயிருக்கக் கூடாது; **அண்டை யய**லெல்லாம் தேடிப் பார்த்தேன்; **அந்தியுஞ் சந்தியும்** பூசை நடக்கிறது; **அயர்த்தது மறந்ததை** எடுத்துக் கொண்டு போ; **அரதேசி** (அகதேசி) **பரதேசிகட்கு** உணவளிக்க வேண்டும்; **அரிசி தவசி** விலையேறிவிட்டது; **அருவுரு**வாகிய இறைவன்; அவனுடைய **அருமை பெருமை** தெரியவில்லை; வேலையை **அரை குறை**யா- நிறுத்திவிட்டான்; **அல்லுஞ் சில்லுமா-** (சிறுசிறு தொகையா-)ப் பணம் செலவாகிவிட்டது; **அல்லும் பகலும்** பாடுபடுகிறான்; **அல்லை தொல்லை**யெல்லாம் தீரவேண்டும்; **அலுங்கிக் குலுங்கிப்** போயிற்று; **அலுக்கிக் குலுக்கிக்** கொண்டுவந்தான்; **அலுத்துப் புலுத்து** வந்திருக்கிறான்; **அலைத்துக் குலைத்துக்** கெடுத்துவிட்டான்; **அழிந் தொழிந்து** போயிற்று; **அழுகையுங் கண்ணீருமா-** வந்து சேர்ந்தான்; **அழுங்கிப் புழுங்கி** (பொறாமைமிக்கு)ச் சாகிறான்; **அழுத்தந் திருத்தமா-ப்** படித்திருக்கின்றான்; **அள்ளாடித் தள்ளாடி** நடக்கின்றான்; **அழுது தொழுது** வாங்கிவிட்டான்; **அற்ற குற்றம்** (கேடு பழுது) பார்க்க ஆளில்லை; **அறமறம்** அறிந்து ஒழுகவேண்டும்; **அறுக்கப் பொறுக்கப்** பாடுபட்டும் குடிக்கக் கஞ்சியில்லை; **அடுத்து மடுத்துக்** கேட்க வேண்டும்.

ஆக்கமுங்கேடும் அனைவர்க்கும் உண்டு; **ஆக்கியரித்துப்** போடுகிறவள் மனைவி; **ஆட்டும் பாட்டு**மாயிருக்கிறது அவன் வீடு; **ஆடல்பாடல்** கண்டுங் கேட்டும் களித்தான்; காதை **ஆட்டி அலைத்து** வருகிறாள்; தூணை **ஆட்டியசைத்துப்** பார்த்தேன்; **ஆடிப்பாடிச்** சென்றால் அவன் பரிசளிப்பான்; **ஆடியசைந்து** நடக்கின்றான்; **ஆடையணி** யலங்காரமும் வேண்டும்; **ஆடைக்கும் கோடைக்கும்** வற்றாத கிணறு; **ஆண்டான் அடிமை** என்ற வேறுபாடில்லை; **ஆதாளிபாதாளியா-** (ஆரவாரமா-) இருக்கிறது; **ஆதியந்தம்** இல்லாதவர் கடவுள். **ஆ-ந் தோ-ந்து** பார்த்து நட்புச் செ-யவேண்டும்; நேற்றிரவு கவுண்டருக்கு **ஆயிற்றுப் போயிற்று** என்று கிடந்தது; அவன் **ஆயிற்றா போயிற்றா** என்று அரட்டினான்; **ஆலே பூலே** என்று அலப்பிக்கொண்டிருக் கின்றான்; ஊர்முழுதும் **ஆழும்பாழுமா-** (அழிந்து)க் கிடக்கின்றது; **ஆளும் தேளும்** அற்ற இடம்; அவனை **ஆற்றித்தேற்றி** வை; **ஆற அமர** (பொறுமையா-)க் காரியஞ் செ-ய வேண்டும்; **ஆனைக்கும் பூனைக்கும்** உள்ள தூரம்.

இசகு பிசகா- நடக்கின்றான், அகப்பட்டுக் கொண்டான்; **இண்டும் இடுக்கும்** கைவிட்டுப் பார்த்தான்; **இயங்குதிணை நிலைத்திணை** (தாவர சங்கமம்) ஆகிய இருவகைச் சொத்தும் உண்டு; **இயலும் செயலும்** ஒத்திருக்கும்; **இழுப்பும் பறிப்புமா-**க் கிடக்கின்றது; **இளைத்துக் களைத்துப்** போனான்; **இன்னார் இனியர்** என்று அவனுக்கில்லை.

ஈகை யிரக்கம் (ஈவிரக்கம்) இருக்கவேண்டும்; **ஈடும் எடுப்பும்** (ஒப்பும் உயர்வும்) அற்றவன்; **ஈடுசோடு** இல்லாதவள்; **ஈயெறும்பு** மொ-க்கும்.

உடைநடையால் உயர்வு தாழ்வு அறியப்படும்; **உண்டியுறையுள்** வசதி இங்குண்டு; **உண்டுடுத்து** வாழவேண்டும்; **உருட்டும் புரட்டும்** என்னிடம் பலிக்காது; **உருண்டு திரண்டு** இருக்கும் உருளைக் கிழங்கு; **உருவும் திருவும்** ஒத்த காதலர்; **உள்ளது உரிய**தெல்லாம் விற்று விட்டான்; **உற்றார் உறவினர்** உதவுவர்.

ஊண் உடை சிறக்க வேண்டும்; **ஊண் உறக்கம்** ஒழிந்து வேலை செ-தான்; **ஊதியமும் இழப்பும்** வணிகத்திற்கியல்பு.

எக்கசக்கமா- (ஏறமுடியாமல்) இருக்கிறது மரம்; **எக்கச்சக்கமா-** (தப்பமுடியாதபடி) மாட்டிக்கொண்டான்; **எக்காளமும் ஏடாசியுமா-** (பரிகாசமா-)ப் பேசுகிறான்; **எ-படை எறிபடை** (அஸ்திர சஸ்திரம்) கொண்டு பொருதார்கள்.

ஏங்கித் தேங்கித் தவிக்கிறான்; **ஏட்டிக்குப் போட்டியா-ச்** செ-கிறான்; **ஏடாகோடம்** (ஏறுமாறு) பண்ணுகிறான்; **ஏமமும் சாமமும்** கூத்தாடுகின்றனர்; **ஏழை பாழை** பிழைக்க வேண்டும்; **ஏற்றத் தாழ்வு** சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடாது; **ஏற்றத் தாழ்ச்சி**யாயிருக்கிறது விட்டம்; ஏறஇறங்கப் பார்க்கின்றான்.

ஒட்டி யுலர்ந்து போயிற்று வயிறு; **ஒட்டு உறவு** அற்றுப் போ-விட்டது; **ஒண்டிசண்டியா-**க் காட்டுவழி போகக் கூடாது; **ஒன்றா-மன்றா-**க் (வேறுபாடின்றிக் கலந்து) குடியிருக்கிறார்கள்.

ஓட்டமும் நடையுமா-ப் போ-ச் சேர்ந்தோம்; **ஓட்டை உடைசல்** போட்டுவைக்கும் அறை; **ஓட்டை சாட்டை** யிருந்தால் கொடு; **ஓடியாடித்** திரிகிறான்; **ஓ -வு சா-வு** ஒருநாளும் எனக்கில்லை.

சரக்குக் **கங்குகரையற்று** கிடக்கின்றது; **கஞ்சிதண்ணீர்** அவனுக்குச் செல்லவில்லை; **கட்டியு முட்டியுமா–** உழுது போட்டிருக்கின்றான்; எதற்கும் ஒரு **கட்டுமட்டு** (அளவு) வேண்டும்; **கடாவிடைகளால்** பொருளை விளக்கினார்; **கண்டது கடிய**தெல்லாம் சொல்லக்கூடாது; **கண்டவன் கடியவ**னெல்லாம் வந்து சாப்பிட்டான்; **கணக்கு வழக் கில்லாமல்** கொண்டுபோனான்; **கண்டதுண்டமா–** நறுக்கிவிடுவேன்; **கண்ணீருங் கம்பலையுமா–**க் காலங்கழிக்கிறோம்; **கண்ணும் கருத்து மா–ப்** பேண வேண்டும்; **கத்திக்கதறிச்** சொன்னேன்; **கந்தல் கூளமா–** (கந்தரகோலமா–)க் கிடக்கின்றது; **கப்புங்கவருமா–க்** கிளைத்திருக் கின்றது; **கந்தலும் பொத்தலும்** உடுத்திக்கொண்டு திரிகின்றான்; **கரடு முரடான** துணி; **கரை துறை** தெரியவில்லை; **கல்லுங் கரடுமான** வழி; **கல்லுங் கரம்புமா–**க் கிடக்கின்ற நிலம்; **கல்வி கேள்விகளிற்** சிறந்தவன்; **கலியாணங் காட்சிக்குப்** போக மாட்டான்; கைகால்கள் **கழுக்கு மொழுக் கென்று** (பருத்துக் கொழ கொழத்து) இருக்கின்றன; **களங்க மளங்க மற்றுப்** பேச வேண்டும்; **கள்ளங்கவடில்லாதவன்; கற்பும் பொற்பும்** உடையவள்; **கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும்** விளங்கும் நடை; **கன்று கயந்தலை** (பிள்ளைகுட்டி); **கன்றுகாலி** வரும் நேரம்; **கனவோ நனவோ?**

காக்கனும் போக்கனும் (அயலானும் வழிப்போக்கனும்) கொள்ளை கொண்டு போனார்கள்; பிள்ளைகள் **காச்சுப்பூச்சென்று (காச்சுமூச் சென்று)** கத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; எங்குப் பார்த்தாலும் **காடுஞ் செடியுமா–** இருக்கின்றது. **காடுமேடா–** அலைந்து திரிகின்றான்; **காதிலே கழுத்திலே** ஒன்றுமில்லை; **காமா சோமா** (கன்னாபின்னா) என்று கத்திக்கொண்டிருக்கின்றான்; பயிர்கள் **கா–ந்து கருகி**விட்டன; **காரசாரமற்ற** (மதிகேடான) பிள்ளைகள்; **கானான் கோனான்** என்று நாதாங்கிக் கடுக்கன் தொங்குகின்றது.

கிட்டத்தட்ட (ஏறக்குறை); **கிட்டமுட்ட** அவனை வரவிடாதே; **கிண்டிக் கிளறி (கிண்டிக் கிளைத்து)** வைத்துவிட்டது; **கிணறு குட்டை** யிருந்தால் குளிக்கலாம்; **கிழங்கெட்டை (கிழடுகெட்டை)** வீட்டி லிருப்பது நல்லது.

ஆடு **கீரைகுழை** தின்னு; **கீரியும் பாம்பும்** போலப் பகை.

குஞ்சுங் குழுவானுமா– இருக்கிறது அவன் குடும்பம்; **குட்டி குறுமான்** எல்லாம் வந்துவிட்டன; **குண்டக்கமண்டக்கமா–** அவனைக் கட்டித் தூக்கிக்கொண்டு போனார்கள்; தரை **குண்டுங் குழியுமா–**

இருக்கின்றது; **குணங்குற்றம்** யாருக்கு முண்டு; **குணங் குறிகளைக்** கண்டு பிடிக்க வேண்டும்; காதில் **குத்தலுங் குடைச்சலு**மா- இருக் கின்றது; அரிசியைக் **குத்திக்கொழித்து** ஆக்கவேண்டும்; வீடுவாசல் **குப்பை கூளமா-க்** கிடக்கிறது; **கும்பக்குழிய** அளந்தான்; **கும்பிக் கொதித்து** நிற்கின்றாள் மனைவி; **கும்பிட்டுக் கூத்தாடி** வாங்கினான்; **குலங்கோத்திரம்** பார்த்துப் பெண்கொள்வர்; **குலமுங்குணமும்** ஒத்த காதலர்; **குழந்தை குட்டி** பெருத்தவன்; **குளங் குட்டையில்** தண்ணீ ரில்லை; **குற்றங் குறைகள்** இருந்தால் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; **குற்றநற்றம்** பார்க்கக்கூடாது; **குறுக்கும் நெடுக்கும்** சரிகைக்கரை இருக்கின்றது; **குறுக்கும் மறுக்கும்** திரிகிறான்.

கூட்டநாட்டம் இப்போது நடக்கிறதில்லை; **கூட்டிக் குமித்து** வைத்தான்; **கூட்டிக் குறைத்துப்** பேசுவான்; **கூடக் குறைய** இருந்தால் சொல்; **கூடமாட** வேலை செ-; **கூடிக் குலாவித்** திரிகின்றனர்.

கெஞ்சிக்கெதறிக் கேட்டான்.

கேட்பார் கேள்வியில்லை; கேட்பாரும் மே-ப்பாருமற்றுத் திரிகின்றான்; **கேள்விமுறை** இல்லை; “**கேளுங் கிளையும்** கெட்டார்க் கில்லை.”

கையுங் களவுமா-ப் பிடிக்கப்பட்டான்; **கையுங்காலும்** வைத்துக் கொண்டு சும்மாயிருக்கமாட்டேன் என்கிறான்; **கையுங் காலுமா-** (ஒன்று மில்லாத வறியவனா-) வந்து சேர்ந்தான்; **கையுமெ-யுமா-க்** கண்டுபிடிக்கப் பட்டான்.

கொக்கு குருவி எல்லாம் போ-விட்டன; **கொஞ்சிக் குலாவிப்** பேசுகின்றனர்; **கொஞ்சநஞ்சமாவது** மீத்துவைக்க வேண்டும்; **கொட்டு குழல்** இல்லாமல் சடங்கு நடந்தது; **கொடிவழியில்** கலியாணஞ் செ-வர்; **கொடுக்கல் வாங்கல்** (கொடை வாங்கல்) நிரம்ப இருக்கின்றது; **கொண்டான் கொடுத்தான்** இடத்திலே நெடுநாள் தங்கக்கூடாது; **கொண்டு கொடுத்து** வாழவேண்டும்; வறியவர் **கொத்தடிமை குல வடிமையா-** வாழ நேர்ந்தது; காயைக் **கொத்திக் குதறி** வைத்திருக் கின்றான்; **கொத்தோடே குலை யோடே** கொண்டு போனான்; மரம் **கொப்புங் குழையுமா-த்** தழைத்திருக் கின்றது; **கொள்வனை கொடுப் பனை** அவர்களிடையில்லை.

கோட்டை கொத்தளமெல்லாம் காவல் செ-யப்பட்டன; தெருக்கள் **கோணல்மாணலா**யிருக்கின்றன; **கோயில் குளம்** கடவுளை நம்பாதவனுக் கில்லை; **கோலுங் கொடுக்குமா-க்** கட்டிக்கொண்டு திரிகின்றான்; **கோள்குண்டுணி** சொல்கிறவனை நம்பக்கூடாது.

சட்டதிட்டங்கட்கு உட்பட்டு நடக்கவேண்டும்; **சண்டு சருகு** அரிக்கின்றாள்; **சண்டை சச்சரவு** இருக்கக்கூடாது; **சண்டை சல்லியத்** திற்கு **(சண்டை சாடிக்கு)**ப் போகமாட்டான்; **சந்தி சதுக்கங்**களிற் சிலை நிறுத்தப்பெறும்; **சந்து பொந்**தெல்லாம் தேடிப்பார்த்தான்; **சப்புஞ் சவரும்** வாங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றான்; தோல் **சவண்டு துவண்டு** கிடக்கின்றது; மா(மாவு) **சளித்துப் புளித்துப்** போயிற்று; **சழிவு நெளிவு** இல்லாத பெட்டியா- வாங்கு.

சாக்குப்போக்குச் சொல்லக்கூடாது; அவன் **சாகப்பிழைக்கக்** கிடந்தான்; அவன் குற்றஞ் செ-தாலும் **சாடை மாடையா-** விட்டுவிடு; சுவர் **சா-த்து சரிந்து** கிடக்கின்றது. வேலையைச் **சாயலா- மாயலா- (சாலாமாலா)**ச் செ-து வைத்திருக்கின்றான்; அவனைச் **சாவிழவு** தள்ளி வைத்திருக்கின்றது.

சிக்கடி முக்கடியா-க் கிடக்கிறது நூல்; உடம்பெல்லாம் **சிக்குஞ் சிரங்குமா-** இருக்கின்றது; **சிட்டிசிரட்டை** யெல்லாம் தண்ணீர் ஊற்றிவைத் திருக்கின்றது; சோற்றைச் **சிந்திச்சிதறிச்** சீரழிக்கின்றான்; **சிந்துமணி சிதறுமணி** யெல்லாம் பொறுக்கிக்கொண்டாள்; **சிறுதனம் சீராட்டு (சீதனம் சீராட்டு)** அவளுக்கு நிரம்பக் கிடைத்தது; **சின்னது சிறியதிற்கு** ஒன்றுங் காட்டக் கூடாது; வண்டி **சின்னபின்னமா-ச்** சிதைந்து கிடக்கின்றது.

சீட்டுநாட்டுப் போட்டு வைத்திருக்க வேண்டும்; **சீத்துப் பூத் தென்று** சீறினது பாம்பு; அவனைச் **சீராட்டிப் பாராட்டி** வளர்த்தார்கள்: **சீரியர் பூரியர்** (மேலோர் கீழோர்); **சீருஞ் சிறப்புமா-** வாழ்ந்திருந் தான்; **சீருஞ் செட்டுமா-ப்** பிழைக்க வேண்டும்; **சீவிச்சிக் கெடுத்துச்** சடை பின்னினாள்; **சீவிச் சிங்காரித்து** வருகின்றாள்; **சீறிச் சினந்து** விழுந்தான்.

சுள்ளி சுப்பல் பொறுக்கி எரிக்கின்றாள்; படுக்கையைச் **சுற்றிச் சுருட்டிக்** கொண்டுபோ-விட்டான்; **சுற்று முற்றும்** பார்த்தான்.

செடிகொடி போட்டால் கா- கா-க்கும்; **செடிசெத்தை** யெல்லாம் அகற்றவேண்டும்.

சொத்து சுகம் அவனுக்கு ஒன்றுமில்லை; **சொள்ளை சொட்டை** ஏதாவது சொல்லுவான்.

தட்டாமல் தடுக்காமல் (தட்டாமல் முட்டாமல்) தாராளமா- வாசல்வழி கொண்டுபோக முடியுமா? மட்கலங்களைத் **தட்டிக்கொட்டி** வாங்கவேண்டும்; **தட்டுத்தடங்க**லின்றிப் பேசினான்; **தட்டுத்தடுமாறி** விழுந்தான்; **தட்டுத்தடையின்றிப்** பேசுகிறான்; **தட்டுமுட்டு** வாங்க வேண்டும்; **தடுத்து மடுத்துச்** சொல்ல ஆளில்லை; **தடை விடை** (ஆட்சேப சமாதானம்) நிகழ்ந்தன; **தண்ணீர் வெந்நீர்** கொடுக்க ஆள்வேண்டும்; **தத்தித் தொத்திச்** சுவரில் ஏறினான்; **தப்பித்தவறி** இந்தப் பக்கம் வராதே; **தப்புந் தவறுமா-ப்** பேசுகிறான்; **தடங்கல் மடங்க**லின்றிச் செல்லலாம்.

தாங்கித் தடுக்கி அவளைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தான்; **தா- பிள்ளை** (உறவினர்) ஒருவரும் வரவில்லை; **தாயும் சேயும்** நலம்.

திண்டு தலையணை போட்டுப் படுத்துக் கொண்டான்; **திண்டு முண்டு (தில்லுமுல்லு)** பண்ணுகின்றான்; கொம்பு **திருகல்முறுகலா-** இருக்கின்றது.

துட்டுத்துக்காணி கையிலிருக்க வேண்டும்; மரம் **துண்டு துணுக்காக** இருக்கின்றது; மேசையினின்று விழுந்த **துண்டு துணக்கை களை** நா- தின்றது; போர்க்களத்தில் **துண்டுந் துணியுமாக** உடல் கள் கிடந்தன; **துணிமணி**களைப் போற்றி வைக்கவேண்டும்; பையன் சுடுமணலில் **துள்ளித் துடித்து**விட்டான்.

தூசிதுப்பட்டை (தூசி துரும்பு): நெற்களத்தைத் **தூர்த்துத் துடைத்து** விட்டார்கள்.

தேக்கித் தெவிட்டிப் போனார்கள் விருந்தினரெல்லாம்; ஆட்டைத் **தேடியோடிப்** பிடிக்கவேண்டும்; **தேர் திருவிழா**விற்கு ஏராளமான பேர் வருவார்கள்; சந்தனக்கட்டை **தே-ந்து மா-ந்து** போ-விட்டது.

தொக்குத்தும் வகுத்தும் சொல்லவேண்டும்; **தொடுத்துமடுத்துச்** செ-துமுடிக்க வேண்டும்.

தோட்டந்துரவு ஏராளமாக அவனுக்குண்டு; **தோலும் எலும்பு** மா-ப் போனான்.

நகைநட்டு அணிந்திருந்தால் மதிப்பார்கள்; **நங்கை நாத்துணாள்** குறைசொல்லாதபடி நடந்துகொள்ள வேண்டும்; **நச்சும் பிச்சும்** எனக்கு வேண்டா; **நயபயத்தால்** ஆளவேண்டும்; **நரைதிரை** வருமுன்னமே நல்வினை செ-ய வேண்டும்; **நல்லது பொல்லது** நடந்தால் நாலு பேர்க்குச் சாப்பாடு கிடைக்கும்; **நலம் பொலம்** இரண்டும் அனுபவிக்க வேண்டும்; **நலிந்தும் வலிந்தும்** பொருள்கொள்ளக் கூடாது; **நன்னியுங் குன்னியும் (நன்னி குன்னி)** நிறைய வந்திருந்தன.

நாட்டிலும் காட்டிலும் மக்கள் வாழ்கின்றனர்; **நாடித் தேடிக்** கண்டுபிடிக்க வேண்டும்; **நாடு நகரெல்லாம்** இதே பேச்சு; **நாணிக் கோணி** நடக்கின்றாள்; **நாயும் பேயும்** போன்ற தீயமக்கள்; **நாளுங் கிழமையும்** பார்த்துச் செ-தாலும் வருவது வந்தே தீரும்; **நாளுங் கோளும்** நம்மை என்ன செ-யும்?

நிரந்து கலந்து பேசி முடிவு செ-யுங்கள்; **நிலபுலம்** அவனுக்கு நிரம்பவுண்டு; **நீட்டி நிமிர்ந்து** சா-ந்துகொண்டான்.

நீக்குப்போக்கு (இடைவெளி, ஓ-வு ஒழிவு;) இல்லை.

நெட்டை கட்டை (கூடுதல் குறைதல்) இருந்தாலும் சரியென்று போகவேண்டும்.

நேருங் கூருமா- (நெட்டையும் குட்டையுமா-)க் காயை அறுத்துப் போட்டிருக்கின்றது.

நைந்து பி-ந்து போ-விட்டது துணி; இஞ்சியை **நைய நறுங்கத்** தட்டிப் போடு.

நொண்டி சண்டிக்கு (நொண்டி நுடத்திற்கு) உதவவேண்டும்.

நோ- நொம்பலம் (நோவு நொடி) வந்தால் கவனிக்க ஆளில்லை.

பங்கு பாகம் கேட்கின்றான்; **பட்டது கெட்டதெல்லாம்** சொன்னான்; **பட்டம் பதவிகட்கு** ஆசைப்படுகின்றான்; **பட்டிதொட்டி**யெல்லாம் சுற்றிப்பார்க்க வேண்டும்; **பட்டினியும் பசியுமா-க்** கிடந்து வருந்துகின்றான்; **பட்டுப் பழகித்** தெரியவேண்டும்; **பம்பை பறட்டை**யா-த் தலையை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; **பம்மிப் பதுங்கித்**

திரிகின்றான்; **பயறு பச்சை** நன்றா- விளைந்திருக்கின்றன; **பயிர் பச்சை** நன்றா- விளையவில்லை; மக்களினம் **பல்கிப் பெருகி** வருகின்றது; **பழக்க வழக்கம்** நன்றாயிருக்க வேண்டும்; **பழி பாவங் கட்கு** அஞ்ச வேண்டும்; கொடி **பற்றிப் படர்ந்து** செல்கின்றது.

பாங்கு பரிசனை (நன்னடை)யறிந்து ஒழுகவேண்டும்; எந்நேரமும் **பாட்டும் படிப்பும்**தான்; **பாயும் படுக்கையுமா-க்** கிடக்கின்றான்; **பாலும் தேனும்** ஓடும் தேசம்; **பாலும் பழமும்** உண்டு வளர்ந்தவன்.

பி-த்துப் பிடுங்கிவிடுவார்கள்; **பிள்ளைகுட்டி** யில்லாதவன்; **பிறப்பு வளர்ப்பு** வெவ்வேறு ஊர்; செடியுங் கொடியும் **பின்னிப் பிணைந்து** கிடக்கின்றன.

புல் பூண்டு மழைக்காலத்தில் முளைக்கும்.

பூச்சி பொட்டை (பூச்சிபொட்டு) வழியிலிருந்தாலும் இருக்கும்; **பூவும் பிஞ்சுமா**யிருக்கிறது பீர்க்கு.

பெண்டு பிள்ளைகட்குத் தேடிவைக்க வேண்டும்; **பெற்றது பிறந்தது** பிற்காலத்தில் உதவும்.

பேரும் புகழும் நாடெங்கும் பரவியுள்ளது.

பொக்கும் பொடியும் காற்றில் பறந்துவிடும்; **பொங்கிப் பொரித்துப்** போடுவது யார்? **பொட்டுப் பொடி**யெல்லாம் நீக்கிவிட வேண்டும்; சோலை முழுதும் **பொந்தும் புதருமா-** இருக்கின்றது; **பொ-யும் புலையும் (பொ-யும் புளுகும்)** சொல்லித் திரிகின்றான்.

போக்கிரி சாக்கிரியுடன் சேரக்கூடாது; அவனுக்குப் **போக்கு புகல்** ஒன்றுமில்லை; அவரைப் **போற்றிப் புகழ்ந்து** பேசினார்கள்.

மக்கி (மங்கி) **மழுங்கிப்**போன கத்தி; **மட்டு மதிப்பு** இருக்க வேண்டும்; **மண் மனை** யெல்லாம் விற்றுவிட்டான்; வீடு **மண்ணும் மதிலுமா-க்** கிடக்கின்றது; மந்திர தந்திரம் வல்லவன்; **மயங்கித் தியங்கி** நிற்கின்றான்; **மயக்கமும் தியக்கமுமா-க்** கிடக்கின்றான்; **மரமட்டை**யிருந்தால் எரிக்கலாம்; **மருந்து மாயம்** தெரிந்தவன்; **மலைக்கும் மடுவுக்கு**முள்ள தூரம்; **மழை தண்ணீர்** அங்கு உண்டா? இங்கு **மழையுந் தண்ணீருமா-** இருக்கின்றது.

மாசுமறு அற்றவன்; **மாடு கன்று** வைத்திருக்கின்றான்; **மான ஈனம்** சிறிதும் அவனுக்கில்லை.

மிச்சம் மிகுதியைச் சேர்த்துவை; **மினுக்கித் தளுக்கித்** திரிகின்றாள்.

முக்கலும் முனங்கலும் எதற்கு? **முக்கித் தக்கி** மூட்டையைத் தூக்கிவிட்டான்; யானை **முட்டி மோதிக்** கதவை முறித்துவிட்டது; விறகு **முண்டும் முடிச்சுமா-க்** கிடக்கின்றது; குழந்தையை **முத்தி மோந்து** அணைத்துக்கொண்டாள்; நிலத்தில் **முள்ளுங் குருக்கும்** முளைத்து விட்டது; காடெங்கும் **முள்ளும் முடையுமா-க்** கிடக் கின்றது; **முற்ற முடிய** இருந்து சொற்பொழிவைக் கேட்க வேண்டும்.

மூச்சுப் பேச்சு இல்லை; **மூலை முடங்கியிற்** போ- உறங்கு கின்றான்; **மூலை முடுக்கெல்லாம்** தேடிப் பார்த்தேன்; ஆயுதங்க ளெல்லாம் **மூழியுங் காளியுமா-க்** கிடக்கின்றன.

வகைதொகையா-ப் பேசவேண்டும்; **வந்தது போனதைப்** பூச வேண்டும்; **வந்தனை வழிபாடு** நடந்துவருகின்றது; **வம்பு தும்பு** வேண்டா; **வழிதுறை** தெரியவில்லை; **வழிவகை** சொல்லிக்கொடு; குளம் **வற்றி வறண்டு** போ-விட்டது.

வாட்டஞ்சாட்டமாயிருக்கிறான் பையன்; அங்கணம் **வாட்டஞ் சாட்டமா** யிருக்கவேண்டும்; கதிரை **வாட்டி வதக்கித்** தின்றார்கள்; வலியவர் எளியவரை **வாட்டி வதைத்து** வருகின்றனர்; மலர் **வாடி வதங்கிப்**போ-விட்டது; அவன் நிலத்திற்கு **வா-க்கால் வரப்பு** இல்லை; வருவது **வா-க்கும் கைக்கும்** எட்டவில்லை; **வா-க்குங் கைக்குமா** யிருக்கிற நேரம்; **வாரி வகிர்ந்து** உச்சியெடுக்க வேண்டும்; **வாழ்விலும் தாழ்விலும்** கணவன் மனைவியர் பிரிதல் கூடாது; **வானகமும் வையகமும்** அதற்கு ஈடல்ல.

விட்டகுறை தொட்டகுறை முடிக்கவேண்டும்; **விடேன் தொடேன்** என்று தொடர்ந்தான்; **விண்ணுக்கும் மண்ணுக்குமுள்ள** தூரம்; **விதி விலக்கு** அறிந்து ஒழுகவேண்டும்; **விருந்து வேற்று** வந்தால் வேளாண்மை செ-யவேண்டும்; **விருப்பு வெறுப்பு** இல்லாமல் ஒரு பொருளை ஆராய வேண்டும்; **வீடுங் குடித்தனமுமா-** அவனை இருத்தி வைத்தார்கள்; **வீடும் விளக்குமா-** இருப்பது நல்லது; **வீரசூரமா-ப்** பேசினான்.

வெட்கி விறைத்துப் போனான்; **வெட்டுங் குத்துமா-க்** கிடக் கின்றது; **வெட்டுப்பழி குத்துப்பழி** நேர்ந்துவிடும்; சோறு **வெந்து விரிந்து**விட்டது; **வெள்ளையுஞ் சொள்ளையுமா-ப்** போகவேண்டும்.

வேரும் தூரும் கறையான் அரித்துவிட்டது; **வேர்த்துப் பூத்து** (வேர்த்து விருவிருத்து) ஓடிவந்தான்; **வேலைவெட்டி**யில்லாதவன்.

6. மரபுத் தொடர்மொழிகள் (Idiomatic Phrases and Expressions)

அகத்து மகிழ்ச்சி முகத்து நிகழ்ச்சியாக, அகப்பற்று புறப்பற்றுகளை அறவே ஒழித்து, அடக்குவாரற்ற கழுக்காணியா-, அடிதண்டம் பிடிதண்டமா- அடிமைப்பட்டு, அடிதலை தடுமாறி, அடிமுதல் முடிவரை, அடிமைமுதல் அரசன்வரை, அடியற்ற மரம்போல் படி மேல் விழுந்து, அடுப்பங்கரையில் ஆம்பி பூப்ப, அண்டபிண்ட அனைத்துப் பொருள்களும் (அனைத்துயிர்களும்), அமிழ்தினுமினிய தமிழ்(மொழி), அரிதுணர் பொருளவற்றை எளிதுணர் பொருளவாக்கி, அரைக் காசிற்கும் வழியில்லாமல், அழுதபிள்ளையும் வா-மூடும் அதிகாரம், அன்புள்ள அரசனும் அறிவுள்ள அமைச்சனும், அறமுதல் நான்கும் திறமுற ஆற்றி.

ஆக்கவழிப்பாற்றல் (சாபானுக்கிர சக்தி) அடைந்து, ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவரா-, ஆசைகாட்டி மோசஞ் செ-து, ஆகாயத் தாமரையும் ஆமைமயிர்க் கம்பலமும், ஆடையணியலங்காரனா-; "ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து கையதுகொண்டு மெ-யது பொத்திக் காலது கொண்டு மேலது தழீஇ" ஆண்டிமுதல் அரசன் வரை, ஆண்டில் இளையனா- அறிவில் முதியனா-, ஆருமற்ற அத்தவனக் காடு, ஆலமுண்ட நீலகண்டன், ஆளுக்கேற்ற வேடமுங் காலத்திற் கேற்ற கோலமும், ஆற்றில் ஒருகால் சேற்றில் ஒருகால் வைத்து.

இட்டடி நோக எடுத்தடி கொப்புளிக்க, இடம் பொருள் ஏவல், இட்டது சட்டம் வைத்தது வரிசை, இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதமும் அந்தமிலின்பத் தழிவில் வீடும், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இன்பம் பயப்பதா-, இம்மை மறுமை நற்கதிகள் (வீடு), இயன்றவரை முயன்று, இருகையினுமேந்தித் தலையில் தாங்கிக் கண்ணிலொற்றி, இருதோணியிற் கால்வைத்து, இருபகட் டொருசகடு, இருமையால் நேர்ந்து (உபயானு சம்மதமா-),

இருவினையொப்பு மலபரிபாகம், இலவுகாத்த கிளிபோல் ஏமாறி, இலை மறை கா-போல் மறைந்து கிடந்த, இலக்கண விலக்கியம் விளக்கமா-க் கற்று, இறைவனுக்கே வெளிச்சம், இறுதிவரினும் உறுதிகூறி, இன்னோரன்ன.

ஈர்ங்கை விதிராத இவறி (உலோபி)

உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை, உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சினார்க்கினியர், உடல்கரண வுலகவின்பங்கள் (தனுகரண புவன போகம்), உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் ஒப்புவித்து, உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் செ-யாமல், உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினைந்து, உப்புக்கும் உழையாமல் ஊர்சுற்றித் திரிந்து, உயிர் ஒடுங்கி உடல் நடுங்கி, உயிருக்குயிரா-, உரப்பியுங் கனைத்தும் எடுத்தும் ஒலிக்கின்ற (வடமொழி யெழுத்துகள்), உருவுந்திருவுங் குலமுங் குணமும் ஒத்தவரா-, உலகவழக்கு செ-யுள்வழக்கிற் கொப்ப, உலக மெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் ஆண்டு, உவர்க்கடலன்ன செல்வர், உள்ளங் கால் வெள்ளெலும்பு தோன்ற, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல், உள்ள தைக் கொண்டு நல்லதைப் பண்ணி, உள்ளும் புறம்பும் ஒத்து, உள் ளொன்று புறம்பொன்று பேசாமல், உற்றுநோக்கி ஊகித்தறிந்து, உற் றோர் மகிழ மற்றோர் புகழ, உள்மதம் இல்மதம் (ஆஸ்திகம் நாஸ்திகம்).

ஊனுறக்கமொழிந்து, ஊரார் உடைமைக்குப் பேராசைகொண்டு, ஊரார் உடைமைக்குப் பேயா-த் திரிந்து, ஊரார் பகைக்கும் தீராப் பழிக்கும் ஆளா-, ஊருக்குழைத்து ஊதாரியா-ப் பிழைத்து.

எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கு என்றிருந்து, எச்சிற்கையாற் காக்கை விரட்டாதவன், எட்டாத பழத்திற்குக் கொட்டாவிவிட்டு, எடுத்த காரியம் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு, எடுப்பார் கைப்பிள்ளையா-, எட்டிரண்டும் அறியாத, எண்சாணுடம்பு ஒரு சாணாகக் குன்றி, எண்ணத்தொலையாது ஏட்டிலடங்காது, எண்ணுக் கும் எட்டா இறைவன், எந்நாட்டினு மினிய தென்னாட்டில், எல்லார்க் கும் நல்லவனா-, எல்லாம்வல்ல இறைவன், எழுமையும் வழுவாத உழுவலன்பு, என்றித் தொடக்கத்தார்.

ஏராளமாயும் தாராளமாயும், ஏழாம் நரகிற்கும் கீழாம் நரகம், ஏழை பாழைகளை வயிற்றிலடித்து வாயில் மண்ணைப்போட்டு, ஏனோ தானோ என்றிராமல்.

ஐயந்திரிபறக் கற்று

ஒட்டிய வயிறும் உலர்ந்த உதடுமா-, ஒரு கண்ணில் வெண்ணெயும் ஒரு கண்ணிற் சுண்ணாம்பும் தடவாமல், ஒரு பக்கம் பாலும் ஒருபக்கம் நீரும் ஒழுக, ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப்பியர், ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேன்.

ஓடும் பொன்னும் ஒப்ப நினைக்கும், ஓல்உடன் ஆடிப் பால் உடன் பருகி.

கடன்மடை திறந்தாற்போலக் கவிபாட வல்லவரா-, கட்டி யணைத்து உச்சிமோந்து, கடைந்தெடுத்த கழிபெருமடையன், கடன் வாங்கி உடன் வாங்கி உடலைத்தேற்றி, கண்கண்ட தெ-வம், கண்கவர் கவின்பெறு கட்டடம், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று, கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும், கண்ணாற் கண்டதைக் கையாற் செ-து, கண்ணீர்வார மெ-ம்மயிர் சிலிர்ப்ப, கண்ணீர்விட்டுக் கதறியழுது, கண்ணுக்குக் கண்ணாகவும் உயிருக்குயிராகவு மிருந்து, கண்ணைக் கவர்ந்து பார்வையைப் பறித்து உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது, கண்மணி போற் காத்து, கண்மூடிப் பழக்கமெல்லாம் மண் மூடிப்போக, கண்மூடித் தனமா-க் காலங்கழித்து, கதிரவனுந் திங்களு முள்ள காலமெல்லாம், கயல்விழியுங் குயில் மொழியும், கரி பரி தேர் கால் முதலியன (ரத கஜ துரக பதாதி), கருவிலே திருவுடையார், கல்வியறி வொழுக்கங்களிற் சிறந்து, கற்றோர்க்கேயன்றி மற்றோர்க்கு விளங்காமல்.

காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும், காடுவாவாவென வீடு போ போ வென, காமவெகுளி மயக்கங்கள், காரியத்திற் கண்ணுங் கருத்து மாயிருந்து, காலாலிட்டதைக் கையாற் செ-து, காலாலிட்டதைத் தலைமேற் கொண்டு, காற்றினுங் கடுகிச் சென்று, காலனும் அஞ்சும் கடுங்கண் மறவர்.

குடிக்கக் கூழுக்கும் கட்டக் கந்தைக்கும் வழியற்று, குண்டுங் குழியுங் திண்டுந் திருசும், குமரிமுதல் இமயம் வரை, குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர், குற்றத்தைத் தள்ளிக் குணத்தைக் கொண்டு, குறுகுறு நடந்து குதலை மொழிந்து.

கூரிய அறிவும் சீரிய ஒழுக்கமும், கூற்றினும் கொடியவர், கூற்றத்தைக் கையால் விளிக்கும் கொடுமறவர்.

கெட்டுக் கீழை வழியாகி.

கைகட்டி வா- புதைத்து, கைக்கெட்டினது வா-க்கெட்டாமல், கைம்மாறு கருதாமல்.

கொடாக்கண்டனுக்கு விடாக்கண்டன், கொடியாரை நீக்கி அடியாரைக் காத்தல், கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றி, கொண்டை மேற் காற்றடிக்க (கவலையின்றி), கொல்லத்தெருவில் ஊசி விற்கிறவன்.

கோடாகோடிச் சூரிய வொளியுள்ள, கோடியுந் தேடிக் கொடி மரமும் நட்டி.

சட்டங்கள் கற்றும் பட்டங்கள் பெற்றும், சதுர வேதனைப்பட்டுச் சம்பாதித்து, சந்தன களப காசறை (கஸ்தூரி), சம்பளமும் உம்பளமும் பெற்று.

சாதுரியமாயும் மாதுரியமாயும் பேசி.

சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத்தா கலின், சிறுகக்கட்டிப் பெருக வாழ்ந்து, சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்.

சுவையொளி யூறோசை நாற்றம்.
செ—வன செ—து தவிர்வன தவிர்ந்து

சொற்சுருக்கமும் பொருட்பெருக்கமும், சொற்சுவை பொருட் சுவைகளிற் சிறந்து, சொன்மதியும் தன் மதியும் (சொற்புத்தியும் சுய புத்தியும்) இல்லாமல், சொன்னயமும் பொருணயமும், சொன்னோக்கும் பொருணோக்கும் தொடைநோக்கும் நடைநோக்கும்.

சோற்றுக்குச் செலவும் பாருக்குப் பாரமுமா—.

தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறி, தட்டுத் தடையின்றித் தாராளமா-ப் பேசவல்ல, தட்பவெப்ப நிலை (சீதோ ணஸ்திதி), தமிழ்நாடு செ-த தவப் பயனாகத் தோன்றி, தலையால் வந்ததைக் காலால் தள்ளி, தலையுங் காலுந் தெரியாது தம்முள் மயங்கி, தவிடுபொடியா-த் தகர்த்தெறிந்து, தவித்த முயலை அடிப்பவன், தளர்நடை நடந்து மழலை மொழிந்து, தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன், தன்னுயிர் போல் மன்னுயிரெண்ணுந் தண்ணளியான்.

தான்றோன்றித் தம்பிரான்.
திறம்படவும் தேம்படவும் பேசி.

துணைக்குத் துணையா-த் தொண்டைக்குழிக்கு வினையா-, துரும்பைத் தூணாக்கிப் பேனைப் பெருமாளாக்கி, துள்ளித் திரிகின்ற காலத்தில் துடுக்கடக்கிப் பள்ளிக்கு வையாமல்.

தெற்கு வடக்குத் தெரியாதவன், தென்றல் வீசித் தேன் சொரிந்து வண்டு பாடும் வளமரக்கா.

தேனினுமினிய தீஞ்சொல், தேனினுமினிய தென்மொழி.

தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் (தொகை வகை விரியா-), தொடக்கம் நடுவிறுதி, தொல்காப்பியத்தும் தொல்காப்பியத்தும் பல்காற் பயின்று, தொல்காப்பியத்தைப் பல்காற் பயின்று.

தோன்றாத் துணையாயிருந்து.

நடையுடை பாவனை, நரை திரை மூப்பு, நல்லதைக் கொண்டு அல்லதைத் தள்ளி, நம்பா மதம் (நாஸ்திகம்) பேசி நாத்தழும்பேறி.

நாட்டுக்கு நாற்காதம், நாடவைத்துக் கெடுசெ-து, நாடியைப் பிடித்து நல்ல சொற் சொல்லி, நாத்தளர்ந்து வா- குழறி, நாநயமும், நாணயமும், நாயொன்று சொல்லப் பேயொன்று சொல்ல, நால்வேதம் ஆறு சாத்திரம் பதினெண் புராணம் அறுபத்துநான்கு கலைஞானம், நாளைக்கொரு திறமும் வேளைக்கொரு நிறமும், நாளொரு மேனியும் பொழுதொருவண்ணமும்.

நின்று நெளித்து நீட்டி நிமிர்ந்து.
நீழ்சூர்ந்த நிலவுலகம், நீறுபூத்த நெருப்பு.
நுண்மாண் நுழைபுலம், நுனிப்புல் மே–ச்சலா–.
நூன்மதி து–ப்பிற்கு (சுருதியுக்தி யனுபவங்கட்கு)ப் பொருந்த.

நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து வாயார வாழ்த்தி, நெடுஞ்சாண்கிடையா- நிலத்தில் விழுந்து, நெற்றியின் வேர்வை நிலத்தில்விழப் பாடுபட்டு.

நோயும் நொடியும் பாயும்படுக்கையுமா–க் கிடந்து.

பகலென்றுமில்லாமல் இரவென்றுமில்லாமல் பாடுபட்டு, பகை நட்பு அயல் என்னும் முத்திறத்தும் ஒத்து, பட்டபாடும் கெட்டகேடும், பட்டிமாடுபோற் கட்டுக் காவலின்றிச் சுற்றித்திரிந்து, படைநாலும் புடைசூழ, படைப்புக்காப் பழிப்பு, பணத்தைப் பணமென்றும் காசைக் காசென்றும் பாராமல், பருத்த மேனியுங் கருத்த கண்களும், பருந்துங் கிளியும் பாங்கா- வாழ, பல்உடன் உற்றுச் சொல் உடன் கற்று, பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்டமாட்டி.

பார்த்த கண்ணும் பூத்துப்போ-.
பிறப்புப் பிணிமூப்புச் சாக்காடு.

புலவர்க்கும் விளங்காப் பொருள், புலனைந்தும் பொறிகலங்கி, புலியும் மானும் ஒருதுறை யுண்ண, புலையனும் விரும்பாப் புன்புலால் யாக்கை.

பொ-யும் புலையும் புனைசுருட்டும்.
'பொல்லாப் புழுமலி நோ-ப்புன் குரம்பை',

பொல்லாரை நீக்கி நல்லாரைக் காத்தல் (து டநிக்கிரக சி டபரி பாலனம்), பொன்னே பூவே கண்ணே கனியே என்று புகழ்ந்து, பொன்னொரு தட்டிலே பூவொரு தட்டிலே வைத்துப் போற்றி.

மகத்துவம் பொருந்திய அகத்திய முனிவர், மணி மந்திர மருந்து, மயிலாடக் குயில்பாட மணங்கமழும் மலர்ச்சோலை, மலை யிலக்கு, மலைவிழுங்கி மகதேவன், மனமொழி மெ-கள் (மனோ வாக்குக் காயங்கள்), மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போல் எண்ணி, மனம் போன போக்கெல்லாம் போ-.

மாடமாளிகை கூடகோபுரம், மானங்கெட்ட மழுங்கல்.
முயற்கோடும் குதிரைக்கொம்பும், முன்னுக்குப்பின் முரண்பட.
மேலெழுந்தவாரியாகப் படித்து.
மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காற்கும் முடிபோட்டு.
யாருக்கு வந்த விருந்தோ என்றிருந்து.

வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வல்லவரா-, வடிகட்டிய முட்டாள், வயிறொட்டி வா-புலர்ந்து, வரம்வாங்கி வந்தவன், வழிதுறை தெரியாமல், வழிமேல் விழிவைத்து.

வா-க்கெட்டினது வயிற்றுக்கெட்டாமல், வாழ்நாளை வீழ்நாளாக (வீணாளாக)க் கழித்து, வாழையடி வாழையா- வந்த, வானுறவோங்கி வளம்பெற வளர்ந்து.

விண்ணோர் புகழ மண்ணோர் மகிழ, விதித்தன செ-து விலக்கி யன ஒழித்து, விலாப்புடைக்க வுண்டு.

வெட்டவெளிச்சம் பட்டப்பகலா- விளங்க, வெண்சாமரை வீசி ஆலவட்டம் பரிமாறி, வெள்ளிடைமலை, வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதில் தெரிய, வெறுவா-ச் சொல்வீரர்.

வேதாகம புராணேதிகாசங்கள்.

③

கட்டுரையியல்

(WRITTEN COMPOSITION)

1. குற்றங்களும் குணங்களும்

பல சொற்றொடர்களைப் பொருட்கோவைபடத் தொடுத்து, உரையாட்டும் கடிதமும், ஆவணமும் (பத்திரமும்) கதையும் கட்டுரையும் நூலுமாகப் பல்வகை எழுத்தீடுகளை வரையும்போது, பத்துவகைக் குற்றங்களையும் நீக்கிப் பத்துவகை அழகுகளையும் அமைத்து வரைதல் வேண்டும்.

பத்துவகைக் குற்றங்கள்

1. **குன்றக் கூறல்** - குறித்த பொருளை விளக்குதற்கு வேண்டிய சொற்களினுங் குறைவுபடச் சொல்லுதல், குறித்த பொருளைப் பற்றிக் கொஞ்சமாகக் கூறுதல்.

2. **மிகைபடக் கூறல்** - குறித்த பொருளை விளக்குதற்கு வேண்டும் சொற்களினும் மிகுதியாகச் சொல்லுதல். குறித்த பொருளைப்பற்றி அதிகமாக (அளவுக்குமிஞ்சி)க் கூறுதல்.

3. **கூறியது கூறல்** - சொன்ன பொருளையே திரும்பச் சொல்லுதல்.

4. **மாறுகொளக் கூறல்** - முன்னுக்குப்பின் முரண்படச் சொல்லுதல்.

5. **வழூஉச்சொற் புணர்த்தல்** - குற்றமுள்ள (தவறான) சொற்களை யமைத்தல்.

   எ–டு: எம்பழது, ஏஷு, குதவளை, தவக்களை, தேழ்வை, ரெம்ப.

6. **மயங்கவைத்தல்** - பொருள் தெரியாமல் மயங்கவும், பொருள் இதுவோ அதுவோ என ஐயறவும் வைத்தல்.

7. **வெற்றெனத் தொடுத்தல்** - பொருட் செறிவில்லாமல் வெறுமை யாகச் சொற்களையமைத்து இடத்தை நிரப்புதல்.

8. **மற்றொன்று விரித்தல்** - சொல்லத் தொடங்கிய பொருளைப் பற்றிச் சுருக்கமாகவும் வேறொரு பொருளைப் பற்றி விரிவாக வும் சொல்லுதல்.

9. **சென்றுதே-ந்திறுதல்** - சிறப்பாகத் தொடங்கிப் போகப்போகச் சொற்சுவை பொருட்சுவை குறைதல்.

10. **நின்று பயனின்மை** - ஒரு சொல்லோ தொடரோ பகுதியோ ஒரு பயனுமின்றி நிற்றல்.

பத்துவகை அழகுகள்

1. **சுருங்கச் சொல்லல்** - சொற்களை வீணாகப் பெருக்காது பொருள் விளங்குமளவில் சுருக்கமாகச் சொல்லுதல்.

2. **விளங்கவைத்தல்** - ஐயந்திரிபிற்கு (சந்தேக விபரீதங்கட்கு) இடமில் லாதவாறு பொருள் தெளிவா-த் தெரியவைத்தல்.

3. **நவின்றோர்க்கினிமை** - படிப்பவர்க்குப் பொருட்சுவையால் இன்ப மூட்டுதல்.

4. **நன்மொழி புணர்த்தல்** - குற்றமற்றனவும் பொருத்தமுடை யனவுமான சொற்களையமைத்தல்.

5. **ஓசையுடைமை** - இன்னோசை கொண்டிருத்தல்

6. **ஆழமுடைத்தாதல்** - ஆராயுந்தோறும் ஆழ்ந்த கருத்துகளை யுடையதாயிருத்தல்.

7. **முறையின் வைப்பு** - அதிகாரம் இயல் கருத்து முதலியவற்றை ஏரணவொழுங்குபட அல்லது இயற்கைத் தொடர்ச்சியா- அமைத்தல்.

8. **உலக மலையாமை** - உயர்ந்தோர் வழக்கொடு மாறுபடாமை.

9. **விழுமியது பயத்தல்** - சிறந்த பயனை அடைவித்தல்.

10. **விளங்குதாரணத்தாகுதல்** - எல்லார்க்கும் விளங்கக் கூடிய எடுத்துக்காட்டுகளைக் கொண்டிருத்தல்.

குறிப்பு: உலக மலையாமையில், இடமலைவு கால மலைவு கலைமலைவு உலக மலைவு நியாயமலைவு ஆகம மலைவு என்னும் அறுவகை மலைவு விலக்கும் அடக்கப் பெறும்.

ஓரிடத்திற்குரிய பொருளை வேறோரிடத்திற்குரியதாகக் கூறுவது **இடமலைவு;** ஒரு காலத்திற்குரிய பொருளை வேறொரு காலத்திற் குரியதாகக் கூறுவது **காலமலைவு;** ஒரு கலைக்கு மாறாகக் கூறுவது **கலைமலைவு;** உலகியற்கு அல்லது உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கு மாறாகக் கூறுவது **உலகமலைவு** அல்லது **உலகியல்மலைவு;** ஏரணத்திற்கு (தருக்க நூலுக்கு) அல்லது பகுத்தறிவிற்கு மாறாகக் கூறுவது **நியாய மலைவு;** அறநூலுக்கு மாறாகக் கூறுவது **அறமலைவு** அல்லது **ஆகம மலைவு.**

2. பாகியமைப்பு (Paragraph Structure)

எப்பொருளைப்பற்றி யெழுதினாலும், அப் பொருளைப்பற்றிய கருத்துகளையெல்லாம் கோவைபட அமைத்துக்கொண்டு, ஒவ் வொன்றையும்பற்றி இயன்ற அளவு அல்லது வேண்டுமளவு, தனித்தனி பகுதியாக ஒவ்வொரு வாக்கியத்தொகுதி வரைவது பாகியமைப்பு அல்லது பாகிவரைவு ஆகும்.

கடிதம் கட்டுரை ஆவணம் (பத்திரம்) முதலியன பாகியமைப் பையே பாகுபாடாக் கொண்டிருக்கும். நூலாயின், அதிகாரம் இயல் முதலிய பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டு, அவற்றுள் ஒவ்வொரு சிறு பிரிவும் பாகியமைப்புடையதாக விருக்கும்.

பாகியமைப்புடன் எழுதப்பட்ட எவ்வகை எழுத்தீடும், படிப் பதற்கு வசதியாகவும் பொருள் எளிதா- விளங்குவதற்கு ஏதுவாகவும் பார்வைக்கு நன்றாகவும் இருப்பதால், உரைநடையில் எழுதும் எல்லாவற்றையும் பாகியமைப்புடனே எழுதுதல் வேண்டும்.

ஒரு பாகியின் இறுதி முழுவரியாகவும் இருக்கக்கூடுமாதலால், ஒரு பாகிக்கும் இன்னொரு பாகிக்கும் இடையீடு பார்த்தவுடன் தெளிவா-த் தெரியுமாறு, ஒவ்வொரு பாகியின் முதல் வரியும் சற்று வலமாகத் தள்ளித் தொடங்கப்பெறும்.

பாகியமைப்பு நெறிமுறைகள் (Principles of Paragraph Structure)

பாகியமைப்பானது, கருத்தடைவுபற்றிய ஏரண முறைப்பட்டதே யன்றி, அவரவர் விருப்பம் போலச் செயற்கை முறையா-ப் பகுத்துக் கொள்வதன்று. ஆகையால், பாகியமைப்புப்பற்றிய சில திட்டமான நெறிமுறைகள் தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டும். அவையாவன:

1. ஓருமைப்பாடு (Unity)

ஒரு வாக்கியம் ஒரே உண்மையை அல்லது விதியைப்பற்றி யிருத்தல்போல; ஒரு பாகியும் ஒரே பொருளை அல்லது பொருட் கூறாகிய கருத்தைப்பற்றி யிருத்தல் வேண்டும். இது **பாகியொருமைப் பாடு** எனப்படும்.

எப்பொருளாயினும், பல கருத்துகளைத் தழுவினதாக அல்லது உள்ளடக்கினதாகவே யிருக்கும். அவற்றுள் ஒவ்வொன்றையும்பற்றி ஒவ்வொரு பாகி வரைதல் வேண்டும். ஒரு கருத்துப் பல உட்கருத்து களைக் கொண்டதாயின், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பாகியமைத்தல் வேண்டும்.

2. ஒழுங்கு (Order)

பாகியமைப்புப்பற்றிய இரண்டாவது நெறிமுறை கருத்தொழுங் காகும். இது **பாகியொழுங்கு** எனப்படும். இஃது அகவொழுங்கு புறவொழுங்கு என இரு திறத்தது. ஒரு பாகிக்குள்ளே யமைந்திருக்கும் கருத்தொழுங்கு அகவொழுங்கும், அதற்குப் புறமாக, முன்னும் பின்னும் அமைந்திருக்கும் கருத்தொழுங்கு புறவொழுங்கும் ஆகும்.

முதலாவது, ஒரு கட்டுரையின் பல பாகிக் கருத்துகளும், முன் பின் முறை பிறழாது ஏரணத் தொடர்ச்சியா யிருத்தல் வேண்டும். இரண்டாவது, ஒவ்வொரு பாகியினுள்ளும் அமைந்திருக்கும் வாக்கி யங்கள், அவ்வப் பாகிக் கருத்துப்பற்றி ஏரணத் தொடர்பு பூண் டிருத்தல் வேண்டும்.

பொதுவாக, ஒரு பாகியின் முதல் வாக்கியம் பாகிக் கருத்தைத் தொடங்கல் வேண்டும். அதன் இறுதிவாக்கியம் அதை முடித்தல் வேண்டும். இடையிலுள்ள வாங்கியங்களெல்லாம், பொருள் தொடர்ச்சி குலையாது பாகிக் கருத்தை வளர்க்கவோ விளக்கவோ வற்புறுத்தவோ

வேண்டும். பாகிக் கருத்து அமைந்திருக்கும் வாக்கியம் **கருத்து வாக்கியம்** (Topical Sentence) அல்லது **திறவு வாக்கியம்** (Key Sentence) எனப்படும். இது பாகியின் முதலிலாவது இடையிலாவது இறுதியிலாவது இருக்கலாம். முதலிலிருப்பது தலையாயது; இடையிலிருப்பது இடையாயது; இறுதியிலிருப்பது கடையாயது. முதல் வாக்கியம் படிப்பவர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து அவரது ஆர்வத்தை யெழுப்புவதாயும், இடை வாக்கியங்கள் அவ் வார்வத்தை மேலும் மேலும் வளர்ப்பனவாயும், இறுதி வாக்கியம் அதைச் சால்வு (திருப்திப்) படுத்துவதாயும், இருத்தல் வேண்டும். பிஞ்சு தோன்றிக் காயா-ப் பருத்துக் கனியா-ப் பழுத்தாற்போல, பாகிக் கருத்தும் முன்பு தோன்றி முறையே வளர்ந்து முடிவில் முதிரவேண்டும்.

பாகிப்பொருள் ஒரு வரலாறாயின், பாகி வாக்கியங்கள் அவ் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை முறை பிறழாது தொடர்ந்து கூறுதல் வேண்டும்.

3. வகைப்பாடு (Variety)

பாகியமைப்பின் மூன்றாம் நெறிமுறை வகைப்பாடு. அஃதாவது, பாகிகளெல்லாம் ஒரு கோவையின் அல்லது மாலையின் செ-யுள் களைப் போல் ஒரே யளவா யிராது, குறிதும் நெடிதுமாக வெவ்வே றளவாயிருத்தல். இது **பாகி வகைப்பாடு** எனப்படும். ஒரு பாகியின் அளவு அதன் கருத்தைப் பொறுத்திருத்தலால், பாகிகளெல்லாம் தாம் கூறும் கருத்தின் ஒடுக்க விரிவிற் கேற்றவாறு குறுகியும் நீண்டு மிருக்கும். ஒரு பாகி ஒரு வாக்கியத்தினாலும் அமையலாம்; பல வாக்கியங்களினாலும் அமையலாம். அதன் சிற்றெல்லையே யன்றிப் பேரெல்லை திட்டமாக வகுத்தற்குரிய தன்றாயினும், அஃது ஒரு பக்கத்திற்கு மிகாதிருத்தல் நல்லதாம். மிக விரிவுபட்ட பாகிப் பொருள் பல கருத்துகளாகப் பிரித்துக்கொள்ளுதற்கு இடந்தருமாதலின், ஒரு பக்கத்திற்கு மேற்படும் கழிநெடும் பாகியைப் பல சிறு பாகிகளாகப் பிரித்துக்கொள்வது நன்று. பாகியமைப்பின் பயன் படிக்கை வசதியும் பொருள் தெளிவுமாதலின், அப் பயன் கெடுமாறு பாகிகளை வரை கடந்து நீட்டுதல் தகாது.

ஒரு பாகியின் இடையில் மேற்கோட் செ-யுள் வருமாயின், அதைத் தனித்து வரைதல் வேண்டும். அஃதாவது, செ-யுள் வடிவு கெடாமல் புதுவரியில் தொடங்கி, ஒவ்வோர் அடியையும் அல்லது அடிப்பகுதியையும் தனி வரியா- வரைதல் வேண்டும். ஒரே அடி அல்லது அடிப்பகுதியாயின், பாகியொடு சேர்த்தும் வரையலாம்.

இதுகாறும் கூறியவற்றின் தொகுப்பு:

பாகியமைப்புப்பற்றிய முக்கிய நெறிமுறைகள், 1. வலந்தள்ளித் தொடங்கல், 2. கருத்தொருமை, 3. கருத்தொழுங்கு, 4. அளவு வேறு பாடு, 5. மேற்கோட் செ-யுளின் தனி வரைவு என ஐந்து.

கவனிப்பு: மாணவர், வீட்டிலும் வகுப்பறையிலும் எழுதும் எவ்வகை வரைவுப் பயிற்சியையும் எழுத்தீட்டையும், இறுதியில் ஒருமுறை பார்த்தலும் பிழை திருத்தலும் வேண்டும். பிழை மலிந் திருப்பின், முழுவதையும் மீண்டும் திருத்தமா- வரைதல் வேண்டும். இயலுமிடமெல்லாம், முதலில் காட்டு வரைவு (Rough draft) வரைந்து கொண்டு பின்பு அதைச் செவ்வைப் படி (Fair copy) செ-துகொள்வது நன்று. மேற்கூறிய பாகியமைப்பு விதிகளை விளக்கும் எடுத்துக் காட்டுகள் சில வருமாறு:

(i) அகவொழுங்கைக் காட்டும் தனிப்பாகிகள்

1. "இனி, இசைக்குரிய பாடல்கள் எம்மொழியில் இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றிச் சில கூற விரும்புகின்றேன். இஃது ஏதுக் கள் இன்றியே எளிதில் உணரத்தக்கதொன்று. மக்களுக்குரிய நாட்டு மொழியில் இருப்பது இன்றியமையாதது. வேற்று மொழியில் அமைந்த பாடல்களைக் கேட்டெ-தும் இன்பம், இசையின் தனிநிலையில் எ-தும் இன்பத்தினும் சிறந்ததாகாது. வேற்றுமொழிப் பாடல்களும், சாகித்திய சம்பந்தமில்லாத இசையும், இசைக்கருவிகளின் மூலம் கேட்கப்படும் கீதமும், ஒத்த தன்மையனவேயாம். சுவைக் கருத்து களைத் தன்மயமாக உணர்ந்து அனுபவிப்பதற்குத் தா-மொழிப் பாடல்களே ஏற்றனவாம். கேட்கும் மக்களுட் பலர் தமக்குரிய மொழிப் பாடற் கருத்துகளை உணர்தற்கே தகுதியில்லாதவரா யிருக்கும் இக்காலத்தில், சிறிதும் பொருள் விளங்காத வேற்றுமொழிப் பாடல்கள் அவர்க்கு எவ்வாறு பயன்படும்? சில இசையரங்குகளில், பொருள் விளக்கமில்லாத வேற்றுமொழிப் பாடல்களைக் கேட்டுத் தலை யசைக்கும் குழுவைக் காண்கின்றோம். அக் குழுவிற் பலர், இசையின் இயல்பையோ பாடற்பொருளையோ அறியும் தகுதியுடையாராக இருக்கமாட்டார். ஏதோ இசைக்கலையில் தமக்கு அறிவுண்டென்று பிறர் மதிக்கவேண்டும் என்னும் குறிக்கோளே, அன்னார் தலைநடுக்கத் திற்குக் காரணமாகும்."

கதிரேசச் செட்டியார்

இது, இசைப்பாட்டு தா-மொழியி லிருத்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்துப் பற்றியது. இதன் முதல் வாக்கியம், ஒரு வினாவின் வாயிலாக அறிவேட்கையைத் தூண்டி ஆர்வத்தை எழுப்புகின்றது. இடை வாக்கி யங்கள், அவ் வினாவிற்கு விடையும் அவ் விடைக்கு ஏதுவும் விளக்க முங் கூறுகின்றன. இறுதி வாக்கியம், வேற்றுமொழிப் பாட்டு நுகர்ச்சியின் போலித்தன்மையை எடுத்துக்காட்டி, பாகிக் கருத்தை வற்புறுத்து கின்றது.

2. “இந்தக் காட்சிகளை எங்கோ நாடகத்தில் கண்டதாக எண்ண வேண்டா. தொல்காப்பியத்தில், தமிழில் உள்ள இலக்கிய இலக்கணங் களின் வகைகளைச் சொல்லும் பகுதியில், தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறும் செவிலித்தா- உபயோகப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் இன்னவை என்ற விஷயம் சில சூத்திரங்களில் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றிலும் அவற்றின் உரைகளிலும் உள்ள செ-திகளை ஊன்றிக் கவனிக்கும்போது, மேலே சொன்ன காட்சி களை நம் அகக்கண்ணில் காண்கிறோம். ஆனைக்கதை போன்ற கதைகளுக்கு, ‘பொருளொடு புணராப் பொ-ம்மொழி’ என்றும்; சிரிப்பு மூட்டும் கதைகளுக்கு, ‘பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி’ என்றும்; விடுகதைகளுக்கு, ‘பிசி’ என்றும்; நாடோடிப் பாட்டுகளுக்கு, ‘பண்ணத்தி’ என்றும்; பெயர்கள் பழங்காலத்தில் வழங்கினவென்று தெரிகிறது. ‘தலைமகளை வற்புறுத்தும் செவிலியர் உரைத்து நகுவித்துப் பொழுது போக்குதற்குரிய’வை இவை என்று உரையாசிரியர் எழுதுகிறார்.”

கி. வா. ஜகந்நாதன்

இது, தொல்காப்பியம் கூறும் செவிலித்தா- கூற்றுவகைகளைப் பற்றியது. இதன் முதல் வாக்கியம், படிப்போர் மனத்தைப் பற்றியது. இதன் முதல் வாக்கியம், படிப்போர் மனத்தைப் புதிதா- ஓரிடத் திற்குக் கவர்ச்சியுடன் திருப்புகின்றது. இடைவாக்கியங்கள், அத் திருப்பப்பட்ட இடமாகிய தொல்காப்பியத்திற் கூறப்பட்டுள்ள சில செ-திகளைக் கூறுகின்றன. இறுதி வாக்கியம், அவற்றைப் பற்றிய உரையாசிரியர் விளக்கக் கருத்தைக் கூறிப் பாகிக்கருத்தை அழகு பெற முடிக்கின்றது.

3. “தேள்கள் இரவில் இன்புற்று வாழ்ந்த வீட்டின் மேற் கூரையாகும் கல்லை மறுநாட் காலையில் புரட்டினால், அங்கே பெண் தேள் மட்டிலும் காணப்படும். ஒருவேளை ஆண்தேளின் காலோ

கையோ அல்லது வேறு ஏதாவது உறுப்போ துண்டு துண்டாகக் காணப்படினும் காணப்படலாம். ஆண்தேள் ஆட்டியபடியெல்லாம் ஆடிக்கொண்டு ஒன்றும் செ-யாது சும்மாயிருந்த பெண்தேளானது, ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், மேல் நடக்க வேண்டிய வீட்டுக் காரியங்களையெல்லாம் புருஷத் துணையின்றித் தானே நடத்த வேண்டும் என்று தீர்மானித்துவிட்டது போல் தோன்றுகிறது. முதற் படியில் தன் புருஷனையே விடியற்காலச் சிற்றுண்டியாகத் தயார் செ-து காலைப் போஜனத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறது. ஏதாவது எஞ்சியிருந்தால்தான், நாம் ஆண்தேளின் உடலின் சின்னங்களைச் சிலவேளைகளில் காண நேர்கிறது. தன்னுடைய கையை இறுகப் பற்றியிருந்த ஆண்தேளைப் பெண்தேளானது எப்படித் தாக்கித் தோல்வியுறச் செ-து கொல்லுகிறது என்பது தெரியவில்லை. எனினும், மணம்புரிந்த மறுநாட் காலைக்குள், ஆண்தேள் பிணமாகிப் பெண் தேளுக்கு இரையா-விடுகிற தென்பதில், சிறிதும் ஐயமே யில்லை. மண அறை பிண அறையாக மாறுகிறது. உலகத்தில் நடை பெறும் அற்புதங்களுள் இதுவும் ஒன்று.”

பெ. நா. அப்புஸ்வாமி

இது, ஆண்தேள் மணம்புரிந்தபின் அடையும் நிலைமையைப் பற்றியது. இதன் முதல்வாக்கியம், படிப்போர் மனத்தில் ஒரு சிறு கலக்கத்தை யுண்டுபண்ணி அவ் வேட்கையைக் கிளப்புகின்றது. இடை வாக்கியங்கள், நிகழ்ந்ததைச் சொல்லி அவ் வேட்கையைத் தணிக் கின்றன. இறுதி வாக்கியம் படிப்போர்க்கு இயல்பா- எழும் வியப் புணர்ச்சியோடொத்த கூற்றாக நின்று, பாகிப்பொருளை உணர்ச்சியுற முடிக்கின்றது.

4 “எறும்பானது கிடையாத காலத்துக்கு உதவுமாறு, கிடைத்த காலத்தில் உணவிற்கு உரியவற்றைச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்கின்றது. வெ-யிற் காலத்தில் பயிர்பச்சைகளுக்கு ஆகும்படி, மாரிகாலத்தில் ஏரிகுளங்களை நீர்நிரப்பி வைத்துக்கொள்கிறோம். ஓடுகிற ஆறு ஓடிக் கொண்டே இராது. ஓடம் விட்ட ஆற்றிலும் அடி சுடும். ஆபத்தும் சம்பத்தும் ஆருக்கும் உண்டு. ஆகவே, மனிதனானவன் கார்காலத்தில் இன்புற்று வாழ்வதற்கு ஆவனவற்றைக் கோடை காலத்தில் தானே தேடிவைத்துக் கொள்ளவும், இரவில் சுகமாக உண்டுறங்குவதற்கின்றி யமையாதனவற்றைப் பகற்காலத்தில்தானே சம்பாதித்து வைத்துக் கொள்

ளவும், முதுமைப் பருவத்தில் முட்டுப்பாடின்றி உண்டு உயிர் வாழ்வ தற்கு வேண்டுமவைகளை இளமைப்பருவத்தில்தானே ஈட்டி வைத்துக் கொள்ளவும், முயற்சி செ-யக்கடவன். "பொருடனைப் போற்றி வாழ்."

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

வருமுன் காப்பவன் புத்தியை வந்தபின் காப்பவன் தள்ளினதுபோல், சிலர் என்ன சொன்னாலும் கேட்காமல், முன்பின் பாராமல், 'ஊதாரிக் குப் பொன் துரும்பு' என்றபடி, கையிற் கிடைத்த பொருளை யெல்லாம் செலவழித்துவிட்டு, எ-ப்பில் வைப்பின்றி இடர்ப்படுவர். பிணியினா லேனும், முதுமையினாலேனும் வேறு இடையூறுகளா லேனும் பொருள் தேடும் வழி இல்லாதபொழுது, ஒரு காசு கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாகிப் பெண்டிர் பிள்ளைகளோடு இடருறுவர்."

T. செல்வக்கேசவராய முதலியார்

இது, வருங்காலத்திற்குத் தேடிவைத்துக் கொள்வதைப் பற்றியது. இதன் முதல் வாக்கியம், நாம் பின்பற்ற வேண்டிய ஓர் உயிரியின் (பிராணியின்) செயலைக் கூறுமுகமாக, நம் கவனத்தை இழுக்கின்றது. இடைவாக்கியங்கள், பின்பற்றும் முறையை எடுத்துக்காட்டும் ஏதுவுங் கொண்டு விளக்குகின்றன. இறுதி வாக்கியம், பின்பற்றாவிடின் நேரும் இடர்ப்பாட்டைக் கூறி எச்சரிக்கின்றது.

(ii) புறவொழுங்கைக் காட்டும் தொகுதிப் பாகிகள்

போலிகை (மாதிரி)

"கடைச்சங்க காலத்திலே, அஃதாவது கி.பி. 500-க்கு முன்னே, சோழநாட்டின் துறைமுகப்பட்டினமாகவும் தலைநகரமாகவும் இருந்தது **காவிரிப்பூம்பட்டினம்.** குடிவளம் செழித்துப் பொருள்வளம் பெருகி நாகரிகத்தில் சிறந்து உலகமெங்கும் புகழ்பெற்று விளங்கிய காவிரிப் பூம்பட்டினம் **புகார்ப்பட்டினம்** என்றும், **புகார்** என்றும், **பூம்புகார்** என்றும் பெயர் பெற்றிருந்தது. காவிரியாறு கடலில் கூடுகிற இடமாக லின் இந் நகரம், புகார் என்றும் பூம்புகார் என்றும் பெயர் பெற்றது.

தேறுநீர்ப் புணரியொடு யாறுதலை மணக்கும்
மலியோ தத்து ஒலிகூடல் *(பட்டினப்பாலை. 97–8)*

என்று இந்த இடத்தைப் பட்டினப்பாலை கூறுகிறது. இதற்கு உரை கூறுகிற நச்சினார்க்கினியர், ''தெளிந்தகடல் திரையோடே காவிரி தலைகலக்கும் ஓதத்தினால் ஒலிமலிந்த **புகார்முகம்**'' என விளக்கு கிறார். எனவே, காவிரியாறு கடலில் புகுகிற இடமாகலின், இதற்குப் புகார் என்று பெயர் வந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

''காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை டாலமி என்னும் யவன ஆசிரியர் **சபரிஸ்** (Chabaris) என்று கூறுகிறார். பெரிப்ளஸ் என்னும் கிரேக்க நூலாசிரியர் இந் நகரத்தைக் **கமர** (Kamara) என்கிறார். இந்த ஆசிரியர்கள் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு இருந்தவர்கள். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் காஞ்சிபுரத்துக்கு வந்த சீனநாட்டுப் பௌத்த ராகிய யுவாங் - சுவாங் என்பார், இந் நகரத்தைச் **சரித்ரபுரம்** என்று கூறுகிறார். பாலி மொழியில் எழுதப்பட்ட பழைய பௌத்த நூல் களிலே காவிரிப்பூம்பட்டினம் **கவீரபட்டினம்** என்று கூறப்பட்டுள்ளது.''

''கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே இந்த நகரம், கடல் கொந்தளிப்பினாலும் வெள்ளப் பெருக்கினாலும் பெருஞ் சேதத்திற் குள்ளாயிற்று. இவ் வெள்ளச் சேதத்திற்குப் பிறகு, மீண்டும் இந் நகரம் பெருமையுடனும் செல்வச் சிறப்புடனும் விளங்கிற்று. முற்காலத்திலே உலகம் போற்றும் பெருமை வா-ந்திருந்த இப்பட்டினம், கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டுக்கு பிறகு பெருமை இழந்து நாளடைவில் வளம் குன்றி இப்போது சிறு குக்கிராமமாக இருக்கிறது. சங்க காலத்திலும் அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும், மாடமாளிகைகளும் கூடகோபுரங்களும் உடைய தா-, குடிவளம் பெருகிப் பொருள்வளம் செழித்து நாகரிகத்துக்கு உறைவிடமாக விளங்கிய காவிரிப்பூம்பட்டினம், இப்போது இருக்கும் இடம் தெரியாமல் குக்கிராமமாகி ஒதுக்குண்டிருக்கிறது. பண்டைக் காலத்திலே, இந்தப் பட்டினத்தில் சோழமன்னர்களும் பெருங்குடி மக்களும் பெருமையுடன் வாழ்ந்திருந்தார்கள். கடைச் சங்க காலத்தி லே, கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலே இருந்த சிலப்பதி காரக் காவியத் தலைவராகிய கோவலனும் கண்ணகியாரும் இந்தப் பட்டினத்திலே வாழ்ந்திருந்தார்கள். ஆடல்பாடல்களில் பேர்போன மாதவி என்னும் கலைச்செல்வி வாழ்ந்திருந்த இடமும் இப் பட்டினமே. மாதவியின் மகளும் மணிமேகலை காவியத்தின் தலைவியுமாகிய, மணிமேகலை யார் பிறந்து வாழ்ந்த இடமும் இந் நகரமே. சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை என்னும் இருபெருங் காவியங்களின் தலைவர் கள் பிறந்து வாழ்ந்த

காவிரிப்பூம்பட்டினம், சிறந்த நகரமாகத்தானே இருக்க வேண்டும்? ஆகவே, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பண்டைய சிறப்பை ஆரா-வோம். அஃதாவது, கி.பி. 300 ஆண்டுகட்கு முன்பு இருந்த பட்டினம் எவ்வாறு அமைந்திருந்தது. தரையமைப்பு (Plan) எவ்வாறிருந்தது, தெருக்களும் முக்கிய கட்டடங்களும் கோயில் களும் பூந்தோட்டங்களும் துறைமுகமும் எவ்வாறு அமைந் திருந்தன என்பதை ஆரா-ந்து பார்ப்போம். இந்த ஆரா-ச்சிக்குப் பேருதவியாயிருப்பவை சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பட்டினப் பாலை, புற நானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை ஆகிய இந் நூல்களே யாம். இந் நூல் களின் துணைகொண்டு, புகார்ப்பட்டினம் எவ்வாறு அமைந்திருந்தது என்பதைக் காண்போம்.''

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி

முப்பாகிகளுள்ள இப் பகுதியில், முதற்பாகி காவிரிப்பூம்பட்டி னத்திற்குத் தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் பெயர்களையும், இடைப்பாகி அதற்குப் பிற நாடுகளில் வழங்கும் பெயர்களையும், கடைப்பாகி அதன் பெருமைகளையும், எடுத்துக் கூறுகின்றன. இவை மூன்றும் ஏரண முறையில் பொருட் கோவைப்பட்டிருப்பதையும், இடைப் பாகி முன்னும் பின்னுமுள்ளவற்றோடு தொடர்புண்டிருப்பதையும், ஒவ் வொன்றும் அதனதன் பொருட்பரப்பிற் கேற்றவாறு வெற்வேறள வினதாயிருப்பதையும் நோக்குக.''

போலிகை 2

''தமிழ்வளர்ச்சியிற் பேரார்வமுடைய பாண்டிய மன்னர்கள் **தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம்** என்னும் மூன்று சங்கங் களை நிறுவிக் கல்விப் பணிபுரிந்த காலம் **'சங்ககாலம்'** என வழங்கப் பெறும். அக் காலப்பகுதி இற்றைக்கு ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டு களுக்கு முற்பட்டதாகும். மக்கள் தங்கள் தா-மொழி வழியாக எல்லாக் கலைகளையும் வளர்க்க எண்ணி, அரசியல் ஆதரவிற் புலவர் பேரவை யைக் கூட்டி அறிவினைப் பரப்பும் முறை, நாகரிக வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாகும். இத்தகைய புலமைத் தொண்டினை, நம் தமிழ் முன்னோர்கள் பல்லாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மேற் கொண்டி ருந்தார்கள். அவர்களால் போற்றப்பெற்று வளர்ந்த முச்சங்கங்களின் வரலாறு, **இறையனார் களவியலுரையிலும், சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லாருரை**யிலும் விளக்கப்பெறுகின்றது.''

நுண்ணறிவுடைய புலவர் பலரும் தமக்குள் மாறுபாடில்லாமல் ஒருங்குகூடித் தமிழாரா-ந்த புலவர் பேரவையே **சங்கம்** என வழங்கப் பெறுவதாகும். இதனை முன்னுள்ளோர் **'கூடல்'** என்ற பெயரால் வழங்கினார்கள். **மாங்குடி மருதனார்** என்னும் புலவர் பெருமான், பாண்டியர் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்கத்தினை **'நல்லாசிரியர் புணர்கூட்டு'** என்ற தொடராற் குறிப்பிடுகின்றார். **திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்,** மதுரையில் தமிழ் வளர்த்த சங்கத்தினை **'மதுரைத்தொகை'** என ஒரு திருப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். இத் தொடரில் வந்த **'தொகை'** என்பது சங்கம் என்ற பொருளைத் தரும் தமிழ்ச் சொல்லாகும்.

"தமிழ்க் கல்விச் சங்கமாகிய பாண்டியன் அவையம், தொல் காப்பியம் அரங்கேறிய காலத்திற்கு (2,500 ஆண்டுகளுக்கு) முன் தொடங்கிக் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முடிய, நெடுங்காலம் நிலை பெற்றுத் தமிழ்ப்பணி புரிந்து வந்தது. பாண்டியர்களால் நிறுவப்பெற்ற தமிழ்ச்சங்கத்தைப் போலவே. தமிழ்நாட்டிலுள்ள பேரூர்தோறும் தமிழ் வளர்க்கும் புலவர் பேரவைகள் தமிழ்மக்களால் நிறுவப் பெற்றிருந்தன. சங்க காலத்தில் எத்துணையோ தமிழ் நூல்கள் புலவர் பெருமக்களாற் இயற்றப்பட்டன. அவற்றுட் பெரும்பாலான, கடல் கோளாலும் தமிழர்களின் விழிப்பின்மையாலும் அழிந்துபோயின. அவை போக, இப் போது எஞ்சியுள்ளன சிலவே. இடைச்சங்கத்தில் வாழ்ந்த ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரால் இயற்றப்பெற்ற இயற்றமிழ் இலக்கணமாகிய தொல்காப்பியமும், கடைச்சங்கத்துச் சான்றோர் களால் தொகுக்கப் பெற்ற **பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை** என்பனவும், **திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம்** முதலியனவும், சங்க காலத்தில் இயற்றப் பெற்றனவாக இப்பொழுதுள்ள தமிழ் நூல்களாம். இந் நூல்களை ஆராயுங்கால் சங்க காலத் தமிழகத்தின் பரப்பும், அரசியலமைதியும், நாகரிக வாழ்வும், நன்கு புலனாம். அவை ஈண்டு உரைக்கப்படும்."

வித்துவான் திரு. க. வெள்ளைவாரணர்

இப் பகுதியில், முதற் பாகி பாண்டியர் வளர்த்த சங்கங்களைப் பற்றியும் இரண்டாம் பாகி அச் சங்கங்களைக் குறிக்கும் தமிழ்ப்பெயர் களைப் பற்றியும், மூன்றாம் பாகி அச் சங்கங்களால் இயற்றப்பெற்ற நூல்களைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. இவையும், முன்னவைபோலப் பொருளொழுங்குபட்டும் வெவ்வேறளவு கொண்டு மிருத்தல் காண்க.

இனி, ஒரு பொருள்பற்றி மூன்றுக்கு மேற்பட்டு வரும் பாகிகளின் தொடர்பொழுங்கு அளவு வேறுபாடு முதலிய இயல்புகளை, அறிஞர் கட்டுரைகளிற் கண்டுதெளிக.

(iii) ஒற்றைப் பாகி வரைவு (The writing of Single Paragraphs)

இதுகாறும் ஓர் இயலின் அல்லது கட்டுரையின் பகுதிகளான பாகிகள் வரைவதைப்பற்றிப் பார்த்தோம். இனி, ஒரு பொருள்பற்றி ஒற்றைப் பாகி வரைதலும், மாணவர்க்கு, சிறப்பாகக் கீழ்வகுப்பு மாண வர்க்குத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். ஒற்றைப் பாகி என்பது பொது வா-ச் சிறு பாகியாகும்.

ஒரு பொருள்பற்றி ஒரே சிறு பாகி வரையப்படின், அது முன்பின் தொடர்ச்சியற்றுத் தன்னில் தானே முற்றுப்பெறும் ஒரு சிற்றுக் கட்டுரையாகும். மேற்கூறிய பலபடு பாகிகட்குரிய நெறிமுறைகளுள், வகைப்பாடொழிந்த பிறவெல்லாம் இதற்கும் உரியனவாகும். இது மிகக் குறுகியதாயும் பெரும்பாலும் சிறு மாணவர்க்குரியதாயு மிருத்த லின், சிற்று வாக்கியங் கொண்ட எளிய நடையிலேயே எழுதப்படுதல் வேண்டும். மேல்வகுப்பு மாணவர் தேர்விலெழுதும் விடைகள் ஒற்றைப் பாகியா யமையுமாயின், அவற்றைத் தமக்கியல்பான நடை யில் எழுதலாம். ஒற்றைப் பாகியின் முதல் வாக்கியம், கருத்து வாக்கிய மாகவோ முகவுரை வாக்கியமாகவோ இருக்கலாம்.

ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சியை அல்லது குணத்தை அல்லது கருத்தைப்பற்றி ஒற்றைப் பாகி வரையும்போது, வேண்டாத நுணுக்கங் களையும் சிறு புன்நிகழ்ச்சிகளையும் விட்டுவிடுதல் வேண்டும். உயி ருள்ள அல்லது உயிரில்லாத ஒரு பொருளைப்பற்றி வரைய நேரின், அதன் பல இயல்புகளில் ஒன்றையே தெரிந்துகொண்டு அதனைப் பற்றி வரைதல் வேண்டும்.

பாகி மிக நீளாதவாறு, மேற்கோள்கள், அணிகள், வேண்டாச் சொற்கள் முதலியவற்றை விலக்குதல் நல்லது. ஒற்றைப் பாகியின் பேரெல்லை காற்பக்கம் அல்லது 15 வரி என்னலாம்.

1. எறும்பு

எ—டு. இந்தியராகிய நாம், மேனாட்டாரின் ஒழுங்கையும் கட்டொழுங்கையும் (Discipline) அடிக்கடி வியக்கின்றோம். ஆனால் மேனாட்டாரும் வியக்கத் தக்க ஒழுங்கும் கட்டொழுங்கும் ஓர் அஃறிணைச் சிற்றுயிரின் பால் சிறக்க அமைந்துள்ளன. அஃது எறும்பு என்பது உங்கட்குச் சொல்லாமலே

தெரியும். எறும்பிற் பலவகையுண்டு. அவற்றுள் எதை நோக்கினும், இவ்வொழுங் கையும் கட்டொழுங்கையும் காணலாம். எறும்புகள் அவ்வக் காலத்திற் செ–ய வேண்டிய வினைகளை அவ்வக் காலத்தே செ–துமுடிக்கின்றன. எங்குச் சென்றாலும் வரிசையாகவும் நேராகவும் செல்கின்றன; நெருக்கடியான சமையங்களில் பல வரிசை யாகவும், மற்றச் சமையங்களில் ஒரு வரிசை யாகவும் செல்கின்றன. ஒற்றரை ஏவி முன்னதாக நன்மை தீமைகளை அறிந்துகொள்கின்றன. வரிசையில் முன் செல்லும் தலைமை யெறும்பு, ஒற்றர் வாயிலா–த் தீமையறிந்த வுடன், மற்ற எறும்புகளை வந்த வழியே விரைந்தோடி வளைக்குள் செல்லுமாறு ஏவித் தானும் திரும்பு கின்றது. அதோடு எல்லா எறும்புகட்கும் விரைந்து செ–தி தெரியுமாறு, அறிவிப்ப ளராகப் பல எறும்புகளை வரிசை நெடுக அனுப்புகின்றது. இத்தகைய செ–திகள், மேனாட்டார்க்கு வியப்பையும் நமக்கு வெட்கத் தையும் விளைப்பனவாகும்.

இவ் வொற்றைப் பாகியிற் கூறப்பட்ட எறும்பின் இயல்பு **ஒழுங்கு** என்பது வெளிப்படை.

2. ஒரு புகைவண்டித் துன்ப நேர்ச்சி

எ–டு. மக்களின் பொதுப்படை யூர்திகள் எல்லாவற்றுள்ளும் புகைவண்டி மிகப் பாது காப்பானது என்பது எல்லாருக்கும் நம்பிக்கை. ஆனால், அதிலும் சில சமையங்களில் எதிர்பாராத பெருந்துன்பங்கள் நேர்ந்து விடுகின்றன. 1937ஆம் ஆண்டில் பெருமழை பெ–து வெள்ளம் வந்த மாரிநா ளொன்றில், மாலைநேரத்தில், மணற்பாறைக்குத் தெற்கே யுள்ள அ–யலூர் அருகில், திருச்சியிலிருந்து மதுரைக்குச் சென்று கொண்டிருந்த புகைவண்டியின் இயற்திரம் திடுமென்று நிலத்திற்குள் பா–ந்துவிட்டது. ஆதனால், அதனையடுத்துள்ள சில கூண்டுகள் (carriages) அதே நொடியில் சின்ன பின்னமாகச் சிதைந்து விட்டன. அவற்றிலிருந்த வழிப்போக்கர் பெரும்பாலும் மாண்டு உருத் தெரியாமல், போயினர். பிற கூண்டுகளிலிருந்த சிலருக்கும் காயம் ஏற்பட்டது. இக்கோரக் காட்சியைக் கண்டவர் சிலர், நெடுநாள் மதி மயங்கியிருந்தனர். இத்தகைய துன்பங்கள் மீண்டும் நிகழாதவாறு, அடிக்கடி தண்டவாளங்களைக் கவனிப்பதுடன், மாரிநாளிலும் கலகக் காலத்திலும் சிறந்த பாதுகாப்பமைத்து, புகைவண்டி வலவனையும் (driver) விழிப்பாயிருக்கச் செ–வது, இருப்புப்பாதை யதிகாரிகளின் கடமையாகும்.

3. பொ-யாமை

எ–டு. பொ–யாமை என்பது பொ– சொல்லாமை. பொ– சொல்வது, உண்மையை மறைத்தலும் உண்மை சொல்ல மறுத்தலும் என இருவகைப்படும். மனிதனுக்குத் தன்னலமும் மானவுணர்ச்சியும் துன்பங்கண்டு தளர்தலும் உள்ளவரை, அவன் பொ– சொல்லாமலிருத்தல் முடியாது. சில சமையம்,

> **பொ–யால் நன்மையும் மெ–யால் தீமையும் விளை கின்றன. நன்மை விளைக்கும் பொ–யையும் மெ–யாகக் கருத வேண்டும். ஆகவே, பொ–சொல்லாதிருத்தல் அரிதென்பதும், ஒருவருக்கும் ஒரு தீங்கும் விளைக்காத சொல்லைச் சொல்வதே மெ– என்பதும் அறியப்படும்.**

மேற்காட்டிய மூன்று எடுத்துக்காட்டுகளும், முற்கூறிய ஒற்றைப்பாகி விதிகட்கேற்ப அமைந்திருத்தல் காண்க. அவற்றுள், முதலி ரண்டும் காட்சிப் பொருள் பற்றியன. அவற்றின் முதல் வாக்கியங்கள் முகவுரை வாக்கியங் களாக வுள்ளன. இறுதியது, கருத்து அல்லது சிந்தனைப் பொருள் பற்றியது. அதன் முதல் வாக்கியம் பாகிக் கருத்து வாக்கியமாகவுள்ளது.

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் பொருள்களைப்பற்றி ஒற்றைப் பாகிகள் வரைக.

1. நா–. 2. பூனை. 3. ஆவு. 4. தெருத் துன்பநேர்ச்சி. 5. நிலநடுக்கம் (பூகம்பம்). 6. வெள்ளச் சேதம். 7. அன்பு. 8. பொறுமை. 9. சினம். 10. நட்பு. 11. நற்பழக்கம். 12. பன்மொழியிற் பேசல். 13. கடல். 14. மலை. 15. ஆறு.

3. கடிதவரைவு (Letter - Writing)

கடிதவரைவு முறையைச் சிலர் முக்கியமாகக் கருதுவதில்லை. வேலைப்பேற்றிற் கேதுவான விண்ணப்பமும் பரிந்துரையும், பேரூதி யத்திற்கேதுவான வணிக எழுத்துப் போக்குவரத்தும், பெருநன்மைக் கேதுவான எழுதப்பட்ட முறையீடும் பிற வேண்டுகோளும் கடித வகைகளே. ஆங்கிலம்போன்ற அயன்மொழியிற் கடிதம் வரையும் முறையை எவ்வளவு கருத்தாகக் கவனிக்கின்றோமோ, அவ்வளவு கருத்தாகத் தா–மொழியாகிய தமிழில் வரையும் முறையையுங் கவனித் தல் வேண்டும்.

ஒருவகையில், கடிதம் என்பது எழுதப்படும் பேச்சே. ஒருவருக்கு முன்னிலையிலிருந்து திறமையாகவும் தெளிவாகவும் முறைமையாகவும் இனிமையாகவும் பேசுவதாற் பெறக்கூடிய பயன் களை, தொலைவி லிருந்து அங்ஙனம் எழுதுவதாலும் பெறுதல் கூடும். சொல்வன்மை, கன்மனத்தையும் கனியவைத்து ஆகாத காரியங் களையும் ஆக்கு விக்கும். அங்ஙனமே எழுத்து வன்மையும்.

கடிதவரைவு சிலரால் ஒரு கம்மியாகவும் (Art) வளர்க்கப் பெற்றுள் ளது. கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் சிசரோ என்னும் அறிஞர் வரைந்த இலத்தீன் கடிதங்கள், இன்று கற்றோர் உள்ளத்திற்கு இன்ப விருந்தாக வுள்ளன; ஆதலால் இலக்கியம்போற் போற்றப்பட்டு வரு கின்றன. கற்றாரெல்லாம் இத்தகைய கடிதம் பயிலவும், முயலவும் வேண்டும்.

1. கடித வடிவம் (The Form of Letters)

கடிதங்கள் பலவகைப்படும். ஒவ்வொரு வகைக்கும் ஒரு தனி வடிவுண்டு. ஆயினும், கடிதவுறுப்புகள் எல்லா வகைக்கும் பொதுவாம்.

1. தலைப்பு (Heading)
2. கொளு
3. விளி (Greeting or Salutation)
4. செ-தி (Communication or Message)
5. உறவுத் தொடர்மொழி (Subscription or Leave taking)
6. கைந்நாட்டு (Signature)
7. முகவரி (Address or Supersceiption on the envelope)

என ஏழு.

இவற்றுள், விளியும் உறவுத் தொடர்மொழியும், அவ்வக்கடித வகைக் கேற்ற முறையில், சிற்சில மரபுச் சொல்லாகவும் சொற் றொட ராகவும் அமைவன. பிறவுறுப்புகள், வெவ்வேறு சொற்களாலும் சொற் றொடர்களாலும் அமையினும், ஒவ்வொரு பொது வா-பாட்டை அல்லது முறையைத் தழுவினவை.

1. தலைப்பு

எவ்வகைப்பட்டதாயினும் ஒவ்வொரு கடிதத்திலும், அது எழுதப் பட்ட இடமுந் தேதியும் குறிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். உறவும் நட்பும் வணிகமும்பற்றி யெழுதும் கடிதங்களிலெல்லாம், முதற்பக்க வலப்புற மேன்மூலையில், இடம் மேலும், தேதி கீழுமாக எழுதப் பட்டிருத்தல் வேண்டும். இங்கு இடம் என்றது பெயர் (இயற்பெயரும் பதவிப் பெயரும்) ஒழிந்த முகவரியை.

எ–டு:

117, தம்புச்செட்டித் தெரு,
சென்னை,
23 ஏப்பிரல், 1943

மாதத்தையும் எண்ணாற் குறிப்பிடுவதே பெருவழக்கு.

எ—டு: 23–4–1943

ஆங்கிலத் தேதிக்குப் பதிலாகத் தமிழ்த் தேதியுங் குறிப்பிடலாம்.

எ—டு: 4, ஆவணி, விகாரி
ஆவணி, 4 விகாரி
விகாரி, ஆவணி 4
விகாரி வருஷம் ஆவணி மாதம் 4ஆம் தேதி

தொழின்முறைக் கடிதங்களிலெல்லாம் ஆங்கிலத் தேதியே குறிக்கப்பெறுதல் வேண்டும்.

ஆவணங்களில் இருவகைத் தேதியுங் குறிக்கப்பெறும்.

எ—டு: விகிர்தி வருஷம் புரட்டாசி மாதம் 10ஆம் தேதிக்குச் சரியான ஆங்கிலம் 1950ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதம் 26ஆம் தேதி.

1950ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 26ஆம் தேதிக்குச் சரியான தமிழ் விகிர்தி வருஷம் புரட்டாசி மாதம் 10ஆம் தேதி.

விண்ணப்பங்களிலும் முறையீடுகளிலும் நற்சான்றிதழ்களிலும் சிலவகை முறிகளிலும், இடந்தேதி, இறுதிப் பக்க இடப்புறக் கீழ் மூலை யில்தான் குறிக்கப்பெறும். இங்கு இடம் என்பது ஊர்ப்பெயர் மட்டும்.

எ—டு: சேலம்
8–2–'49

கையெழுத்தாகவுள்ள பற்றுச் சீட்டுகளில், இடம் செ-தித் துவக் கத்திற் கூறப்பட்டுவிடுமாதலால், தேதி மட்டும் இறுதியில் கைந் நாட்டின்கீழ்க் குறிக்கப் பெறுவதுண்டு.

எ—டு: பொன்னையாப் பிள்ளை
3–7–'48

இடவாரியாகவும் காலவாரியாகவும் கடிதங்களைப் பிரித்தற்கும், குறித்த காலத்திற்குள் விடை விடுத்தற்கும், கடிதம் விடுத்தோரின் முகவரியறிதற்கும், இடந்தேதி வரைவு உதவுமாதலால், அவற்றைத் தவறாது குறித்தல் வேண்டும்.

2. கொளு

தலைப்பிற்குச் சற்றுக் கீழாக, இன்னாரிடமிருந்து இன்னாருக்கு என்றாவது, இன்னார் இன்னாருக்கு எழுதுவது என்றாவது, செ-தி தொடங்குமுன் வரையப்பெறும் முகவுரை கொளுவாகும்.

எ–டு: திருநெல்வேலி மாவட்டத் தண்டலாளர் (Collector) அவர்கட்கு, பாளையங்கோட்டைத் திரு. யோவான் (St. John's) உயர்நிலைப்பள்ளி 6ஆம் படிவ மாணவன் அருளப்பன் எழுதுவது (முறையிடுவது, விண்ணப்பித்துக் கொள்வது, தெரிவிப்பது):

சென்னை மாகாணக் கல்வியமைச்சராகிய நான் இம் மாகாணத் தமிழாசிரியர்க்கு அறிவிப்பது யாதெனின் (என்னவெனில்):

சோழன் குலோத்துங்கன் விடுக்கும் ஓலை (திருமுகம், ஆணை). செங்கேணி அத்திமல்லன் வீராண்டனான எதிரிலிச்சோழச் சம்பு வராயன் காண்க:

அருமை மகன் சீராளனுக்கு உன் அன்புள்ள அன்னை எழுதுவது:

உறவாடற் கடிதங்களிலும் வணிகக் கடிதங்களிலும் உள்ள கொளு, சுருக்கம்பற்றி, கடிதம் விடுப்போரைக் குறியாது கடிதம் விடுக்கப்பெறுவோரைமட்டும் குறிப்பதுண்டு.

எ–டு: அருமை அத்தான் அவர்கட்கு எழுதுவது:
அருமைத் தம்பி ஆவிடையப்பனுக் கெழுதுவது:
திருவாளர் திருவரங்கம் பிள்ளை அவர்கட்கு:

நண்பருக்கும் அறிமுகமாகாதவர்க்கும் எழுதும் உறவாடற் கடிதங்கள், பெரும்பாலும் கொளுவில்லாமலே அமையும்.

(3) விளி

கொளுவிற்குக் கீழாக, இடப்புறத்தில், தனியா–, கடிதம் விடுக்கப் படுவோரை விளிப்பது விளியாகும்.

உறவினர்க்கெழுதும் கடிதங்களில் உறவின்முறைப் பெயரே விளிக்கப்பெறும். அது உயர்வு குறிப்பின் உயர்வுப்பன்மைப் பெயராகவும், உயர்வு குறியாவிடின் ஒருமைப்பெயராகவும், இருக்கும்.

எ–டு:

உயர்வு விளி	**உயர்வில் விளி**
தந்தையீர்,	தந்தா–,
அன்னையீர்,	அன்னா–,
மாமனாரே,	மாம,
தமையனாரே,	தமைய,
தம்பீயீர்,	தம்பீ,
தமக்கையீர்,	தமக்கா–,
தங்கையீர்,	தங்கா–,

'மாமனீர்', 'தமையனீர்' முதலிய வடிவங்கள் இலக்கணத் தோடி சையுமேனும், வழக்கின்மையின் உரைநடைக்கேலா.

அவர்கள் என்னும் சொல்லை இறுதியில் சேர்த்தும், உயர்வு குறித்த உறவின்முறைப் பெயர்களை விளிக்கலாம்.

எ–டு: மாமனார் அவர்களே,

ஆர்வங்குறித்தற்கு உறவின் முறைப்பெயர் விளிகள் அடை யடுத்தும் வரும்.

எ–டு.

உயர்வு விளி	**உயர்வில் விளி**
அருமைத் தந்தையீர்,	அருமைத் தந்தா–,
என் அருமைத் தந்தையீர்,	என் அருமைத் தந்தா–,
எந்தையீர்,	எந்தா–,

பெற்றோர் இருவரையும் ஒருங்கே விளிக்கும்போது, என் அருமைப் பெற்றோர்காள் என்றாவது, என் அருமைத் தா- தந்தையீர் என்றாவது விளிக்கலாம்.

கவனிப்பு: உறவினர்க்கு எழுதும் கடிதங்களில் கொளு வரையப் படின், விளி பெரும்பாலும் விடப்பெறும்.

நண்பரை விளிக்கும் முறை வருமாறு:

எ–டு.

உயர்வு விளி	**உயர்வில் விளி**
நண்பரீர்,	நண்ப,
அன்பரீர்,	அன்ப,
காதலரீர்,	காதல,
காதலியீர்,	காதலீ,

ஆர்வங் குறித்தற்கு, நண்பரீர் என்னும் விளி அடையடுத்தும் வரும்.

எ–டு.

உயர்வு விளி	**உயர்வில் விளி**
அருமை நண்பரீர்,	அருமை நண்ப,
என் அருமை நண்பரீர்,	என் அருமை நண்ப,
அரும்பெறல் நண்பரீர்,	அரும்பெறல் நண்ப,

ஒத்தோரும் இழிந்தோருமாயுள்ள நண்பரையுங் காதலரையும், நெருங்கிய பழக்கம்பற்றியும் நிலைமையின் தாழ்வுபற்றியும், பெயர் சுட்டியும் விளிக்கலாம்.

எ—டு.

அருமைக் கண்ணப்ப,
என் அருமை அங்கயற்கண்ணீ,

பெருங்காதல் குறிக்க வேண்டின், முறைப்பெயரையும் உறவுப் பெயரையும் இயற்பெயரையுங் குறியாது, சிறந்ததொரு பொருட் பெயரை உவமையாக அல்லது உவமையாகுபெயராகக் கொண்டு விளிக்கலாம்.

எ—டு:

என் அருமைக் கண்மணீ,
ஆருயிரனையா—, ஆருயிரனையீர்,

உறவினரல்லாத பெரியோரைக் கீழ்வருமாறு விளித்தல் வேண்டும்.

	ஆண்பால் விளி	பெண்பால் விளி
ஒருமை:	ஐய, ஐயா,	அம்ம, அம்மா, அம்மையீர்,
பன்மை:	ஐயன்மீர்,	ஐயைமீர், அம்மைமீர்,

அம்மையீர் என்னும் விளி உயர்வுப் பன்மையாக மட்டும் வரும்.

மேற்காட்டிய விளிகள், ஆர்வமும் வணக்கமுங் குறித்தற்கு அடை யடுத்தும் வரும்.

எ—டு: அருமந்த ஐய,
அன்பார்ந்த ஐயா,
அருந்தமிழ் ஐய,
அரும்பெறல் ஐய,
என் பேரன்பிற்குரிய ஐயா,
கனம் பொருந்திய ஐயா,
கனமுங் கண்ணியமும் பொருந்திய ஐயா,
மாண்பு மிக்க ஐய,
மாண்பும் மதிப்பும் வா—ந்த ஐயா,

ஆசிரியரைப் பின்வருமாறு விளிக்கலாம்.

ஆசிரியீர், ஆசிரியப் பெரியீர், ஆசிரியப் பெருந்தகையீர்,
அன்பார்ந்த ஆசிரியீர்,
அரும்பெறல் ஆசிரியர்காள்,
பேரறிவு சான்ற பெரியீர்,
அறிவுச் சுடரான ஐய,

மதிப்புமிக்க பெரியோரையும் தலைவரையும் பின்வருமாறும் விளிக்கலாம்.

ஆண்பால்: பெரும, பெரியோ–, பெருமானே, எம்பெருமானே, எம்பிரானே, தலைவ, பெரியீர், தலைவீர், பெருந்தகையீர்.
பெண்பால்: பெருமாட்டீ, எம்பெருமாட்டீ, எம்பிராட்டீ, பிராட்டீ, பிராட்டியீர், தலைவீ, தலைவியீர்,

பெரியீர் பெருந்தகையீர் என்னும் விளிகள் இருபாற் பொதுவாம்.

ஆர்வமும் வணக்கமுங் குறித்தற்கு, மேற்காட்டிய விளிகளுடன் வேண்டிய அடைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

துறவியரைப் பின்வருமாறு விளித்தல் வேண்டும்.

அடிகாள்,
அன்பார்ந்த அடிகாள்,
பகவரீர்,

வணிகக் கடித விளி பெரியோரை விளிக்கும் விளியே.

எ–டு. ஐயா, (ஒருமை)
ஐயன்மீர், (பன்மை)

4. செ-தி

விளிக்குக் கீழாக வரையப்படுவது செ-தி. அதன் அளவும் பொருளும், அவ்வக் கடிதவகையையும் எழுதுவோரின் கருத்தையும் பொறுத்தன.

எல்லாக் கடிதவகைகட்கும் பொதுவாக, செ-தியைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டிய ஐந்து குறிப்புகள் உள. அவையாவன:

(i) பகுப்பு: செ-தி நீண்டதாயும் பல கருத்துப்பற்றிய தாயு மிருப்பின், படிப்போர்க்கு எளிதா- விளங்குமாறும், ஏரணத் தொடர்ச்சி யான கருத்து வேறுபாடு தெரியுமாறும், பல பாகிகளாகப் பகுக்கப் பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

(ii) நடைச்சிறப்பு: பொதுவாகச் செ-தியை, எளிய இனிய தெளிவான சிறுவாக்கிய நடையில் எழுத வேண்டும். சட்டமுறைப்படி வரையப்படும் ஆவணங்களிலும், வணிகக் கடிதங்களிலும், அவ்வம் மரபான நடையே தழுவப் பெறல் வேண்டும். உறவினர்க்கும் நண் பர்க்கும் வரையுங் கடிதங்கள் பேச்சுநடையி லிருக்கலாம். ஆயின், இலக்கணப்பிழை யிருத்தல் கூடாது. கற்றோர்க்கு வரையுங் கடிதங்கள் எத்துணைக் கடுநடையிலும் இருக்கலாம். ஆயின், இரட்டுறலும் கவர்படு பொருண்மொழியும் இல்லாதிருத்தல் வேண்டும். பிறருக்குத் தெரியாத மரூஉ, இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழூஉக்குறி, சொற் குறுக்கம் முதலியவற்றையும் விலக்குதல் வேண்டும்.

(iii) நிறைவு: கடிதம் ஒரே முறையில் முடிவு பெற்றதாயும் முற்றுப் பெற்றதாயுமிருத்தல் வேண்டும். பின்வரைவாக (post script) அதே கடிதத்தில் வரைவதும், தொடர்ச்சி வரைவாக மறு கடிதம் வரை வதும், கடிதம் வரைவோரின் எண்ணாமற் செ-யும் இயல்பையும் ஒழுங் கீனத்தையும் திறமையின்மையையுமே காட்டும்.

(iv) செவ்வை: அடித்தடித்தும், கூட்டெழுத்தும் சங்கிலி யெழுத்து மாகவும், கிறுக்கியும், கோணல் மாணலாகவும், எழுதாமலும்; மை விழாமலும்; வெள்ளைத்தாளில், இயன்றவரை நேராகவும் நேர்த்தி யாகவும் நிறுத்தி யெழுதுங் கடிதங்கள், பகைவர்க்கும் நல்லெண்ண மூட்டும்.

(v) நிறுத்தக் குறியீடு: நிறுத்தக் குறியீடின்மையும் தவறான நிறுத்தக் குறியீடும், வாக்கியப்பொருளை மாற்றவும் படிப்பாரை மயங்க வைக்கவும் செ-யுமாதலால், அவ்விரண்டும் இல்லாதவாறு கவனித்தல் வேண்டும்.

5. உறவுத் தொடர்மொழி

கடிதம் விடுக்கப்படுவோர்க்கும் விடுப்போர்க்கும் உள்ள உறவை அல்லது தொடர்பைக் குறிக்கும் தொடர்மொழி, உறவுத் தொடர் மொழியாகும். இது செ-திக்குக் கீழாக வலப்புறத்தில் வரையப் பெறும்.

உறவினர்க்கு எழுதும் கடிதங்களில், உறவுத் தொடர்மொழி கீழ்வருமாறு இருக்கலாம்.

உன் அன்பான உடன்பிறந்தான்,
உம் அன்பான மைத்துனன் (அளியன்),
தங்கள் அன்புங் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள மகன்,

குறிப்பு: கடிதம் விடுக்கப்படுவோர்க்கு உயர்வு கருதாதபோது ‘உன்’, ‘உன்றன்’ என்னும் சொற்களையும், சிறிது உயர்வு கருதியபோது ‘உம்’, ‘உந்தம்’ என்னும் சொற்களையும், மிகுந்த உயர்வு கருதியபோது ‘தங்கள்’ என்னும் சொல்லையும், உறவுத் தொடர்மொழியில் ஆளுதல் வேண்டும். இது எல்லாவகைக் கடிதங்கட்கும் ஒக்கும்.

நண்பருக்கு விடுக்கும் கடிதங்களில், உறவுத் தொடர்மொழி பின் வருமாறு இருக்கலாம்.

நண்பன்,
அன்பன்,
உன் அன்பான,
தங்கள் அன்பான,

சில நண்பர், தாம் வரையும் உறவுத் தொடர்மொழிகளில், ஏதேனு மொரு கருத்தை அல்லது விருப்பத்தைத் தெரிவிப்பது முண்டு.

எ–டு:

தங்கள் முன்னேற்றத்தில் நன்னோக்கங் கொண்ட,
தங்கள் வரவைப் பெரிதும் விரும்பும்,
தங்கள் வெற்றியைக் கருதும்,
தங்கள் மறுமொழியை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும்,
என்றும் தங்கள் நலத்தையே கோரும்,
தங்கள் நன்றியை ஒருபோதும் மறவாத,

அறிமுகமாகாதவர்க்கு விடுக்கும் கடிதங்களில், உறவுத் தொடர் மொழி 'இங்ஙனம்' என்று மட்டும் இருக்கலாம்; 'உன் உதவியை எதிர் பார்க்கும்', 'தங்கள் நட்பை நாடும்' என்பன போன்ற கருத்துத் தெரி விக்கும் தொடர்மொழியாகவு மிருக்கலாம்.

வேலையிலும் அலுவலிலும் தலைவராயிருப்பவர்க்கு விடுக்கும் கடிதங்களில், உறவுத் தொடர்மொழி பின்வருமாறு இருக்கலாம்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,
தங்கள் உண்மையும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள,
தங்கள் உண்மையும் கீழ்ப்படிதலும் நன்றி யறிவுமுள்ள,

துறவியர்க்கு எல்லாரும் ஆண்டானுக்கு அடியானும் வரையும் கடிதங்களில், உறவுத் தொடர்மொழி 'அடியேன்' என்றிருத்தல் வேண்டும். இங்குத் துறவியர் என்றது பட்டினத்தடிகளும் தாயுமானவரும் இராம லிங்க அடிகளும் மறைமலையடிகளும் விபுலாநந்த அடிகளும் போல்வாரையேயன்றி, காவி புனைந்திருக்கும் கல்லாத வரையன்று.

குறிப்பு: உறவுத் தொடர்மொழிக்கு முன், அதற்கு மேலாக, 'இப்படிக்கு' அல்லது 'இங்ஙனம்' என்னும் சொல்லைச் சேர்த் தெழுது வது இக்கால வழக்கமன்று. நூன்முகவுரை யிறுதியில், ஆசிரியன் கைந் நாட்டிற்கு மேல் 'இங்ஙனம்' என்றெழுதுவதும் இக்காலத்தில்லை. மேற்குறித்தவாறு, அறிமுகமில்லாதவர்க் கெழுதும் கடிதங்களில் மட்டும் அதைத் தனித்து வரையலாம்.

6. கைந்நாட்டு

உறவுத் தொடர்மொழிக்குக் கீழாக, அதனினுஞ் சற்று வலமாக, கடிதம் விடுப்போரின் பெயர் தந்தை பெயரின் முதலெழுத்துடன் தெளிவாக வரையப்படுதல் வேண்டும். அறிமுகமாகாதவர்க்கு எழுதுங் கடிதங்களில் அது மிகத் தெளிவாக இருத்தல் வேண்டும், பெண்பாலார் தம் பெண்மை குறிக்க வேண்டின், பெண் அல்லது பெண்பால் என்னும் சொல்லைப் பெயர்க்கு வலமாகப் பிறைக்கோட்டிற்குள் குறிக்கலாம்.

7. முகவரி

கடித வுறையின் பின்புறத்தில் அல்லது மடித்த கடிதத்தின் பின்புறத்தில், கடிதம் விடுக்கப்படுவோரின் முழு முகவரியும் தெளி வா- வரையப்படுதல் வேண்டும். அஞ்சற் கடிதமாயினும் ஆள்வாயி லா- விடுக்குங் கடிதமாயினும், வலப்புற மேன்மூலையில் முத்திரை யொட்டற்குரிய இடம் விட்டுவிட்டு, அதற்குக் கீழாக முகவரியின் முதல் வரியை இடக்கோடி யொட்டித் தொடங்கி, அதற்கடுத்த வரி களையெல்லாம் முறையே சற்று வலமாகத் தள்ளித் தள்ளித் தொடங்கி, இறுதிவரியின் முடிவு வலக்கோடி யொட்டுமாறு, வரைதல் வேண்டும்.

முதல்வரியில் அடைமொழியும் பெயரும் பட்டமும், முறையே குறிக்கப் படல் வேண்டும். இரண்டாம் வரியில் வேலையும் மூன்றாம் வரியில் வேலை செ-யும் கட்டடமும் நாலாம் வரியில் தெருப் பெயரும் ஐந்தாம் வரியில் ஊர்ப்பெயரும் குறிக்கப்பெறல் வேண்டும். கடிதம் வீட்டு முகவரிக்கு விடுக்கப் படின், இரண்டாம் வரியில் ஊர்ப் பெயரும் குறிக்கப்படல் வேண்டும். வேலைசெ-யும் கட்டடம் அல்லது இருப்பிடம் எல்லார்க்கும் மிக நன்றா-த் தெரிந்திருப்பினும், தெருப்பெயரைக் குறிப்பது நன்றே.

கடிதம் விடுக்கப்படுவோரின் ஊரும் விடுப்போரின் ஊரும் ஒரே மாகாணத்தைச் சேர்ந்தனவாயின், ஊர்ப்பெயருக்கு அடுத்த வரியில் கூற்ற (தாலுகா)ப் பெயரும், அதற்கடுத்த (அதாவது இறுதி) வரியில் கோட்ட (மாவட்ட)ப் பெயரும், குறிக்கப்படல் வேண்டும். கடிதம் சேரவேண்டிய ஊரில் அஞ்சல் நிலையம் (post office) இல்லாவிடின், ஊர்ப்பெயருக்கு அடுத்த வரியில் அவ்வூருக்குரிய அஞ்சல் நிலையம் குறிக்கப்படல் வேண்டும். கடிதம் பெறுவோரின் ஊர் ஒரு கூற்றத் தலைநகரா யிருக்கு மாயின், கூற்றப்பெயர் குறிக்கப்பட வேண்டியதில்லை. அது ஒரு மாவட்டத் தலைநகராயும் மாகாணத் தலைநகராயு மிருக்குமாயின்,

கூற்றப் பெயரும் மாவட்டப் பெயரும் குறிக்கப்பட வேண்டியதில்லை. அது ஒரு பெரு நகரமாயி ருப்பினும், அவை தேவை யில்லை. முகவரியிற் குறிக்கப்படுவது பெருநகரச் சிறு தெருவாயின், அதனொடு அது உள்ள நகரப் பகுதியையும் குறித்தல் வேண்டும்.

கடிதம் போகவேண்டிய ஊருக்குப் பலவழியிருந்து அவற்றுள் குறுக்குவழி அல்லது அண்ணிய (சமீப) வழி அஞ்சற்காரனுக்குத் தெரி யாதென்று கருத இடமிருப்பின், ஊர்ப்பெயருக்கு அல்லது அஞ்சல் நிலையப் பெயருக்கு அடுத்த வரியில் இன்ன வூர்வழி என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

கடிதம் சேரவேண்டிய வூர், அடுத்த மாகாணத்தைச் சேர்ந்த தாயின் அம் மாகாணப் பெயரும், தொலைவிலுள்ள மாகாணத்தைச் சேர்ந்ததாயின் அம் மாகாணப் பெயருடன் நாட்டுப் பகுதியின் பெயரும், அயல்நாட்டைச் சேர்ந்ததாயின் அவற்றுடன் அவ் அயல் நாட்டுப் பெயரும், இறுதியில் குறிக்கப்படல் வேண்டும். ஒவ்வோர் இடப்பெயரும் ஒரு தனிவரியி லிருத்தல் வேண்டும் என்பதை மறத்தல் கூடாது. (தமிழர்க்கு அயல் மாகாணமும் அயல்நாடும் தமிழ்திரி நிலமும் மொழிபெயர் தேயமுமாதலின், அங்குள்ளார்க்குத் தெரியு மாறு அங்கத்து ஊர்கட்கு விடுக்கும் கடிதங்களிலெல்லாம், இன்று உலகப் பொதுமொழியா- வழங்கிவரும் ஆங்கிலத்திலேயே முகவரி யெழுதப் படல் வேண்டும்.)

ஒரு வரியில் எழுதவேண்டியதற்குப் போதிய இடமில்லையாயின், அதன் எஞ்சிய பகுதியை அதற்குக் கீழாக வலக்கோடி யொட்டி எழுத வேண்டும். முகவரியின் முதல் வரியில் குறிக்கப்படும் அடை மொழி கள் பின்வருமாறு இருக்கலாம்.

மதிப்புள்ள நண்பரான ஒத்த தரத்தினர்க்கு திருவாளர் (ஆண் பால்), திருவாட்டியார் (பெண்பால்) என்னும் அடைகளும்; உயர்ந்த தரத்தினர்க்குத் திருமான், திருமானார் (ஆண்பால்), திருமாட்டியார் (பெண்பால்) என்னும் அடைகளும்; அமைச்சர்க்கும் அரசியல் மதிப்புப்பெற்ற அதிகாரிகட்கும் மதிதகு (Honourable) மிக மதிதகு (Right Honourable) என்னும் அடைகளும்; கிறித்தவக் குருமார்க்குக் கனம் (Reverend), பெருங்கனம் அல்லது மகாகனம் (Right Reverend) என்னும் அடைகளும்; துறவியர்க்குத் திரு, மறைத்திரு, திருமிகு திரு,

தெ-வத்திரு என்னும் அடைகளும் சேர்க்கப்படலாம். கிறித்தவரல்லாத மதக்குருமார்க்கும், கிறித்தவக் குருமார்க்கும் துறவி யர்க்கும் குறிக்கப் பெற்ற அடைகளில் ஏற்றவற்றை வைத்தெழுதலாம்.

பொதுநல ஊழியம்பற்றி அரசியலார் அளித்துள்ள இராவ்சாகிபு, திவான்பகதூர் முதலிய சிறப்புப் பட்டங்களும்; கல்வித் தேர்ச்சிபற்றி அரசியலாரும் அறிஞர் அவைகளும் அளித்துள்ள வித்துவான், பண்டித மணி, மகாமகோபாத்தியாயர், டாக்டர் முதலிய புலமைப் பட்டங்களும்; முன்னடைமொழிகளாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டியவை யே. ஆயின், இவற்றைக் குறிக்கும்போது, முற்கூறிய திருவாளர் முதலிய பொது அடைமொழிகளைக் குறித்தல் கூடாது.

ஊரும் குலமும் உடைமையும்பற்றிச் சிலர் தாமாகத் தம் பெயர்க்கு முன் சேர்த்துக்கொள்ளும் அடைமொழிகளும் உள.

எ—டு: **மயிலைச் சிவமுத்து**
துடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனார்

இவற்றுள் ஊர்ப்பெயருக்குமுன் பொது அடைமொழி வரும்; பிற பெயர்க்குமுன் அது வரத் தேவையில்லை.

எ—டு: **திருவாளர் மயிலைச் சிவமுத்து**
இளசைகிழார் ச. சோமசுந்தர பாரதியார்

போதிய இடமிருப்பின், அடைகள் பல்கியும் வரலாம்.

எ—டு **பேராசிரியர் இளசைகிழார் ச. சோமசுந்தர பாரதியார், மகாமகோபாத்தி யாய தாட்சிணாத்திய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்.**

இயற்பெயருக்குப் பின் குலப்பட்டப் பெயரும் தேர்வுப் பட்டப் பெயரும் குறிக்கப் பெறலாம்.

எ—டு: **கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை, எம்.ஏ., எம்.எல்.**

மதிப்பானவரின் பெயர்க்குப்பின், அவர்கள் என்னும் பின்னடை, குலப்பட்டத்திற்கும் தேர்வுப் பட்டத்திற்கும் இடையில் சேர்க்கப் பெறும்.

அதிகாரிகட்கும் தலைவர்க்கும் விடுக்கும் கடிதங்களாயின், இயற் பெயர் குறியாது பதவிப்பெயர் குறிப்பினும் போதும்.

பதிவுசெ-யப் பெறுங் கடிதங்களாயின், மேற்கூறியவாறு கடிதம் விடுக்கப் படுவோரின் முகவரிமட்டுமன்றி, அதற்குக் கீழாக இடப்புற மூலையில், கடிதம் விடுப்போரின் முகவரியும் குறிக்கப்பெறல் வேண் டும். இது, பதிவு செ-யப்பெறாத கடிதங்கட்கு வேண்டாத தாயினும், அவற்றிலும் அதை எழுதுவது நல்லதே. இதனால், கடித வுறையைத் திறக்குமுன்னரே, அதை விடுத்தோர் யாரென அறிந்து கொள்ளலாம். இதனால் சில நன்மையுண்டு.

எடுத்துக்காட்டுகள்

(பதிவு செ–யப் பெறாதது)

அஞ்சல் தலை

வித்துவான் ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள்

எம்.ஏ., பி.ஓ.எல்., எல்.டி.,

தமிழ்ப் பேராசிரியர்,

ஆசிரியர் கல்லூரி,

சைதாப்பேட்டை, சென்னை.

(பதிவு செ–யப் பெறாதது)

அஞ்சல் தலை

திருவாளர் மாணிக்கவேல் செட்டியார் அவர்கள்,

12, கந்தப் பொடிக்காரத் தெரு,

ஆம்பூர்,

(வடார்க்காட்டு மாவட்டம்)

விடுப்போன்:

பொன்னையா,

6, பாண்டித்துரைத் தெரு,

செவ்வா-ப்பேட்டை, சேலம்

(பதிவு செ–யப் பெற்றது)

சல் தலை

கனம் செல்லப்பா அவர்கள், பி.ஏ., பி.எட்.,

தலைவர்,

திருப்பவுல் உயர்நிலைப்பள்ளி,

வேப்பேரி, சென்னை

விடுப்போன்:

துரையரங்கன்,

6, புத்தூர்ப் பெருஞ்சாலை,

புத்தூர், திருச்சி.

மடிக்கப்பட்ட கடிதம்

திரு. ஆலாலசுந்தரஞ் செட்டியார் அவர்கள், எம்.ஏ.,

'சிவனகம்'

அகரம் சாலை,

தாம்பரம், சென்னை.

இங்ஙனம் ஏழுறுப்புகளும் நிரம்பியதே முழுக்கடிதமாகும். அவ் ஏழனுள்ளும், விளியும் செ–தியும் உறவுத் தொடர்மொழியும் சிறப்பா யமையின், மிகக் கவர்ச்சியை யுண்டுபண்ணும் என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

கடித வகைகள் (Classification of Letters)

கடிதங்கள்,

1. உறவாடற் கடிதங்கள் (Social Letters),
2. தொழின்முறைக் கடிதங்கள் (Business Letters),

என இருவகைப் படும்.

உறவினர்க்கும் நண்பர்க்கும் அன்புசெயப்பட்டார்க்கும் உறவாடல் பற்றி விடுக்குங் கடிதங்கள் உறவாடற் கடிதங்களாகும். வேலை விண்ணப் பம் வணிகக்கடிதம் முதலியன தொழின்முறைக் கடிதங்களாம்.

1. உறவாடற் கடிதங்கள்

(i) உறவுக் கடிதம் (Letters to Relatives)

போலிகை (மாதிரி)

(உணவுவிடுதியிலுள்ள மாணவன் ஒருவன் தன் பெற்றோர்க் கெழுதுவது.)

நகராண்மை விடுதி,
சேரிச்சாலை (Cherry Road)
குமரசாமிப்பட்டி, சேலம்,
10-9-'50

என் அருமைத் தா-தந்தையீர்,

இறைவனருளால் நான் நலமாயிருக்கின்றேன். அங்ஙனம் தங்கள் நலத்தையும் அறிய அவா.

சென்ற வாரம் நான் விடுத்த கடிதம் சேர்ந்திருக்குமென்று நினைக் கிறேன்.

எங்கட்கு நாளைக் காலாண்டுத் தேர்வு தொடங்குகின்றது. இம் மாதம் 16ஆம் தேதி அது முடியும். அதற்கு அடுத்த நாளிலிருந்து 16 நாள் எங்கட்குத் தசரா விடுமுறை.

தேர்விற்கு நன்றா-ப் படித்திருக்கின்றேன். நன்றா- எழுதுவே னென்று நம்புகின்றேன்.

நான் இம்மாதம் 16ஆம் தேதி மாலையே புறப்பட்டு 17ஆம் தேதி காலை அங்கு வந்துசேர்வேன். தம்பி தங்கையர்க்கு என் வரவைப் பற்றித் தெரிவியுங்கள். வழிச்செலவுக்குக் கொஞ்சம் பணம் அனுப்பி வையுங்கள்.

தங்கள் அன்புங் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள
மகன்,
ந. மறைக்காடன்

பயிற்சி

கீழ்க்குறிப்பிட்டவாறு கடிதம் வரைக:

1. உணவுவிடுதியிலுள்ள மாணவன் ஒருவன், அடுத்த விடுமுறைக்குத் தன் அம்மான் வீடு செல்வதாகத் தன் தந்தைக்கு வரைவது.

2. ஒரு தம்பி பிறந்ததைப்பற்றித் தங்கை வேற்றூரில் கல்விபயிலும் தமையனுக்கு வரைவது.
3. விடுதிப்பள்ளியிற் பயிலும் மகள் சரியா-ப் படியாமையை அவள் தேர்ச்சியறிக்கையால் (Progress Report) அறிந்த தந்தை, அவளைக் கடிந்தெழுதுவது.
4. அதற்கு அவள் மறுமொழி.
5. பொங்கல் நன்கொடை விடுத்த பெரிய தந்தையார்க்கு நன்றிகூறி வரைவது.
6. விடுதி மாணவன் ஒருவன், தனக்கு விருப்பமில்லாத பாடத்தை விருப்பப் பாடமாக ஏற்றுக்கொண்டதற்குக் காரணங்காட்டித் தந்தைக்கு வரைவது.
7. அன்னையாரின் நோயைப்பற்றிக் கடிதவாயிலா- அறிந்த விடுதிப் பள்ளி மாணவி, தந்தைக்கெழுதுவது.
8. தம்பி தான் பயிலும் பள்ளியின் அல்லது கல்லூரியின் வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டத்தைப்பற்றித் தமையனுக்கு வரைவது.

(ii) நட்புக் கடிதம் (Friendly letters)

போலிகை

(ஒரு மாணவன் தன் பள்ளிக்கும் வேறொரு பள்ளிக்கும் நடந்த காற்பந்துப் பந்தயத்தைப்பற்றித் தன் நண்பனுக்கு வரைவது.)

6, வேளாளத் தெரு,
மன்னார்குடி,
8-2-49

அருமை நண்ப,

நலம். உன் நலத்தை இன்று உன் கடிதத்தால் அறிந்துகொண் டேன்.

நேற்று மாலை, எங்கள் பள்ளிக்கும் இவ் வூரிலுள்ள தேசிய உயர்நிலைப் பள்ளிக்கும் ஒரு காற்பந்துப் பந்தயம் நடந்தது. அது முதலிலிருந்து முடிவுவரை உணர்ச்சி மிக்க நிகழ்ச்சியா யிருந்தது.

முதலாவது, எங்கள் கல்விச்சாலைக் கட்சியார் விளையாட்டு நிலத்தின் கீழைப்புறத்திலும், எதிர்க்கட்சியார் மேலைப்புறத்திலும், நின்று விளையாடினார்கள். காற்று மிக வேகமாகக் கிழக்குநோக்கி யடித்துக்

கொண்டிருந்தது. இது எதிர்க்கட்சிக்குச் சார்பாகவும் எங்கள் கட்சிக்கு மாறாகவு மிருந்ததினால், எதிர்க்கட்சியார் மிக விரைவில் கோல் போடத் தொடங்கி, அரைமணி நேரத்திற்குள் ஆறு கோல் போட்டு விட்டார்கள். எங்கள் கட்சியார் கோல் வாங்கினார்களே யொழிய, ஒன்றுகூடப் போட முடியவில்லை.

பின்பு, அரைவேளை வந்தது. பிற்பாதியில், காற்றடிக்கும் பக்கத்திற்கு எதிர்க் கட்சியார் போனபின், எங்கள் கட்சியார் கடனையுங் கழித்து மேற்கொண்டும் கோல் போடுவார்கள் என எண்ணி, ஐந்து நிமையம் ஒருவாறு மகிழ்ந்திருந்தோம்.

ஆயின், மீண்டும் விளையாட்டுத் தொடங்கியவுடன், காற்று நின்று விட்டது. அப்போதே எங்கட்குக் கலக்கம் பிறந்துவிட்டது. அதோடு, பத்து நிமையங் கழித்து, ‘பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடி யே கெடும்’ என்னும் பழமொழிப்படி, எங்கள் கட்சித் தலைவனும் தேர்ச்சி பெற்ற காற்பந் தாடகனுமாகிய ஆளவந்தான், அண்மையில் கடுநோ-பட்டுத் தெளிந்தவனாதலால், திடுமென்று மயங்கிக் கீழே விழுந்துவிட்டான். அன்றே எங்கள் அரைநம்பிக்கையும் போ- விட்டது. அவனுக்குப் பதிலியாக (substitute) வந்த வெற்றிவேலோ, நேற்றுவரை எந்தப் பந்தயத்திலும் விளையாடினதுமில்லை; விளை யாடத்தக்கவன் என்று கருதப்பட்டதுமில்லை. நேரம் கால் மணிதான் இருந்தது. எங்கட்கு ஏக்கம் முன்னினும் பன்மடங்கு மிகுந்துவிட்டது. ஆயினும், காரிருளில் பளீர் என ஒளிவீசும் மின்னல்போல், ஒரு நிமையத்திற்குள் வெற்றிவேல் ஒரு கோல் போட்டான். எங்கள் முகத்தில் சிறிது களை தோன்றிற்று. அதன்பின் அடுத்த நிமையத்தில் இன் னொன்று போட்டான். எங்கட்குக் கலக்கம் முற்றுந் தீரவில்லை யாயினும், எங்கள் நம்பிக்கை எழத் தொடங்கிற்று. பின்பு, வெற்றி வேல் மிக வூக்கங்கொண்டு மின்னல் வேகத்தில் விளையாடி, எதிர்க் கட்சியார் மருள்கொண்டவர்போல் மனந்தடுமாறவும், கண்டாரெல் லாம் இடை விடாது ஆரவாரித்துக் கைதட்டவும், எதிர்க்கட்சிக் கோல்காப்போன் பந்தை எற்ற எற்ற உடனுடன் திருப்பி யெற்றி, பத்து நிமையத்திற்குள் நாலுகோல் போட்டது, மந்திரமோ மாயமோ என்று எண்ணுதற் கிடமா யிருந்தது.

இந்த ஆட்டத்தை நீ பார்க்கவில்லையே என்பதுதான் என் வருத்தம். இங்ஙனம் ஆறு கோல் போட்டுக் கடனை முற்றுங் கழித்து விட்டது மட்டுமா? விளையாட்டு முடிவதற்கு ஒரு நொடியிருந்த போது,

மீண்டுமொரு கோல் போட்டுத் தன் பெயரை மெ-ப்பித்து விட்டான் வெற்றிவேல். எங்கட்குண்டான மகிழ்ச்சிக்கு அளவே யில்லை. ஊராரெல்லாம் விளையாட்டு முடிந்தவுடன் ஓடிவந்து வெற்றி வேலைச் சூழ்ந்துகொண்டு, நீண்டநேரம் நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து வாயார வாழ்த்தினர். சிலர் அவன் வீடுவரை அவனைத் தொடர்ந்து சென்றனர். இன்று இவ் வூரெல்லாம் அவனைப் பற்றித்தான் பேச்சு.

இஃது உனக்கு வியப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் விளக்குமென்று கருதுகின்றேன்.

பிற பின்.

நண்பன்

ஆடவல்லான்

பயிற்சி

கீழ்க் குறித்தவாறு கடிதம் வரைக:

1. ஒரு மாணவன் தான் புதிதா-ச் சேர்ந்துள்ள பள்ளியின் அல்லது கல்லூரியின் சிறப்பைப்பற்றித் தன் நண்பனுக்கு வரைவது.
2. ஒரு மாணவன், தான் தேர்வெழுதவிருக்கும் மையத்தில் (centre), தனக்கு வேண்டிய வசதி செ-து வைக்கும்படி, தன் நண்பனுக் கெழுதுவது.
3. ஒரு கல்விநிலையத்தில் பிந்திச் சேர்ந்த மாணவனொருவன் தனக்குக் கிடைக்காத புத்தகமொன்றைச் சில மாதங்கட்கு இரவல் தரும்படி, ஒரு நண்பனைக் கேட்பது.
4. ஒரு மாணவி தனக்கு மிக இன்பமூட்டிய ஒரு புத்தகத்தைப் பற்றித் தன் நண்பிக் கெழுதுவது.
5. ஒரு மாணவன் தன் நண்பனைத் தசரா விடுமுறைக்குக் குற்றாலத் திற்கு வருமாறு அழைப்பது.
6. ஓர் ஊருக்குப் பந்தயமாடச் செல்லும் மாணவனொருவன் அங் குள்ள நண்பனுக்கு அதைப்பற்றித் தெரிவிப்பது.
7. நோ-ப்பட்டிருக்கும் நண்பனுக்கு ஆறுதலாக வரைவது.
8. தேர்வில் தவறிய நண்பனுக்குத் தேறுதல்மொழி கூறுவது.

(iii) அழைப்பிதழ் (Notes of Invitation)

போலிகை 1

(ஒரு மாணவன் தன் தம்பி திருமணத்திற்கு விடுக்கும் அழைப் பிதழ்)

திருமண அழைப்பிதழ்

ஐய/அம்ம,

இறைவன் திருவருளை முன்னிட்டு, (நிகழும் வள்ளுவராண்டு, 1981 ஆனி மாதம் 22ஆம் நாள் (20-6-1950) வியாழன் காலை 6 மணி முதல் 8 மணிக்குள், கடக ஓரையில், இவ் வூர்ப் பொ-யாமொழித் தெருவில் 21ஆம் எண்ணுள்ள என் இல்லத்தில், என் தம்பி நீடுவாழி சீராளனுக்கும் கண்ணமங்கலம் பண்ணையார் கழறிற்றறிவாரின் இளைய மகள் நிறைசெல்வி, கயற்கண்ணிக்கும், பெரியோர் உறுதி செ-தபடி, திருமணம் நிகழப்போவதால், தாங்கள் தம்

போலிகை 5

மனைபுகுவிழா அழைப்பிதழ்

ஐய,

இவ்வூர்க் கீழைத்தேர்வீதிக் கோடியில், யான் கட்டியுள்ள 'இன் னகம்' என்னும் என் புதுமனையின் புகவுவிழா, வருகிற புதன் (4-5-'49) நடைபெற விருப்பதால், அவ் விழாவில் தாங்கள் கலந்து கொள்ளுமாறு தங்களை அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

திருவீழிமிழலை, **இளமுருகன்**
1-5-'49

பயிற்சி

கீழ்க்குறித்தவாறு அழைப்பிதழ் வரைக:

1. ஒரு மாணவன், தான் பயிலும் கல்விநிலையத்தில் தன்னை மாணவர் இலக்கியக் கழகச் செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுத்தமை பற்றி, தன் நண்பரை ஒரு சிற்றுண்டிக்கு வரவழைப்பது.

2. ஒரு மாணவன், தான் கற்கும் பள்ளியில் சொற்பொழிவாற்ற வரும் ஒரு பேராசிரியர்க்கு அளிக்கும் விருந்திற் கலந்து கொள்ளு மாறு, ஆசிரியரையும் மாணவத் தோழரையும் அழைப்பது.

3. ஒரு பெருஞ்செல்வ மாணவன், தன் மாளிகையில் தானாக அமைத்த பொருட்காட்சிக் கூடத்தைக் கண்டு களிக்குமாறு, தன் நண்பரை அழைப்பது.

(iv) பாராட்டுக் கடிதம் (Congratulatory Letters)

போலிகை

(ஓர் அனைத்திந்தியக் கட்டுரைப் போட்டியில் முதற்பரிசு ஐயா யிரம் வெண்பொற்காசு பெற்ற மாணவனை, நண்பன் பாராட்டி வரைவது.)

6, சேரமான் தெரு,
பெரும்பற்றப்புலியூர்,
14-8-1947.

அருமந்த நண்ப,

நீ அனைத்திந்தியக் கட்டுரைப் போட்டியில், ஐயாயிரம் உருபா பரிசும் 'அருங்கலைவாணன்' என்னும் பட்டமும் பெற்றதாக, இற்றைச் செ-தித்தாள்கள் எல்லாவற்றிலும் கண்டு, பன்முறை படித்து மகிழ்ந் தேன். உன் திறமை இன்றுதான் உலகிற்கு வெளியாயிற்று. உன் ஓயா உழைப்பையும் உலையாக் கடைப்பிடியையும் உளமாரப் பாராட்டு கின்றேன்.

உன் பெற்றோரும் நீ பிறந்த நாடும் உன் உற்றாரும் மற்ற நண்பரும், உன்னால் பெருமை பெற்றனர். இத்தகைய அரிய கட்டுரை இன்னும் பல உலகிற்கு வழங்குமாறு, எல்லாம் வல்ல இறைவன் உனக்கு நீண்ட வாழ்நாளும் நிறைந்த உடனலமும் அருள்வானாக.

என்றும் உன் முன்னேற்றத்தை விரும்பும்
நண்பன்,
இளையபெருமாள்

பயிற்சி

கீழ்க்குறித்தவாறு பாராட்டுக் கடிதம் வரைக:

1. அரசியல் தேர்வில் (அல்லது பல்கலைக்கழகத் தேர்வில்) மாகா ணத்தில் முதன்மையா-த் தேறின மாணவனுக்கு, நண்பன் வரைவது.
2. தன் செல்வத்திற் பெரும் பகுதியை ஏழைமாணவர் இலவச விடுதிக்களித்த நண்பனுக்கு ஒரு மாணவன் வரைவது.

(v) வாழ்த்துக் கடிதம் (Benedictory Letters)

போலிகை 1

(ஒரு மாணவன் தன் நண்பனது பிறந்த நாளன்று அவனை வாழ்த்தி வரைவது)

12, கூலக் கடைத்தெரு,
திருநெல்வேலி,
1-11-'50

அன்ப,

நீ நாளை உன் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுவதறிந்து பெரு மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.

இறைவன் திருவருளும் ஏனையோர் நல்லெண்ணமும் வா-க்கப் பெற்று, நீ இன்னும் எத்துணையோ பிறந்த நாளைக் காணுமாறு நீடூழி நிலவுலகில் வாழ்ந்திருக்க.

இஃதுடன் விடுத்துள்ள 'பார்க்கர்' ஊற்றிறகியை (fountain pen) உன் பிறந்தநாட் பரிசாகப் பெற்றுக்கொள்க.

நண்பன்,
செந்தில்வேலன்

போலிகை 2

(ஒரு மாணவன் தன் நண்பனுக்கு விடுக்கும் திருமண வாழ்த்து)

இயற்கைக் கேற்பவும் இறைவன் ஏற்பாட்டின்படியும் இல்லறம் என்னும் நல்லறம் புகுந்த நண்பரீர்,

நீர் இன்றே உண்மையான உலக வாழ்க்கை தொடங்கி, நீரும் உம் மனைவியாரும் நீங்காத வாழ்க்கைக் கூட்டாளிய ராயினீர். ஒரு யிரும் ஈருடலும்போல ஒன்றிய காதலரா-, இன்பத்திலும் துன்பத் திலும் வாழ்விலும் தாழ்விலும் ஒருநிலைப்பட்ட உள்ளத்தினரா-,

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது

என வள்ளுவர் வகுத்த வாழ்க்கையினரா-, அறிவுடை மக்களைப் பெற்று அளவில்காலம் இன்புற்று வாழ்ந்திருப்பீராக.

இஃதுடன் விடுத்துள்ள மறைமலையடிகள் நூற்றொகுதியை, உம் திருமணப் பரிசாகப் பெற்றுக்கொள்க.

மணவூர், அன்பன்,
10-9-'48 **மணக்கால் நம்பி**

போலிகை 3

(இதுவுமது)

அழகநம்பி - அலர்மேல் மங்கையார் திருமண வாழ்த்து

இறைவன் வகுத்த இயற்கை நெறிப்படி மாண்பு மிக்க மனை யறம் புகுந்த மணமக்காள்,

நீங்களிருவரும், அன்றிலுக்கொப்பா- அகலாதிருந்து, அன்பினுக் களவையா- அகமுறக் கலந்து, இந்திரவின்பத்தை இம்மையில் நுகர்க.

உற்றார் மகிழவும் மற்றோர் புகழவும், குன்றா வளமுங் குலையா நலமுங்கொண்டு, காவிரி மணலினுங் கழிபல நாள் நீங்கள் வாழ்ந் திருக்க.

உங்கள் மரபு, அத்திபோல் துளிர்த்து அரசுபோல் ஓங்கி ஆல் போற் படர்ந்து அறுகுபோல் வேரூன்றி, மூங்கில் போல் என்றும் முசி யாமல் வாழ்ந்திருக்க.

திருவிடைமருதூர், அன்பன்,
6-5-'49 **இன்பநாயகம்**

போலிகை 4

(இதுவுமது)

மதியழகன் - மங்கையர்க்கரசியார் திருமண வாழ்த்து

இல்லறம் என்னும் இணைவாழ்க்கை புகுந்த துணைவர்காள்,

நீங்களிருவரும், உலகம் என்னும் பூங்காவில் இன்பம் என்னும் தேனை நுகரும் வண்டுகள்; காதல் என்னுஞ் சகடத்தை வாழ்க்கை யென்னும் காட்டுப்பாதையில் இழுத்துச்செல்லும் இளங்காளைகள்.

உங்கள் இல்வாழ்க்கை, ஈகை விருந்தோம்பல் வேளாண்மை முதலிய அறங்களால் இல்லற வாழ்க்கை யாகுக.

பால் புளித்தாலும் பகலிருண்டாலும் உலகங் குலைந்தாலும் உயர்ந்தோர் தவறினாலும், நீங்கள் நிலைபிறழாது நீடூழி வாழ்ந்திருக்க.

பூம்பாறை, நண்பன்,
9-10-1958 **வல்லாளன்**

பயிற்சி

கீழ்க்குறித்தவாறு வாழ்த்துக் கடிதம் வரைக:

1. புதுமனை புகும் நண்பனை வாழ்த்தி வரைவது.
2. இங்கிலாந்திற்கு மேற்படிப்புக்காகச் செல்லும் நண்பனுக்கு வாழ்த்து.

2. தொழின்முறைக் கடிதங்கள்

(i) அலுவற் கடிதம் (Official Letters)

போலிகை

(ஒரு புத்தகசாலையில் பாதிநேரம் வேலை செ-யும் கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் அப் புத்தகசாலை முதலாளிக்கு வரைவது.)

(தங்கல்) காஞ்சிபுரம்
8-10-'48

அன்பார்ந்த ஐய,

வணக்கம்.

இன்று நான் இங்குள்ள எண்டர்சன் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியரைப் பார்த்தேன். அவர், சங்க நூல்கள் ஒரு தொகுதியும், 'புறநானூற்றுக் கட்டுரைகள்', 'வடக்குந் தெற்கும்', 'மறைமலையடிகள்', 'பாணர் கைவழி' என்ற நான்கு நூல்களில் அவ்வாறு படியும், நூல்நிலையத்திற்கு வாங்கிக் கொள்வதாகச் சொன்னார். ஆணை வந்தவுடன் அவற்றைக் கட்டிப் பேற்றஞ்சலில் (v.p.p) விடுத்துவிடுக.

நாளைச் செங்கற்பட்டு மாவட்ட நாட்டாண்மைக் கழகப் பாடப் புத்தகக் குழுக் கூடப்போகின்றதாம். உடனே அங்குச் சென்று, நம் புத்தகங்களைப் பாடமாக வைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செ-துவிட்டு, இரண்டொரு நாளுக்குள் திரும்பிவிடுகின்றேன். கல்லூரி திறக்க இன்னும் ஒரு மாதமிருப்பதால், சென்ற மாதம்

விட்டுப்போன கணக்குகளையெல்லாம் நான் வந்தபின் முடித்து விடுகின்றேன்.

தங்கள்

தாழ்மையும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள ஊழியன்,

அப்பாத்துரை

பயிற்சி

கீழ்க்குறித்தவாறு அலுவன்முறைக் கடிதம் வரைக:

1. ஒரு குழும்பில் (கம்பெனியில்) பாதிநேரம் வேலை செ-யும் மாணவர் ஒருவர் அக் குழும்பிற்காக வாங்கச் சென்ற சரக்கு களைப் பற்றித் தெரிவிப்பது.
2. ஓர் அலுவலகக் கணக்கர், குறித்த நேரத்தில் வேலை முடியாமை பற்றித் தம்மீது கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டிற்குப் பதில் விடுப்பது.
3. ஒரு தொழிற்சாலையிற் செ-யப்படும் பொருள்களை விலைப் படுத்தற்கு வேண்டிய ஆணைகள் வாங்கச் சென்ற வழிப்போகு முகவர் (Travelling Agents), தம் முதலாளிக்கு வரைவது.
4. ஒரு செ-தித்தாட்கு விளம்பரம் தொகுக்கச் சென்ற மாணவர், அத் தாளாசிரியர்க்கு வரைவது.
5. ஒரு கல்வி நிலைய மாணவர் இலக்கியக் கழகச் செயலாளர், ஓர் அறிஞரைச் சொற்பொழிவாற்ற வருமாறு வேண்டுவது.

(ii) வணிகக் கடிதம் (Business Letters)

போலிகை

(ஒரு மாணவன் ஒரு புத்தகம் தருவிப்பது)

6, மாணவர் விடுதி,
அண்ணாமலை நகர், 20-2-‘50

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்க்கு:

ஐயன்மீர்,

தாங்கள் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள ‘பாணர் கைவழி’ என்னும் இசைத்தமிழ் ஆரா-ச்சி நூலில் அட்டைக்கட்டு 1 படியும், துணிக்கட்டு 1

படியும், மேற்குறித்த முகவரிக்குக் கட்டிப் பேற்றஞ் சலில் (v.p.p.) விடுக்க.

பல படிகள் வாங்கின், எவ்வளவு கழிவு தரப்படும் என்பதையும் தெரிவிக்க.

இனியன்

பயிற்சி

கீழ்க்குறித்தவாறு வணிகக் கடிதம் வரைக:

1. ஒரு கல்விநிலைய மாணவர் கூட்டுறவுக் கழகப் புத்தகசாலைச் செயலாளர், சில புத்தகங்களை அனுப்புமாறு ஒரு வெளியீட் டாளர்க்கு வரைவது.
2. ஒரு மாணவர் தவணைக்கட்டண (Instalment Payment) ஏற் பாட்டில் தனக்கொரு மிதிவண்டி (cycle) அனுப்புமாறு, ஒரு குழும்பிற்கு வரைவது.

(iii) விடுமுறைக் கடிதம் (Leave Letters)

போலிகை

(ஒரு மாணவன் தனக்கு நோ- விடுமுறை யளிக்குமாறு தன் ஆசிரியர்க்கு வரைவது)

27, பெரிய எழுத்துக்காரத் தெரு,
செவ்வா-ப்பேட்டை,
சேலம்,
3-9-'39

களம்பொருந்திய ஐய,

எனக்கு நேற்று மாலையிலிருந்து கடுங்கா-ச்சலாதலால், அன்பு செ-து மூன்று நாளுக்கு விடுமுறையளிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

தங்களின் கீழ்ப்படிதலுள்ள
மாணவன்,
செங்கோட்டுவேலன்

பயிற்சி

கீழ்க்குறித்தவாறு விடுமுறைக் கடிதம் வரைக:

1. ஒரு மாணவன் தன் தமையனாரின் திருமணத்திற்கு விடுமுறை வேண்டுவது.
2. ஒரு மாணவன் தன் பெற்றோருடன் ஊருக்குப் போதற்கு விடுமுறை வேண்டுவது.
3. ஒரு மாணவன் தனக்கு வீட்டில் ஒரு முக்கியமான வேலை யிருப்பது பற்றி விடுமுறை வேண்டுவது.

(iv) செ-தித்தாட் கடிதம் (Letters to News papers)

போலிகை

16, புத்தூர்ப் பெருஞ்சாலை,
திருச்சி,
18-8-'50

'தன்னாட்டு நண்பன்' ஆசிரியர்க்கு:

ஐயா,

இப்போதிருக்கும் பங்கீட்டு முறையில் பல பெருநன்மை களிருப்பினும், அதிலுள்ள இரு சிறு குறைகளையும் ஈங்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

ஒன்று அரிசிபற்றியது. இந் நாட்டு வெப்ப நிலைக்குப் பச்சரிசி ஏற்காதென்று கண்டு, தமிழர் தொன்றுதொட்டுப் புழுங்கலரிசியே உண்டுவந்திருக்கின்றனர். புழுங்கலரிசி வேண்டியவர்க்குப் பங்கீட்டுச் சீட்டில் புழுங்கலரிசியென்று குறிக்கப்பட்டிருப்பினும், அது சில போது அவர்க்குக் கிடைப்பதில்லை. நெல்லைப் பச்சையா-க் குத்து வதற்குப் பதிலாக அவித்துக் குத்திவிட்டால், புழுங்கலரிசி எவ்வளவு வேண்டு மாயினும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இன்னொன்று ஆடைபற்றியது. ஆலைத்துணி, கற்றோர்க்கும் அலுவலாளர்க்கும் தேவையாயிருக்குமளவு கல்லார்க்கும் கூலிக்கார ருக்கும் தேவையாயில்லை. கடைகட்கு வரும் ஆலைத்துணியோ குறைவு. அதையும் தெருவில் ஆள்களை வரிசையா- நிற்கவைத்துக் கொடுப்பதால், தேவையுள்ளவர்க்குக் கிடைக்காமல் தேவையில்லாத

வர்க்கே பெரும்பாலும் கிடைக்கின்றது. நம்நாடு நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு எழுதப்படிக்கத் தெரியாத நாடு. ஆதலால், நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு எழுதப்படிக்கத் தெரிந்த மேனாட்டு வரிசை முறை நம் நாட்டிற்கு ஏற்காது. மதிப்பும் மானமுமுள்ள கற்றோர் அவை யில்லாத கல்லாதாருடன் நடுத்தெருவில் நிற்பது கூடாத காரிய மாதலின், ஆலைத் துணியை ஆங்காங்குள்ள அலுவலகங்கட்கும் கல்வி நிலையங்கட்கும் வேண்டிய அளவு பகுத்துக் கொடுத்துவிட்டு, கூலி வேலைக்காரருக்கு உரமுள்ள கைத்தறித் துணியைக் கொடுப் பதே, நம் நாட்டிற்கேற்ற முறையாகும்.

நன்மாறன்

பயிற்சி

கீழ்க்குறித்தவாறு செ-தித்தாட் கடிதம் வரைக:

1. புகைவண்டிகளில் மூன்றாம் வகுப்புக் கூண்டுகளிலுள்ள குறை பாடுகளைத் தெரிவிப்பது.
2. இரவில் அக்கம்பக்கத்தார் தூக்கங்கெடுமாறு, வானொலிப் பெட்டி யை விடியவிடிய இயக்குவாரை, அரசியலார் கவனித்துத் தண்டிக் கும் பொருட்டு வரைவது.
3. பொதுவான அறநிலையங்களில் நடக்கும் ஓரவஞ்சகச் செயல் களைக் கண்டிப்பது.
4. போக்குவரவிற்குரிய வசதிகளில்லா விடத்து அவற்றை ஏற்படுத்து மாறு அரசியலாரை வேண்டுவது.
5. பொதுமக்களின் கல்விபற்றி அரசியலார் கையாள வேண்டிய சிறந்த முறைகளைத் தெரிவிப்பது.
6. பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட குலப்பிரிவின் தீமைகளை எடுத்துரைப்பது.
7. இந்தியரின் ஒற்றுமைக்கான வழிகளைத் தெரிவிப்பது.
8. நல்ல முறையில், அரசியல் வருவா-க்கேற்ற புது வழிகளை வகுத்துக் காட்டுவது.
9. ஒரு கல்விநிலைய ஆண்டுவிழாக் கொண்டாட்டத்தைப்பற்றி வரைவது.

(v) விண்ணப்பக் கடிதம் (Letters of Application)

போலிகை

(கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி மேலாளருக்கு விடுக்கும் விண்ணப்பம்),

திருவையாற்று அரசர் கல்லூரி மாணவன் திருமலையப்பன், சேலம் மாவட்டம் வேலூர்க் கண்டர் உயர்நிலைப்பள்ளி மேலாள ருக்கு, விடுக்கும் விண்ணப்பம்.

ஐய,

தங்கள் பள்ளிக்கு ஒரு தமிழாசிரியர் தேவையென்று இம் மாதம் 17ஆம் தேதி 'இந்து'வில் தாங்கள் செ-துள்ள விளம்பரங் கண்டு, இவ் விண்ணப்பத்தை விடுக்கின்றேன்.

நான் இக் கல்லூரியில் 'புலவன்' இறுதி வகுப்பு மாணவன். அடுத்த வாரம் 'வித்துவான்' தேர்வு எழுதுவேன். தேறிவிடுவேன் என்ற முழுநம்பிக்கையுண்டு. நான் இக் கல்லூரியில் சேருமுன், திருச்சிப் பீம நகர் நகராண்மை மேல்நிலைத் துவக்கப் பள்ளியில் (Higher Elemen tary School), ஓராண்டு ஆசிரியவேலை பார்த்திருக்கின்றேன்.

நான் தமிழன். என் மதம் சிவநெறி. என் அகவை (வயது) 24.

நற்சான்றிதழ்கள் இதனுடன் வைக்கப் பெற்றுள.

எனக்கு வேலை கிடைத்தபின், உண்மையாகவும் திறமையாக வும் என் கடமைகளை நிறைவேற்றுவேன் என்று உறுதி கூறுகின்றேன்.

திருவையாறு, தங்கள் கீழ்ப்படிதலுள்ள ஊழியன்,
20-3-'45 **திருமலையப்பன்**

பயிற்சி

கீழ்க்குறித்தவாறு விண்ணப்பக் கடிதம் வரைக:

1. ஒரு மாணவர் தமக்குப் பாதிநேர வேலையளிக்கும்படி, ஒரு குழும்புத் தலைவரை வேண்டுவது.

2. பள்ளியிறுதி (S.S.L.C.) தேறிக் கையச்சுப் (Type-writing) பயின்ற ஒருவர், இருப்புப்பாதையில் ஒரு கணக்கர் வேலைக்கு விண்ணப் பிப்பது.

(vi) முறையீட்டுக் கடிதம் (Written Complaint)

போலிகை

ஆம்பூர் வளையற்காரத் தெரு 17ஆம் எண் வீட்டில் குடியி ருக்கும் இளையபெருமாள், ஆம்பூர் ஊர்காவல் துணை உண்ணோட் டகர் (Sub-Inspector of Police) அவர்கட்கு எழுதுவது:

ஐயா,

நேற்று மாலை 7 மணிக்குப் புகைவண்டி நிலையம் சென்று திரும்பி, மீண்டும் ஓரிடத்திற்குப் போகவேண்டியிருந்ததால், என் மிதி வண்டியை எங்கள் வீட்டு வெளிமுற்றத்தில் வைத்துவிட்டு உள்ளே தண்ணீர் குடித்துக்கொண்டிருந்தேன். அதற்குள், யாரோ ஒருவன் என் மிதிவண்டியை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிப் போ-விட்டான். நேற்றிர வெல்லாம் பலவிடங்கட்குச் சென்று தேடியும் பலரை வினவியும் பார்த்தேன். ஒருவகையிலும் துப்புத் துலங்கவில்லை.

அன்பு செ-து அதைக் கண்டுபிடித்துத் தருவீர்களாயின், பெரிதும் நன்றி பாராட்டுவேன்.

என் மிதிவண்டியின் பெயர் எர்க்குலிசு. அதன் எண் 18096. அதை இவ்வூர்ச் சின்னையன் மிதிவண்டிக் கடையில் 13-11-'46-ல் வாங்கினேன்.

இங்ஙனம்,
இளங்கண்ணன்
12-10-'48

பயிற்சி

1. ஒருவன் தான் குடியிருக்கும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறச் சொல்லும் வீட்டுக்காரரைப்பற்றி, துணைத் தண்டலாளர்க்குத் (Deputy Collector) தெரிவிப்பது.
2. இரவுதோறும் குடித்துவிட்டு வந்து தெருப்பூசல் செ-யும் ஒரு குடிகாரனைப்பற்றி, ஊர்காவல் அதிகாரிக்குத் தெரிவிப்பது.
3. தெருச்சாக்கடை சரியா- மூடப்படாதது காரணமாக நேரும் கொசுக்கடியைப்பற்றி, உடல்நல அதிகாரிக்குத் தெரிவிப்பது.
4. அஞ்சற்காரன் ஒழுங்கா- வந்து கடிதங் கொடுக்காததை, அஞ்சல் தலைவர்க்குத் தெரிவிப்பது.

5. பாற்பண்ணை வேலைக்காரன் தண்ணீர்ப்பால் ஊற்றுவதுபற்றி, பண்ணைத் தலைவர்க்குத் தெரிவிப்பது.

6. ஒருவன், தன்னைக் கொன்றுவிடுவதாக அச்சுறுத்தியிருக்கும் தன் பகைவரைப்பற்றி, தண்டலாளர்க்குத் தெரிவித்துப் பாதுகாப்பு வேண்டுவது.

7. பங்கீட்டுக் கடைகாரன் செ-யும் முறைகேட்டைப் பங்கீட்டதி காரிக்குத் தெரிவிப்பது.

8. கள்ளவிலையில் கொள்ளையடிக்கும் கடைகாரனைப்பற்றி, அதிகாரிகட்குத் தெரிவிப்பது.

(vii) பரிந்துரைக் கடிதம் (Recommendatory Letters)

போலிகை

(ஒருவர் தம் நண்பருக்கு வேலை தரும்படி, ஒரு படப்பிடிப்பக முதலாளிக்கு வரைவது.)

68, அரியநாயக முதலியார் தெரு,
இராயவேலூர்
15-3-'49.

அன்பார்ந்த ஐய,

இக் கடிதம் கொண்டுவரும் திருவாளர் சிற்றரசு என் நெருங்கிய நண்பர். இவர் பள்ளியிறுதிவரை கல்வி பயின்றவர்; ஆங்கிலம் தமிழ் தெலுங்கு ஆகிய மும்மொழி பேச வல்லவர். இவர் தமிழ்ப்பற்றும் தமிழிலக்கியப் பயிற்சியும் உடையவர்; நகைச்சுவையுடன் நாவன்மை யாகப் பேசும் ஆற்றல் வா-ந்தவர். உரைநடையும் கதையும் வரை வதில் இவருக்கு மிகுந்த திறமையுண்டு. உண்மையும் கடமை யுணர்ச்சியும் ஒழுக்கமு முள்ளவராதலின், இவரைத் தங்கள் படப் பிடிப்பகத்தில் கதை வரைவாளராக அமர்த்திக்கொள்ளின், தங்கட்குப் பேரும் புகழும் உண்டாகுமென்பது திண்ணம். இவருக்குச் செ-வ தெல்லாம் எனக்குச் செ-வதொக்கும்.

நண்பன்,
அண்ணல்தங்கோ

பயிற்சி

கீழ்க்குறித்தவாறு பரிந்துரைக்கடிதம் வரைக:

1. ஓர் ஏழை மாணவனை ஓர் இலவச விடுதியிற் சேர்த்துக்கொள்ளு மாறு பரிந்தெழுதுவது.
2. ஒரு மாணவர் தம் நண்பருக்கு ஒரு வேலை தரும்படி, ஒரு தொழிற்சாலை முதலாளியாரான தம் உறவினருக்கு எழுதுவது.
3. ஒரு மாணவரை ஒரு கல்லூரியிற் சேர்த்துவிடும்படி, அங்குள்ள ஓர் ஆசிரியரை வேண்டுவது.

4. கதை வரைவு (Story Writing)

முன்னுரைக் குறிப்புகள்

கதைகள், மிக எளியனவாகவும் எல்லாருஞ் சொல்லக் கூடியன வாகவுமிருந்தாலும், கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் இன்பம் ஊட்டுவ தாலும், சிறந்த உண்மைகளையும் நீதிகளையும் கேட்போர் மனத்திற் பசுமரத்தாணிபோற் பதியச் செ-வதாலும், சிறுகாவியங்கட்கும் பெருங் காவியங்கட்கும் அடிப்படையா- அமைவதாலும், பேதையரையும் மேதையராக்கும் திறத்தனவாதலாலும், ஒழுக்கத்திற்கு ஏதுவாயிருப் பதாலும், மக்கள் வாழ்க்கைக்கு மிக வேண்டியனவாகக் கருதப்படும்.

கதைகள்,

1. உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதுரைப்பது,
2. உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதுரைப்பது,
3. இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதுரைப்பது,
4. இல்லோன் தலைவனாக இல்லதுரைப்பது,

என நான்கு வகைப்படும்.

இவற்றுள், முதலது உண்மைக்கதையும், ஏனைய கட்டுக்கதையும் ஆகும். உண்மைக் கதைவரைவு எழுதத் தெரிந்த எல்லார்க்கும் இயலும். கட்டுக்கதை வரைவோ பெரும்பாலும் புலமையுடை யார்க்கே இயலும்.

கதைகள், மீண்டும்,

1. பழங்கதை,
2. புதுக்கதை

என இருவகைப்படும்.

ஒருவர் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே சொன்ன அல்லது எழுதிய கதை பழங்கதை; அங்ஙனமன்றி, புதிதாகச் சொல்லப்படும் அல்லது எழுதப்படும் கதை புதுக்கதை. இவற்றுள், புதுக்கதை உள்ளோன் தலை வனாக உள்ள துரைப்பதாயின், கீழ்வகுப்பு மாணவரும் வரைதற்கியலும். ஏனைய மூன்றனுள் ஒன்றாயின், மேல்வகுப்பு மாணவர்க்கே - அவருள்ளும் சிந்தனையாற்ற லுடையார்க்கே - இயலும்.

இனி, 1. தெரிந்த கதை, 2. தெரியாத கதை என்றும், கதைகளை இருவகையா- வகுக்கலாம். தெரிந்த கதைவரைவு சிறந்த பயிற்சியன்

றாதலின், அதை விட்டுவிட்டுத் தெரியாத கதைவரைவயே மேல் வகுப்பு மாணவர் பயிலுதல் வேண்டும். தெரியாத கதைகளைச் சட்டகக் குறிப்பு (Hints and Outline) இல்லாமல் வரைவது மாணவர்க்கு அரிதாகவும் இயலாததாகவு மிருக்குமாதலின், நிறைவாகவோ குறை வாகவோ சட்டகக் குறிப்புக் கொடுக்கப்படல்வேண்டும். தெரியாத கதைகளுள் , அரைகுறையா-த் தெரிந்தவற்றை முன்னும் முற்றும் தெரி யாதவற்றைப் பின்னும் வரைந்து, பயிலவேண்டும்.

குறிப்பு: தெரிந்த கதைகளைத் துவக்கப்பள்ளி நடுநிலைப்பள்ளி மாணவரும், அரைகுறையாகத் தெரிந்த கதைகளைச் சட்டகக் குறிப்புக் கொண்டு உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவரும், தெரியாத கதைகளைச் சட்டகக் குறிப்புக் கொண்டு கல்லூரி மாணவரும், சட்டகக் குறிப் பின்றிக் கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பிற்கேற்ற புனைவுக்கதைகளை அல்லது கட்டுக்கதைகளைப் புலவர் வகுப்பு மாணவரும், வரைந்து பயிலலாம்.

சட்டகக் குறிப்பு வகைகள்

1. நிறை சட்டகம் (Full Outline)
2. வெறுஞ் சட்டகம் (Bare Outline)
3. குறை சட்டகம் (Incomplete Outline)
4. குறைகதை (Unfinished Story)

எனச் சட்டகக் குறிப்பு நால்வகைப்படும்.

கதையை எவரும் அறிந்துகொள்ளுமாறு எல்லா நிகழ்ச்சிகளை யுங் குறிப்பது நிறைசட்டகம்; முக்கியமான அல்லது பருப்பொருளான நிகழ்ச்சிகளை மட்டுங் குறிப்பது வெறுஞ் சட்டகம்; கதையின் முற் பகுதிக்கு மட்டுங் குறிப்புகள் தருவது குறை சட்டகம்; கதையின் முற் பகுதியை மட்டும் வரைந்து விட்டுவிடுவது குறைகதை. நிறைசட்டகம் முற்றுந் தெரியாக் கதைக்கும், வெறுஞ்சட்டகம் சற்றே தெரிந்த கதைக்கும், குறைசட்டகம் அரைகுறையா-த் தெரிந்த கதைக்கும்,குறைகதை பிற்பகுதியை ஊகித்தறியக்கூடிய கதைக்கும் ஏற்றனவாம்.

சட்டகப்படி கதை வரைவதற்கான குறிப்புகள்

1. ஒரு கதைச்சட்டகத்தைப் படித்தபின், அக் கதைக்குரிய நிகழ்ச்சிக ளெல்லாவற்றையும் சிந்தித்துத் தெளிவாக மனத்திலமைத்துக் கொண்டு, அதன்பின்பு கதை வரையத் தொடங்குதல் வேண்டும்.

2. ஒரு கதைக்கு அதன் தலைமையான உறுப்பிலிருந்தாவது, முக்கிய நிகழ்ச்சியிலிருந்தாவது, முடிவி லுணர்த்தப்பெறும் படிப்பனையி லிருந்தாவது, தலைப்பைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அது தனிச் சொல்லாகவேனும், தொடர்மொழியாகவேனும், பழமொழியாக வேனும், மேற்கோள் தொடராகவேனும் இருக்கலாம்.

3. சட்டகக் குறிப்புகளில் ஒன்றையும் விடாது, ஒழுங்காகக் கோவை பட வரைதல் வேண்டும்.

4. குறிப்புகளை இயற்கையொடு பொருந்த ஒன்றோடொன்று இசைத்தல் வேண்டும். வழக்கமா-ச் சொல்லப்படும் முறைக்கு மாறாகக் கதை சொல்லினும் குற்றமில்லை.

5. சிறு நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி விரிவாகவும் பெருநிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாகவும் வரையாது, அவ்வந் நிகழ்ச்சியைப்பற்றி அதற்கேற்ற அளவு வரைதல் வேண்டும்.

6. வேண்டுமிடமெல்லாம் உரையாட்டு முறையைக் கையாளலாம்.

7. கதையின் முடிவு, ஒரு சிறந்த உண்மையை அல்லது நீதியைப் புகட்டுவதா யிருத்தல் வேண்டும்.

(i) நிறைசட்டகம்

ஒரு செவிட்டிடையன் ஊர்ப்புறத்தில் ஆடுமே-த்தல் - அவன் மனைவி சாப்பாடு கொண்டுவராமை - தலையாரி அருகில் புல் செதுக்கிக்கொண்டிருத்தல் - இடையன் வீட்டிற்குச் செல்ல எண்ணித் தலையாரியைத் தன் ஆடுகளைப் பார்த்துக்கொள்ளச் சொல்லுதல் - தலையாரியும் செவிடனாதலால், தான் செதுக்கின புல்லைக் கேட்க இடையனுக்கு நியாயமில்லையென்று கோபித்தல் - இடையன் தலை யாரி இசைந்ததாகக் கருதிக்கொண்டு மனைவிமேற் கடுங்கோபத் தொடு வீடு செல்லல்.

வீட்டில் இடையன் மனைவி மொச்சைக்கொட்டையைப் பச்சை யா-த் தின்றுவிட்டு வயிற்றுவலியால் உருண்டு புரள்தல் - இடையன் அவளுக்கு மருந்து கொடுத்தபின் சோறுசமைத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டுத் திரும்புதல்.

ஆடுகள் சரியாயிருத்தல் கண்டு இடையன் தலையாரிக்கு ஒரு நொண்டியாட்டைக் கொடுத்தல் - தலையாரி தான் அவ் வாட்டின் காலை ஒடிக்கவில்லையென்று சண்டைக்கு வரல் - இருவரும் அவ் வழியே குதிரையேறிச் சென்ற ஒருவனிடம் முறையிடல் - அவனும் செவிடனாதலால் - இடையனும் தலையாரியும் குதிரையாளன் தமக்கு மாறாகத் தீர்ப்புச்செ-ததாகக்கொண்டு அவனைத் திட்டுதல் - மூவரும் அவ்வழியே வந்த ஒரு பார்ப்பானிடம் முறையிடல் - பார்ப் பானும் செவிடனாதலால், அவர்களைத் தன் மனைவி அனுப்பின தாகக் கருதித்தான் இனி, அவளுடன் கூடி வாழமுடியாதென்று சொல்லித் தன் காசியாத்திரையைத் தெரிவித்தல்.

இந் நிலையில் தொலைவில் ஆள்கள் வரல் - குதிரையேறி வந்தவன் குதிரையை விட்டுவிட்டு ஓடல் - இடையன் ஆடுகளிடம் செல்லல் - தலையாரி இடையனைத் தண்டிக்கக் கருதி நொண்டி யாட்டை யெடுத்துச் செல்லல்.

பார்ப்பான் அடுத்தவூர்ச் சத்திரத்தில் இராத்தங்கல் - காலையில் உறவினர் வந்து அவனை அழைத்துச் செல்லல்.

முழுக்கதை

ஓர் ஊர்ப்புறத்துக் காட்டில், ஒரு செவிட்டிடையன் வழக்கமா-த் தன் ஆடுகளை மே-த்துக்கொண்டிருந்தான். ஒருநாட் காலையில் மிக நேரமாகியும், அவன் மனைவி சாப்பாடு கொண்டுவரவில்லை. பசி கடுகுதலால், அவன் தானே வீடுபோ-ச் சாப்பிட எண்ணி, பக்கத்தில் புல் செதுக்கிக் கொண்டிருந்த அவ்வூர்த் தலையாரியை, தான் வீடு சென்று திரும்பும்வரை தன் ஆடுகளைப் பார்த்துக்கொள்ளச் சொன் னான். அத் தலையாரியும் செவிடனாகையால், இடையன் சொன் னதைத் தவறாக உணர்ந்து, "இவ்வளவு நேரம் நான் கட்டப்பட்டுச் செதுக்கிய புல்லை நீ எப்படிக் கேட்கலாம்? என் ஆவு பட்டினி கிடந்து சாக உன் ஆடுகள் மட்டும் கொழுக்கவேண்டுமா? போ, இல்லா விட்டால் அடித்து விடுவேன்," என்று சொல்லித் தன் கையை வீசி னான். இடையன், அக் கைவீச்சைத் தன்னை வீடுபோகச் சொன்ன தற்கு அடையாளமாகக் கருதிக்கொண்டு, போனவுடன் தன் மனைவியை நையப் புடைக்கவேண்டு மென்னுங் கருத்தினனா-, வேகமா-ச் சென்றான்.

இடையன், வீடுபோ-ச் சேர்ந்தவுடன், அவன் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, அவன் மனைவி கொஞ்சம் மொச்சைக்கொட்டையைப் பச்சை யா-த் தின்றுவிட்டதனால், பொறுக்கமுடியாத வயிற்றுவலி வந்து உருண்டு புரண்டு அலறிக்கொண்டு கிடப்பதைக் கண்டான். உடனே அவன் கோபந்தணிந்து, அவளுக்குச் செ-யவேண்டிய சில மருத்துவ முறைகளைச் செ-து, அதன்பின்பு சோறு சமைத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு, மிகக் காலந்தாழ்த்துவிட்டதனால் பரபரப்புடன் காட்டிற்குத் திரும்பி னான்.

ஆட்டு மந்தையை அடைந்தவுடன் ஆடுகளையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்துச் சரியாயிருக்கக்கண்டு, தலையாரியின் காவல்தான் அதற்குக் காரணமென்று கருதி, ஒரு கொழுத்த நொண்டியாட்டைத் தூக்கிக்கொண்டுபோ-த் தலையாரியிடங் கொடுத்து, “இது நல்ல கொழுத்த ஆடு. கறி மிகச் சுவையாயிருக்கும். உனக்கும் உன் சுற்றத் தார்க்கும் ஒரு சிறந்த விருந்திற்குக் காணும். நான் இல்லாத சமை யத்தில் என் ஆடுகளைச் சரியா-க் கவனித்துக் கொண்டதனால் உனக்கு இதை நன்கொடையாகக் கொடுக்கிறேன், எடுத்துக்கொள்,” என்று சொன்னான். உடனே தலையாரி, தான் அவ் வாட்டின் காலை ஒடித்து விட்டதாக இடையன் தன்மேற் குற்றஞ்சாட்டுகிறான் என்று கருதிக் கொண்டு, “யாரடா உன் ஆட்டைக் கால் ஒடித்தது? நான் காலையிலிருந்து இவ்விடத்தைவிட்டு அசையவில்லை. உன் ஆட்டுக் காலை ஒடித்தேன் என்று சொல்லுகிறா-. வலியச் சண்டைக்கு வரு கிறாயா? வா,” என்று சொல்லித் தன் வேட்டியை இறுக்கிக் கட்டினான்.

இடையன் தலையாரியின் கோபநிலையைப் பார்த்துச் சற்று விலகினபோது, ஒருவன் குதிரைமே லேறிக்கொண்டு அவ் வழியா- வந்தான். இடையன் அவனை நிறுத்தி அவனிடம் தன் ஆவலாதியைச் சொன்னான். தலையாரியும் இடையனைப்பற்றி அவனிடம் முறை யிட்டான். அக் குதிரையாளனும் அவர்களைப்போன்றே செவிடனா யிருந்ததனால், அவர்கள் சொன்னதில் ஒன்றைக்கூட அறிந்துகொள் ளாமல் “ஆம்; நீங்கள் சொல்வது சரிதான். இக் குதிரை எனதன்று. நான் வருகிறவழியில் இது தனியா- மே-ந்துகொண்டிருந்தது. நான் ஓர் ஊருக்கு விரைவா-ச் செல்லவேண்டியிருப்பதால், இதன்மே லேறி வந்தேன். இஃது உங்களுடையதாயின் பெற்றுக்கொள்ளலாம். யாதொரு

தடையுமில்லை.” என்று சொன்னான். உடனே இடையனும் தலையாரி யும் தமக்கு மாறாகத் தீர்ப்புக் கூறியதாகத் தனித்தனியே எண்ணிக் கொண்டு, அக்குதிரையாளனைக் கண்டபடி திட்டத் தொடங்கினார்கள்.

அச் சமையம் ஒரு பார்ப்பான் அவ்வழியே வந்தான். அவனே தங்கள் வழக்கைக் கேட்டுத் தீர்ப்புக்கூறத் தக்கவன் என்று கருதி, அம் மூவரும் அவனிடம் ஒருங்கே தம் செ-திகளைத் தொண்டை கம்மக் கத்திச் சொன்னார்கள். அப் பார்ப்பானும் அவர்களைப் போன்றே செவிடனாயிருந்ததனால், “ஒகோ, செ-தி தெரிந்துவிட்டது. என் மனைவிதான் உங்களை அனுப்பி என்னைத் தடுக்கச் சொல்லியிருக் கிறாள். நான் இனிமேல் ஒருநொடியும் அவளோடு கூடி வாழ முடியாது. நான் அப் பிடாரியைக் கொண்டதிலிருந்து பட்ட பாடுகளும் செ-த பாவங்களும் அவ்வள விவ்வளவல்ல. அவற்றையெல்லாம் தொலைத்து மறுபிறப்பிலாவது நல்வாழ்வு வாழும்படி காசிக்குச் சென்று அங்கேயே என் எஞ்சிய காலத்தைக் கழிக்கப்போகின்றேன். என்னைத் தடுக்காதீர் கள். இக் காரியத்தில் நீங்கள் வெற்றியடையவே மாட்டீர்கள். இது திண்ணம்” என்று சொல்லி முடித்தபோது, தொலைவில் சில ஆள்கள் வருவதை அந் நால்வருங் கண்டார்கள்.

குதிரைமேலிருந்தவன், குதிரைக்காரர்தாம் குதிரையைத் தேடி வருகிறார்கள் என்று கருதிக்கொண்டு, குதிரையைவிட்டுக் கீழிறங்கி ஓட்டம் பிடித்தான். ஆடுகள் அதற்குள் சற்று அப்பாற் போ- விட்ட தனால், இடையன் அவற்றிடம் சென்றுவிட்டான். தலையாரி, இடையன் செ-த குற்றத்திற்கு அவனைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று அங்கே கிடந்த நொண்டியாட்டைத் தூக்கிக்கொண்டு வீட்டிற்குப் போ- விட்டான். பார்ப்பான் தன் வழியே சென்று, பக்கத்தூரிலுள்ள சத்திரத்தில் இராத்தங்கினான்.

இரவில் நல்ல தூக்கமும் இளைப்பாறலு மிருந்ததனால், பார்ப் பான் காலையில் விழித்தெழுந்தபோது, அவன் மனம் கோபம் நீங்கி அமைதியடைந்திருந்தது. அப்போது அவன் உறவினரும் ஊரா ருமான பார்ப்பனர் பலர் வந்து, அவனைப் பலவாறு தேற்றி, இனி, அவனுடைய மனைவி மீறி ஒழுகாதவாறு தாம் பார்த்துக்கொள்வதாக உறுதிகூறி, அவனை ஊருக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோ- மனைவி யுடன் சேர்ந்து வாழும்படி செ-தார்கள்.

செவிடர் கூடிச்செ-யும் காரியம் சீர்கெடும்.

(ii) வெறுஞ்சட்டகம்

(1) ஒரு வீட்டில் ஒரு பெண்பிள்ளை இறத்தல்.

(2) ஒரு போலித்துறவி அப் பெண்பிள்ளையின் தாயை ஏமாற்றி அப் பிள்ளையின் அணிகலன்களைக் கொண்டு செல்லுதல்.

(3) அப் பெண்பிள்ளையின் தந்தை அப் போலித் துறவியைப் பிடிக்கப் போதல்.

(4) அப் போலித் துறவி அத் தந்தையின் குதிரையைக் கவர்ந்து செல்லல்.

முழுக்கதை

ஒரு வீட்டில் ஒரு நல்ல பெண்பிள்ளை இருந்தாள். அவளுடைய பெற்றோர் அவளை அருமையாகப் போற்றி வளர்த்தார்கள். ஒரு நாளும் அவளைவிட்டு அவர்கள் பிரிந்ததில்லை. எங்குச் சென்றாலும், அவளையும் அவர்கள் உடன்கொண்டே செல்வது வழக்கம். சிறந்த ஆடையணிகளெல்லாம் அவளுக்கு அவர்கள் வாங்கிக் கொடுத்திருந் தார்கள். மணப்பருவம் வந்திருந்த சமையத்தில், அவள் திடுமென்று நோ-ப்பட்டு இறந்துபோனாள். அவளுடைய பெற்றோர் ஆற்றொ ணாத் துயரத்தில் மூழ்கினார்.

ஓராண்டு கழித்து, அக் குடும்பத்தின் நிலைமையை அறிந்திருந்த ஒரு போலித்துறவி, தந்தையாரில்லாத சமையம் பார்த்து அவ் வீட்டிற்கு வந்தான். தாயார் அவரை வணக்கம் செ-து வரவேற்று, “அடிகாள்! மிகக் களைத்துப் போயிருக்கின்றீர்களே! எங்கிருந்து வருகின்றீர்கள்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவன் “அம்மா! நான்கற்கு வுலகஞ் சுற்றிக் கடைசியில் வீட்டுலகத்திலிருந்து வருகிறேன்” என்றான். உடனே தாயார் “அடிகாள்! வீட்டுலகத்திலிருந்தா வருகின்றீர்கள்? அப்படி யானால், என் அருமைக் கண்மணி அங்கிருப்பாளே! அவளை நீங்கள் பார்த்தீர்களா?” என்று ஆவலா-க் கேட்டார். “ஆமாம், பார்த்தேன்” என்று சற்றுந் தயங்காமல் சொன்னான் அப் போலித் துறவி. “அவள் எப்படியிருக்கின்றாள்? எங்களைப்பற்றி ஏதாவது வினவினாளா? எங்களுக்கு ஏதேனும் செ-தி சொல்லிவிட்டாளா?” என்று தாயார் கேட்டதற்கு, “அவள் மிக்க வருத்தத்தோடிருக்கின்றாள். அவள் தன்னுடைய அணிகலன்களை யெல்லாம் இங்கே வைத்துவிட்டுப் போ-விட்டாளாம். அவற்றை உடனே அனுப்பச் சொன்னாள். அவை போ-ச் சேர்ந்தால்தான் அவள் மகிழ்ச்சியடைவாள்,” என்று அப்

போலித்துறவி சொன்னான். உடனே, தாயார் அவள் அணிகலன் களையெல்லாம் ஒரு சிறு மூட்டையாகக் கட்டி அவளிடம் சேர்க்கும் படி அவனிடங் கொடுத்தாள். அவன் அதுவே சமையம் என்று தாயாரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு விரைந்து சென்றான்.

சிறிதுநேரங் கழித்துத் தந்தையார் வந்தார். தாயார் அவரிடம் நடந்ததைச் சொன்னார். அவர் “அடி பேதா-! துறவியிடம் ஏன் அணிகலன்களைக் கொடுத்தா-? வீட்டுலகம் சென்று இங்குத் திரும்பி னவன் யார்? உன்னை ஏமாற்றிவிட்டல்லவா ஒருவன் போயிருக் கின்றான்? அருமை மகளை இழந்ததுமன்றி அவள் நினைவிற்கு வைத்திருந்த அணிகலன்களையுமா பறிகொடுப்பது?” என்று வருந்திக் கொண்டிருந்தபோது; “சற்று முன்புதான் அத் துறவி போனான். வேகமா-ச் சென்றால் இப்போதே அவனைப் பிடித்துக் கொள்ளலாம்” என்று தாயார் சொல்ல; தந்தையார் உடனே தம் குதிரையேறிப் புறப்பட்டார்.

சிறிது தொலைவு சென்றபின் தந்தையார் அப் போலித் துறவி யைத் தொலைவிற் கண்டு அவனை நிற்கச் சொன்னார். அவன் தன்னால் இயன்றவரை வேகமா- ஓடிக் கடைசியில் ஒரு மரத்தின் மேல் ஏறினான். தந்தையார் குதிரையை மரத்தடியில் நிறுத்திவிட்டு, அப் போலித் துறவியைப் பிடிக்கத் தாமும் மரத்தில் ஏறினார். அப்போது அவன் திடுமென்று குதிரையின்மேற் குதித்து, அதை வேகமா-த் தட்டிவிட்டான். அது காற்றா-ப் பறந்தது. தந்தையார் மரத் தினின்று கீழிறங்கி, நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டு, “துறவி யாரே! தாயார் அணிகலன் கொடுத்தாரென்றும், தந்தையார் குதிரை கொடுத்தா ரென்றும், என் மகளிடம் போ-ச் சொல்லும்,” என்று உரக்கக் கத்தி விட்டு, வருத்தத்துடன் கால்நடையா- வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்தார்.

போலித் துறவியாரை நம்புதல் கூடாது.

(iii) குறைசட்டகம்

ஒரு விறகுவெட்டியின் கோடரி ஓர் ஆற்றில் விழுதல் - ஒரு விண்ணவன் முழுகித் தங்கக் கோடரி யெடுத்தல் - விறகுவெட்டி அஃதன்று எனல் - விண்ணவன் வெள்ளிக் கோடரி யெடுத்தல் - விறகுவெட்டி அதுவுமன்று எனல் - விண்ணவன் இரும்புக் கோடரி யெடுத்தல் - விறகுவெட்டி அதுவே யெனல் - விண்ணவன் அத னொடு ஏனை யிரண்டையும் அளித்தல்.

முழுக்கதை

ஓர் ஊரில் ஓர் உண்மையுள்ள விறகுவெட்டியிருந்தான். அவன் ஒரு நாள் ஒரு காட்டிற்குச் சென்று விறகுவெட்டிக் கொண்டிருந்த போது, கோடரி நழுவி அருகிலுள்ள கானாற்றில் விழுந்துவிட்டது. அவ்வாறு மிக ஆழமாயிருந்ததனாலும், மிக வேகமா- ஓடிக் கொண்டி ருந்ததனாலும், அவனால் அதை எடுக்க முடியவில்லை. ஆதலால், என்ன செ-வதென்று தெரியாமல், மிக்க வருத்தத்தோடு அங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான்.

அப்போது ஒரு விண்ணவன் தோன்றி "ஏனப்பா! வருத்தத் தோடிருக்கின்றா-?" என்று வினவினான். அதற்கு விறகுவெட்டி,"என் கோடரி ஆற்றில் விழுந்துவிட்டது. அதை யெடுக்க முடியவில்லை." யென்று சொன்னான். உடனே, விண்ணவன் ஆற்றிற்குள் முழுகி ஒரு தங்கக்கோடரியை எடுத்துக் கொண்டுவந்து, "இதுவா உனது?" என்று கேட்டான். விறகுவெட்டி "அதுவன்று எனது" என்றான். பின்பு விண்ணவன் மீண்டும் முழுகி ஒரு வெள்ளிக் கோடரியை எடுத்துக் கொண்டுவந்து, "இதுவா உனது?" என்று கேட்டான். விறகு வெட்டி "அதுவும் எனதன்று," என்றான். பின்பு, மூன்றாம் முறையும் விண்ணவன் முழுகி ஓர் இருப்புக் கோடரியைக் கொண்டுவந்து காட்டி, "இதுவா உனது? பார்" என்றான். விறகுவெட்டி "அதுதான் எனது" என்று சொல்லி, அதை ஆவலோடு வாங்கினான். விண்ணவன் அவ னுடைய உண்மையை மெச்சி, ஏனை யிருகோடரிகளையும் அவனுக்குப் பரிசாக அளித்து மறைந்தான்.

விறகுவெட்டி வேலை முடிந்தவுடன் வீடு திரும்பினான். இச் செ-தியைக் கேள்விப்பட்ட இன்னொரு பேராசைக்காரனும் பொ-ய னுமான விறகுவெட்டி, மறுநாள் அதே இடத்திற்குச் சென்று, தன் கோடரியை வேண்டுமென்று ஆற்றில் போட்டுவிட்டு, அங்கே உட்கார்ந்து விண்ணவன் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந் தான். அவன் எதிர்பார்த்த வண்ணமே விண்ணவன் தோன்றி, அவன் வருத்தத்திற்குக் காரணம் வினவினான். அவன் தன் கோடரி ஆற்றில் விழுந்துவிட்டதாகச் சொன்னான். உடனே, விண்ணவன் ஆற்றில் முழுகி ஒரு தங்கக்கோடரியை எடுத்துக் கொண்டுவந்து, "இதுவா உனது?" என்று கேட்குமுன்னரே, பேராசைக்காரன் "அதுவே எனது, அதுவே

எனது,'' என்று கத்தினான். அன்றே விண்ணவன் மறைந் தான். அதன் பின் அவனைக் காணவேயில்லை. பேராசைக்காரன் இருட்டு மட்டும் விண்ணவனை வீணாகக் கத்தியழைத்துக் கொண்டி ருந்து விட்டுப் பின்பு வெறுங்கையா- வருத்தத்தோடு வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்தான்.

உண்மை உயர்வளிக்கும். பொ-சொன்ன வா-க்குப் போனகங் கிடையாது.

(iv) குறைகதை

விசயநகரப் பேரரசருள் தலைசிறந்தவரான கிருட்டிண தேவ ராயருக்கு, சாளுவத் திம்மரசு என்பவர் தலைமையமைச்சரா யிருந்தார். அவரை அனைவரும் அப்பாஜி என்றழைப்பது வழக்கம். அவர் சாலோமோன் போன்ற நுண்மதியர்; எவ்வகைச் சிக்கலான செ-தியையும் அவர் எளிதா-த் தீர்த்துவிடுவார். அவரது சூழ்வினைக் கெட்டாத உலகியற் செ-தி எதுவுமே யிருந்ததில்லை. அவருடைய பேரும் புகழும் தென்னாட்டில் மட்டுமன்றி வடநாட்டிலும் பரவிற்று.

அப்போது டில்லியிலிருந்த மகமதியப் பேரரசர், அவரது திறமையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, அவர் மதிநுட்பத்தை அறியும் பொருட்டு, ஒரே யளவாயும் ஒரே வடிவாயுமுள்ள மூன்று சிறு படிமை களை (விக்கிரகங்களை)க் கிருட்டிண தேவராயரிடம் அனுப்பி, அவற் றுள் எது தலையானவனையும் எது இடையானவனையும் எது கடை யானவனையும் ஒக்குமென்று, அவருடைய அமைச்சரைக்கொண்டு அறிந்து தெரிவிக்குமாறு எழுதியிருந்தார், கிருட்டிண தேவராயர் முதலாவது அவற்றைத் தம் துணையமைச்ச ரெல்லாரிடமும் காட்டி னார். அவர் அவற்றைப் பார்த்துவிட்டு, அம் மூன்று படிமைகளும் ஒன்றுபோலுள்ளன வென்றும், அவற்றிடை வேறுபாடு காணமுடியா தென்றும் சொல்லிவிட்டனர்.

முழுக்கதை

விசயநகரப் பேரரசருள் தலைசிறந்தவரான கிருட்டிண தேவராய ருக்கு, சாளுவத் திம்மரசு என்பவர் தலையமைச்சராயிருந்தார். அவரை அனைவரும் அப்பாஜி என்றழைப்பது வழக்கம். அவர் சாலோமோன் போன்ற நுண்மதியர்; எவ்வகைச் சிக்கலான செ-தியையும் அவர் எளிதா-த் தீர்த்துவிடுவார். அவரது சூழ்வினைக்கெட்டாத உலகியற் செ-தி எதுவுமே யிருந்ததில்லை. அவருடைய பேரும் புகழும் தென்னாட்டில் மட்டுமன்றி வடநாட்டிலும் பரவிற்று.

அப்போது டில்லியிலிருந்து மகமதியப் பேரரசர், அவரது திறமையைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, அவர் மதிநுட்பத்தை அறியும் பொருட்டு, ஒரேயளவாயும் ஒரே வடிவாயுமுள்ள மூன்று சிறு படிமை களை (விக்கிரமங்களை)க் கிருட்டிண தேவராயரிடம் அனுப்பி, அவற்றுள் எது தலையானவனையும் எது இடையானவனையும் எது கடையானவனையும் ஒக்குமென்று, அவருடைய அமைச்சரைக் கொண்டு அறிந்து தெரிவிக்குமாறு எழுதியிருந்தார். கிருட்டிண தேவ ராயர் முதலாவது அவற்றைத் தம் துணையமைச்ச ரெல்லாரிடமுங் காட்டினார். அவர் அவற்றைப் பார்த்துவிட்டு, அம் மூன்று படிமை களும் ஒன்றுபோ லுள்ளனவென்றும் அவற்றிடை வேறுபாடு காண முடியாதென்றும் சொல்லிவிட்டனர்.

பின்பு, இராயர் அவற்றை அப்பாஜியிடம் காட்டினார். அவர் அவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கி, அவற்றின் காதுகளில் நுண்துளையிருப் பதைக் கண்டு, ஒவ்வொன்றின் காதிலும் ஒவ்வோர் ஈர்க்கைச் செலுத் தினார். அங்ஙனஞ் செலுத்திய ஈர்க்கு, ஒன்றிற்கு வா-வழியாகப் புறப் பட்டது; இன்னொன்றிற்கு மறுகாது வழியாகப் புறப்பட்டது. இன் னொன்றிற்கு உள்ளே சென்று வெளியே வரவேயில்லை. அதனால், ஈர்க்கு உள்ளே சென்று வெளியே வராத படிமையைப்போல், கேட்ட செ-தியைத் தன் உள்ளத்தே யடக்குகின்றவன் தலையானவன் என்றும், ஈர்க்கு உள்ளே சென்று மறு காது வழியாகப் புறப்பட்ட படிமையைப் போல், கேட்ட செ-தியை மறு காது வழியா- விட்டு விடுகின்றவன் இடையானவன் என்றும், ஈர்க்கு உள்ளே சென்று வா-வழியாகப் புறப்பட்ட படிமையைப்போல் கேட்ட செ-தியை வா-வழியாகக் கொட்டிவிடுகின்றவன் கடையானவன் என்றும், அப்பாஜி சொல்ல, அப்படியே இராயரும் டில்லிக்கு எழுதியனுப்பி விட்டார். டில்லி அரசர் அப்பாஜியின் மதிநுட்பத்தை வியந்து அவருக்கு விலையேறப் பெற்ற ஒரு வயிர மோதிரத்தைப் பரிசாக அளித்தார்.

எதையும் உற்றுநோக்கி ஊகித்தறியவேண்டும். ஆயினும், அதற் கேற்ற மதிநுட்பம் பல்லாயிரவருள் ஒருவருக்கே அமைந்துள்ளது.

5. தன்வரலாறு அல்லது தற்சரிதை (Autobiography)

ஒருவரது வாழ்க்கையைப்பற்றி முழுக்க வரைவது வாழ்க்கை வரலாறு. இது பொதுவா-ப் பிறராலேயே வரையப்பெறும். ஒருவர் தம் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தாமே வரையின், அது **தன்வரலாறு** அல்லது **தற்சரிதை** எனப்பெறும்.

உயர்திணையாயினும், அஃறிணையாயினும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒவ்வொரு வரலாறுண்டு. உயர்திணையைச் சேர்ந்த மக்கள் பேசவும் எழுதவும் கூடுமாதலின் அவர் வரலாற்றை அவரே சொல்லுதலும் வரைதலும் இயலும். உயிருள்ளவும் உயிரில்லவுமான அஃறிணையுயிர்கட்கு அஃது எங்ஙனம் இயலும்? ஆதலின், அவற்றின் வரலாற்றை மக்களே சொல்லுதல் அல்லது வரைதல் வேண்டும். அங்ஙனம் சொல்வதை, அவையே சொல்வது போலச் சொல்லுதல் அல்லது வரை தலும், தன்வரலாறு எனப்படும்.

மக்கள் தன்வரலாறாயின், அதை வரைவதற்கு நினைவாற்றல் ஒன்றே போதும். அஃறிணைப் பொருள்களைப் பற்றியதாயின் அதற்கு நினைவாற்றலோடு பாணிப்பாற்றலும் (Power if imagination) வேண்டும். இங்ஙனம் மக்கள் தன்வரலாறு எளிதாயும், மற்றவர்களின் தன்வரலாறு அரிதாயுமிருத்தலின்; ஈண்டு மாணவர் பயிற்சிக்கு, அரிதான அஃறிணை பற்றியதே எடுத்துக்கொள்ளப்பெறும்.

தன்வரலாறும் ஒருவகைக் சுரித்திரமே யாயினும் அது நாட்டு வரலாறுபோல் நிகழ்ச்சி கூறுவதா- மட்டுமிராது, இனிய கதைப் போக்கில் எழுதப்பெறல் வேண்டும்.

போலிகைகள்

(1) கோகினூர் வயிரத்தின் தன்வரலாறு

உலகத்தில் பெயர்பெற்ற வயிரங்களுள் ஒன்றானதும், தற்போது ஆங்கில வேந்தரின் மகுடத்திற் பதிக்கப்பெற்றுள்ள மாபெரு வயிரமுமான நான், பல நூற்றாண்டுகட்கு முன், தென்னிந்தியாவிற் கிருட் டிணை (கிரு ணா) யாற்றங் கரையிலுள்ள கோல்கொண்டாவில் ஒரு வயிரச் சுரங்கத்தில் வெட்டியெடுக்கப்பெற்றேன். பல பெருங்கை கடந்த பின்,

1526-ல், முகலாயப் பேரரசின் நிறுவலரான பேபரிடம் சேர்ந்தேன். அவர் என்னை டில்லி அரண்மனைச் செல்வங்களுள் சிறந்ததாகப் போற்றிவைத்தார். என் செ-தி உலகமெங்கும் பரவிற்று. பல பேரரசர் என்மேற் கண் வைத்திருந்தனர். முகலாயப் பேரரசரைப் பார்க்குமாறு டில்லிக்கு வந்த அயல்நாட்டுப் பெருமக்களெல்லாம், என்னைக் காணாது செல்வதில்லை.

பேபருக்குப்பின், அவர் வழியினர்க்கு வரிசைப்படி ஒன்பது தலைமுறை வரைக்கும் உரிமையானேன். ஐந்தாம் தலைமுறையின ரான ஔரங்கசீப் காலத்தில், 1665-ல் தேவர்னியர் (Tavernier) என்னும் பிரெஞ்சிய வழிப்போக்கர் டில்லிக்கு வந்திருந்தபோது, நான் அவருக்குக் காட்டப்பட்டேன். அவர் என்னைப்பற்றி மிகமிக வியந்து பேசி, என் எடை வடிவம் முதலிய பல இயல்புகளையும் தம் நாட் குறிப்புப் புத்தகத்தில் குறித்துவைத்துக்கொண்டார்.

ஔரங்கசீப் காலத்திற்குப்பின், முகலாயப் பேரரசு வரவர வலி குன்றியது. எனக்கும் ஒரேயிடத்தில் நீண்ட நாளிருந்து சலித்துப் போ-இடமாற்றம் ஏற்பட்டால் நன்றாயிருக்குமெனத் தோன்றிற்று. ஒன்பதாம் தலைமுறையினரான நைசாம் - உல் - முலுக்கு என்னும் முகமதுசா காலத்தில், 1739-ல், பாரசீக வேந்தரான நாதிர்சா இந்தியாவின் மேற் படையெடுத்து வந்து, டில்லியைக் கொள்ளையிட்டுத் தாம் கருதியிருந்தபடி என்னையும் எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டார். அவருக்கு என்னைப்பற்றி யிருந்த மதிப்பு அளவிடற்கரியது. அவரே எனக்குக் கோகினூர் என்று பெயரிட்டார். ஒளிமலை என்பது இப் பெயர்ப் பொருள். 1747-ல் அவர் கொல்லப்பட்டபின் , அவருடைய குதிரைப் படைத் தலைவருள் ஒருவரா யிருந்தவரும் ஆப்கானிய மன்னருமான, அகமதுசா கைப்பட்டேன். அவர் 1773-ல் இறந்தார். அதன்பின் அவர் பின்னோர் வயமானேன். அவருள் ஒருவரான சாகூசா 1813-ல் தம் பகைவரால் துரத்துண்டு லாகூரில் ரஞ்சிட்சிங் கிடம் அடைக்கலம் புகுந்திருந்த போது, அச் சீக்கிய மன்னர் சமையத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்தி என்னைக் கவர்ந்துகொண்டார். குருடன் கையிற் சிக்கிய விலாங்குபோற் கிடைத்த என்னைக் கண்ட வுடன், அவருக்கெழுந்த கொண்டாட்டம் கொஞ்சநஞ்சமன்று. அவர் காலமெல்லாம் என்னை உயிரினும் அரிய பொக்கிசமாகப் போற்றி வந்தார்.

அவர் 1839-ல் இறந்தபின், ஆங்கிலருக்கும் சீக்கியருக்கும் இரு போர் நிகழ்ந்தன. அவற்றுள் இரண்டாவதன் விளைவாக, 1849-ல், பஞ்சாபுநாடு ஆங்கில இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட்டபோது, அந் நாட்டுத் தலைசிறந்த செல்வமான நானும், கிழக்கிந்தியக் குழும்பார் (East India Company) கைப்புகுந்தேன். அக் குழும்பார் என்னை 1850-ல் விக்டோரியாப் பேரரசியாரிடம் அளித்தனர். அதிலிருந்து, இவ் இலண்டன் மாநரிலேயே இருந்துவருகின்றேன். இனி, உலகுள்ள வரையும் இங்கேயே இருப்பேன். பல நூற்றாண்டு களாகப் பல நாடுகள் சுற்றிக் களைத்துப்போனமையாலும், உலகத்திற் சிறந்த ஆட்சியுள்ள நாடு இவ் இலண்டனே யாதலாலும்; இங்கு எத்தனை ஊழிகள் கடப்பினும், எனக்கு எள்ளளவும் வெறுப்புத் தோன்றாது.

என்னை இன்று காண்பவர், நான் என்றுமே ஏறத்தாழ இவ்வளவு பருமன் இருந்திருப்பேன் என்று கருதலாம். என் பழைய நிலைமை யைச் சொன்னாற் பலர் நம்பமாட்டார். நான் முதலாவது கோழி முட்டை வடிவில் 793 5/8 காரட்டு (carats) எடையிருந்தேன். பேபருக்குப் பிற்காலத்தில், ஒரு தேர்ச்சியில்லாத மணிக்கொல்லன் என்னை முக் கூறாக்கியபின், நான் அரைமுட்டை வடிவமா- 280 காரட்டு எடை யேன் ஆனேன். என்னொடு சேர்ந்த இரு துண்டுகளுள், ஒன்றை ரசியரும் இன்னொன்றை அப்பாசு மிர்சாவும் (Abbas Mirsa),அடைந்ததாகச் சொல்கின்றனர். நான் பலகைபட்டுத் தே-ந்ததினால், 1851-ல் இவ் இலண்டன் மாநகரில் நடைபெற்ற பெருங்காட்சிச் சாலையில் (Great Exhibition) வைக்கப்பெற்றிருந்த போது, 186 1/16 காராட்டுதான் இருந்தேன். அவ் வெடையிலும் என்னை விட்டு வைத்திலர். எனக்கு அழகிய வடிவுறுத்தக் கருதி, ரோசா மலர் வடிவில் என்னைச் செதுக்கி, என் எடையை 106 1/16 காரட்டாகக் குறைந்து விட்டனர். 'உலக்கை தே-ந்து உளிப்பிடியானதுபோல்' என் பருமன் குன்றியிருப்பினும், நான் விக்டோரியா பேரரசியாரின் மகுடத்திற் பதிக்கப்பெற்று அவர் தலைமேற் சூடப்பெற்றதினாலும், இனிமேல் எனக்குக் குறைப்பிராது என்னும் நம்பிக்கையினாலும், இக் குன்றிய அளவிலும் பெருவிலைமதிப்புப் பெறுவதினாலும், சிறிதும் வருந்தா திருக்கின்றேன்.

நான் சுரங்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது முதல், இவ்வுலகமா நகர் வந்துசேரும் வரையும், எனக்காகவும் என்னாலும் அரசரிடை நிகழ்ந்த

பகையும் போரும் இழப்பும் சேதமும் எத்தனையோ பல. அவற்றுள் ஒருசிலவே வரலாற்றில் வரையப்பட்டுள. ஏனையவெல் லாம் எனக்குத் தான் தெரியும். இனிமேல் அத்தகைய தீங்கொன்றும் என்னால் மக்களுக்கு நேராது என்பதை நினைக்கும்போது, என் உள்ளம் மிக ஆறுதலடைகின்றது.

உலகத்திலுள்ள விலையேறப்பெற்ற உடைமைகளுள் ஒன்றான நான், இந்தியாவிற் பிறந்தும் இந்தியருக் குரிமையாகாமல், ஆறாயிரங் கல் தொலைவிலுள்ள ஆங்கிலருக் குரிமையானதுபற்றி, பல இந்தியர் அழுக்காறு கொள்ளலாம். ஆயின், என்னால் மக்கள் நுகரும் நுகர்ச்சி யெல்லாம், காட்சியின்பம் ஒன்றுதானே? அறிவியலுலகிற்கு நடுமைய மாயிருப்பதும், பன்னாட்டு மக்கள் பாங்கா- வாழ்வதும், பண்பட்ட மக்கள் பதியாயிருப்பதும், அயலார்க்கெல்லாம் முழுப் பாதுகாப் பளிப்பதும் பிறநாட்டு மக்கள் பெருந்தொகையரா- வந்து பெயர் வதும், உலக முழுவதிலும் உயர்ந்த மக்கட்டொகை யுள்ளதுமான இவ் இலண்டனையன்றி வேறெவ்விடத்தில் நான் மக்கட்குச் சிறந்த பயன் பட முடியும்? இதனாலன்றோ, எல்லா மறிந்த இறைவனும் என்னை இங்கு வரச் செ-தனன்! ஆதலால், கீழுலகத்தினின்று மேலுல கத்திற்கு வந்து மேன்மையுற்றேனே யன்றிக் கீழ்மையுற்றே னல்லேன் என்பதை, எண்ணித் தெளிக.

(2) ஓர் எருதின் தன்வரலாறு

சாத்தன் என்னும் பெயருள்ள நான், பத்து ஆண்டுகட்குமுன், சென்னையில் ஒரு பாற்காரன் வைத்திருந்த ஆவினிடம் பிறந்தேன். நான் பிறந்ததிலிருந்து, என் உடையான் என்னைச் சரியா-ப் பால் குடிக்க விடுவதேயில்லை. பாற்காம்பில் வா- வைத்து உறிஞ்சத் தொடங்கியவுடன், என்னை யிழுத்துப் பக்கத்திலுள்ள தூணிற் கட்டி விட்டு, என் எதிரில் எல்லாப் பாலையும் கறந்துகொண்டு, வறுங் காம்பைச் சுவைக்கவிடுவான். இதை எந்த உயிர்க்கொடுமை விலக்குக் கழகத்தாரும் கவனிப்பதேயில்லை. எனக்காவது இந்த நிலை; இன்னோ ராவிற்குப் பிறந்த கன்றிற்கு இதுவுமில்லை. அதனால் அது இறந்து விட்டது. என் உடையான் அதன் தோலை உரித்து, அதற்குள் வைக் கோலைத் திணித்துத் தைத்து, நான்கு கால்போல் நான்கு குச்சு வைத்துக் கட்டி, அதன் தாயின் முன் உயிருள்ள கன்றுபோல் நிறுத்திப் பால் கறந்து வந்தான்.

ஒரு முறை ஆம்பூரினின்று திருப்பதிக்குப் போ-த் திரும்பின ஏழ்மலையான், என் உடையான் வீட்டில் தங்க நேர்ந்தது. நான் தோலும் எலும்புமாயிருந்ததைக் கண்டு இரங்கி, என் உடையானை நோக்கி "ஏன் இதைச் சரியா-ப் பால்குடிக்க விடாமல், இப்படி மெலிய வைத்தா-?" என்று கேட்டதற்கு, அவன் "முழுப் பாலும் குடிக்கவிட்டால் கன்று செத்துப் போகுமே!" என்று, உண்மை சொல் பவன் போல் கொடுமையா-ப் பதிலிறுத் தான். அதைக் கேட்ட ஏழ்மலை யான், "அப்படியானால் ஒரு விலையிட்டு என்னிடம் கொடு; நான் கொண்டுபோ- வளர்த்துக் கொள்கிறேன்" என்று சொல்ல, அதற்கு என் உடையானும் இசைந்து, என்னை அவனிடம் ஆறு உருபாவிற்குத் தள்ளிவிட்டான். நான் மறுநாளே ஆம்பூர் வந்து சேர்ந்தேன்.

ஆம்பூருக்கு வந்தவுடன் எனக்கு நல்ல காலம் பிறந்தது, ஏழ்மலையான் எனக்கு நாள்தோறும் நல்ல புல் வைத்து, சுவையுஞ் சத்துமுள்ள ஊறல் காட்டி வந்தான். நான் பால்குடி மறந்திருந்ததினால், அவன் இட்ட உணவு எனக்கு நன்றாகப் பிடித்தது. சிலநாட் சென்று பருத்திக்கொட்டையும் வைக்கத் தொடங்கியதால் ஓராண்டிற்குள் உருப்பட்டுவிட்டேன். ஈராண்டு கழித்து, நான் நல்ல காளங்கன்றா யிருந்தபோது, சேலத்தானும் ஏழ்மலையானுக்கு உறவினனுமான நாகப்பன் என்பவன் என்னைத் தன் ஒற்றைமாட்டு வண்டிக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிட்டான்.

நாகப்பன் ஏழையென்ற காரணத்தினால் ஏழ்மலையான் அவனுக்கு என்னைக் குறைந்த விலைக்கே கொடுத்தான். ஆனால், நான் மீண்டும் ஏழையா- விடுவேனே என்பதை அவன் எண்ணவில்லை. சேலம் வந்த பின் நான் பட்டபாடு கடவுட்குத்தான் தெரியும். சரியான தீனியில் லாமல் இரவு பகலா-க் கடுமையாக உழைத்து வந்தேன். திருவிழாக் காலங் களிலோ, சற்றுப் படுத்திளைப்பாறக்கூட முடியாது. மாட்டுழைப்பு என்று சொல்வது என் வேலைக்கே பொருந்தும். மாந்தர் செ- யும் வேலைக்கு மணிக்கணக்கு ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர். நாங்கள் செ-யும் வேலைக்கு யார் ஏற்படுத்துவது? சட்டசபையில் எங்களுக் காகப் பேசுபவர் ஒருவரு மில்லையே! இருந்தாலும் மூவாண்டு பொறுத்து இறைவன் திருவருளால் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. நான் வர வர மெலிந்துபோனதைக் கண்ட அக்கம் பக்கத்தார், நான் நல்ல குலக் காளையென்றும், என்னை நன்றாகப் பேணக் கூடியவரிடம் விற்று விட்டு வேறொரு தாழ்குலக் காளையை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டு மென்றும், பலமுறை வற்புறுத்திச் சொன்னதின்

பயனாக, நாகப்பன் என்னை இப் பழையகோட்டைப் பட்டக்காரரிடம் கொண்டு வந்து விற்றுவிட்டான்.

இவர் அவனுக்கு எவ்வளவு கொடுத்தாரோ தெரியவில்லை. ஆனால் உயர்ந்த விலை கொடுத்ததாகத்தான் கேள்வி. இங்கு வந்தபின் எனக்குப் பொற் காலம் பிறந்தது. பட்டக்காரர் என்னை ஒரு பிள்ளை யைப் போல்தான் பேணி வருகிறார். பிற மாடுகளையும் இப்படியே. இப்படி எங்கள் குலத்தைப் பாதுகாப்பவர் வேறொருவர் இவ் வுலகத்தி லுண்டோ என்பது ஐயுறவுதான். மிக எளிய வேலையும் மிக வுயர்ந்த உணவும் இட்டு, எங்கட்கும் ஒரு விண்ணுலகேற் படுத்திய இப்பட்டக் காரார் குடும்பம், வழிவழி வாழ்க.

பயிற்சி 1

பின்வருங் குறிப்புகளைக்கொண்டு தன்வரலாறு வரைக:

1. பட்டுப்பூச்சி –முசுக்கட்டையிலையில் முட்டை; உலண்டு (larva); பொற்புழு (dhrysalis): நூற்கூடு (cocoon), பட்டுப்பூச்சி.
2. காசு (நாணயம்) – தங்கசாலையில் உலோகத்தை உருக்குதல், பாளமாக வார்த்துத் தகடாக்குதல், வட்டத்துண்டுகளாக நறுக்குதல் ஓரத்தில் வரையுறுத்தல் முத்திரையையும் எழுத்துகளையும் பொறித்தல், அரசியற் பொக்கிசசாலைக் கனுப்புதல் அங்கிருந்து காசுக்கடைகட்குப் போக்குதல் காசோலை (cheque) மாற்றப்படல் காசு குடிகள் கைப்படல் கடைகாரனிடம் செல்லுதல், பலரிடமும் சுற்றித்தே–தல் தே–ந்தபின் செல்லாமை உலோக மதிப்படைதல்.
3. காவிரி – தலைக்காவிரி, பாகமண்டலமும் கனகையாறும் கிருட்டிண ராச சாகரம். சிவசமுத்திர நீழ்வீழ்ச்சி, ஆடு தாண்டும் காவிரி, புகைக்கல் (ஹொகெனகல்) நீர் வீழ்ச்சி – மேட்டூர் அணை, அகண்ட காவிரி – கொள்ளிடப்பிரிவு, தனிக் காவிரி, காவிரி கடலொடு கலத்தல்.
4. மழை – கடல் ஏரி முதலிய நீர்நிலைகளிலுள்ள நீர் ஆவியாக மாறி மேலெழுதல்; முகில் (மேகம்) அமைதல்; குளிர்ந்த காற்றால் நீரணுக் களாதல்; கீழ்விழுதல்.
5. ஒரு மடங்கல் (சிங்கம்) – காட்டில் ஈனப்பட்டு வளர்தல்; பெரிதானபின் வேட்டை யாடப் படல்; ஒரு மறவிளையாட்டுக் குழுவிற்கு (circus company) விற்கப்படல்; பயிற்சியும் புரிவும்; கிழப்படுதல்; விலங்கினச் சாலை யடைதல்.

6. ஓர் ஆலமரம் – ஒரு காகத்தால் விதையிடப்படல்; முளைத்தல்; வளர்தல்; விழுதூன்றல்; பரவுதல்.
7. ஒரு புத்தகம் – இங்கிலாந்தில் அச்சிடப்பெறல்; கலத்தில் வருதல்; பம்பாயில் இறங்கிப் புகைவண்டியில் வருதல், சென்னைப் புத்தகக் கடை யடைதல்; ஒரு செல்வரால் வாங்கப் பெறுதல்; பழம் புத்தகக்கடை யடைதல்; ஓர் ஏழையால் வாங்கப் பெறல்; வழிமுறையார்க்குப் பயன்படல்.
8. ஒரு வேட்டை நா– – இராசபாளையத்தில் பிறந்து வளர்தல்; வேற்றூர் கொண்டுபோகப்படல்; பயிற்றப்படல்; வேட்டையாடல்; தேர்ச்சி; ஒரு வேளால் வாங்கப்பெறல்.
9. ஓர் உருள்கல் – மலையிற் பெரிய கல்லாயிருத்தல்: ஆற்றோட்டத்தில் உருண்டு வரல்; வரவரச் சிறிதாதல்; வடிவடைதல்; மணியாசக் கல்லாகப் பயன்படல்.
10. பனிமலை (இமயம்) – கடலுக்குள்ளிருத்தல்: அடிநிலத்துட் கொதிப்பு; நீர்மேலெழுதல்; விந்தமலையைத் தாழ்த்தல், பெருமை பெறல்.

பயிற்சி 2

பின் வருபவற்றின் தன்வரலாறு வரைக:

1. ஒரு குதிரை. 2. ஓர் இயங்கி (Motor Car). 3. ஒரு மொழி. 4. ஒரு சொல் 5. சென்னை நகர். 6. புகையிலை. 7. ஒரு கடிகாரம். 8. ஒரு கடிதம். 9. கொக்கோ. 10. வானூர்தி. 11. திரைப்படம். 12. எழுத்து. 13. பொன். 14. ஓர் அணிகலம். 15. தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில். 16. ஓர் ஆடை. 17. ஒரு நிலம்பெயர் (Migratory) 18. ஒரு தெ–வச்சிலை (விக்கிரகம்). 19. பேசுங் கிளி.

6. உரையாட்டு வரைவு (Dialogue Writing)

இருவர் உரையாடுவதுபோல் வரைவது உரையாட்டு வரை வாகும். இவ் வுரையாட்டு, உண்மையா- நடந்ததாகவு மிருக்கலாம் நடவாத தாகவு மிருக்கலாம் கல்வி நிலையங்களில், பல்வேறு பொருள் களைப் பற்றி உரையாட்டு வரையும்படி மாணவர் கேட்கப் படுவராத லால், அவை பொதுவா- நடவாதவாகவே யிருக்கும்.

மனத்தில் இருவரைப் படைத்துக்கொண்டு அவர் உரையாடுவது போல நடிப்புக் காட்டுவதால், உரையாட்டு வரைவிற்குப் பாணிப்பாற் றலும்

ஏரண அறிவும் நாடகத் திறமையும் வேண்டும்! ஆதலால், உரையாட்டு வரைவு கட்டுரை வரைவினுஞ் சிறந்த பயிற்சியாகும். உரையாட்டு வரைவில் தேர்ச்சிபெறும் மாணவர், பிற்காலத்தில் சிறந்த புதின (Novel) ஆசிரியராகவோ நாடக நூலாசிரியராகவோ விளங்கலாம்.

வரையப்பட்ட உரையாட்டு, இயல்பானதாகவும் எளிய நடை யிலும் இருத்தல் வேண்டும். ஆயின், இலக்கணப் பிழை எதுவுமிருத் தல் கூடாது. அதோடு, கொச்சைச் (slang) சொற்களையும் இடக்கர்ச் (vulgar) சொற்களையும் விலக்கிவிடல் வேண்டும்.

இயல்பான முறையில் வரைதற்கு, மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கை யிற் பேசும் பேச்சுகளைக் கவனித்தல் வேண்டும். இலக்கண நடையில் வரைதற்கு, அறிஞர் எழுதிய புதினங்களையும் உரைநடை நாடக நூல் களையும் படித்தல் வேண்டும்.

உரையாட்டை, ஈரஃறிணைப் பொருள்களிடை நிகழ்வதாகவும் பாணிப்பா- வரையலாம்.

i. வரையப்பட்ட உரையாட்டிற்கும் தருக்கக் கட்டுரைக்கும் வேறுபாடு

வரையப்பட்ட உரையாட்டு, சில வொப்புமைபற்றித் தருக்கக் கட்டுரை போல் தோன்றலாம். ஆயினும் அவ் விரண்டிற்கும் வேறுபா டுண்டு. அவையாவன.

1. உரையாட்டில், உரையாடும் இருவர் பெயரும் குறிக்கப்பட்டு, அவ் விருவர் கூற்றும் மாறிமாறி நின்று தனித்தனி முடிதல் வேண்டும்; தருக்கக் கட்டுரையிலோ, தருக்கிக்கும் இருவர் பெயருள் ஒன்றுங் குறிக்கப்படாமல், அவ் விருவருள் ஒருவரே பிறர் கூற்றையும் கொண்டு கூறித் தம் கூற்றுடன் இணைத்து முடித்தல் வேண்டும்.

2. உரையாட்டில் குறிக்கப்படும் இருவரும்,உரையாட்டு வரை பவரின் வேறானவர்; தருக்கக் கட்டுரையிலோ, கட்டுரை வரை பவரே தருக் கிக்கும் இருவருள் ஒருவர்.

3. உரையாட்டு, உரையாடுவார் உடன்பட்ட கருத்துப் பற்றியதாகவு மிருக்கலாம்; அல்லதாகவு மிருக்கலாம்; தருக்கக் கட்டுரையோ, என்றும் உடன்படாத கருத்துப்பற்றியே யிருக்கும்.

4. உரையாட்டு இயல்பானதாயிருக்க வேண்டுமாதலால், அது பெரும் பாலும் எளிய நடையிலேயே எழுதப்பெறும்; புலவர் உரை யாட்டாயின் உயர்ந்த நடையிலு மிருக்கலாம்; ஆனால் , தருக்கக் கட்டுரையோ, எளிய நடையிலிருத்தல் வேண்டும் என்னும் யாப்புரவு (நியதி)

இல்லை; எழுதுவாரின் திறமைக்குத் தக எவ்வளவு உயர்ந்த நடையிலு மிருக்கலாம்.

ii. உரையாட்டு வரையும் முறை

1. உரையாட்டிற்குரிய பொருளைப்பற்றிய கருத்துகளை யெல்லாம் கட்டுரைக்குக் குறிப்பதுபோற் குறித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். உடன்பாட்டுப் பொருளன்றி உறழ்ச்சிப் பொருளாயின், (அஃதா வது மாறுபட்ட பொருளாயின்) மாறுபட்ட இருவர் கருத்துகளை யும் வேறுவேறு வரிசையிற் குறித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

2. அங்ஙனங் குறித்த கருத்துகளைப் பின்பு ஏரண முறைப்படி ஒழுங்கு படுத்தல் வேண்டும். உடன்பாட்டுப் பொருளாயின், குறித்துக் கொண்ட கருத்துகளையெல்லாம், தொடர்ச்சி பிறழாதபடி உரை யாடும் இருவருக்கும் பகிர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

   ஒருவர் கூற்றான கட்டுரைக் கருத்துகட்கு முன்பின் முறைமை யான ஒரே மடி வரிசையும்; இருவர் கூற்றான உரையாட்டுக் கருத்துகட்கு முன்பின் முறைமையும் ஒருவர்பின் இன்னொருவர் முறைமையுமான இரு மடி வரிசையும்; அமைக்கவேண்டியிருப் பதை நன்றா-க் கவனித்தல் வேண்டும்.

3. உரையாட்டை நிகழ்த்தும் இல்பொருண் மக்கட்கு இடப்படும் பெயர், அவ்வக் கருத்திற் கேற்பப் பொருத்தமாயிருத்தல் வேண் டும். (எ-டு). தமிழனுக்குத் தமிழ்ப் பெயர்: மகமதியனுக்கு அரபிப் பெயர்; ஆங்கிலனுக்கு ஆங்கிலப் பெயர்; கிறித்தவனுக்கு விவி லிய அல்லது ஆங்கிலப் பெயர்)

   இன்றியமையாத விடத்திலன்றி, அயல்நாட்டிலும் அயன் மொழி யிலும் வழங்கும் மக்கட் பெயர்களை அமைத்தல் கூடாது. அவற்றை அமைக்க நேரின், தமிழெழுத்திற் கேற்பத் தற்பவப் படுத்தியே அமைத்தல் வேண்டும்.

   தமிழர் பெயரெல்லாம் தனித்தமிழி லிருத்தல் நன்று.

4. உரையாட்டு இயல்பா-த் தொடங்கி, இயல்பா-த் தொடர்ந்து, இயல்பா- முடிதல் வேண்டும்; திடுமெனத் தொடங்குதலுந் திடுமென முடிதலும் கூடா.

5. உரையாடுவோர் கூற்றுகள், கூற்று முறையிற் சுருங்கியிருத்தல் வேண்டுமே யன்றிச் சொற்பொழிவு முறையில் விரிபுபட்டிருத்தல் கூடாது.

6. உரையாட்டு இயன்றவரை படிப்போர்க்குங் கேட்போர்க்கும் இனிமையாயும், இறுதியில் ஒரு முடிந்த முடிபை உணர்த்துவ தாயும், இருத்தல் வேண்டும்.

கட்டுரைக்குக் கூறியவற்றுள் ஏற்பனவெல்லாம் இதற்குங் கொள்க.

போலிகைகள்

i. 'கடவுள் உண்டா?' என்பதைப்பற்றி, இரு மாணவ நண்பரிடை நிகழ்ந்த உறழ்ச்சி உரையாட்டு.

ஐயம்பெருமாள்: வாரும் நண்பரே! வணக்கம், என்ன நெடுநாளா-உம்மைக் கண்ணிலேயே காணேன்!

அறிவுடைநம்பி: வணக்கம். என்ன இப்படிச் சொல்லுகிறீர்? நேற்றுக் கூட உம்மைப் பார்க்க உம் வீட்டிற்கு வந்தேனே! நீர் எங்கே யோ போ-விட்டீராம்.

ஐயம்பெருமாள்: ஆம். நீர் வந்ததாக வீட்டில் சொன்னார்கள். நான் பகுத் தறிவுக் கழகத்தில் ஒரு சொற்பொழிவு கேட்கப் போயிருந் தேன்.

அறிவுடைநம்பி: பின்னே என்னைக் குறை சொல்கிறீரே, நீர் போ- விட்டு!

ஐயம்பெருமாள்: சரி . நீர் இப்போது நன்றாயிருக்கிறீரா?

அறிவுடைநம்பி: ஆம். கடவுளருளாலும் உம் நல்லெண்ணத்தாலும் நன்றாயிருக்கிறேன்.

ஐயம்பெருமாள்: என்ன, நீர் இன்னும் பழைய கருநாடகமாயிருக் கிறீர்? என் நல்லெண்ணத்தால் என்று சொன்னது சரிதான். கடவுளருளால் என்கிறீரே கடவுள் என்று ஒன்று இருக்கிறதா?

அறிவுடைநம்பி: ஆம் பின்னே இல்லையா? கடவுளில்லாமலா இந்த உலகமெல்லாம் நடந்துவருகிறது?

ஐயம்பொருமாள்: என்ன, அப்படிச் சொல்கிறீர்? நீர் கடவுளை என்றைக்காவது கண்டதுண்டா?

அறிவுடைநம்பி: நான் காணவில்லை. ஆனாலும், நம் முன்னோர்கள் கண்டிருக்கிறார்களல்லவா?

ஐயம்பெருமாள்: முன்னோர் கண்டது இருக்கட்டும். நீர் கண்டீரா?

அறிவுடைநம்பி: ஆம். நானும் அகக்கண்ணால் காணத்தான் செ-கி றேன்.

ஐயம்பெருமாள்: அகக்கண்ணால் காண்கிறதென்றா லென்ன? நீர் கருதுகிறதெல்லாம் அகக்கண்ணால் காண்கிறதுதான்.

அறிவுடைநம்பி: அப்படியா? இதோ ஒரு வீடிருக்கிறது. கட்டுகிறவ னில்லாமல் இவ் வீடு வந்திருக்குமா? அது போல், கடவுளில்லா மல் இவ் வுலகந் தோன்றியிருக்குமா? காரண மிருந்தால்தானே காரியந் தோன்றும்?

ஐயம்பெருமாள்: காரணமிருந்தால் காரியந் தோன்றும் என்பது சரி தான். இவ் வுலகத்தைத்தான் கடவுள் படைத்தார் என்கிறீர். அக் கடவுளைப் படைத்தவர் யார்?

அறிவுடைநம்பி: அவர் தாமா-த் தோன்றினார்.

ஐயம்பெருமாள்: அவர் தாமா-த் தோன்ற முடியுமானால், இவ் வுலகம் ஏன் தானா-த் தோன்றியிராது?

அறிவுடைநம்பி: அது இருக்கட்டும். கடவுள் தம்மை நம்பினவர்க்கு உதவி செ-கின்றாரே! பழைய காலத்தில் எத்தனையோ அடி யார்க்கு அருள் செ-திருக்கிறார். இப்போதும் அவரை நம்பிக் கேட்டவர்க்கெல்லாம் வேண்டியது கிடைக்கிறது. நானே எத் தனையோ முறை பல காரியங்களை வேண்டிப் பெற்றிருக் கின்றேன். இதற்கென்ன சொல்கிறீர்?

ஐயம்பெருமாள்: கடவுள் நம்புகிறவர்க்கு மட்டுமா இவ் வுலகத்தில் வேண்டியது கிடைக்கிறது. நம்பாதவர்களுக்குக்கூடத்தான் கிடைக்கிறது. சொல்லப்போனால், நம்பாதவர்களுக்குத்தான் அதிகமா-க் கிடைக்கிறது. எத்தனை பேரை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்? கடவுளை நம்பினவரெல்லாம், வறுமைப்பட்டும் நோ-ப்பட்டும் பலவகையா-த் துன்பப்பட்டும், இளமை யிலேயே இறந்துபோக; நம்பாதவர்கள், பெருஞ் செல்வராகவும் வலியராகவும் நீடுவாழியராகவு மிருந்து, இந்திர இன்பத்தை நுகர்வதை நீர் கண்ணெதிரே காணவில்லையா?

அறிவுடைநம்பி: ஆம்; காண்கிறேன், ஆனால், அவர்களெல்லாம் திருந்தும்படி, கடவுள் அவர்களைக்கூடக் கொஞ்சக்காலம் விட்டுவைக்கிறார்; திருந்தினவர்களைத் தம்மிடம் முந்திச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்.

ஐயம்பெருமாள்: கூடக் கொஞ்சக்காலம் விட்டுவைத்தும் திருந்தாத வர்களைக் கடவுள் என்ன செ-வார்?

அறிவுடைநம்பி: நரகத்தில் போடுவார்.

ஐயம்பெருமாள்: மக்கள் தாம் செ-த குற்றத்திற்குத் தக்கபடி, இவ் வுலகத்திலேயே அரசனால் தண்டிக்கப்படும்போது, அவர்களை ஏன் திரும்பவும் கடவுள் தண்டிக்கிறார்?

அறிவுடைநம்பி: அரசன் மாந்தனே யாதலால், அவனால் கண்டு பிடிக்கமுடியாத குற்றங்களுக்கெல்லாம் கடவுள் தண்டிக்கிறார்.

ஐயம்பெருமாள்: நரகம் எங்கே யிருக்கின்றது? நரகத் தண்டனை எப்போது? எப்படிப்பட்டது? எவ்வளவு காலம்? அதன்பின் என்ன நேரும்?

அறிவுடைநம்பி: அவற்றைப்பற்றித் திட்டமா-ச் சொல்ல முடியாது.

ஐயம்பெருமாள்: அப்படியானால் நரகத்தைப்பற்றி உமக்கு எப்படித் தெரியும்?

அறிவுடைநம்பி: பெரியோர்கள் எழுதிவைத்ததுதான்.

ஐயம்பெருமாள்: பெரியோர்கள் எந்தக் காலத்தில் எழுதி வைத்தார் கள்? அறிவில்லாத பழங் காலத்திலல்லவா? வரவர அறிவு வளர்ந்துவருவதை நீர் அறியவில்லையா? அறிவில்லாக் காலத் தில் எழுதிவைத்ததையா அறிவுள்ள காலத்தில் நம்புவது?

அறிவுடைநம்பி: எந்தக் காலத்தில் எழுதிவைத்தா லென்ன? நம்ப வேண்டியதை நம்பித்தானே ஆகவேண்டும்?

ஐயம்பெருமாள்: சரி, அந்தக் குருட்டுநம்பிக்கை யிருக்கட்டும், கடவுள் ஏன் திருந்தினவர்களை முந்திச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்?

அறிவுடைநம்பி: வீட்டுலகில், அவர்கள் இவ்வுலகச் சிற்றின்ப வாழ்வினுஞ் சிறந்த பேரின்ப வாழ்வு நிலையாக வாழ்வதற்கு?

ஐயம்பெருமாள்: ஓகோ! முதலுக்கே கேடாயிருக்கும் போது வட்டி யையுங் கேட்டாற்போல, கடவுளிருப்பதே ஐயத்தி லிருக்கும் போது நீர் வீடு நரகங்களையும் இழுத்துக்கொண்டு வருகிறீர். யார் பேரின்பத்தைக் கண்டது? எவராவது பேரின் பத்தைக் கண்டவர் இங்குத் திரும்பிவந்து யாரையுங் கூட்டிக் கொண்டு போனதுண்டா? நா- நீரிலுள்ள நிழலை நம்பித் தன் வாயிலுள்ள இறைச்சியை இழந்தாற்போல, ஏன் இல்லாத இன்பத்தை எண்ணிக்கொண்டு இருக்கிற இன்பத்தையும் இழக்கிறீர்கள்?

அறிவுடைநம்பி: சரி; பேரின்ப வாழ்வைப்பற்றி உமக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டாலும், மக்கள் ஒழுக்கமா- வாழ்வதற்காவது கடவுளச்சம் இன்றியமையாத தென்பதை ஒத்துக்கொள்கிறீரா, இல்லையா?

ஐயம்பெருமாள்: அதெப்படி ஒத்துக்கொள்ள முடியும்? கடவுளச்ச மில்லாத ரசிய நாட்டில் மக்கள் ஒழுக்கமா யில்லையா? அங்கு தானே ஏழை யெளியவர்க்குப் பெரு நன்மை ஏற்பட்டிருக் கின்றது? கடவுளை நம்புகிறவரெல்லாம் ஏழைபாழைகளை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்க, நம்பாதவர்மட்டும் அவர்க்கு நன்மை செ-திருப்பது, உமது கூற்றுக்கு முரணாகவும் கொள்கைக்கு மாறாகவு மல்லவா இருக்கின்றது?

அறிவுடைநம்பி: சரி, நீர் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனா லும், கடவுளிருக்கிறார் என்பதை எங்ஙனம் எல்லாரும் நம்பும் படி மெ-ப் பிக்க முடியாதோ, அங்ஙனமே அவர் இல்லை யென்பதையும் மெ-ப்பிக்க முடியாது. இரு கொள்கைகளுக்கும் பல ஏதுக்களும் சான்றுகளும் இருக்கத்தான் செ-கின்றன. ஆனால், இவற்றுள் எது பாதுகாப்பானது என்பதை அறிந்து அதைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். கடவுள் உண்மையில் இல்லை யென்றால், அதனால், நம்பினவர் நம்பாதவர் ஆகிய இருசா ரார்க்கும் கேடில்லை. ஆனால், ஒருவேளை அவர் இருந்து, அவரை நம்பினவர்க்கு இன்பமும் நம்பாதவர்க்குத் துன்பமும் ஏற்படுமானால், அப்போது என்ன செ-வது? ஆதலால் கடவுளிருக்கிறார் என்று நம்புவதுதானே நல்லது? இதையாவது ஒத்துக் கொள்கிறீரா, இல்லையா?

ஐயம்பெருமாள்: ஆம் இதை வேண்டுமானால் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

(ii) ஒருவரது சொற்பொழிவைப்பற்றி ஈராசிரிய மாணவர் நிகழ்த்திய உடன்பாட்டுரையாட்டு

நக்கீரர்: வணக்கம் ஐயா!

மதியழகர்: வணக்கம் ஐயா!

நக்கீரர்: நேற்றுத் திருமலையாண்டார் ஆற்றிய சொற்பொழிவிற்கு வந்திருந்தீர்களா?

மதியழகர்: ஆம். வந்திருந்தேன். உங்களைக்கூட முன் விசி (bench) யிற் கண்டேன்.

நக்கீரர்: சொற்பொழிவு எப்படி இருந்தது?

மதியழகர்: எந்நாளும் போல்தான் இருந்தது. கடந்த பன்னீராண்டு களாகச் சொல்லிவரும் கருத்துகளைத்தாம் நேற்றும் சொன்னார்.

நக்கீரர்: அவர் சொன்ன கருத்துகளெல்லாம் உங்கட்கு உடன்பாடு தானா?

மதியழகர்: எங்ஙனம் உடன்பாடாகும்? ஆசிரியனாக இருந்து கொண்டு ஆசிரியனுக்கு மாறான கருத்துகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா?

நக்கீரர்: உலகத்திலுள்ள அறிஞரெல்லாம் ஆசிரியர்க்குச் சம்பளம் குறைவென்று கூறும்போது, நேற்று அவர் சொன்னதைப் பார்த்தீர்களா? துவக்கப்பள்ளியாசிரியரும், நடுநிலைப்பள்ளி யாசிரியரும், உயர்நிலைப்பள்ளி யாசிரியரும், வருவது வா-க் குங் கைக்கும் எட்டாது பெரும்பாடு படும்போது, அவர்க்குச் சம்பளம் அதிக மென்று கூறுவது, எத்துணை அறிவற்ற குறும்புத்தனமான கொடுங்கூற்று! முதற்றரக் கல்லூரிகளில் ஒரு சிலரான பேராசிரியர்க்குப் பெருஞ் சம்பளம் கிடைப்பினும், அதை அதிகமென்று எவர் சொல்ல முடியும்? பிற துறைகளி லுள்ள மேற்பதவியாளர் ஆயிரக்கணக்கா- வாங்கும்போது, ஆசிரியத் துறையிலுள்ளவர் மட்டும் ஏன் நூற்றுக்கணக்கா- வாங்குதல் கூடாது?

மதியழகர்: அவர் ஆசிரியரா யிருந்தால்தானே ஆசிரியத் தொழிலின் வறுமை தெரியும்?

நக்கீரர்: இதற்கு ஆசிரியராகவா இருக்கவேண்டும்? ஆசிரியர் சம்பளந்தான் அனைவருக்கும் தெரியுமே!

மதியழகர்: ஆசிரியரும் பிறரைப்போல்தானே பட்டம் பெற்றவர் என்று அவர் கருதுகிறார் போலும்!

நக்கீரர்: ஆசிரியர் அறிவை அவர் பட்டத்தைக்கொண்டா அளந்தறிவது? பிறரெல்லாம் ஒரு தேர்விற்குரிய ஒரே தொகுதிப் புத்தகங்களைப் படித்துள்ளனர். அவர் படித்தவற்றுள்ளும் பெரும் பகுதியை மறந்திருக்கின்றனர். ஆசிரியரோ, ஆண்டு தோறும் வெவ்வேறு தேர்விற்குரிய புதுப்புது புத்தகத் தொகுதியைப் படிப்பதுமன்றி, தாம் படித்தவற்றை மறவாது போற்றியும் வருகின்றனர். ஆசிரியர் திறத்தை நோக்கின் ஆண்டுதோறும் ஒரு பட்டம் பெறுகின்றவராக வன்றோ அவரைக் கருத வேண்டும்? மேலும், ஆசிரியன் படிப்பிற்கும் மாணவன் படிப்பிற்கும் எத்துணை ஏற்றத்தாழ்வுளது! ஒரோ வொரு தலை மாணவர் தவிரப் பிறரெல்லாம் சிலபல தேர்வு வினாக்கட்கே விடையெழுதக்கூடியவராயிருக்க, ஆசிரியரெல்லாம் அவரவர் பாடத்தில் எல்லா வினாக்கட்கும் விடை யிறுக்கும் ஆற்றலரா யிருக்கின்றனரே!

மதியழகர்: நேற்று அவர் ஆசிரியர் சம்பளத்தைப்பற்றி மட்டுமா சொன்னார்? ஆசிரியர்க்கும் மாணவர்க்கும் விடுமுறை அதிகம் என்றுகூடச் சொன்னாரே!

நக்கீரர்: விடுமுறை எதற்காக விடுவது? மூளைக்கு ஓ-வு கொடுக்க வேண்டுமென்றன்றோ? பிற வேலைகளெல்லாம், பெரும் பாலும், ஒருநாட் போன்றே எந்நாளும் செ-யும் வழக்கமுறைப் பட்டவை. மாணவரும் ஆசிரியருமோ, மூளையை வருத்தி அரும் பொருளைக் கற்றும் ஆ-ந்தும் வருகின்றனர். அதிலும், மாணவர் மூளை மிக இளந்திருத்தலின், அவருக்கு மும்மாதத் திற்கொரு முறை விடுமுறையும் வெப்பம் மிக்க கோடைக் காலத்தில் நீண்ட விடுமுறையும் வேண்டியுள்ளன. ஆசிரியர் மாணவரிலும் வலிய மூளையரேனும் அன்றாடம் பாடத்தை ஆயத்தம் செ-து மாணவர் பயிற்சிகளைத் திருத்தவேண்டி யிருத்தலானும், விடுமுறையில் விடைத்தாள்களைத் திருத்தும் வேலை மூளுதலானும்,

இடையிடை படிப்பும் ஆரா-ச்சியும் சூழ்வும் நிகழ்தலானும், அவர்க்கும் மாணவர்க்குப்போல் விடு முறைகள் வேண்டுவனவே. இவற்றை யெல்லாம் நோக்காது, ஆசிரிய மாணவர்க்கு விடுமுறையைக் குறைத்து வேலை நாளைப் பெருக்கவேண்டும் மென்று, குருட்டுத்தனமா-க் கூறுவது, என்னே பேதைமை!

மதியழகர்: அவர் கற்றறிந்தாலன்றோ அவருக்குக் கல்வியின் அருமை தெரியும்? ஏதோ நாலாவது முடித்த பின், சில உரை நடைப் புராணங்களையும் செ-தித்தாள்களையும் படித்துவிட்டு, இங்ஙனம் தம் மதிக்குத் தோன்றியவாறு என்னென்னவோ பேசுகின்றார்.

நக்கீரர்: அவர் உயர்தரக் கல்வியில்லாதவர் என்பது உண்மைதான். ஆயினும், ஒரு பொது மேடையேறிப்பேசும்போது, பொறுப் பாகவன்றோ பேசவேண்டும்? 'ஆசிரிய மாணவர்க்கு வேலை கொஞ்சம்; விடுமுறை மிகுதி', என்னும் போலிக்கூற்று, பொது மக்கள் உள்ளத்திலும் ஆசிரியப் பட்டறிவில்லாத அமைச்சர் பார்வையிலும், உண்மைபோலன்றோ தோன்றும்? ஏற்கென வே ஆசிரியச் சார்பாகக் கண்ணோட்டமில்லாத நம் நாட்டில், இத்தகைய போலிக்கூற்றுகளைப் பரப்பின், ஆசிரியர்க்கு இப் போதுள்ள வசதிகளே அளவுக்கு மிஞ்சியவை என்பது பட்டு, மேற்கொண்டு அவர் முன்னேற்றத்திற்கும் உயர்விற்கும் இடமில்லாதன்றோ போகும்? துவக்கப்பள்ளியாசிரியர் நிலை யெல்லாம் எக்காலம் திருந்தும்?

மதியழகர்: ஆ! இவர் சொல்லினால் ஆசிரியர் முன்னேற்றம் நின்று விடுமா? நாட்டில் வேறு அறிஞர் இல்லையா? நீர் ஏன் இதற்கு இத்துணை மனவருத்தங்கொள்கின்றீர்? ஆசிரியர்க்கும் நற்காலம் வரத்தான் செ-யும்; பொறுமையாயிரும்.

நக்கீரர்: ஆம். நீர் சொல்வது சரிதான். நேற்றுக்கூட அவர் சொற் பொழி விற்குத் தலைமைதாங்கிய வழக்கறிஞர் மன்றவாணர், தம் பின்னுரையில் சொற்பொழிவாளரை வெட்டித்தான் பேசி னார். பேசுவதற்கு வேறு பொருளில்லாததினால்தான், சொற் பொழிவாளர்கூட அங்ஙனம் பேசநேர்ந்தது; ஆதலால், இதைச் சற்றும் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை. நான் சென்று வருகிறேன். வணக்கம்.

மதியழகர்: வணக்கம்.

பயிற்சி 1

பின்வருமாறு படைத்துரை உரையாட்டு வரைக:

(1) ஓர் ஆசிரியருக்கும் ஓர் அரசியற் கணக்கருக்கும் நிகழ்வது.

(2) ஓர் உழவனுக்கும் ஒரு கைத்தொழிலாளிக்கும் நிகழ்வது.

(3) ஒரு முதலாளிக்கும் ஒரு தொழிலாளிக்கும் நிகழ்வது.

(4) ஓர் அரசனுக்கும் ஓர் அமைச்சருக்கும் நிகழ்வது.

(5) ஒரு பண்ணையாருக்கும் ஒரு பண்ணையாளுக்கும் நிகழ்வது.

(6) இரு வழிப்போக்கரிடை நிகழ்வது.

பயிற்சி 2

பின்வருமாறு பாணிப்புரையாட்டு வரைக:

(1) ஓர் எருதிற்கும் ஒரு குதிரைக்கும் நிகழ்வது.

(2) ஓர் அரிமாவிற்கும் ஒரு நரிக்கும் நிகழ்வது.

(3) ஒரு கழுதைக்கும் ஒரு நா-க்கும் நிகழ்வது.

(4) ஒரு வீட்டெலிக்கும் ஒரு காட்டெலிக்கும் நிகழ்வது.

(5) இரு நா-களிடை நிகழ்வது.

(6) ஒரு வீட்டுக் கோழிக்கும் ஒரு கூண்டுக் கிளிக்கும் நிகழ்வது.

பயிற்சி 3

பின்வருமாறு பாணிப்புரையாட்டு வரைக:

(1) ஒரு புத்தகத்திற்கும் ஒரு செ-தித்தாளுக்கும் நிகழ்வது.

(2) ஓர் அச்சுப் பொறிக்கும் ஒரு கையச்சுப் பொறிக்கும் (type writer) நிகழ்வது.

(3) ஓர் எழுதுகோலுக்கும் (pencil) ஒரு தூவலுக்கும் (pen) நிகழ்வது.

(4) ஓர் உரலுக்கும் ஒரு மத்தளத்திற்கும் நிகழ்வது.

(5) ஒரு நாற்காலிக்கும் ஒரு முட்டானுக்கும் (stool) நிகழ்வது.

(6) ஒரு தாள் நாணயத்திற்கும் ஓர் உலோக நாணயத்திற்கும் நிகழ்வது.

பயிற்சி 4

பின் வருபவற்றைப்பற்றி உரையாட்டு வரைக:

(1) தனியுடைமை, பொதுவுடைமை - இவற்றுள் எது நல்லது?

(2) இந்தியப் பொதுமொழியாதற் கேற்றது ஆங்கிலமா? இந்தியா?

(3) தேர்வு நடாத்துவது நல்லதா? தீயதா?

(4) சீர்திருத்தம் மெள்ள மெள்ள நடைபெறுவது நல்லதா? திடுமென்று நடைபெறுவது நல்லதா?

(5) நாட்டுவாழ்க்கை நகரவாழ்க்கை என்னுமிரண்டில் எது நல்லது?

(6) அரசியல் மதத்தில் தலையிடவேண்டுமா? தலையிடக் கூடாதா?

பயிற்சி 5

பின்வருந் தலைப்புப்பற்றி உரையாட்டு வரைக:

(1) மதுவிலக்கு.

(2) கொலைத்தண்டனை நீக்கம்.

(3) துறவறம்.

(4) பிறப்புப்பற்றிய குலப்பிரிவு.

(5) கட்டாய இந்திக் கல்வி.

(6) புலாலுண்ணாமை.

பயிற்சி 6

பின்வரும் உரையாட்டுகளை முடிக்க:

1. **சொந்த மருத்துவசாலை வைத்துள்ள இரு பண்டவரிடை (Doctors) நிகழ்வது.**

நஞ்சுண்டபெருமாள்: என்ன அண்ணா! ஆறு மாதமாக என் மருத்துவசாலைக்கு ஒரு நோயாளிகூட வரவில்லையே!

கண்ணப்பர்: எனக்கும் அப்படித்தான் தம்பி! நீண்ட நாளா- ஒரு வருமானமுமில்லை.

2. **தேர்வுக்கூட்டத்திலிருந்து வெளியேவரும் இரு மாணவரிடை நிகழ்வது.**

பெருந்துத்தன்: தேர்வெப்படி யெழுதினீர்?

வெற்றிவேல்: நன்றா யெழுதியிருக்கின்றேன்.

3. **பேசுவோர் இருவரிடை நிகழ்வது.**

பேகன்: அதென்ன கூட்டம்? கலகம்போல் தெரிகின்றது! தடியடிகூட நிகழ்கின்றதே!

நரகன்: இல்லை. அது ஊர்காவலர் கலக அடக்கப் பயிற்சி.

4. **இரு நண்பரிடை நிகழ்வது.**

அழகப்பன்: வருகிற வேனில் விடுமுறைக்கு எங்கே செல்லலாம்?

முருகையன்: குற்றாலம் செல்லலாமா?

5. **தந்தைக்கும் மகனுக்கும் நிகழ்வது.**

தந்தை: திருநாவுக்கரசு! நீ கூட இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தத்திற் கலந்து கொண்டாயாமே! மெ-தானா?

மகன்: ஆம். அப்பா!

6. **இரு மாணவரிடை நிகழ்வது.**

மழவரையன்: நீ என்ன விருப்பப்பாடம் எடுத்திருக்கின்றா-?

முனையதரையன்: கணிதம்.

7. கட்டுரை வரைவு (Essay Writing)

i. முன்னுரைக் குறிப்புகள்

கட்டுரை என்பது, உறுதிமொழி, உண்மைக்கூற்று, படைத்து மொழி கிளவி கோப்புரை எனப் பல பொருள் தரும். இங்கு இறுதிப் பொருளில் ஆளப்பெற்றுள்ளது. இப் பொருளில் முதன்முதல் ஆண்டவர் **மறைமலையடிகள்.**

ஒரு பொருளைப்பற்றிப் பல கருத்துகளை யிசைத்துக் கோவை பட வரையும் சொற்பெருக்கு அல்லது சிறு சுவடி, கட்டுரையாகும். இது எழுதுவாரின் திறமும் நோக்கமும் காலவசதியும்பற்றி, ஒரு பக்கமுள்ள துண்டு வெளியீட்டளவிலிருந்து நூறு பக்கமும் அதற்கு மேலுமுள்ள நூலளவு வரை பல்வேறு அளவுள்ளதா யிருக்கலாம். ஆனால், பொது வா- நூலளவினுங் குறுகிய தாயிருப்பதே கட்டுரை யெனப்படும். நூலுங் குறுகிய அளவுள்ளதாயிருக்கலாம். நூலுக்குங் கட்டுரைக்கும் வேறுபா டென்னையெனின், முன்னதிற்குப் பாலிய லதிகாரப் பாகு பாடுண்மையும் பின்னதிற்கு அஃதின்மையுமாகும்.

பாலியலதிகாரப் பாகுபாடற்ற நீண்ட வரைவுகளெல்லாம் பொருட்டெளிவும் ஒழுங்குமற் றிருக்குமாதலின், கட்டுரையெனத் தக்கது மிக நீண்ட அளவின தாயிருத்தல் முடியாது அல்லது கூடாது.

கட்டுரைகளை, தரம்பற்றி (1) அறிஞர் கட்டுரை அல்லது அறிவுக் கட்டுரை என்றும், (2) மாணவர் கட்டுரை அல்லது பயிற்சிக் கட்டுரை என்றும், இரு திறமா-ப் பகுக்கலாம். அறிஞர் கட்டுரை நூறு பக்கமும் அதற்கு மேலும் நீண்டிருக்கலாமெனினும், மாணவர்க்காக எழுதப்படின் முப்பது பக்கத்தின் மிகாதிருத்தல் நல்லது. மாணவர் கட்டுரையோ, என்றும் முப்பக்கத்திற்குட்பட்டே யிருத்தல் வேண்டும்.

ii. சிறந்த கட்டுரையின் கூறுகள்

(1) ஒருமைப்பாடு (Unity)

ஒரு கட்டுரை ஒரே பொருளைப்பற்றியதா யிருத்தல் வேண்டும்; பல பொருள்பற்றியதாயும் மற்றொன்று விரித்தலாயுமிருத்தல் கூடாது. ஒவ்வொரு பாகியும் ஒவ்வொரு கருத்தையே கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(2) பொருட்பொலிவு

சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கு முறையில், பல சிறந்த கருத்து கள் செறிந்திருப்பது கட்டுரைக்குச் சிறப்பாம். கட்டுரைப் பொருள் சரியாக வரையறுக்கப் பெறுவது (Definition) இன்றியமையாதது.

(3) ஒழுங்கு (Order)

ஒரு பொருளைப்பற்றிய கருத்துகளையெல்லாம் முன்பின் தொடர்பு கெடாதவாறு முறைப்படுத்தி, அம் முறைப்படியே கோவை பட எழுதுவது, பொருள் தெளிவையும் கட்டுரைப் பொலிவையும் உண்டுபண்ணும்.

(4) பாகியமைப்பு (Paragraph - Structure)

ஒவ்வொரு கருத்தையும் ஒவ்வொரு தனிப்பாகியில் அமைத்து வரைதல் வேண்டும். ஒரு பெருங்கருத்தில் பல உட்கருத்துகளிருக்கு மாயின், அவ் வுட்கருத்துகளையும் வெவ்வேறு பாகியிமைத்தல் வேண்டும். தோற்றப் பொலிவு, படிப்பு வசதி, பொருள் தெளிவு ஆகிய மூன்றும் பாகியமைப்பின் பயனாம்.

குறிப்பு: கல்லூரி மாணவரும், சிலர், பாகியமைப்பின்றிக் கட்டுரை வரைவதால், உயர்நிலைப்பள்ளி வகுப்புகளிலேயே தமிழாசிரியர் இப் பிழையைத் திருத்திவிடல் வேண்டும்.

(5) நன்னடை (Good Style)

ஒவ்வொரு வரைவாளரும், தம்தம் திறமைக்கேற்ற இயல்பான நடையில் எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை, புணர்ச்சிப்பிழை, வாக்கியப் பிழை, பொருட்பிழை, மரபுப்பிழை ஆகிய அறுவகைப் பிழை களுமின்றி, இலக்கண நடையா- வரைதல் வேண்டும்.

ஒரு மாணவன் தன் சொல்லறிவிற் கேற்றபடி, எளிய சொற் களையும் சொற்றொடர்களையுமாவது, உயர்ந்த சொற்களையும் சொற் றொடர்களையுமாவது அமைத்தெழுதலாம். ஆயின், இலக்கணப் பிழை எதுவுமிருத்தல் கூடாது. ஆகவே, சொன்னடை பலதிறப் படினும், இலக்கணநடை அவை யெல்லாவற்றிற்கும் இன்றியமை யாதது என்பதை, நினைவிலிருத்துதல் வேண்டும்.

உயர்ந்த சொன்னடை என்பது, ‘ஆண் யானை கத்தினது’ என்பதை ‘களிறு பிளிறினது’ என்று கூறும் தகுந்த சொன்னடையே யன்றி, ‘யானை சென்றது’ என்பதை ‘வேழம் படர்ந்தது’ என்று கூறும் அருஞ்சொல் நடையன்று.

உயர்நடை எல்லார்க்கும் இயல்பா- அமையாமையானும், பெரும்பாலும் அறிஞரைப் பின்பற்றிப் பயில்வதாலேயே பலர்க்கு உயர்நடை அமைவதானும், நடையிற் பிறரைப் பின்பற்றிப் பயிலுந் திறம் கடியப்படுவதன்று. ஆயின், பின்பற்றப்படுவார் இலக்கண அறிவில் உயர்ந்தாராயிருத்தல் வேண்டும். திருமிகு மறைமலையடிகள், திருவாளன்மார் கலியாணசுந்தர முதலியார், கதிரேசங் செட்டியார், வேங்கடசாமி நாட்டார், ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, மகிழ்நனார் (க, ப, சந்தோஷம்), சேதுப்பிள்ளை, ஜெகவீரபாண்டியனார், டாக்டர் மு. வரதராசனார் முதலியோர் நடைகளை மாணவர் பின்பற்றுவது நன்று.

பிறர் நடையைப் பின்பற்றுதலாவது, அவர் நடையைப் பன் முறை படித்தும் வரைந்தும் பயின்று அதைத் தன்னடையாக்கிக் கொள்வதல்லது, அவர் எழுதியதில் ஒரு பகுதியை உருப்போட்டுக் கொள்வதன்று. ‘காக்கை அன்னநடை நடக்கப்போ-த் தன்னடையுங் கெட்டது போல’, பிறர்நடையைப் பின்பற்றும் திறமையில்லாதார் பிறர் நடையைப் பின்பற்றின், தன்நடையுங் கெடுவரென்பது திண்ணம்.

தகுசொல், இன்சொல், இணைமொழி, மரபுத்தொடர் மொழி, பழமொழி, அணிமொழி ஆகியவை நடையைச் சிறப்பிக்கும்.

வழக்கிலிருப்பினும் இல்லாவிடினும், தமிழ்ச்சொல் லிருக்கும் போது அதற்குப் பதிலா- அயற்சொல்லை வழங்குதல் கூடாது. வழக்கு வீழ்ந்த தமிழ்ச்சொல்லின் பொருளைத் தெரிவித்தற்பொருட்டு அதனையடுத்துப் பிறைக்கோட்டில் வழக்கூன்றிய அயற்சொல்லைக் குறித்தல் வேண்டும்.

(6) தெளிவும் துப்புரவும் (Legibility and Neatness)

கட்டுரை முழுதும் இருண்ட மையில் தெளிவாக எழுதப்பெறல் வேண்டும். விளங்காத அளவு கூட்டெழுத்தா யெழுதுதல் கூடாது. அடித்தடித் தெழுதாமல் ஒரே தடவையில் செவ்வையா- எழுதப் பழகிக்கொள்ளவேண்டும்.

எண்ணாமல் விரைந்தெழுதுவதினாலேயே பெரும்பாலும் அடித் தெழு நேர்கிறது. அடித்தெழுதுவதைச் சற்று எண்ணியெழுதி னால், முதன்முறையிலேயே திருத்தமா- எழுதிவிடலாம்.

எழுத்துவேகத்தைப் படிப்படியா-த்தான் மிகுத்தல் வேண்டும்.

(7) பொருத்தவீதம் (Proportion)

ஒவ்வொரு பொருட்பகுதியையும் கருத்தையும்பற்றி, அதற் குரிய அளவே எழுதுதல் வேண்டும். ஒரு கட்டுரையின் முகவுரையை விரித்தும் முக்கியப் பகுதியைச் சுருக்கியும்; அல்லது ஒரு பொருளின் நன்மை தீமையைப்பற்றி வரையும்போது, நன்மையைப்பற்றி விரித் தும் தீமைமையைப்பற்றிச் சுருக்கியும்; அல்லது ஒரு பொருளைப் பற்றிய பல கருத்துகளில், ஒன்றைப்பற்றி விரித்தும் பிறவற்றைப் பற்றிச் சுருக்கியும் வரைதல் கூடாது.

மாணவர் கட்டுரை காலத்தாலும் அளவாலும் வரம்புபட்டிருத்தலின், ஒரு பகுதியைச் சுருக்கின் மற்றொரு பகுதியை விரித்தே எழுத நேரும். இதனால் குன்றக்கூறல் மிகைபடக்கூறல் என்னும் குற்றங்கள் உண்டாம். ஆதலால் ஒவ்வொரு கருத்தின் அளவையும் உள்ளத்தில் நிலையிட்டுக் கொண்டு, அதன்பின் அதனைப்பற்றி அதற்குரிய அளவு வரைதல் வேண்டும்.

(8) அளவு மிகாமை

எந்தக் கட்டுரையும் குறித்த அளவிற்கு மிஞ்சியிருத்தல் கூடாது. அரைத்தாட் பக்கத்தில் (Foolscap size), நடுநிலைப்பள்ளி மாணவர் அரைப் பக்கமும், உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர் ஒரு பக்கமும், இடை நடு (Intermediate) மாணவர் இரு பக்கமும், கலையிளைஞன் (B.A.) மாணவரும் அவருக்கு மேற்பட்ட வகுப்பினரும் முப்பக்கமும், வரைதல் வேண்டும் இவ் அளவீடு தேர்வு (பரீட்சை) பற்றிக் குறித்தது. மாணவர் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் பொதுவா-க் கட்டுரை வரையும் குறிப்புப் புத்தகம் (Note book) கால் தாள் பக்கங் கொண்ட தாதலின், அதற்குத்தக, மேற்குறித்த அளவை இருடங்காக்கிக் கொள் ளுதல் வேண்டும்.

குறித்த அளவிற்குக் காற்பக்கம் அரைப்பக்கம் கூடினாற் குற்றமின்று. ஆயின் ஒரு பக்கமும் அதற்குமேலும் கூடுதல் கூடாது.

குறிப்பு:

(i) தேர்வு வினாத்தாளில் கட்டுரையளவு குறிக்கப்படினும், சில மாண வர் அதைக் கவனியாது பத்துப் பதினைந்து பக்கம் வரை வரைந்து விடுகின்றனர். கீழ்வகுப்புகளிலேயே ஆசிரியர் இதைக் கண்டித்துத் திருத்துதல் வேண்டும்.

(ii) குறித்த அளவிற் சுருக்கியோ விரித்தோ எழுதவிருக்கும் மாணவர், சில சமையங்களில்; குறித்த அளவிற்குப் பொருந்து மாறு, தம் எழுத்தை மொச்சை யெழுத்தாகப் பெரிதாக்கியும் தினை யெழுத்தாக நுணுக்கியும் எழுதுதல் வழக்கம். இது கூடாது. ஒரு மாணவரின் இயல்பான எழுத்து தினையெழுத்தாகவோ மொச்சை யெழுத்தாகவோ இருப்பினும், ஆசிரியர்க்குத் தெளி வாயிருக்கு மாறும், அளவொடு படுமாறும், இடைத்தரமான பருமனாக எழுதுவதே நல்லது.

பெரிதாகத் தொடங்கி வரவரச் சிறுத்தெழுதுவதும் இறுதிக் கோட் டின்கீழ் எழுதுவதும், வரந்தையில் எழுதுவதும் கூடா. (வரந்தை - margin).

(iii) கால்தாட் பக்கமொன்றில் இருபது வரிகள் எழுதலாம். ஒரு வரியில் சராசரி ஐந்து சொற்கள் அமையலாம். ஆகவே, நடு நிலைப்பள்ளி மாணவர் கட்டுரை நூறு சொற்களும், உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்

கட்டுரை இருநூறு சொற்களும், இடைநடு மாணவர் கட்டுரை நானூறு சொற்களும், கலையிளைஞர் அல்லது பட்டத்தேர்வு மாணவர் கட்டுரை அறுநூறு சொற்களும் கொண்டிருக்கலாம்.

(9) முடிவு (Conclusion or Personal Touch)

ஒரு காரியத்தின் விளைவு அல்லது பயன் எவ்வளவு முக்கிய மானதோ, அவ்வளவு முக்கியமானதே ஒரு கட்டுரையின் முடிபும். அதுவே கட்டுரையாளரின் கருத்தாகும். அது ஓர் உண்மைக் கூற்றாக வாவது ஒழுக்க விதியாகவாவது இருக்கலாம்.

ஒரு காரியத்தை அல்லது பொருளைப்பற்றிய பிறர் கருத்துத் தமக்கு உடம்பாடாயின், ஒருவர் பிறர் கருத்தையும் தம் கருத்தாகக் குறிக்கலாம்.

ஒருவர் ஒரு பொருளைப்பற்றித் தாம் கொண்ட கருத்தைக் குறிப் பதே அறநூலுக்கு ஒத்ததாயினும், மாணவர் அரசியற் சட்டதிட்டங் கட்கு உட்பட்டிருத்தலால், முழுப் பேச்செழுத்துரிமை இல்லாதவிடத் தெல்லாம் அரசியற்கு மாறாகத் தாங்கொண்ட கருத்துகளை மாற்றியோ மறைத்தோ எழுதுவதே உலகியலுக் கொத்த தாகும்.

கட்டுரை முடிபின் வடிவு,

(i) முற்கூறியவற்றின் சுருக்கத் தொகுப்பு,

(ii) மேற்கோள்,

(iii) பழமொழி,

(iv) கட்டுரையாளரின் கருத்துவாக்கியம்

என்னும் நான்கனுள் ஒன்றாயிருக்கலாம்.

(10) கட்டுரைப்பொருள் வன்மைபெறும் வகை

கருத்துச்சிறப்பு, ஏதுவுஞ் சான்றுங் கூறல், பிறன்கோள் மறுப்பு, மேற்கோள் காட்டல், அணியமைவு, எடுத்துக்காட்டுடைமை முதலிய வற்றால், கட்டுரையிற் கூறப்படும் பொருள் வலியுறும்.

கட்டுரைப் பகுதிகள்

கட்டுரைகள், பொதுவா-,

(i) முகவுரை (Introduction),

(ii) முக்கியப் பகுதி அல்லது உடல் (Body),

(iii) முடிவு (Conclusion),

என முப்பகுதிகளை யுடைன.

எந்தக் கட்டுரையையும் முகவுரையின்றித் திடுமென்று தொடங்குவது, முகப்பில்லாத மண்டபம்போல், அத்துணைச் சிறவாது. வரலாற் றுக் கட்டுரைகளிலும், வரணனைக் கட்டுரைகளிலும், இன்னோரன்ன பிறவற்றிலும், முகவுரை யின்றியும் தொடங்கலாம். ஆயினும், அங்கும், ஒரு தொடரளவாகவாவது முகவுரை இருப்பது நன்று. எடுத்துக் காட்டாக, வள்ளுவரைப்பற்றி வரையும்போது, 'உலகம் போற்றும் அறநூலாசிரியரான,' என்னும் தொடர் முகவுரையாக அமையலாம். மேலும், ஓர் ஆளின் பிறப்பு, அல்லது ஒரு பொருளின் தோற்றம், அல்லது ஒரு நிகழ்ச்சியின் அமையம்பற்றித் தொடக்கத்திற் கூறும் பகுதியையும், முகவுரையாகக் கொள்ளலாம். இனிக் கட்டுரைப் பொருளின் வரையறையும் முகவுரையா- அமையலாம்.

கட்டுரையின் உடலானது, முகவுரைக்கும், முடிவுரைக்கும் இடையில், முக்கியப் பகுதியாயும் பேரளவினதாயும் பல கருத்து களைத் தழுவினதாயும் பெரும்பாலும் பல பாகிகளைக் கொண்டதாயு மிருத்தல் வேண்டும்.

முகவுரை, உடல், முடிவு ஆகிய மூன்றும், முறையே, தலையும் உடலும் காலும் (அல்லது வாலும்) போன்றிருத்தலின்; அதற்குத்தக, முகவுரை முடிவுரைகளைச் சுருக்கமாகவும், உடலுரையைப் பெருக்கமாகவும் அமைத்தல் வேண்டும்.

எப்பொருளிலும் முதலும் முடிவும் பெருங் கவனிப்பிற் கிடமாயிருத்தலின், கட்டுரையின் முதல் வாக்கியம் வேட்கையைத் தூண்டுதலாகவும், இறுதிவாக்கியம் அதைத் தீர்த்தலாகவும், இருத்தல் வேண்டும்.

(11) கட்டுரை வரைவிற்குக் கவனிக்க வேண்டியவை

மாணவர், கட்டுரை வரைவிற்குக் கவனிக்கவேண்டியவை,

(i) முன்பு செ-வன,

(ii) அன்று செ-வன,

என இருதிறப்படும்.

i. முன்பு செ-வன

(i) பொருட்சேர்ப்பு,

(ii) பயிற்சி

என இருபாலன.

(1) பொருள் சேர்க்கும் வழிகள்

(i) படித்தல்: ஆசிரியர் வகுப்பில் கட்டுரைக்கு வேண்டிய குறிப்புகள் தரினும், மாணவர் கற்றறிவும் பட்டறிவும் நிரம்பாத வராத லின், கட்டுரைக்கு வேண்டிய பொருளை அல்லது கருத்துகளை, ஏற் கெனவே பல புத்தகங்களையும் செ-தித்தாள்களையும் கட்டுரைத் தொகுதிகளையும் படித்துத் திரட்டி இருத்தல் வேண்டும்.

(ii) கேட்டல்: நூல்களிலும் தாள்களிலும் காணமுடியாத பல செ-திகளை, ஆண்டிலும் அறிவிலும் மூத்த அறிஞர்களை யடுத்துக் கேட்டறிதல் வேண்டும்.

(iii) கவனித்தல்: மேற்கூறிய இரு வழிகளிலும் அறிய முடியாத வற்றை, மாணவர் தாமே கவனித்தறிதல் வேண்டும். கவனிப்புக் கல்விக் கின்றியமையாதது. உலகெங்குங் கற்கப்படும் எல்லா முதல் நூல்களும், பல நுண்மதியர் தாமா-க் கவனித்தறிந் தெழுதியவையே. எழுதப் பட்ட நூலே (அல்லது நூல் என்பதே) இல்லாத காலமும் இருந்தது. அன்றெல்லாம், பல பொருளையும் கவனித்தும் உற்று நோக்கி ஊகித்தறிந்துமே மக்கள் அறிவடைந்தனர். இன்றும் பிறர் கவனியாத அல்லது பிறர் கவனித்துந் தனக்குக் கிட்டாத பல செ-தி களை ஒருவன் தானே கவனித்தறிந்து கொள்ளலாம்.

(2) பயிற்சி

மாணவர் வகுப்பில் எழுதுங் கட்டுரைகள் சிலவும் சில பொருள் பற்றியனவுமே யாதலின், எப்பொருளைப்பற்றியுங் குறித்த நேரத்திற் குள்

எழுதி முடித்தற்கு வேண்டும் திறமும் வேகமும் அமைதற் பொருட்டு, வீட்டிலும் பல பொருள்களைப்பற்றி எழுதிப் பயில்வது நல்லது.

ii. அன்று செ-வன

(1) தலைப்பைக் கவனித்தல்

சில மாணவர், சில சமையங்களில், தலைப்பைச் சரியா-க் கவனியாமலேயே, ஒன்றைப்பற்றிக் கேட்க இன்னொன்றைப்பற்றி எழுதி விடுகின்றனர். மணச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி யெழுதச் சொன்னால் மனச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றியும், தாகூரைப்பற்றி யெழுதச் சொன்னால் நாகூரைப்பற்றியும், கொல்லாமையைப்பற்றி யெழுதச் சொன்னால் கல்லாமையைப்பற்றியும் எழுதுகின்றனர்.

சிலர் தலைப்பின் எழுத்தைக் கவனித்தும் பொருளைக் கவனிப்ப தில்லை. குடியாட்சி என்றால் கட்குடியுள்ள ஆட்சியென்றும், குழவி வளர்ப்பு என்றால் தேனீ (குளவி) வளர்ப்பு என்றும், கல்லாமை யென் றால் கல்லுக்குள்ளிருக்கும் ஆமை என்றும், பிறழ வுணர்ந்து கொள் கின்றனர். இப் பிறழ்வுணர்ச்சிக்கு எண்ணாமையுஞ் சொல்லறியாமை யுங் காரணமாகும்.

ஆகவே, கவனித்தலும், எண்ணுதலும் ஏற்கெனவே சொல்லறிந் திருத்தலும் இருந்தால்தான், தலைப்பைச் சரியா-க் கொள்ள முடியும்.

(2) தலைப்புக் குறித்தல்

சில கல்லூரி மாணவர்கூடக் கட்டுரைத் தலைப்பைக் குறிப்ப தில்லை. இதைக் கீழ்வகுப்பிலேயே ஆசிரியர் கண்டித்தும் வரையங் (மதிப்பெண்) குறைத்துத் தண்டித்தும் திருத்துதல் வேண்டும்.

(3) தலைப்புப்பொருள் வரையறுத்தல்

ஒரு பொருளைப்பற்றி வரையுமுன் அதன் உண்மையியல்பைத் துணிந்துகொள்ளல் வேண்டும். அல்லாவிடின், மற்றொன்று கூறலாக வே நிகழ்ந்துவிடும். கருத்துத் தெளிவே வரைவுத் தெளிவாதலின், பொருள் வரையறை நற்கட்டுரைக்கு உயிர் நாடியாகும்.

நெருங்கிய அல்லது ஒருபுடையொத்த பொருள்கட் கெல்லாம் வேறுபாடு மாணவர்க்குப் பொதுவா-த் தெரிந்திராதாதலின், ஆசிரியர் அவற்றை அவர்க்கு அறிவுறுத்துதல், வேண்டற்பாலதாம்.

எ–டு. அன்பு x அருள், சிக்கனம் x கஞ்சத்தனம்.

(4) கருத்துக் குறித்தல்

மாணவர், தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பொருளைப்பற்றிய கருத்து களையெல்லாம், முதலில், அவை தமக்குத் தோன்றிய முறைப்படியே விரைந்து குறித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

(5) கருத்துகளை ஒழுங்குபடுத்தல்

மாணவர், தமக்குத் தோன்றிய கருத்துகளை யெல்லாம் குறித்துக் கொண்ட பின்பு, அவற்றைக் கால முறைப்படியும் ஏரண (logical) முறைப்படியும் ஒழுங்குபடுத்திச் சட்டகம் (outline) அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கருத்துகளெல்லாம் சமமான பெரும் பிரிவுகளாயின், அவற் றின் ஒழுங்கீடு **வெறுஞ் சட்டகம்** (Bare outline) ஆகும். அவற்றுட் சில பல பிறவற்றின் உட்பிரிவுகளாயின் **நிறைசட்டகம்** (full outline) ஆகும்.

கருத்துகளைக் கோவைப்படுத்தும்போது, வேண்டாதவற்றையும் கூறியது கூறலானவற்றையும், விலக்கிவிடல் வேண்டும்.

குறிப்பு:

(i) கருத்துகளை முதலிலேயே கோவைபடக் குறித்துக்கொள் ளுதற்குப் போதிய காலமும் பெருநினைவாற்றலும் வேண்டுமாதலின், முதலில் அவை தோன்றிய முறைப் படியே குறித்துப் பின்னர் அவற்றை ஏரண முறைப்படுத்து வதே, மேற்கொள்ளத் தக்கதாம்.

(ii) கருத்துகளைக் குறித்துச் சட்டகம் அமைத்தற்கு, உயர் நிலைப்பள்ளி மாணவர் பத்து நிமையங்கட்கு மேலும், கல்லூரி மாணவர் கால்மணிக்கு மேலும் செலவிடல் தகாது. (நிமையம் - minut)

(iii) வகுப்புக் கட்டுரைகட்கெல்லாம் ஆசிரியரே சட்டகக் குறிப்புக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

(6) கட்டுரை வரைதல்

சட்டகம் அமைத்தானவுடன், கட்டுரையைத் தொடங்கி முற் கூறிய விதிகளைக் கையாண்டு, பாகியமைப்புடன் பொருத்தவீத மா-க் கோவைபடத் தெளிவாகவுந் திருத்தமாகவுங் குறித்த நேரத் திற்குள் எழுதி முடித்தல் வேண்டும்.

கட்டுரைச் சட்டக அமைப்பு

கட்டுரைச் சட்டகம், முற்கூறியவாறு,

(i) வெறுஞ் சட்டகம்,

(ii) நிறைசட்டகம்.

என இருவகைப்படும்.

i. வெறுஞ்சட்டகம்

போலிகை (மாதிரி)

உழவு

(1) கருத்துக் குறிப்பு

1. உணவு கிடைக்கும்.
2. உழவுக் கருவிகள்.
3. உழவு வினைகள்.
4. உழவின் உயர்வு.
5. உழவுத்தொழில் செ-யுங் குலங்கள்.
6. உழவு கடினமான தொழில்.
7. உழவென்றால் என்ன?
8. முடிபு.

(2) கருத்தொழுங்கீடு

1. உழவென்றால் என்ன?
2. உழவுத்தொழில் செ-யுங் குலங்கள்.
3. உழவுக் கருவிகள்.
4. உழவு வினைகள்.
5. உழவின் உயர்வு.
6. முடிபு.

1ஆம் கருத்து 7ஆம் கருத்தில் அடக்கம். 6ஆம் கருத்து வேண்டியதில்லை ஆகையால், இவ் விரண்டும் விலக்கப்பட்டன.

ii. நிறைசட்டகம்
போலிகை
உணவுப் பங்கீடு

(1) கருத்துக் குறிப்பு

1. எல்லார்க்கும் உணவு கிடைக்கும்.
2. குறைந்த விலைக்கு உணவு கிடைக்கும்.
3. பங்கீடு முன்காலத்தி லில்லை.
4. போர்க்காலத்தில் பங்கீடு தோன்றிற்று.
5. பங்கீட்டால் தீமையுண்டு.
6. ஒரு பொருள் வேண்டியவனுக்குக் கிடையாமல் வேண்டாத வனுக்குக் கிடைக்கின்றது.
7. கள்ள விற்பனை மிகுகின்றது.
8. பல நாடுகளில் பங்கீடிருக்கிறது.
9. போர் நின்றும் பங்கீடு நீங்கவில்லை.
10. பங்கீட்டுத்துறை யலுவலாளர்க்கு வேறு வேலை வேண்டும்.
11. மக்கட் பெருக்கம்.
12. கள்ள விற்பனையாளருக்குப் பங்கீடு நீக்கம் விருப்பமன்று.
13. முடிபு.

(2) கருத்தொழுங்கீடு

1. பங்கீடென்றால் என்ன?
2. பங்கீட்டுத் தோற்றம்.
3. பங்கீட்டின் நன்மை.
   (1) எல்லார்க்கும் உணவு கிடைத்தல்.
   (2) குறைந்த விலைக்கு உணவு கிடைத்தல்.
4. பங்கீட்டின் தீமை
   (1) ஒரு பொருள் வேண்டாதவனுக்குக் கிடைத்தலும் வேண்டிய வனுக்குக் கிடையாமையும்.
   (2) கள்ள விற்பனை மிகுதல்.

5. பங்கீடு நீங்காமைக்குக் காரணங்கள்

(1) பங்கீட்டுத்துறை யலுவலாளர்க்கெல்லாம் வேறு வேலையின்மை.

(2) மக்கட் பெருக்கம்.

(3) கள்ள விற்பனையாளர்க்குப் பங்கீட்டு நீக்கம் விருப்பமின்மை.

6. முடிபு

'பங்கீடென்றால் என்ன?' என்பது புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டது 3ஆம் கருத்து 4ஆம் கருத்தின் மறுமுறைக் கூற்று. 8ஆம் கருத்து வேண்டியதன்று. ஆகையால், இவ் விரண்டும் விலக்கப்பட்டன.

கட்டுரைச் சட்டகம் பொதுவா-,

1. முகவுரை அல்லது தோற்றுவா-,
2. வரையறை (Definition),
3. வரணனை,
4. எடுத்துக்காட்டு,
5. முடிபு.

என்னும் ஐந்து குறிப்புகளை யுடைதாயிருக்கலாம்.

கட்டுரை ஓர் இயற்கைப் பொருளைப் பற்றியதாயின்,

(1) வரையறை, (2) கிடைக்குமிடம், (3) வகையும் வரணனையும், (4) எடுக்கும் முறை, (5) பயன், (6) முடிபு எனவும்;

ஒரு செயற்கைப்பொருளைப் பற்றியதாயின்,

(1) வரையறை, (2) வகை, (3) செ-யுமிடம், (4) செ-யும் முறை, (5) பயன், (6) முடிபு எனவும்;

ஓர் உயிரியைப் பற்றியதாயின்.

(1) வரையறை, (2) வாழிடம், (3) வகையும் வரணனையும், (4) பழக்கவழக்கம், (5) பிடிக்கும் முறை, (6) பயன், (7) முடிபு எனவும்;

ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாறாயின்,

(1) பிறப்பு வளர்ப்பு, (2) கல்வி, (3) அலுவல், (4) வாழ்க்கை முறை, (5) அருஞ்செயலும் பொதுநலத்தொண்டும், (6) குணச் சிறப்பு, (7) முடிபு எனவும்;

ஒரு விழாவைப் பற்றியதாயின்,

(1) தோற்றமும் நோக்கமும், (2) காலமும் இடமும், (3) நடைபெறும் முறை, (4) பயன், (5) முடிபு எனவும்;

ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றியதாயின்,

(1) அமையம் (சந்தர்ப்பம்), (2) நிகழ்ச்சி, (3) விளைவு, (4) முடிபு எனவும்;

ஓர் அமைப்பைப் பற்றியதாயின்,

(1) வரையறை, (2) தோற்றம், (3) வளர்ச்சி, (4) வகை, (5) பயன், (6) முடிபு எனவும்;

ஒரு கண்டுபிடிப்பை அல்லது புதுப்புனைவைப்பற்றியதாயின்,

(1) முந்திய கருத்து, (2) முதற் புனைவு, (3) திருத்த வளர்ச்சி, (4) பயன், (5) எதிர்கால வா-ப்பு, (6) முடிபு எனவும்;

சட்டகம் அமையலாம்.

கட்டுரை வகைகள் (Classification of Essays)

கட்டுரைகளைப் பின்வருமாறு பத்துவகையா- வகுக்கலாம்.

1. வரலாற்றுக்கட்டுரை (Narrative Essay)

ஒரு பொருளின் வரலாற்றைக் கூறுவது வரலாற்றுக் கட்டுரை. இது சரித்திரம், வாழ்க்கைவரலாறு, கதை, நிகழ்ச்சி என்னும் நான்கனுள் ஒன்றுபற்றி வரும்.

2. வரணனைக் கட்டுரை (Descriptive Essay)

ஒரு பொருளை வரணிப்பது வரணனைக் கட்டுரை.

3. விளக்கியற் கட்டுரை (Expository Essay)

ஒரு பொருளை விளக்கிக் கூறுவது விளக்கியற் கட்டுரை.

4. சிந்தனைக் கட்டுரை (Reflective Essay)

ஒரு பொருளைப்பற்றிச் சிந்தனையில் அமிழ்ந்துரைப்பது சிந்தனைக் கட்டுரை.

5. பாணிப்புக் கட்டுரை (Imaginative Essay)

இல்லாத நிலைமையை இருப்பதாகப் பாவிப்பது பாணிப்புக் கட்டுரை.

6. தருக்கக் கட்டுரை (Argumentative Essay)

ஒரு பொருளைத் தருக்க (Debate) முறையிற் கூறுவது தருக்கக் கட்டுரை.

7. ஆரா-ச்சிக் கட்டுரை (Research Essay)

ஒரு பொருளை ஆரா-ந்து கூறுவது ஆரா-ச்சிக் கட்டுரை.

8. அங்கதக் கட்டுரை (Satirical Essay)

ஒரு பொருளைக் கண்டித்து அல்லது பழித்துக் கூறுவது அங்க தக் கட்டுரை. அது **1. செம்பொருளங்கதம் 2. பழிகரப் பங்கதம்** என இருவகைப்படும். வெளிப்படையா-ப் பழிப்பது செம்பொருளங்கதம்; மறைவா-ப் பழிப்பது பழிகரப் பங்கதம்.

9. புகழ்ச்சிக் கட்டுரை (Commendatory Essay)

ஒரு பொருளைப் புகழ்ந்து கூறுவது புகழ்ச்சிக் கட்டுரை. அது **1. செம்பொருட் புகழ்ச்சி, 2. வஞ்சகப் புகழ்ச்சி** என இருவகைப் படும். வெளிப்படையா-ப் புகழ்வது செம்பொருட் புகழ்ச்சி; மறை வா-ப் புகழ்வது வஞ்சப் புகழ்ச்சி.

10. நோட்டக் கட்டுரை (Critical Essay)

ஒரு பொருளின் குணங்களையுங் குற்றங்களையும் நடுநிலை யா-எடுத்துக் கூறுவது நோட்டக் கட்டுரை.

குறிப்பு: இங்குக் கூறிய வகைகள் ஒன்றையொன்று சற்றுந் தழுவாத படி முற்றும் வேறுபட்டவையல்ல. ஒவ்வோர் இயல்பின் பெரும்பான்மை பற்றி அவை வெவ்வேறு கூறப்பட்டன. ஒரு நுண்ணறிஞன் எந்தப் பொருளையும் இப் பத்து வகையா-ப் பகுத்து வரையலாம்.

போலிகைக் கட்டுரைகள்

1. வரலாற்றுக் கட்டுரை

ஆபிரகாம் பண்டிதர்

கருணானந்தர் சஞ்சீவி மருந்துகளைத் தோற்றுவித்தவரும், ஒப்புயர்வற்ற இசைத்தமி ழாரா-ச்சியாளரும், **கருணாமிர்த சாகரம்** என்னும் மாபெருந் தமிழிசை நூலின் ஆசிரியருமான, தஞ்சை இராவ் சாகிபு **ஆபிரகாம் பண்டிதர்,** நெல்லை மாவட்டத்தில் தென்காசிக்

கூற்றத்தைச் சேர்ந்த சாம்பூர் வடகரையில், 2-8-1859-ல், முத்துசாமி யென்பவருக்கு முதற்பிள்ளையாகப் பிறந்தார்.

சாம்பூர் வடகரையிலிருந்து மூன்று கல் தொலைவிலுள்ள சுரண்டைக் கிறித்தவப் பள்ளியில், அவர் தம் ஐந்தாம் அகவையிற் சேர்க்கப்பெற்று, பதினான்காம் அகவையில் மேல் நான்காம் (upper fourth) வகுப்பில் தேறினார். அக்காலத்திலேயே அவர் ஓவியத்திலும், மிடற்றிசை யென்னும் வா-ப்பாட்டிலும் சிறந்த பயிற்சி பெற்றார். விளையும் பயிர் முளையில் தெரிந்தது. பின்பு 9-6-1874-ல் திண்டுக்கல், ஆசிரியப் பயிற்சிப் பள்ளியிற் சேர்ந்து ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றார்.

அக்காலை, அவர் கணியம் (சோதிடம்) கின்னரி (fiddle) யிசை, புகைப்படப் பிடிப்பு, கடிகாரம் ஒக்கிடல், புத்தகங் கட்டல், சட்டை தைத்தல் முதலிய கலைகளையும் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் பற்றாட் டாகவும் பயின்று வந்தார். இயல்பாக அவருக்கு மருத்துவ நோக் கிருந்ததினால், சமையம் வா-க்கும்போதெல்லாம் மூலிகைகள் சேர்ப் பதும் அவர் வழக்கம்.

1876-ல் ஆசிரியப் பயிற்சி முடிந்தவுடன் அவருடைய பல்கலை யறிவு விடாமுயற்சி நுவற்சித்திறன் (போதனாசக்தி) அன்புடைமை முதலிய அருங்குணங்களைக் கண்ட அப் பள்ளி மேலாளரான யார்க் (York) துரை, அவரை அப் பள்ளியிலேயே ஆசிரியராக அமர்த்திக் கொண்டார். பண்டிதரும், துரை எதிர்பார்த்த அளவிற்குமேல், மாண வருடன் அன்பாக அளவளாவியும், இனிய கதைகள் சொல்லி அவர் களை மகிழ்வித்தும், அவர்கட்கு நல்ல அறிவூட்டித் தேர்வுகளிற் சிறப்பாகத் தேறும்படி செ-துவந்தார். அறிவில் மட்டுமன்றி, ஒழுக்கத் திலும் அவர்கட்கு ஆசிரியரா யிருத்தற்பொருட்டு, தம் பிறவிக் குணத்தின்படி, வேளாண்மை இரப்போர்க்கீதல் முதலிய அறங்களை யும் தம் வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடித்தார்.

ஓ-வு நேரத்தையும் ஒழிவு நேரத்தையும் பயன்படுத்துவதிற் பண்டிதர் ஒப்புயர்வற்றவர். சோம்பற்பே- அவரருகி லிருப்பவரை யும் விட்டு நீங்கிக் காதவழியோடும். விடுமுறை நாள்களில், சிறப் பாகக் கோடை விடுமுறையில், தக்கோர் நட்பு, கற்றோர் உறவு, துற வோர் அருள் ஆகியவற்றை அருவிலை மாணிக்கம் போல் தேடி வந்தார். ஓ-வு நாள்களான ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மறையாரா-ச்சி செ-வது

அவர் வழக்கம். இங்ஙனம் கடவுளருளையும் பெரியோர் நல்லெண்ணத்தையும் பெறுவதிற் கண்ணுங் கருத்துமா யிருந்து வந்தார்.

1877ஆம் ஆண்டுக் கோடை விடுமுறையில், பண்டிதர், துரைசாமி மாணிக்கவாசகம் என்ற இருமாணவரின் தந்தையாரும் பெருநிலக் கிழவருமான பொன்னம்பலம் என்பவரின் அழைப்பிற்கிணங்கி, யானைமலைப்பட்டி செல்ல நேர்ந்தது. அங்கு அவர் அருகிலுள்ள சுருளிமலை யுச்சியில் யோகு வீற்றிருந்த கருணானந்த முனிவரின் பெருமையைப் பற்றிக் கேள்வியுற்று, அவரைக் காணும் பொருட்டுப் பொன்னம்பலனாருடன் ஒரு நாள் மலையேறிச் சென்றார். அம் மலை குண்டடியானும் சிறுத்தையும் நிறைந்ததாதலின், அவ் விரு வரும் அஞ்சியஞ்சி நின்று நின்று மெல்ல மெல்லச் சென்றனர். அரைமலைத் தொலைவு சென்று அங்கொரு மண்டபத்தில் இருவரும் இளைப் பாறிக் கொண்டிருந்தபோது, முனிவரின் கட்டளைப்படி ஒரு சிவத் துறவியார் வந்து, ஆபிரகாம் என்னும் பெயரினர் யார் என வினவி யறிந்து, அவரை மட்டும் அழைத்துக்கொண்டுபோ- முனிவரின் காட்சி பெறுவித்தனர். பண்டிதர் முனிவரைக் கண்டதும் அவர் திருவடிகளில் விழ, முனிவர் "ஆபிரகரமே! எழுந்திரு," எனப் பணித்து, ஒரு சிறந்த சித்த மருத்துவ முறையை எழுதுவித்து,

"சில ஆண்டின்பின் யாம் பனிமலை (இமயம்) செல்லுங்கால், பொன்னிக்கருகில், தோட்டந் துரவு நிறைந்த மண்மனைகளுடன், மனைமகார் பாங்கிருக்க, உற்றார் உறவினர் புடைசூழ, பெரும்புகழ் வா-ந்த மருத்துவச் சித்தனா- குறைவற்ற செல்வனா-, இரப்போர்க்கு வள்ளலா-, இசைவல்லோர்க் காசிரியனா-, பாரினில் பேரறிஞனா-, நீ இன்புற்று வாழக் காண்பேம்."

என வாழ்த்தியருளி, அதன்பின் வேண்டும்போதெல்லாம் தம்மைத் துணையின்றி வந்து காணவும் அருள்சுரந்தார்.

பண்டிதர், முனிவரிடம் பிரியா விடைபெற்றுத் திண்டுக்கல் வந்து சேர்ந்தவுடன், 'கருணானந்தர் சஞ்சீவி மருந்துகள்' தோன்றின.

1882-ல், பண்டிதர் கிறித்துமஸ் விடுமுறைக்குச் சாம்பூர் வடகரை சென்றார். 27-12-1882-ல் அவருக்கும் நாஞ்சாங்குளம் வேதக் கண்ணார் மகளார் ஞானவடிவு பொன்னம்மாள் என்னும் அம்மை யாருக்கும்

திருமணம் நடந்தேறியது. விடுமுறை முடிந்தபின், பண்டிதர் தம் இல்லக்கிழத்தியாருடன் திண்டுக்கல் திரும்பினர்.

அவர் வேலை செ-துவந்த பள்ளி, அதை நடத்துதற்கு வேண்டும் பொருளின்மையால், ஒரு மாதத்தில் எடுபட்டுவிட்டது. அதன்பின், அவர் தஞ்சையில் **பிளேக்** துரையின் கண்காணிப்பி லிருந்த ஒரு பெண்பள்ளியில் தமிழாசிரியரா- அமர்ந்தார். அவர் மனைவியார் அதற்குத் தலைமையாசிரியையார் ஆனார்.

இருவர் முயற்சியாலும் பள்ளி மிக விரிவடைந்தது. ஆனால், பேரூதியத்திற்கும் மன்பதை நலத்திற்கும் இடமான மருத்துவத் தொண்டிற்கு ஆசிரியத் தொழில் இடையூறா யிருந்தமை கண்டு, அதை 1890-ல் விட்டுவிட்டு, மிஷன் தெருவிலுள்ள ஒரு சிறு வீட்டைக் குடிக்கூலிக் கமர்த்திக்கொண்டு, உலகப் புகழ்பெற்ற தம் மருத்துவத் தொண்டைப் பண்டிதர் தொடங்கலுற்றார். மருந்து விற்பனைக்காகப் பலவூர் சென்றபோது பல பெரியார் துணையுங் கிட்டியது. அப் பெரியாருள் திருப்பாதிரிப்புலியூர்த் திருப்பெருந்திருச் சண்முக மெ-ஞ்ஞான சிவாசாரியார் ஒருவராவர். குழந்தை மருத்துவத்திற்கும் கட்டிக் கா-ச்சலுக்கும் (plague) கருணானந்தர் சஞ்சீவி மருந்துகள் ஒப்புயர்வற்றவையாதலின், அவை இந்தியா, ஈழம், கடாரம் (பர்மா), மலையா, சாவகம், சைகோன், மடகாஸ்கர் முதலிய பல நாடுகளிலும் பரவிக் குன்றன்ன செல்வங் குவிந்தது. இதற்குள், நான்கு புதல்வரும் ஏழு புதல்வியரும் பிறந்திருந்தனர். 1893-ல் ஒரு பெருமனையும் விலைக்கு வாங்கப்பெற்றது. பண்டிதர் தம் அளவிறந்த தமிழ்ப் பற்றி னாலும், தம் முன்னோரான பண்டைத் தமிழர்க்கு இடைக்காலத் தெழுந்த பழியை நீக்குதற்பொருட்டும், இரவு பகலா- இசையாரா-ச்சி செ-தும், ஆறு இசை மாநாடுகள் கூட்டியும், 1208 பக்கங்கொண்ட **கருணாமிர்த சாகரம்** என்னும் இசைத்தமி ழாரா-ச்சி நூலை இயற்றி 1917-ல் வெளியிட்டார். ஏறத்தாழ எட்டு நூற்றாண்டுகளா-த் தமிழ்ப் பகைவரால் மறைக்கப் பட்டு வேறொருவர்க்கும் தெரியாது கிடந்த இசைத்தமிழை ஓரளவு வெளிப்படுத்திய பண்டிதர், ஆரிய மறை களைத் திருடி ஆழ்கடலி லொளித்த சோமுகனைக் கொன்று அவற்றை மீட்டதாகக் கூறும் திருமாலின் மீனத்தோற்றரவை (மச்சாவதாரத்தை) ஒருபுடை யொப் பாரன்றோ!

பண்டிதர் இல்லற வாழ்க்கை வள்ளுவனார் இல்லறவியலைப் பின்பற்றியதெனின் மிகையாகாது. அவர்தம் உறவினர் பலரையும் வரவழைத்து வெவ்வேறு அலுவலில் அமர்த்தினர். அவர் இரப் போர்க் கீந்த ஐயமும் (பிச்சையும்) புலவர்க் களித்த பரிசும் அளவிடற் பாலனவல்ல. வேளாண்மையும் விருந்தோம்பலும் முன்னினும் பன்மடங்கு விஞ்சின. இங்ஙனம் முனிவர் சொல் முற்றும் பலித்தது. அரசியலார் பண்டிதரின் பல்வகைத் தொண்டைக் கண்டு, அவருக்கு இராவ்சாகிபுப் பட்டம் அளித்தனர்.

15-12-1911-ல் பண்டிதரின் முதன் மனைவியார் இறந்தனர். பின்பு, 5-2-1912-ல் அவர் நெல்லை முதலூர்க் கைலாசம் அம்மையாரை மறுமணம் புரிந்தனர். அவ் வம்மையாரும் ஏழாண்டின்பின் 14-7-1919ல் முன்னோர் வழிசென்றனர். அதனையடுத்துப் பண்டிதரும் மக்கள் புலம்பச் சுற்றம் சோரத் தமிழ்நாடு வருந்த 31-8-1919-ல் முற்றும் விளைந்த மணியா-இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தனர்.

அவரது பூதவுடம்பு மறைந்து போயினும், புகழுடம்பு ‘கருணா மிர்த சாகர’ வாயிலாகவும், ‘கருணானந்தர் சஞ்சீவி மருந்துகள்’ வாயி லாகவும் பொலிந்து நிற்கின்றது. அது ஒருபோதும் பொன்றாது.

பயிற்சி

பின்வருபவற்றைப் பற்றி வரலாற்றுக் கட்டுரை வரைக.

1. நீர் பாராட்டும் ஒரு புலவர். 2. காந்தியடிகள். 3. இந்தியத் தேசி யப் பேரவை. 4. இருப்புப்பாதை. 5. வானூர்தி. 6. திரைப்படம். 7. மின் சாரம். 8. உலகம். 9. ஒரு கடல்கோள். 10. ஓர் எரிமலைப் பொங்கல். 11. மொழி. 12. காசுமீரத் தொல்லை. 13. அரசியல். 14. இரண்டாம் உலகப் பெரும்போர். 15. ஒரு புறப்போக்கு (Excursion). 16. ஒரு நிலக் கண்டுபிடிப்பு.

2. வரணனைக் கட்டுரை

கோடைக்கானல்

கோடைக்கானல், மதுரை மாவட்டத்தில், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையைச் சார்ந்த பழனிமலைத் தொடர்ச்சியில் கடல் மட்டத்திற்கு 7000 அடிக்கு மேற்பட்ட ஒரு நகராண்மையூர்.

தற்போது, கோடைக்கானல் ஓர் உடல்நல நிலையமாகவே பயன்படுத்தப்பெற்று வருவதாலும், பெருமக்கள் கோடைக்காலத்தில் அங்குக் குளிர்ச்சிக்குச் செல்வதாலும், கானல் என்பது சோலை என்னும்

பொருள் தருவதாலும், அங்குப் பல சோலைகளிருப்பதாலும், கோடைக் கானல் என்னும் பெயர் கோடைக்காலத்தில் மக்கள் புகும் சோலையூர் என்று பொருள்படலாம். ஆயின், கடிய நெடுவேட்டுவன் என்னும் தலைவனைக் கோடைமலைக்குரியவன் என்று ஒரு புறநானூற்றுச் செ-யுள் (206) குறிப்பதாலும்; கோடை பாடிய பெருந்தேவனார் என்றொரு புலவர் கடைச்சங்கத் திறுதியி லிருந்ததனாலும்; கோடைக் கானலைச் சூழ வில்பட்டி, வெள்ளக்கவி, மன்னவனூர், பூம்பாறை முதலிய பல பழைமையான ஊர்கள் இருப்பதாலும்; அப்பக்க மெல்லாம் கற்காலக் குடியிருப்புகள் காணப்படுவதாலும்; வில்பட்டி யில் பாண்டியன் கல்வெட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுவதாலும்; முற் காலத்தில் பழியரும், இடைக்காலத்தில் புலையரும் குன்றவருமே, கோடைக்கானலில் குடியிருந்திருப்பதாலும்; கடிய நெடுவேட்டு வனின் கோடைமலையே இன்று நாம் கூறும் கோடைக்கானல் மலை என்று கொள்ள இடமுண்டு. ஆயினும், மீண்டும், அக் கோடைமலை காலத் தாற் பெயர் பெற்றதோ என்னும் ஐயம் தீர்ந்தபாடில்லை.

கோடைக்கானல் சிற்றூராயும் முற்றும் இந்தியர் குடியிருப் பாயும் இருந்தபோது, முதன்முதல் 1821-ல் லெப்டினண்டு வார்டு துரைமகனார் (Lieut. B.S. Ward) நில அளவைக்காக அங்குச் சென்றார். அதன்பின், கோடைக்கானல், துரைமார் கோடைக்காலத்தில் குளிர்ச்சிக்காக செல்லத்தக்கது என்னுங் கருத்துப் பரவிற்று. முதன் முதல் 1824-ல் மதுரை அமெரிக்கன் மிஷன் கழகத்தார் அங்கு இரு வளமனைகள் கட்டினர். பின்பு பற்பல கழகத்தாரும் தனிப்பட்ட வரும் ஒவ்வொன் றாகப் பல வளமனைகளைக் கட்டி, 1899-ல் கோடைக் கானல் ஒரு கூற்றமாகவும் (Taluk) நகராண்மையூராகவும் வகுக்கப் பெற்றது. முதலாவது, அங்கிருந்த இந்தியர் புலையரும் குன்றவருமே. பின்பு கீழ்நிலத்திலிருந்து செட்டிமாரும் வேளாளரும் முகமதியரும் தெலுங் கரும் பிறரும் வந்து பழங்குடி மக்களினின்று நிலங்களைப் பல வகையிற் பற்றிக்கொள்ள அவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்று விட்டனர். இதுபோது அங்கு இழிதொழில் செ-பவர் பறையரும் சக்கிலியருமாவர்.

தற்போது கோடைக்கானலில் நிலையாக இருப்பவர் ஏறத்தாழ ஈராயிரவரும், கோடைக்காலத்தில் வந்து ஒரே சமையத்தில் தங்குபவர் ஏறத்தாழ ஆயிரவருமாவர். பின்னவருட் பெரும்பாலார் முன்பு வெள்ளைக்காரர்; இன்று இந்தியர்.

கோடைக்கானற்கு, அம்மைநா-க்கனூர் என்றும் கோடைக் கானற் சாலை என்றும் அழைக்கப்பெறும் தென்னிந்திய இருப்புப் பாதை நிலையத்திலிருந்து, நிலக்கோட்டை வெற்றிலைக்குண்டு என்னும் சிறு நகர்கள் வழியா-ச் சமநிலத்தில் சுமார் இருபது கல்லும், மலைமேற் சுமார் முப்பது கல்லும், இயங்கியிற் செல்ல வேண்டும்.

அடிவார ஏற்றத்திலேயே, அச்சுறுத்தி இயங்கிகளின் வேகத்தை மட்டிடும் செவ்வண்ணப் பலகைகள், முதன்முறை செல்வார்க்கு உட்குவருந் தோற்றத்தன. மேலே செல்லச் செல்ல, மேலுலகஞ் செல்வதுபோல் தோன்றும். அரைமலை யடுத்தவுடன், குளிர்ந்த ஆற்றுணர்ச்சி யுண்டாகிக் கம்பளி வேட்கை தோற்றுவிக்கும். உச்சியை யடைந்தபின், வேறுலகஞ் சென்றதுபோன்றும், கோடையி லன்றி வேறு காலத்தில் அங்குச் செல்ல முடியாதென்றும், உணர்ச்சி பிறக்கும்.

கோடைக்கானலை மூஞ்சிக்கல், கடைத்தெரு, வளமனைகள் (Bangalows) என முப்பகுதியா-ப் பகுக்கலாம்.

மூஞ்சிக்கல் என்பது, கடைத்தெருவிற்குச் சற்றுத் தாழ்வாக, ஒரு படைச்சால் (furlong) தொலைவில், நெருக்கமாகவும் நான்கு தெரு வாகவும் அமைந்துள்ள இந்தியர் குடியிருப்புத் தொகுதியாகும். கடைத் தெருவை யொட்டியே, அஞ்சலகமும் (post office) ஊர் காவல் நிலையமும் (police station) அரசிறையார் (tahsildar) மன்றமும் வேறு சில அரசியற் கட்டடங்களும் அமைந்துள்ளன. வள மனைகள் எல்லாம், பெரும்பாலும் கடைத்தெருவைச் சூழ, அண்மை யிலும் சே-மையிலும் இடையிட்டமைந்துள்ள தனித்தனி கட்டடங் கள். இவையே வெள்ளைக்காரரும் பெருமக்களும் தங்குவன. கோடைக்கானல் ஒரு மலைநகராதலின், ஆங்காங்குப் பற்பல இடங் கட்கும் மேட்டிலும் பள்ளத்திலும் ஏறியும் இறங்கியும் செல்ல வேண்டும். சொந்த இயங்கியில்லாத பெருமக்கட்கு வாடகை நரவண்டி (rickshaw) வசதியுண்டு.

இந்தியருக்குக் கடைத்தெருவிலும், வெள்ளைக்காரருக்கு வேறிடத் திலும், தங்கறைகளுள்ள உண்டிச்சாலைகள் உள. இருசாரார் பிள்ளை கட்கும் வெவ்வேறு பாடசாலைகளும் உள. ரோமானியத் திருச்சபை யார்க்கும் அமெரிக்கத் திருச்சபையார்க்கும் ஆங்கிலத் திருச்சபை யார்க்கும் வெவ்வேறு கோவிலுண்டு.

கோடைக்கானலிற் பார்க்கத்தக்க இடங்கள்: ஏரி, பூங்கா (Bryant Park), கோக்கர் உலாவழி (Coaker's Walk), வானாரா-ச்சி நிலையம் (Observatory), கோபுரமலை (Pillar Rocks) முதலியனவும், வெள்ளி நீர்வீழ்ச்சி (Silver Cascade), மாயாவி வீழ்ச்சி (Fairy Falls) முதலிய பல நீர்வீழ்ச்சிகளும்; பெருமாள் மலை, கடற்பன்றி மூக்கு (Dolphin's Nose) முதலிய பல மலைப் பகுதிகளுமாகும். இவற்றுள், ஏரியானது, கோடைக்கானல் நடுவில் மூன்றேகால் கல் சுற்றளவில், இயற்கையா-அமைந்துள்ள ஓர் அழகான நீர்நிலையாகும். இதிற் படகு வசதியுண்டு. இதைச் சூழ எவ்விடத்தில் நின்று நோக்கினும், கோடைக்கானல் ஒரு மேனாட்டூர்க் காட்சியளிக்கும்.

கோடைக்கானலில், கட்டடமில்லாத இடமெல்லாம், குளிர்ந்த தட்பவெப்பநிலைக்குரிய மரஞ், செடி, கொடிகளடர்ந்து ஒரே பெருஞ் சோலையா-த் தோன்றும். அவற்றுள், சிள்வண்டு இரவும் பகலும் இரைந்து கொண்டிருக்கும். அங்குள்ள மரங்களெல்லாம் பெரும் பாலும் குவிந்திருப்பது, மழையில் நனைந்த மக்கள் ஒடுங்கி நிற்பது போலும். மர அடர்த்தியாலும், அடிப்பாறைகளின் நீர்க்கசிவாலும், சோலைகளை அடுத்தவுடன் குளிர்ந்த ஊற்றுணர்ச்சி யுண்டாகும்.

கோடைக்கானல் 7000 அடி உயரத்திலுள்ள தாதலின், அணில், காகம், குருவி, நல்ல பாம்பு, வீட்டுப் பல்லி, தேள், மூட்டைப்பூச்சி முதலிய உயிரிகளை அங்குக் காணவே முடியாது. கீழ்நிலத்து வீட்டு விலங்குகளும், அங்கு வாழ முடியாவாதலால், ஆட்பொருட் போக்கு வரத்தெல்லாம் இயங்கியாலேயே நடைபெறல் வேண்டும். வேதனை யுஞ் சாவும் விளைக்கும் நச்சுயிரிகள் அறவே யில்லாமையும், உடல் நலத் திற்குகந்த நிலையும், அவ்விடத்தைத் தேவருலகத்தோடீடு படுத்தும்.

கோடைக்கானலில் நாள்தொறும் மழை பெ-யினும், அது கோடைக்காலத்தில் இந்தியரெல்லாம் சென்று தங்குதற்கேற்ற இன்ப மான தட்பவெப்பநிலை கொண்டுள்ளது. பெப்ரவரிக்கும் அக்டோ பருக்கும் இடையில் என்றும் வெள்ளைக்காரர் செல்லலாம். அவருக்குக் கோடைக்காலச் செலவு இன்றியமையாதது. இரவில் எல்லாருக்கும் கம்பளியாடை வேண்டியதாகும்; அன்று வெளி நடமாட்டம் எவருக் கும் இயலாது.

கோடைக்கானல் தட்பவெப்பநிலை, ஆயிரக்கணக்கான கல் தொலைவிலுள்ள சமத் தட்பவெப்ப மண்டலத்திற்குரியதா- மட்டு மன்று; இந்தியா முழுமையினும் தலைசிறந்ததாயும், உலகத்திலேயே மூன்று தலைசிறந்த தட்பவெப்ப நிலைகளுள் ஒன்றாயு மிருத்தலின், அங்குச் சென்று தங்காவிடினும் ஒரு முறையேனும் அவ்விடத்தைக் கண்டு வருவது, காசி கயா மெக்கா எருசலேம் முதலிய திருப்பதி களைக் கண்டு வருவதினும் பெருநலம் பயப்பதாகும்.

பயிற்சி

கீழ்வருபவற்றைப்பற்றி வரணனைக் கட்டுரை வரைக:

1. ஓர் இயற்கைக் காட்சி. 2. ஒரு விலங்கினச் சாலை. 3. பொங்கற் பண்டிகை. 4. பனிமலை (இமயம்). 5. ஒரு மழை நாள் 6. வானொலிக் கருவியமைப்பு. 7. நாட்டு வாழ்க்கை. 8. நகர வாழ்க்கை. 9. திருக்குறள். 10. சுரங்கவேலை. 11. முத்துக் குளிப்பு. 12. இந்திய அரசியலமைப்பு. 13. மேட்டூர் அணை. 14. தாசுமகால். 15. ஒரு வீட்டு விலங்கு. 16. மிகப் பயன்படும் ஒரு மரம். 17. ஒரு தேர்தல் காட்சி. 18. ஒரு திருவிழா. 19. ஒரு பொருட்காட்சி.

3. விளக்கியற் கட்டுரை

முத்தமிழ்த் தொடர்பு

தமிழ் மிகத் தழைத்திருந்த தலைச்சங்கக் காலத்தில், தமிழ்ப் புலவர் தமிழை முத்தமிழ் எனவே, தொகுதியாகக் கருதியும் பயின்றும் வழங்கியும் வந்தனர். மக்கள் வாணாள் குறுகிய பிற்காலத்தில், முத்தமி ழையும், ஒருங்கு பயில்வார் அருகியதால், அவை வெவ்வேறு பிரிந் தன. ஆயினும், முத்தமிழ் என்னும் பெயர் வழக்கு இன்று முள்ளது.

முத்தமிழ் என்பன இயலிசை நாடகங்கள். இயல்பாகவுள்ள தமிழ் இயற்றமிழ்; அதனொடு இசை சேர்ந்தது இசைத்தமிழ்; அவ்விரு தமிழோடும் நடிப்புச் சேர்ந்தது நாடகத் தமிழ். இம் மூன்று தமிழும் சேர்ந்தது முத்தமிழ். முன்பு ஒரே யாசிரியனிடத்தில் ஒரே நூல் வாயிலா- (மொழிப்புலமை கருதிய) ஒவ்வொரு தமிழ் மாணவரும் பயின்றுவந்த முத்தமிழ்கள், இன்று பெரும்பாலும் வெவ்வேறா சிரியனிடத்தில் வெவ்வேறு நூல் வாயிலா- வெவ்வேறு மாணவரால் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. ஆற்றலும் விருப்பமும் வசதியும் ஒருங்கே யுடைய ஒரோவொருவர்தாம்,

இக்காலத்தில் முத்தமிழையும் ஒருங்கே கற்கின்றனர். எங்ஙனமிருப்பினும், முத்தமிழ்ப் பயிற்சி நின்றுவிட வில்லை. அயன்மொழிக் கலப்பும் தனித்தனி பயிற்சியுமே இற்றை வேறுபாடாம்.

முத்தமிழுள் ஒவ்வொன்றும் இலக்கணம் இலக்கியம் என இரு திறப்படும். ஆகவே, இயற்றமிழ் இலக்கணம், இயற்றமிழ் இலக்கியம்; இசைத்தமிழ் இலக்கணம், இசைத்தமிழ் இலக்கியம்; நாடகத் தமிழ் இலக்கணம், நாடகத் தமிழ் இலக்கியம்; என முத்தமிழும் அறு திறமாம்.

தொல்காப்பியம் முத்துவீரியம் முதலியன இயற்றமிழ் இலக் கணம்; மணிமேகலை நளவெண்பா முதலியன இயற்றமிழ் இலக்கியம்; இசைநுணுக்கம் தாளவகையோத்து முதலியன இசைத்தமிழ் இலக்கணம்; பரிபாடல் தேவாரம் முதலியன இசைத்தமிழ் இலக்கியம்; செயிற்றியம் மதிவாணர் நாடகத் தமிழ்நூல் முதலியன நாடகத் தமிழ் இலக்கணம்; சபாபதி வேதாள உலகம் முதலியன நாடகத் தமிழ் இலக்கியம்; அகத்தியம் முத்தமிழிலக்கணம்; சிலப்பதிகாரம் முத்தமி ழிலக்கியம்.

ஆங்கிலத்தில் சேக்கசுப்பியரும் (Shakespeare) வடமொழியிற் காளிதாசனும் இயற்றியுள்ள செ-யுள் நாடக நூல்வகை, தமிழுக்குரிய தன்று. ஆரிய முறையைப் பின்பற்றியே, பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை முதலியோர் தமிழிற் செ-யுள் நாடக நூல்கள் இயற்றினர். இசைப் பாட்டில்லாத நாடகம் தமிழருக் கேற்காது. நாடகம் நடிப்பது போன்றே உரையும் இசைப்பாட்டும் விரவி வருவதுதான், நாடக விலக்கியமாகப் பண்டைத் தமிழகத்திற் கருதப்பட்டது. அதில் செ-யுளும் இடம் பெறலாம். செ-யுள் நாடக நூல்வகை பழங்காலத் தில் தமிழில் இயற்றப் பட்டுப் பின்பு இறந்துபட்டதென்றோ; தமிழுக் கில்லாதது ஒரு குறை யென்றோ; கருதுவது தவறாகும்.

ஒரு மொழியுடன் இசை நாடகம் ஆகிய இரு கலைகளையும் மொழிப் பகுதிகளாகச் சேர்த்து அதனை முக்கூற்று மொழியாகக் கருதுவது, தமிழில் தவிர வேறெம் மொழியினும் இல்லை. பிறமொழி களிலெல்லாம், இசையும் நாடகமும் இரு கலைகளாக வழங்குகின்றன வேயன்றி, மொழிப் பகுதிகளாகக் கருதப்படுவதில்லை; தமிழில் மட்டும் இசை நாடகங்கள் மொழிப் பகுதிகளாகக் கொள்ளப்பட்ட மைக்குக்

காரணம் என்ன? எத்துணையோ கலைகளிருக்கும்போது, அவற்றுள் இசை நாடகங்கள் மட்டும் ஏன் தமிழ்ப் பகுதிகளாகக் கருதப்படல் வேண்டும்?

சிலர், இசை நாடகங்கள் இன்பந்தருங் கலைகள் என்பர். சிலர், இசையறிவே ஒரு மக்களினத்தின் பண்பாட்டைக் குறிக்கும் என்பர். சிலர், கலைமகள் யாழ்முரல அவளருகிலுள்ள மயில் நடஞ்செ-கின்ற தென்பர். சிலர், சிவபெருமான் தம் இருகாதுகளிலும் ஈரியாழோரை (கந்தருவரை)த் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு ஐயம்பலங்களிலும் திருக் கூத்தாடுகின்றனர் என்பர். சிலர், பண்டைத் தமிழர் இசை நாடகக் கலைகளில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் என்பர். சிலர், தமிழானது இயலாகப் பூத்து இசையாகக் கா-த்து நாடகமாகக் கனிந்துவிட்ட தென்பர். இவையெல்லாம் காரணமும் விளக்கமுமாகா.

பின்னை யெது காரணமெனின், இசையும் நடிப்பும் பேச்சொடு இயல்பாகக் கலந்திருப்பதே காரணம் என்க. மொழியானது உண்மை யில் ஒலிவடிவாயிருப்பது. தாளவரம்புள்ளதும் இல்லதுமான இனிய ஒலி அல்லது ஓசையே இசையாம். மொழி என்பது உள்ளக்கருத்தின் வெளிப்பாடான ஒலிக் கூட்டமாதலின், அவ்வக் கருத்திற்கேற்ப ஒருவர் பேச்சு அலகேறியும் இறங்கியும் செல்லும். உணர்ச்சி மிகுந்த விடத்துச் சில சமையங்களிற் பேச்சே இன்னிசைப் பாட்டாகவும் செ-யுளாகவும் மாறுவதுண்டு. உரையும் செ-யுளுமாகிய இருவகை மொழிநடைகளுள் முன்னது பொதுமக்களும் பின்னது புலமக்களும் கையாள்வனவாகும். செ-யுள் இசைப்பாட்டைவிடக் சொற்செறிவும் அசைவரம்பும் ஓசை வேறுபாடும் பொருட்பொலிவு முடைமையின் புலமக்கட்கு இசைப்பாட்டிசை போன்றே செ-யுளிசையும் இன்பம் பயப்பதாகும். இதனால், பாட்டு இசை என்னும் இரு சொல்லும் இன் னிசைப் பாட்டிற்கும் செ-யுட்கும் பொதுப் பெயராகும். இசையைக் குறிக்கும் பண் என்னும் பகுதியினின்று, இசைப்பாட்டைக் குறிக்கும். பாண் பண்ணத்தி என்னும் சொற்களும், செ-யுளைக் குறிக்கும் பாணி (எ-டு. தேவபாணி) என்னும் சொல்லும் பிறந்துள்ளன. மேலும், உரை நடைக்கும் ஓசை யுண்டென்பது, புலவர் நூல்களை மட்டுமன்று பொதுமக்கள் பேச்சையும் நுணுகி நோக்கின் புலனாகும்.

இனி, நடிப்பும் பேச்சொடு கலந்துள்ளதென்பது ஒருவர் விலங் கொலிகளையும் பறவை யொலிகளையும் அவற்றைப்போல வொலித்துக்

காட்டுவதாலும், பிறமக்கள் பேசுமுறையை நடித்துக் காட்டுவதாலும் அறியலாகும். சிலர், பிறர் பேச்சை மட்டுமன்றிச் செயல்களையும் நடித்துக் காட்டிப் பேசுவர். எல்லா மக்களும் பேசுங்காற் சிற்றளவாக வோ பேரளவாகவோ கையாளும் சைகை களும், நடிப்பின்பாற் பட்டனவே. அதோடு, உள்ளத்திலெழும் தொண்சுவை (நவரசங்களும்) குறிப்பு விறல் (சத்துவம்) மெ-ப்பாடு செ-கை முதலியனவாகப் பேச்சோடு வெளிப்படுவதும் அவிநயம் என்னும் நடிப்பாதலானும், ஒருவகை யுணர்ச்சியுமின்றி ஒருவர் பேச்சுமிராதாகலானும், பேச்சு இசையொடு மட்டுமன்றி நடிப்பொடுங் கூடியதென்பது தெள்ளத் தெளிவாம்.

பண்டைத் தமிழிலக்கணியர், பொருள்களின் உண்மையியல்பை நுணுகியா-ந்து கண்ட மெ-ப்பொருளுணர்வு வல்லோ ராதலின், பேச்சுடன் இசையும் நடிப்பும் விரவியிருப்பதைக் கண்டு, இசை நாடகக் கலைகளை மொழிப்பகுதி யாக்கினர்.

பிற்காலத்தில், இயலினின்று இசை நாடகம் வேறாயுணரப் பட்டது மட்டுமன்றி, வடநாட்டினின்று வந்த சில மதக்கொள்கைகளால், இவ்விரு கலைகளும் இழிவிற்கும் வெறுப்பிற்கும் இலக்காகி ஓரளவு மறைத் தொழிக்கவும் பட்டன.

இனிமேலாயினும், தமிழர் தம் முன்னோர் தந்த முத்தமிழ்க் கலைகளைப் பொன்னேபோற் போற்றுவாராக.

பயிற்சி

பின்வருபவற்றைப் பற்றி விளக்கியற் கட்டுரை வரைக:

1. வானொலி. 2. அணுக்குண்டு. 3. இந்தியாவின் இயற்கைப் பாதுகாப்பு. 4 தற்செயல் நேர்ச்சியால் சரித்திரத்தில் விளைந்தவை (The part played by accident in History). 5. கடலில் நின்றையஞ் செ-யப்பட்ட பெருஞ் சரித்திரக் காரியங்களை (Great Historical issues decided at sea). 6. மறுமலர்ச்சி (Renaissance). 7. தற்கால அடிமைத்தனம். 8. முற்கால தற்கால ஒழுக்கக் கருத்தீடுகள் (Ideals of character in Ancient and Modern Times). 9. மனத்தைத் திருத்தும் வழிகள் (Modes of improving the mind). 10. அறிவியற் கலையைப் பற்றிய தவறான கருத்துகள். 11. பற்றாட்டின் பயன். 12. மூடநம்பிக்கை

களும் அவற்றின் தீமையும். 13. வேலைநிறுத்தங்களின் நன்மையும் தீமையும். 14. வழிப்போக்கின் கல்விப்பயன். 15. உட்காட்டி (X-ray). 16. இயந்திர முளை. 17. இருப்புப்பாதையால் இந்தியாவில் நேர்ந் துள்ள சமுதாய மாறுதல்கள். 18. போரின் நன்மை தீமை. 19. அறிவு பெறும் வழிகள். 20. தனக்குழைக்கின்றவன் பிறனுக்கும் உழைக் கின்றான்.

4. சிந்தனைக் கட்டுரை

வெளியின் விரிவு

நாம் பொதுவா-, மேலுகம் நிலவுலகம் கீழுலகம் என உலகம் மூன்றே யென்றும்; அவற்றுள் அனைத்தும் அடக்கம் என்றும், சொல் கின்றோம். இங்ஙனஞ் சொல்லும்போது, மேலுலக கீழுலகங்களின் அளவையும், நிலவுலகத்தைச் சூழவுள்ள பக்கவுலகங்களின் உண்மை யையும்பற்றிச் சிறிதும் சிந்திப்பதே யில்லை. மேலேழும் கீழேழுமாக ஈரேழுலகங்கள் உண்டென்று கொள்ளினும், அவையும் மேற்கூறிய மூவுலகங்களுக்குள் அடக்கமேயன்றி வேறல்ல. இனி, மேலுலகத்தை விண்ணுலகம் (தேருலகம்) வீட்டுலகம் என ஈருலகங்களாகப் பகுப்பினும், அப் பகுப்பாலும் மேலுலக அளவை நாம் அறிவதில்லை.

நிலம் நீர் தீ வளி வெளி எனப் பூதம் ஐந்தென்றும், இவையே அனைத்தும் என்றும், ஏனைப் பூதங்கட்கெல்லாம் வெளியானது இட மாகுமென்றும், மெ-ப்பொருட் பாகுபாட்டிற் கொள்கின்றோம். இப் பாகுபாட்டால், வெளியின் இயல்பை ஒருவாறுணர்கின்றோமே யன்றி, அதன் விரிவை உணர்வதில்லை.

பெறுபகி ரண்டம் பேதித்த அண்டம்
எறிகட லேழின் மணலள வாக

என்று திருமூலரும்,

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் துன்னணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் ***(திருவண்டப்பகுதி, 1–15)***

என்று மாணிக்கவாசகரும் கூறியவற்றை நோக்கும்போது நம் வெளி நோக்கு இன்னும் சற்று விரிவடைகின்றது; ஆயினும், நம் பொரு

ளாசையாலும் குறுகிய உறவு மனப்பான்மையாலும், ஒரோ சமையம் சற்று விரியும் நோக்கும் விரைந்து குறுகிவிடுகின்றது.

இந் நிலவுலகம் மந்திரத்தால் அந்தரத்தில் நிற்கும் பந்துபோல், ஆகாயத்தில் நின்றுருள்கின்றது என்னும் உண்மையை நினைக்கும் போது; இவ் வுலகத்திற்கு மேலும் கீழும் இருப்பது போன்றே பக்க வாட்டிலும் ஆகாய மிருக்கின்றதென்றும்; ஆகவே எத்திசையிலும் எப் புறத்திலும் நோக்கினாலும், ஒரே அளவான வான்வெளி நிலவுல கத்தைச் சூழ இருக்கின்றதென்றும் அறியலாகும்.

இந் நிலவுலகத்தில் எவ் இடப்பகுதிக்கும் ஓர் அளவு அல்லது எல்லையுண்டு. நாம் அதனை முட்டித் திருப்பலாம். 12,450 கல் தொலைவு சென்றால், 24,900 கல் சுற்றளவுள்ள இந் நிலவுலகத்தின் எல்லையையே முட்டித் திரும்பிவிடலாம். ஆயின், ஆகாயத்திற்கு ஓர் எல்லை யுண்டோ? எத்திசையிலாயினும் அதனை முட்டித் திரும்ப முடியுமோ? அதற்கு ஓர் எல்லை யுண்டெனின், அதற்கப்பால் என்னுளது? அதுவும் ஆகாயந்தானே! அது எங்குதான் முடிகின்றது? கோடிக் கல் தொலைவிலா? அல்லது ஆயிரங்கோடிக் கல் தொலை விலா? அல்லது நூறு கோடிக்கல் தொலைவிலா? அல்லது, ஒருவன் ஒருநாள் முழுதும் ஓர் எண்ணின்பின் சுன்னம் இட்டுக்கொண்டே சென்றால் எந்த எண் வருமோ, அந்த எண்ணுள்ள பல்கோடிக் கணக்கான கல் தொலைவிலா? அல்லது நம் உள்ளமானது ஒரு நொடிக்கு நூறிலக்கங் கோடிக் கல் வேகஞ் செல்வதாக வைத்துக் கொண்டு நூறாண்டு வழிச்சென்றபின் அடையுந் தொலைவிலா? இல்லை, இல்லை. இல்லவேயில்லை. போகப் போக ஆகாயமும் போ-க்கொண்டே யிருக்கின்றது. அதற்கு எல்லையே இல்லை. எத்திசையை நோக்கினாலும் இவ் வியல்பே. இது எண்ணுக்கும் எட்டாதது. நாம் தொலைவாகச் செல்லச் செல்ல, 7,900 கல் குறுக் களவுள்ள ஞாலமும் (பூமியும்) சிறிது சிறிதா-ச் சிறுத்து, இறுதியில் இருந்த இடமும் தெரியாமல் மறைந்துவிடுகின்றது. இத்தகைய நிலை மையில், இறைவனார் ஒருலகத்தை அல்லது மூவுலகத் தைத்தானா படைத்திருப்பார்?

கதிரவனைச் சூழத் தொண்கோள்கள் (நவக்கிரகங்கள்) உண் டென்றும், அவற்றுட் பலவற்றிற்கு ஒன்றோ பலவோ துணைக் கோள் களும் உண்டென்றும், உள்நிலைக் கோள்கள் இடைநிலைக் கோள்கள்

வெளிநிலைக் கோள்கள் ஆகிய மூவகையுள் இடைவகை மட்டும் 50, 000 இருக்கலாமென்றும், வானநூலார் கண்டுள்ளனர். அதோடு, ஒவ்வொன்றா-ப் புதுக்கோள்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றன. வானத்திலுள்ள வெள்ளிகட்குக் கணக்கேயில்லை. காணப் பட்டனவே இத்துணையாயின், காணப்படாதவை எத்துணை யோ! பல வெள்ளிகள் கதிரவனிலும் கோடிக்கணக்கான மடங்கு பெரியன என்றும், மதியுஞ் செவ்வாயும் மக்கள் குடியிருப்பிற் கேற்றனவென்றும், சொல்லப் படுகின்றது. ஆகையால், இறைவன் படைத்தவை அல்லது இயற்கையா யுள்ளவை எத்தனை அண்டங் களோ? மேலும் நாம் இராவானத்தில் தோன்றும் வெள்ளிகளையன்றி, பகல் வானத்தில் உள்ள வெள்ளிகளைக் காண்பதில்லை.

கதிரவக் குடும்பத்தில் (Solar System) மிகத் தொலைவான கோளாகிய குபேரன் (Pluto) கதிரவனிடத்திலிருந்து 3, 670,000,000 கல் தொலைவிலுள்ளது. கதிரவனொளி ஒரு நொடிக்கு 186,000 கல் வீதம் இயங்குகின்றது. ஆயினும், வெளியின் அளவோ, கதிரவக் குடும்பமும் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறையும்படி விரிவுற்றதும், எண்ணுக்கும் எட்டாதபடி எல்லையற்றதுமா யிருக்கின்றது. ஆகை யால், அண்டங் கள் மட்டுமன்றிக் கதிரவக் குடும்பங்களும் எத்துணையோ என்று வியத்தற்கிடமா யிருக்கின்றது.

இனி, தேவருலகமும் வீட்டுலகமும் மேலே யுள்ளன என்று, எல்லா மதத்தாராலுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. ஞாலம் நாள்தொறும் கீழும் மேலுமாக உருண்டுகொண்டே யிருக்கின்றது. பாரின் பரப் பாலும் நிலக்கவர்ச்சியாலும் நாம் எப்போதும் ஞாலத்தின் மேனோக் கிய பகுதியிலேயே இருப்பதாகத் தோன்றினும்; உண்மையில நாம் நாள் தொறும் கீழும் மேலுமாகத் திசை மாறிக் கொண்டுதான் வரு கிறோம். பகற்காலத்தில் மேனோக்கிய பகுதியிலும் இராக்காலத்தில் கீழ் நோக்கிய பகுதியிலு மிருப்பதால்தான், நமக்குப் பகலிரவுகள் தோன்று கின்றன. நாம் குறிக்கும் மேலிடம், என்றும் ஒரே திசையிலிருப்ப தாகத் தோன்றினும், உண்மையில், மேலுங் கீழுமாக மாறிக்கொண்டு தான் வருகின்றது. ஆகையால், தேவருலகம் அல்லது வீட்டுலகம் மீத்திசையி லுள்ளதென்று கருத்தளவிற் கொண்டாலும், உண்மையில் உணர்ச்சி யில்லாமல் ஞாலத்தைச் சூழ்ந்த வட்டமான திசை முழுவதையும், அத் தேவருலக அல்லது வீட்டுலகத் திசையாகக் குறித்து வருகின்றோம். இதன்படி,

தேவருலகம் ஞாலத்தைச் சூழவுள்ள தென்று கொள்ள வேண்டும். ஆயின், நாம் அவ்வாறு கொள்வதில்லை. பொதுவாக மேலிடம் உயர்வையும் கீழிடம் தாழ்வையுங் குறிப்பதாக நாம் கொண்டு, மீத்திசையை வீட்டுத் திசையாகக் குறிக்கின்றோம். ஆனால், கடவுட்கு மேல் கீழென்னும் திசை வேறுபாடின்மையானும், பத்துத் திசைகளும் பொருளை நோக்கியும் இடத்திற்கேற்பவும் அவ்வப்போது உறவுநிலையிற் குறிக்கப்படுவதல்லது நிலையான இடமாகா மையானும், வெளியின் அளவானது உள்ளத்தாலும் உணரப்படாதபடி விரிவாயிருப்பதானும், மீத்திசையென்று ஒரு சக்கரத்திசையை நாம் குறிப்பதானும், தேவருலகம் அல்லது வீட்டுலகம் இன்ன திசையில் அல்லது இன்ன இடத்திலுள்ளதென்று உண்மையிற் குறிக்க முடியாதாம்.

வீட்டுலகிற்குக் கூறியது நரக வுலகிற்கும் ஒக்கும். சிலர் வீடும் நரகமும் உண்டெனநம்புவதில்லை. சிலர் நரகத்தின் என்றுமுண்மை யை நம்புவதில்லை. அதாவது, அது இதுபோதில்லை யென்றும் எதிர் காலத்தில் உலக முடிவின்பின் ஏற்படும் என்றும் நம்புகின்றனர்.

ஆகவே, வெளியானது எண்ணுக் கெட்டாத விரிவுடைய தென் றும், மண்ணுலகம் போன்ற அண்டங்கள் மட்டற்ற கோடியென்றும், கதிரவக் குடும்பங்களும் கணக்கற்றிருக்கலா மென்றும், விண்ணுலக நரகங்களின் திசையும் இடமும் திட்ட வட்டமா-ச் சுட்டற்கியலா வென்றும், அறிந்து கொள்க.

இனி, வெளியானது விளக்க முடியாவாறு விரிவுபட்டிருப்பதால், அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நிறைந்து எல்லா நம்பு மதங்கட்கும் பொதுவான இறைவனும், சித்தமதக் கொள்கைப்படி, ஊரும் பேரும் உருவும் அளவும் இல்லாதவ னென்றே பெறப்படும். ஆதலின், அவற்றை அவனுக்கு வேறுவேறு படைத்துக்கொண்டு போரிடுவது, குளிக்கப்போ-ச் சேற்றைப் பூசிக்கொள்வதையே ஒக்கும்.

பயிற்சி

பின்வருபவற்றைப்பற்றிச் சிந்தனைக் கட்டுரை வரைக:

1. போதுமென்ற மனமே பொன்செ-யும் மருந்து. 2. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும். 3. வறுமை மாந்தன் அமைப்பே. 4. கோப முங் குணமாம். 5. நல்வாழ்க்கையே நற்சமயம். 6. பெருந்தகை யார்? 7. உரைநடைக்கும் செ-யுட்கும் உள்ள வேற்றுமை. 8. “பெருமையுஞ்

சிறுமையும் தான்றர வருமே". 9. நடந்து காட்டுவதே நல்ல கற்பனை. 10. பிறப்பாற் சிறப்பில்லை. 11. சிறு துரும்பும் பல்லுகுத்த உதவும். 12. அழிப்பாலும் ஆக்கமுண்டாம். 13. தட்பவெப்ப நிலையால் மக்க ளிடை வேறுபடுவன. 14. பிறர் நலம் பேணல். 15. பல்வகை வயவர் (வீரர்). 16. கடவுள் ஏன் உலகங்களைப் படைத்தார்? 17. பண்பாடு (Culture)

5. பாணிப்புக் கட்டுரை

எதிர்கால அறிவியல் வளர்ச்சி

மாந்தன் தோன்றிய காலத்திலிருந்து, அறிவியற்கலை வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. சிலர், அறிவியற்கலை தற்காலத்திற்கே யுரிய தென்பர். அது தவறாகும். எந்தக் கட்டடமும் அடிப்படையின்றி யெழாததுபோல, எந்தக் கலையும் அடிப்படையின்றித் தோன்றாது. எவ்வகைக் காரியத்தை எடுத்துக்கொள்ளினும், அதன் அடிப்படை நிலைகட்கு அதிகக்காலம் செல்லத்தான் செல்லும். ஒரு காரியத்தின் நிலைகள், கீழ்ப்படக் கீழ்ப்பட நீண்டகாலத்திலும், மேற்பட மேற்படக் குறுகிய காலத்திலும் அமைவது இயல்பு. தற்கால அறிவியலுக்கு முற்கால அறிவியல் அடிப்படையாதலின், அது மெல்லமெல்ல வளர்தற்கு நீண்டகாலஞ் சென்றது. முற்கால அறிவியலுக்குத் தற்கால அறிவியல் மேற்படையாதலின், அது விரைந்து வளர்கின்றது. இவ் வேகத்தினால், தற்கால அறிவியலே அறிவியலென்றும், முற்கால அறிவியலுக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லையென்றும் கொள்வது தவறாம்.

தற்கால அறிவியல் 18ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிற் றென்ன லாம். 1765-ல், நீராவியியந்திரம் இங்கிலாந்தில் சேம்சு வாட் (James Watt) என்பவரால் புனைவு செ-யப்பெற்றது. அன்று நீராவி யூழி தொடங்கிற்று. 1835-ல், அமெரிக்காவில், மார்சு (Morse) என்பவரால் மின்சாரத் தொலைவரைவு (Electric Telegraph) புனைவு செ-யப் பெற்றது. அன்று மின்சாரவூழி தொடங்கிற்று. இவ்விரு புதுப் புனைவு களின் பயனாக, மேலும் மேலும், பல்வேறு புதுப்புனைவுகள் ஒவ்வொன்றா-க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும் புனையப்பெற்றும் வருகின்றன. ஒவ்வொரு புதுப்பொருளும் கொஞ்சக்காலந்தான் புதிதாயிருக்கும்; பின்பு பழகப் பழகப் பழைமையா-ப் போ-விடும். ஆதலால், கடந்த இருநூற்றாண்டிற் புதுப்புனைவு செ-யப்பெற்றவை யெல்லாம், இன்று பழைமையா யுள்ளன.

அறிவியல் இன்று விரைந்து வளர்வதனாலும், அதற்கோர் எல்லை கூற முடியாமையாலும், எதிர்கால அறிவியல் எத்துணை வளர்ச்சி பெறுமென்று திட்டவட்டமா-ச் சொல்லற்கியலாது. ஆயினும், நிகழ்கால நிலையைக் கொண்டு எதிர்கால நிலையை ஒருவாறு ஊகித் துணரலாம்.

முதலாவது, இதுபோது செல்வர்க்கே கிட்டுகின்ற பல அறிவியல் வசதிகள், எதிர்காலத்தின் ஏழைகட்கும் கிட்டலாம். இப்போது இயங்கிப் போக்குவரத்து நடைபெறுவது போன்றே, எதிர்காலத்தில் வானூர்திப் போக்குவரத்தும் பெருவாரியா- நடைபெறலாம்.

அமெரிக்காவில், பெருநிலக்கிழவர் மட்டும் 'வெள்ளி ஊதா தியம்' (Silver Iodide) என்னும் ஒரு புனைகலவைப் பொருளை வான் வழியாக முகில் மண்டலத்திற் செலுத்தி, செயற்கை மழையை வேண்டியாங்கு பெ-வித்துக் கொள்ளும் முறையை, நாளடைவில் அங்கும் பிறநாட்டிலும் அரசியலாரே மேற்கொண்டு, ஏராளமாக மழைபொழிவித்துத் தத்தம் நாட்டைப் பெருவளப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தொலைபேசி (Telephone) அமைவ துடன், தொலைக்காட்சி (Television)யும் அதனுடன் இணைக்கப்பட்டு, பல் நேர்ப்பேச்சும் எழுத்துப் போக்குவரத்தும் இடம்பெயர்வும் இல் லாமலே காரியங்கள் நடைபெறலாம்.

இப்போது புனையப்பெற்றுள்ள இயந்திர மூளை கொண்ட இயந்திர மாந்தனே அமைக்கப்பெற்று, அதன் வாயிலா- மாந்தன் செ-யும் பல வேலைகளும் செ-விக்கப் பெறலாம். இரு பகை நாடுகள் இயந்திர மாந்தர் படைகளைக் கொண்டே போர் புரிந்து, பெரும்படை நாடு அல்லது வன்படை நாடு வெற்றிபெறலாம்.

இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய உயிருள்ள பொருள் களும் அவற்றின் உறுப்புகளும் போன்றே, உயிரற்ற கல் மண் முதலிய இயற்கைப் பொருள்களின் சத்தும் முதன்மையான உணவா கலாம். இப்போதே கல் இரும்பு பொன் முதலியவற்றின் சத்தும் நீரும் மருந்தாக உட்கொள்ளப் பெறுகின்றன. எதிர்காலத்தில் இவை உயிர் வாழ்க்கைக்குப் போதிய உணவாக அமையலாம் என்பதில் வியப் பில்லை. மருந்தும் ஒருவகை யுணவென்றும், உணவும் ஒருவகை மருந்தென்றும், அறிதல் வேண்டும். நலக்காலத்தில் உண்பது உணவு; நோ-க்காலத்தில் உண்பது மருந்து.

ஒருவருக்கு நோயாலோ சேதத்தாலோ வாழ்க்கையில் நேர்ந்த உறுப்புக் குறையை, பிற மாந்தனின் அல்லது விலங்கின் உறுப்புக் கொண்டு நிறைக் கின்றனர். எதிர்காலத்தில், பிறவியிலமைந்த உறுப்புக் குறையைக்கூட இம் முறையில் நிறைக்கலாம். மாந்தன் சராசரி வாழ் நாளை நீட்டிக்கப் பல வழிவகைகள் கண்டுபிடிக்கப்படலாம். இனி, எல்லா அறிவியற் புதுமை கட்கும் கொடுமுடியாக, இறந்த மாந்தனே உயிர்ப்பிக்கப்பெறலாம். இது எல்லார் நிலையிலும் இயலாவிடினும், சிலர் நிலையிலாவது இயன்று அவர் வாழ்நாள் நீட்டிக்கப் பெறலாம்.

இங்ஙனம், முற்காலத்தில் யோகியற் சித்தர் அடைந்த பற்பல சித்திகளை, எதிர்காலத்தில் அறிவியற் சித்தரும் அடைந்து, அவற்றைப் பிறர்க்கும் பயன்படுத்துவார் என்பது வீண் கனவாகாது.

பயிற்சி

பின்வருபவற்றைப்பற்றிப் பாணிப்புக் கட்டுரை வரைக:

1. நீர் முதலமைச்சரானால் நாட்டிற்கு என்ன நன்மை செ-வீர்? 2. உமக்குப் பத்தாயிரம் உருபா பரிசு கிடைத்தால் அதை எங்ஙனம் செலவிடுவீர்? 3. அஃறிணை யுயிரிகளும் பேசுமாயின் என்ன நேர்ந் திருக்கும்? 4. கடந்த போரில் இற்றிலர் (Hitler) வென்றிருந்தால் என்ன நேர்ந்திருக்கும்? 5. மேனாட்டார் இந்தியாவிற்கு வந்திராவிட்டால், இந்தியா இப்போது எந்நிலையில் இருந்திருக்கும்? 6. மாந்தன் நிலை வாணனாயின் (நித்திய வாசியாயின்) என்னென்ன நேர்ந்திருக்கும்? 7. புலவரெல்லாம் பெருஞ்செல்வராயிருந்திருப்பின் இலக்கியம் தோன் றியிருக்குமா? 8. உள்ளத்தை யறியுங் கருவி கண்டு பிடிக்கப்படின், என்னென்ன மாறுதல் நேரும்? 9. கூண்டிலடைக்கப் பட்ட ஒரு காட்டு விலங்கு என்னென்ன நினைக்கலாம்? 10. கணவன் கொலையுண்டதை யறிந்த கண்ணகி மனநிலை எவ்வாறிருந்திருக்கும்? 11. எல்லாருஞ் செல்வராயின் எவ்வாறு வாழ்க்கை நடைபெறும்?

6. தருக்கியற் கட்டுரை

அறிவியலால் நன்மையா? தீமையா?

இக்கால வுலகின் உயர்வுக்குரிய காரணங்களுள் அறிவியலும் ஒன்றாம். மாந்தன் மகிமை, பழங்காலத்திற் சித்து வாயிலா- விளங்கி வந்தது போன்று, இக்காலத்தில் அறிவியல் வாயிலா- விளங்கி வரு கின்றது. அறிவியலால் மாந்தன் பெற்றுள்ள பேறுகள் அளவிடுந் தரத் தனவல்ல. ஆயினும்,

இந்தியருட் சிலர் அவற்றை ஒப்புக் கொள் ளாமல், அறிவியலால் என்றுந் தீமையே என்று வா-கூசாது, அறைந்து வருகின்றனர். இது, அறிவினாற் கேடும் அறியாமையால் ஆக்கமும் உண்டாகும் என்று கூறுவது போலாம்.

அறிவியலால் தீமையேயன்றி நன்மையில்லை. எந்தக் கைத் தொழிலிலும், இயந்திரம் வந்தபின் பலர்க்கு வேலை யில்லாமற் போயிற்று. முந்நூற்றுவர் வேலை செ-த நெசவுச் சாலையில், இன்று மூவரே வேலை செ-கின்றனர். நூற்றுக்கணக்கான பெண்டிர் குத்தின நெல்லை, இன்று ஒரே இயந்திரம் அரைக்கின்றது. புகைவண்டியும் இயங்கியும் வந்தபின், பல்லாயிரக்கணக்கான மாட்டுவண்டி குதிரை வண்டிக்காரருக்கும் கூலியாள்களுக்கும், பிழைப்பில்லாது போயிற்று. இங்ஙனம், எத்துறையை நோக்கினாலும், அறிவியலாற் பெருங் கேடே விளைந்துள்ளது எனின்; அஃதன்று. இயந்திரங்களின் பொது வான பயன், எத்தொழிலையும் பெருவாரியாகக் குறுகிய காலத்திலும் குறைந்த செலவிலும் அழகாகவும் வசதியாகவும் உறுதியாகவும் செ-வதே. தொல்காப்பிய வுரையை ஒருவர் ஏட்டில் எழுத்தாணி கொண்டெழுதத் தொடங்கின். அதை முடிக்க மும்மாதம் ஆகுமே! அதற்கெவ்வளவு கூலியாகும்! அப்புத்தகம் முழுதும் ஓர் எடுப்புச் சுமையாகுமே! எவ்வளவு போற்றினும் சில்லாண்டில் அது சிதைந்து விடுமே! ஒரு புத்தகத்திற்கே இப் பாடாயின், இனிப் பல புத்தகத்திற்கு எப்பாடு! அச்சியந்திரமாயின், அழகிய பளபளப்பான உறுதியுள்ள வெண்டாளில், தெளிவான மங்காத முத்துப்போன்ற எழுத்துகளில், மும்மாதத்திற்குள் பல்லாயிரக்கணக்கான தொல்காப்பியப் படிகளைக் குறைந்த விலைக்கு எளிதாக எடுத்துக் கொள்ளலாமே! திருச்சியி லிருந்து ஒருவன் சென்னைக்கு மாட்டுவண்டியிற் செல்லின், சேதமும் பறிகொடுப்பு மில்லாமற் சேரினும், ஒரு மாதமாகுமே! இன்றோ, புகைவண்டியில், அரைநாளில், குறைந்த செலவில், வசதி யாகவும் பாதுகாப்புடனும் சென்று சேரலாமே! இதுமட்டுமா? உலக முழுதும் ஒரு வாரத்திற்குள் வானூர்தியிற் சுற்றி வரலாமே! இவையெல்லாம் எத்துணை வசதி! இவை இயந்திரமில்லாமல் இயலுமா? அன்றி, இவையின்றி இக்காலத்து வாழ்வதும் ஒரு வாழ்வா? ஆகவே, இயந்திரத்தினால் பலவகையிலும் நன்மையே விளைகின்றதென்பது தெளிவு. ஏதேனும் ஓர் இயந்திரத் தினால் சிலர்க்கோ பலர்க்கோ வேலையில்லாமற் போகின், அவர் வேறு

வேலை மேற்கொள்வதன்றி, அவ் வியந்திரத்தின்மேற் குறை கூறுவது சற்றும் பொருந்தாது என்க.

ஆம். நீர் கூறியதொக்கும். ஆயின், இயந்திரங்ளெல்லாம் மிக வுயர்ந்த விலயையினவாதலின், பெருஞ் செல்வர்க்கே அவற்றை வாங்க இயலும். இதனால் , முதலாளித்துவமன்றோ முன்னினும் பன்மடங்கு பெருகுகின்றது? இதனால் நாட்டிற்குக் கேடுதானே யெனின்; அக் கேடு இயந்திரத்தினால் வருவதன்று; சீர்கேடான சமுதாய அரசியல் முறைகளால் வருவது. இவற்றைச் செம்மையாக்கின், அக் கேடும் நீங்கி விடும் என்க.

சரி. நீர் சொல்வது உண்மைதான். ஆயினும், இயந்திரத்தினால் அழிப்புத்தொழில் மிகுகின்றதே! பத்துக் கற்பரப்பும் ஒரு பட்டினமும் ஒரே நொடியிற் பாழாகச் செ-யும் அணுக்குண்டைப்பற்றி, இதற்கு முன் என்றேனும் கேட்டதுண்டோ வெனின்; கேட்டதில்லை. ஆயின், அழிப்புத் தொழில் எக்காலத்தில்தான் இல்லாதிருக்கின்றது? மக்கள் கூடி வாழத் தொடங்கியதிலிருந்து, பகையும் போரும் தொடர்ந்து தான் வருகின்றன. அழிப்புத் தொழில் இல்லாத போர் ஏதேனும் உண்டோ? ஒரு முளையை நகத்தாற் கிள்ளிவிடலாம். ஒரு செடியைக் கையால் முறிக்க வேண்டும். ஒரு கன்றைக் கத்தியால் அறுத்து விடலாம். ஆனால், ஒரு மரத்தைக் கோடரி கொண்டல்லவா வெட்ட வேண்டும்? இங்ஙனமே, முற்காலத்தில் சிறு படைகளைச் சிறு கருவி களைக் கொண்டு அழித்து வந்தனர். மக்கட் பெருக்கமுள்ள இக் காலத்து மாபெரும் படைகளை, அணுக்குண்டாலன்றி வேறு எக் கருவியால் அழிக்க முடியும்? மேலும், மக்கட் பெருக்கம் இடை யறாது தொடர்ந்து நிகழ்வதாலும், மக்கட் குணவளிக்கும் மாநிலம் ஒரு குறித்த தொகை யினர்க்கே உணவளிக்கக் கூடிய அளவினதா யிருத்தலாலும், அழிப்புத் தொழிலின்றி ஆக்கத் தொழிலே நிகழ்வ தாயின், சிறிது காலத்திற்குள் நிற்க இடமில்லாதபடி மக்கள் நிறைந்து ஒருவரை யொருவர் வெட்டிக் கொல்லும் நிலைமையே ஏற்படும் என்க.

“நெட்டிடையிட்டுப் பிள்ளை பெறுகின்றவனும் இருபத்தைந் தாண்டில் இரட்டித் திருக்கின்றான். இவ் வேகத்திற் செல்லின், ஆயிரம் ஆண்டிற்குள் அவன் எச்சத்திற்கு உண்மையில் நிற்க இடமும் இல்லாமற்போம்” என்று **டார்வின்** கூறுதல் காண்க.

இடையிடைச் சில போர்கள் நிகழ்ந்துவந்தும், பத்தாண்டிற்கு முன் 40 கோடியாயிருந்த இந்திய மக்கட்டொகை, இன்று 50 கோடியாகப் பெருகியுள்ளது. சென்ற உலகப்போரில் தொடங்கிய உணவுப் பங்கீடு இன்றும் ஒழியாதிருத்தற்கு, மக்கட் பெருக்கமும் ஒரு காரணமாகும். கள்ள விற்பனையும் பொருட் பதுக்கமுமின்றி நேர்மை மிக்க இங்கி லாந்திலும், உணவுப் பங்கீடு தொடர்ந்து வருவதற்கு மக்கட் பெருக்க மன்றி வேறெக்காரண மிருத்தல் கூடும்?

அழிப்புத் தொழிலும் உயிரின ஆக்கத்திற்கு வேண்டியிருத்தல் பற்றியே, அதையும் படைப்புக் காப்பொடு சேர்த்து இறைவனுக்கு முத்தொழில் குறித்ததும்,

நீபா ரதவமரில் யாவரையும் நீறாக்கிப்
பூபாரம் தீர்க்கப் புரிந்தா— புயல்வண்ணா!
கோபாலா! போரேறே! கோவிந்தா! நீயன்றி
மாபா ரதமகற்ற மற்றார்கொல் வல்லாரே?

என்று சகாதேவன் கண்ணனைப் புகழ்ந்ததும் என்க.

இதுகாறுங் கூறியவற்றால், இயந்திரத்தால் நன்மையே மிகுதி யென்றும், ஆரா-ச்சி யில்லாதாரும் பிறரை யேமாற்றிப் பிழைப்ப வருமே அதன் தீமையை மிகுத்துக் கூறுவரென்றும், அறிந்து கொள்க.

பயிற்சி

பின்வருபவற்றைப் பற்றித் தருக்கக் கட்டுரை வரைக:

1. கடவுள் உண்டா?இல்லையா? 2. ஆங்கில ஆட்சியால் இந்தியா விற்கு நன்மையா? தீமையா? 3. மாந்தன் வாழ்க்கை நடைபெறுவது விதிப்படியா? விருப்பப்படியா? 4. கணியம் பார்ப்பது நல்லதா? தீயதா? 5. தன்மூப்பாட்சி (Autocracy or Dictatorship) எல்லாவிடத்துந் தீயதா? 6. இரப்போர்க் கீதலெல்லாம் அறமாகுமா? 7. சரித்திரம் பொது இலக்கியத்தைச் சேர்ந்ததா? தனிக் கலையா? 8. ஒரு மக்களின் தொகுதி யாக முன்னேறும்போது தனிப்பட்டவன் நிலை அதைத் தாக்குமா? 9. மாணவர்க்குப் பரிசளிப்பது நன்றா? தீதா? 10. நூலாக்கத் திற்கு வேண்டும் தூண்டுதல் அகத்ததா? புறத்ததா? 11. மாணவர்க்குத் தேர்வு நடாத்துதல் தக்கதா? தகாததா? 12. கொலை எல்லாவிடத்துங் குற்றமா? 13. பழமொழிகள் எல்லாம் நன்னடத்தையைத் தூண்டுமா? 14. இந்தியாவிற்குப் பொது மொழியாகத் தக்கது ஆங்கிலமா? இந்தியா? 15. தமிழிற் பிறமொழி

கலத்தல் நன்றா? தீதா? 16. மதம் மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையா? 17. மரக்கறியூண் அருளுடை மையின் அறிகுறியா? 18. தமிழிற் பிறமொழி யெழுத்துகளைச் சேர்த்தல் வேண்டுமா? வேண் டாவா? 19. உடன் கல்வி (Co-education) தகுமா? 20. இனவுணர்ச்சி நல்லதா?

7. ஆரா-ச்சிக் கட்டுரை

தமிழன் பிறந்தகம்

உலகத்திற் பல மக்களினத்தின் பிறந்தக வரலாறுகள் வரையப் பட்டும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டும் உள்ளன. தமிழன் பிறந்தக வரலாறு, இன்றும் பலரால் அறியப்படாமலும், சிலரால் அறியப்பட்டும் பிறரால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமலும், உள்ளது. தமிழன் பிறந்தகம் பற்றிய வரலாற்று நூல் இதுவரை எதுவும் இல்லாவிடினும், அதை அறிதற்கு வேண்டும் சான்றுகள் தமிழ்மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் இல்லாம லில்லை.

தமிழ்மொழியானது, திரவிடம் என்னும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தாகும். இக் குடும்பம் இந்தியாவிலேயே உள்ளது. இந்தியாவுள்ளும், தெற்கே செல்லச் செல்லத் தூ-மையாகவும், வடக்கே செல்லச் செல்லத் திரிந்தும் உள்ளது. தென்கோடியிலுள்ள தமிழுங்கூட, தென் பாற் செல்லச் செல்லச் செந்தமிழாகவும், வடபாற் செல்லச் செல்லக் கொடுந் தமிழாகவும் வழங்குகின்றது. பண்டை நாளில் முத்தமிழ் நாடுள்ளும் பாண்டிநாடே தமிழ்நாடென்றும், முத்தமிழ் வேந்தருள் ளும் பாண்டி யனே தமிழ்நாட னென்றும், சிறப்பித்துச் சொல்லப் பட்டனர். பாண்டி நாடு செந்தமிழ்நாடா யிருந்ததினாலேயே பாண்டியர் சிறந்த தமிழ்ப்பற் றுடையராயிருந்து, முத்தமிழ்க் கழகங் களையும் வளர்த்து வந்தனர்.

பழந்தமி ழிலக்கியத்திற் கூறப்பட்டுள்ள முதல் கரு வுரி யென்னும் மூவகைப் பொருள்களையும் நோக்கின், அவை யாவும் இத் தென்னாட் டிற்கே யுரியவையா யிருக்கின்றன; அதோடு, பிற நாட்டிற்குச் சிறப்பா யுள்ள எதுவுங் கூறப்படவில்லை.

முதலாவது, முதற் பொருளை நோக்குவோம். குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெ-தல் பாலை என்னும் ஐவகை நிலமும், இளவேனில் முது வேனில் கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி என்னும் அறுவகைப் பெரும் பொழுதும், தொல்காப்பியத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளபடியே இன்றும் நிலவுகின்றன.

இரண்டாவது, கருப்பொருளை நோக்குவோம். குறிஞ்சிநிலத்துச் சேயோன் என்னும் முருக வணக்கமும், முல்லைநிலத்து மாயோன் என்னும் திருமால் வணக்கமும், பாலைநிலத்து மாயோள் என்னும் காளி வணக்கமும், மருதநிலத்து வேந்தன் இந்திரன் என்னும் வணக்கமும் நெ-தல்நிலத்து வாரணன் வருணன் என்னும் வணக் கமும், ஆரியர் வருகைக்கு முந்திய தொன்றுதொட்டு இத் தென்னாட் டிற்கு அல்லது பனிமலை வரை பரவியுள்ள திரவிட இந்தியாவிற்கு உரியவையே. இவை ஆரிய வணக்கமெனக் கொள்ளுதல் தவறாகும். இவற்றுள், முன்னைய மூன்றும் இத் திணைமயக்கக் காலத்தில் பல நிலத்தும் பரவியுள்ளன; பின்னைய விரண்டும் வழக்கிறந்தன. தமிழரின் பழைமையான இடப்பெயர் குடிப்பெயர்களும், உணவுப் பொருள்களும் ஆடையணிகளும் தொழில்களும் பலவகைக் கருவி களும் பழக்கவழக்கங்களும்; தமிழ்நாட்டு மரஞ் செடி கொடிகளும், நீருயிரிகளும், ஊர்வனவும் விலங்குகளும், பறவைகளும்; இன்னோ ரன்ன பிறவும்; தொன்னூல்களிற் சொல்லப்பட்டபடியே, இன்றும் தமிழ்நாட் டிருந்துவருகின்றன. அசுணம் யாளி முதலிய விலங்கு களும், ஆண்டலைப்புள் எண்காற் புள் முதலிய பறவைகளும், இறந்துபட்டன.

மூன்றாவது உரிப்பொருளை நோக்குவோம். காதற் பருவமும், களவு கற்பு என்னும் கைகோள் முறையும், இல்லற வாழ்க்கைக் காதற் செயல்களும், முதனூலெழுந்த அன்றும் இன்றும் ஒரேபடியா யுள்ளன.

இனி, பழந்தமிழிலக்கியத்தில் ஆங்காங்குள்ள வரலாற்றுக் குறிப்பு களை நோக்கின், அவை யாவும், இத் தென்னாட்டையும் இதற்குத் தெற்கில் அமிழ்ந்துபோன குமரிநாட்டையுமே, தமிழ்நாடாகக் குறிக்கின்றன. தலைச்சங்கமிருந்தது தென்மதுரை யென்றும், அந் நகர் பஃறுளி யாற்றங்கரையி லிருந்ததென்றும், முச்சங்க வரலாறுகளெல் லாம் குறிக்கின்றன. தெற்கே பஃறுளி என ஓர் ஆறிருந்தமையைக் கடைச் சங்க காலத்துப் புலவரான நெட்டிமையாருங் குறிக்கின்றார் (புறம். 9). பஃறுளியாற்றிற்கும் அதற்கு வடக்கில் கடல் கொள்ளப்பட்ட குமரி யாற்றிற்கும் இடையேயுள்ள தொலைவு, எழுநூற்றுக் காதவழி யென்று சிலப்பதிகார விரிவுரை யாசிரியரான அடியார்க்குநல்லார் கூறுகின்றார். ஒரு காதம் மூன்று கல்லாகக் கொள்ளின், அவ் ஈரியாற்றிற்கும் இடையே

2100 கல் தொலைவிருந்ததாக அறியப் படும். பதினெட்டு நூற்றாண் டிற்கு முந்தியவரும், சேரன் செங்குட்டு வனின் இளவலாரும், நடுநிலை திறம்பாத முற்றத்துறந்த முழு முனிவருமாகிய இளங்கோவடிகள்;

> ***பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்***
> ***குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள***
> ***வடதிசைக் கங்கையும் இமயமுங் கொண்டு***
> ***தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி*** ***(சிலப். 11: 19–22)***

என்று கூறியிருப்பதால் பஃறுளியாற் றுண்மை வலியுறுவதோடு, அது கங்கை போலும் ஒரு பேரியாறு என்பதும், அது பிறந்த மலை பனிமலை போலும் ஒரு பெருமலை யென்பதும் பெறப்படும்.

தலைச்சங்கமிருந்த பாண்டியன் தலைநகரான தென்மதுரை பஃறுளியாற்றங் கரையி லிருந்ததாயின், அதற்குத் தெற்கிலும், நிலமும் பாண்டிநாட்டுப் பகுதியும் இருந்திருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமா யின், கிளேற்றர் (Sclater), வாலேசு (Wallace) முதலிய மேனாட்டா ரா-ச்சியாளர், சரித்திரத்திற்கு முந்திய பழங்காலத்தில் இந்தியா வையும் ஆத்திரேலியாவையும் ஆப்பிரிக்காவையும் இணைத்துக்கொண் டிருந்து, பின்பு மூழ்கிப்போனதாகக் கூறும் ‘லெமுரியா’ (Lemuria) என்னும் பெருநிலப் பரப்பும்; குமரிநாடாகிய பழம் பாண்டிநாடும் ஒன்றேயாதல் வேண்டும். பெரும்பாணாற்றுப்படையில், யவனர் பா-மரத்திலிட்ட விளக்கிற்கு உவமை கூறப்பட்டுள்ள காரன்னம், இன்று தமிழ்நாட்டி லில்லாமலும் தாசுமேனியா (Tasmania)த் தீவிற்கே யுரியதாயு மிருப்பது; பழங்காலத்தில் அத் தீவிற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கு மிருந்த தொடர்பைப் புலப்படுத்தும்.

இனி, குமரிநாட்டையே மாந்தன் பிறந்தகமென்று மேனாட் டாரா-ச்சியாளர் குறிப்பதாலும் தென்னரைக்கோளப் பழங்குடி மக்க ளெல்லாம் முந்தியல் (primitive) மாந்தரா யிருப்பதாலும், தமிழரும் பழைமையான இனமாயும் பல முந்தியற் கூறுகளுடையராயு மிருத்த லாலும் தமிழன் பிறந்தகம் குமரிநாடே என்று துணியப்படும். எளிய மொழியொலி யுடைமையும், இயற்கைப் பேதைமையும், மகளிர் காது வளர்த்தலும், பிறவும், தமிழரின் முந்தியன்மைக் கறிகுறியாம். இன்றும், பாண்டிநாட்டுத் தமிழர்க்கு ‘ஜ ஷ க்ஷ’ முதலிய வடமொழி வல்லொலி

கள் பலுக்க (உச்சரிக்க) வருவதில்லை. இலக்கியத்தில், வள்ளைத் தண்டை மகளிர் காதிற்கு உவமை கூறியிருத்தலும், கனங் குழை கொடுங்குழை எனக் காதணிகள் குறிக்கப்பட்டிருத்தலும், தமிழ் மகளிர் பண்டைக் காலத்திலும் காது வளர்த்திருந்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

தமிழர் வடநாட்டினின்று வந்தவராயின் வந்த புதிதிலாவது வெள்ளையரா யிருந்திருத்தல் வேண்டும். மேலும் அவ் வடநாட்டி லேயே தூய தமிழ் வழங்கியதாயும், தமிழின் தொன்னிலைகளை யறியக்கூடிய நிலைமை யுள்ளதாயும் இருத்தல் வேண்டும். அங்ஙன மில்லாமையானும், தென்னாட்டிற்கும் வெப்ப மண்டலத்திற்கு முரிய பொருள்களே பண்டை இலக்கியத்திற் கூறப்பட்டிருத்தலானும், குமரி நாடே தமிழன் பிறந்தகம் என்பது முடிந்த முடிபாம்.

பயிற்சி

பின்வருபவற்றைப்பற்றி ஆரா-ச்சிக் கட்டுரை வரைக:

1. அகத்தியர் வரலாறு. 2. தொல்காப்பியர் இனம். 3. வள்ளுவர் மதம். 4. இந்திய நாகரிகம் தமிழரதா? ஆரியரதா? 5. இராமாயணம் உண்மைக் கதையா? கட்டுக்கதையா? 6. சேரன் வஞ்சி எது? 7. வீணை தென்னாட்டுக் கருவியா? வடநாட்டுக் கருவியா? 8. வடமொழிக் கலப்பால் தமிழ் தளர்ந்ததா? வளர்ந்ததா? 9. 'கல்வியிற் பெரியவன் கம்பன்' என்பது சரிதானா? 10. மாணிக்கவாசகர் காலம்.

குறிப்பு: ஆரா-ச்சிக் கட்டுரைகள், வகுப்பறையிலும் தேர்வுக் கூடத்திலும், ஒருமணி நேரத்திற்குள் எழுதப்பெறுந் தரத்தனவல்ல; நீண்டகாலம் கொடுக்கப்பெற்று ஆ-ந்தோ-ந் தெழுதப்பெறும் பரிசுப் போட்டிக் கட்டுரைகளாகும்.

8. அங்கதக் கட்டுரை

i. செம்பொருளங்கதம்

மறுமலர்ச்சி

மறுமலர்ச்சியாவது திரும்ப மலர்தல். ஒரு நாட்டில் இலக்கியக் கல்வி முற்றும் வழக்கற்றுப் போ-ச் சில பல நூற்றாண்டின் பின் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றெழுமாயின், அது மறுமலர்ச்சி யெனப்படும். 14ஆம் 15ஆம் 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில், ஐரோப்பிய நாடுகளில், சிறப்பாக

இங்கிலாந்தில், பழைய இலத்தீன் கிரேக்க இலக்கியக் கல்வி புதுப்பிக்கப்பெற்று மறுமலர்ச்சி (Renascence) எனப் பெயர் பெற்றது. தமிழ்நாட்டில் இதுபோது ஒருவகை மறுமலர்ச்சி தோன்றியுள்ளது. பழந்தமி ழிலக்கியக் கல்வி இன்று புதுப்பிக்கப்பெற்று பலராலும் கற்கப்பெறின் அதற்கு மறுமலர்ச்சி யென்னும் பெயர் பொருந்துவ தாகும். ஆயின், பழந்தமிழிலக்கியத்திற்கு மாறான போக்கில் புத்திலக் கியம் இயற்றப்பெறுவதே, இன்று மறுமலர்ச்சி யென்னும் பெயர் பெற்றுளது.

ஒரு நாட்டில் இலக்கியம் சிறந்த முறையில் வளர வேண்டு மாயின், அது சிறந்த புலவர் பொறுப்பிலிருத்தல் வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் மறைமலையடிகள், திருவாளர் கலியாணசுந்தர முதலியார், பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார், இளசைகிழார் சோமசுந்தர பாரதியார், திருவாளர் ஆறுமுக முதலியார், டாக்டர் வரதராசனார், டாக்டர் சிதம்பரநாதன் செட்டியார், சொல்லின் செல்வர் சேதுப் பிள்ளை முதலிய பல பெரும் புலவரிருந்தும், அவரைச் சற்றும் மதிக் காமல், தமிழுக்குத் தாமே அதிகாரிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு தான் றோன்றிப் புலவர் கூட்டம் கிளம்பியுளது.

சிலர் தமிழெழுத்துகளைக் கற்ற அளவிலேயே தமக்கு எழுத் தாளர் என்று பட்டஞ் சூட்டிக்கொண்டு, சில மாதகாலம் ஒரு சிறு செ-தித் தாளாசிரியராயிருந்து, பின்பு சிறந்த தமிழதிகாரிகளாகி விடுகின்றனர்.

எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்

என்று ஔவையாரும்,

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு

என்று வள்ளுவரும் கூறியவற்றில், எழுத்து என்பது ஆகுபெயரா- இலக்கியத்தைக் குறிக்கும். இலக்கிய நடையில் இலக்கணப் பிழை யின்றி எழுதுபவர், எழுத்தாளர் (Men of Letters) எனப் பெறுவர். ஆனால், மறுமலர்ச்சி யெழுத்தாளரோ, இலக்கணங் கற்காமலே நூலாசிரியராகி, வேண்டா வடவெழுத்தும் வடசொல்லுங் கலந்தும், வழூஉச் சொற் புணர்த்தும் மரபைச் சிதைத்தும் ஒரு வாக்கியத்தை ஒரு சொல்லாற் குறிக்கும் தொலைவரி (தந்தி) நடை இடையிடை யமைய எழுவா- பயனிலை யிசைவின்றிப் புணர்ச்சிப் பிழைபட வரைகின்றனர்.

சிலர் மோனையெதுகை யறிந்தவுடனும், சிலர் அகவல் யாப்பும் விருத்த யாப்புங் கற்றவுடனும், தம்மைப் பாவேந்தராக மதித்துக் கவிஞர் என அழைத்துக்கொண்டு, பெரும் புலவரையும் பொருட்படுத் தாமல், வா-க்கு வந்தபடி உரைப்பதும் கைக்கு வந்தபடி வரைவதுமா யிருக்கின்றனர்.

சிலர் சுவைஞர் (ரசிகர்) என்னும் ஒரு புதுக் கூட்டமாகச் சேர்ந்து தமிழிலக்கணத்திற்கு மாறாகச் சொற்களைப் புணர்ப்பதும், பண்டை யிலக்கியத்தில் தமக்கு வேண்டாத செ-யுள்களை யெல்லாம் விலக்கு வதும், தொழிலாகப் பூண்டுள்ளனர்.

சிலர் தமிழ்ச் சீர்திருத்தாளராகக் கிளர்ந்து எழுத்தைச் சீர்திருத்து வாரும் நடையைச் சீர்திருத்துவாரும் இலக்கணத்தைச் சீர்திருத்து வாரும் இலக்கியத்தைச் சீர்திருத்துவாருமா-ப் பல்வறு குழுவின ரா-ப் பிரிந்து, தத்தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம் தமிழைக் குலைத்து வருகின்றனர். இதை நோக்கும் போது,

"குட்டுதற்கோ பிள்ளைப் பாண் டியனிங் கில்லை
குறும்பியள வாக்காதைக் குடைந்து தோண்டி
எட்டினமட் டறுப்பதற்கோ வில்லி யில்லை
யிரண்டொன்றா- முடிந்துதலை யிறங்கப் போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக் கூத்த னில்லை
விளையாட்டா-க் கவிதைதனை விரைந்து பாடித்
தெட்டுதற்கோ அறிவில்லாத் துரைக ளுண்டு
தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரிய லாமே"

என்னும் படிக்காசுப் புலவர் செ-யுளே நினைவிற்கு வருகின்றது.

ஒருவர் ஒரு மொழியின் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியின்றியே அதில் சிறப்பாக எழுதும் ஆற்றல் பெறமுடியுமேனும், இது எல்லார்க்கும் இயல்வதன்றாகலின், முறைப்படி அப் பயிற்சியைப் பெறுவதே தக்கதாம். மேலும், ஒரு மொழியில் தேர்ச்சிபெற்றுத் தேறுதற்குரிய தேர் வொழுங்கு இருக்கும்போது, அதைப் பொருட்படுத்தாதது போற்றத் தக்கதன்று. ஆங்கிலத்தில் மட்டும் தேர்ச்சியைக் காட்டு தற்குத் தேர்வு கட்டாயமா-வேண்டப்படும்போது, தமிழில் ஏன் அது புறக்கணிக்கப்படல் வேண்டும்? ஒருவர் தாமாக எவ்வளவுதான் கற்றிருப்பினும், தேர்வுக்கல்வி வேறு; தேர்வு

நோக்காத கல்வி வேறு ஆதலால், ஆங்கிலத்திற்போன்றே தமிழிலும் தேர்ச்சிபெற விரும்பு வார், அதற் குரிய தேர்வுகளைத் தேறல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களைச் சிறப்பாக மதித்தலும் அவர்கட்கு அலுவலளித்தலும் கூடாது.

தகுந்த இலக்கண விலக்கியப் பயிற்சி யிருந்தாலன்றித் திருந்திய கருத்துத் தோன்றாதாகலின், மறுமலர்ச்சியாள ரெல்லாம் அதைப் பெறும் வரை, அதைப் பெற்றவரின் வழியே நிற்றல் வேண்டும். பயிற்சிக்கும் தேர்விற்கும் விலகியோடிப் பல குறுக்குவழிகளில் எழுத் தாளரும் மொழிநடை யதிகாரிகளுமாகப் பெயர்பெற விரும்புவது, தலைக்கடைக் கதவை யுடைத்தும் புறக்கடை வழியா-க் குதித்தும் ஒரு வீட்டிற்குள் திருட்டுத்தனமா-ப் புகுவதையே ஒக்கும். அத்தகை மறுமலர்ச்சி யெல்லாம் மறுவின் மலர்ச்சியே (வழுவின் விரிவே). ஆதலால், பல்லிலக்கியமும் தொல்லிலக்கணமும் பயின்று அதற் கேற்ப மறுமலர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்க நெறிப்பட்ட இலக்கண விலக் கியப் பயிற்சியில்லாத எழுத்தாளரெல்லாம் எழுத்தை ஆள்பவரே (Alphabetmen) யன்றி இலக்கியத்தை ஆள்பவரல்லர்.

ii. பழிகரப்பங்கதம்

குடியின் பெருமை

இவ் வுலகத்தில் மிகப் போற்றப் படவேண்டிய செயல்களுள் குடியும் ஒன்றாகும். ஒருசிலர் இதன் பெருமையை உணர்வதில்லை. உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத காற்று நீர் உணவு ஆகிய முப்பொருளையும் உட்கொள்ளுதல், முறையே, உயிர்ப்பு (மூச்சு விடுதல்) குடிப்பு உண்பு எனப்படும். குடிப்பு என்னும் விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர், குடி என முதனிலைத் தொழிற்பெயராகவும் நிற்கும். "நீரின்றமையா துலகம்." இயல்பான வெறுநீரே இத்துணைச் சிறப் புடையதாயின், சில அருஞ்சத்துகளையுடைய மதுநீர் எத்துணைச் சிறப்புடையதா யிருத்தல் வேண்டும்! தண்ணீர் போன்றே கண்ணீரும் (கள் நீர்) உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத தென்பதை உணர்த்தற்கே, அதனை யுட்கொள்வதை வேறு சொல்லாற் குறியாது குடி யென்னும் சொல்லாலேயே குறித்தனர் மூதறிஞர். யூதரும் பிற மக்களும் மதுநீரைக் குடிநீராகவே பயன்படுத்தி

வருகின்றனர். பண்டைத் தமிழ் மக்களும் ஊணிலும் விருந்திலும் மதுவுண்டு மகிழ்ந்தமை, பழந்தமி ழிலக்கியத்திற் பரக்கக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மதுநீர் உணவாவதுடன், சில நோ-கட்குச் சிறந்த மருந்து மாகின்றது. இருமல் நோயாளிகட்கு முந்திரிச் சாறாயத்தை அல்லது பட்டைச் சாறாயத்தைக் கொடுப்பது வழக்கம். குழந்தைகட்குச் சிற்றளவாக அதைக் கொடுத்து வந்தால், நெஞ்சு உரம்பெறும் என்பர் நாட்டு மருத்துவர். மதுவிலக்குள்ள இந் நாட்டிலும், மதுவானது மருந் தாக விற்கப் பெறுமாயின், அதன் அருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

இவ் வுலகத்தில் குடிகாரன்தான், தான் தேடியதை முற்றும் நுகரக் கொடுத்து வைத்தவன்.

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் து–த்தல் அரிது

என்றார் தெ-வப்புலமைத் திருவள்ளுவர். ஒருவன் நெற்றியின் வேர்வை நிலத்தில் விழப் பாடுபட்டுத் தேடுவது எதற்கு? நுகரத் தானே? தான் தேடியதைத் தானும் நுகராது பிறரையும் நுகர்விக்காது போர் காத்த நா-போற் போகின்றவன், கழிபெரு மூடனல்லனோ? வருந்தித் தேடியதை வருந்திக் காத்து வருந்தியிழப்பவன் எத் துணைக் கொடும் பாவியா யிருத்தல் வேண்டும்?

குடிகாரன் ஈகையாளியு மாகின்றான். குலமத வேறுபாடு நோக் காதும் கைம்மாறு கருதாதும் பெற்றதைப் பிறரொடு சேர்ந்துண்ணும் பெருந்தகைமை, குடியினால் உண்டாகின்றது. செல்வத்துப் பயன் ஈதலன்றோ?

குடியினால் எவருக்கும் மறம் (வீரம்) பிறக்கின்றது. குடிகாரன் தான் விரும்பிய செயலைத் துணிந்து செ-துவிடுகின்றான். இங்ஙனம் விரும்பியதைச் செ-யும் ஆற்றல் இயல்பாகத் தேவருக்குத்தான் உண்டு. மக்களுக்கு இன்றியமையாத குணங்களுள் மறமும் ஒன்றாகும். இது பொதுவா-ப் பிறப்பில்தான் அமையும். கோழையராகப் பிறந்த மக்களையும் கடுங்கண் மறவராக்கும் ஆற்றல் கட்குடிக் கிருக்கு மாயின், கள்ளின் ஆற்றல் கடவுளாற்றலன்றோ?

குடிகாரன் சிறந்த மறவனானபோதும் தாழ்மையை மேற் கொள் வது, மிகமிகப் பாராட்டத் தக்கது. கல்வி செல்வம் அதிகாரம் முதலிய

வற்றில் எத்துணைப் பெரியவராயினும், குடிகாரன் கண்ட விடத்தி லெல்லாம் அமர்ந்துகொள்கின்றான்; சில சமையங்களில், சிறந்த சித்தர் போலக் கள்ளிப் புதர்மேற்கூடக் கண்படை செ-கின்றான்; சிறுவர் குறும்பு செ-யினும் பகைவர் தீங்குபுரியினும், அவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்கின்றான். இங்ஙனம் அவன் தாழ்மை, பொறுமை பொறை களாகவும் முதிர்ந்துவிடுகின்றது.

இத்தகைய நிலையில் அவன் சான்றோ னாகிவிடுகின்றான். அதனால், அவனுக்கு வா-மை பிறந்து, உள்ளத்தில் உள்ளதை ஒளிக் காமல் பகைவருக்கும் சொல்லிவிடுகின்றான்.

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொ-யா விளக்கே விளக்கு

என்பது பொ-யாமொழி யன்றோ?

குடியினால் விளையும் பல பயன்களுள் வேதனை விலக்கும் ஒன்றாம். எவ்வகை உடல்வேதனையும் உளவேதனையும் குடிகார னுக்கு எள்ளளவும் இல்லாது போகின்றது. அவன் இன்பமே து-க்கும் தேவர்நிலையடை கின்றான். தன் கவலை குடும்பக்கவலை ஆகிய வற்றுள் ஒன்றும் அவனைத் தாக்காது விடுகின்றது. சான்றோன் நிலைக் கடுத்தது தேவர் நிலைதானே?

தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது

என்று வள்ளுவர் கூறியது அறியாமை பற்றியதே. அவர் கள்ளுண் ணாமையின், அதன் பயனை அறிந்திலர்.

தேவர்நிலை யடைந்தவுடன் குடியனுக்குப் புலமை தானாக வந்து விடுகின்றது. தேவரைப் புலவர் என்னும் பிங்கலம். உழைப்பாலும் வறுமையாலும் கவலையாலும் மங்கி மழுங்கிக்கிடந்த மதியானது, குடியினால் தீட்டப்பெற்றுக் கூராகின்றது. நரம்பு முறுக் கேறித் தசைநார் இறுகி மூளை வேகமா- வேலைசெ-யத் தொடங்கு கின்றது. கடன் மடை திறந்தாற்போலக் கடும் பாவெள்ளம் பெருக் கெடுத்தோடுகின்றது. குடியினால் எழுந்துள்ள பாக்கள் எத்தனை! பனுவல்கள் எத்தனை! இலக்கணம் எத்தனை! இலக்கியம் எத்தனை! மந்திரம் எத்தனை! மறைகள் எத்தனை! இங்ஙனம் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் குடி காரணமா யிருப்பதை எவர் எண்ணுகின்றனர்?

இலக்கியத்தால் மட்டுமோ? வருவாயாலும் குடியானது ஒரு நாட்டை எவ்வளவு வளம்படுத்துகின்றது! குடியால் வரும் அரசிறை வருமானம் எத்தனை கோடி!

இவ்வாறு கள்ளானது பலவகையிலும் தனிப்பட்டவர்க்கும் நாட்டிற்கும் பெரும்பயன் விளைக்கும் பெற்றி நோக்கியே அதிகமா னிறந்தவுடன், 'சிறப்புடைப் பொருளை முற்படக் கிளத்தல்' என்னும் உத்திபற்றி,

சிறியகட் பெறினே எமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ் ந்துண்ணு மன்னே ***(புறம். 235)***

என்று கையறை பாடினார் ஔவையாரும். குடியின் பெருமையை உணர்ந்தவரெல்லாம், ஒரு நாட்டிற் குடியிருந்தாற் குடியிருப்பர்; குடிபோனாற் குடிபோவர். கள்ளானது மக்கட்கு மட்டுமன்று, தேவ ருக்கும் விருப்பமானதென்று மறைகள் கூறும். 'செங்கண்ணன்' 'செந் தாமரைக் கண்ணன்' என்று தேவரையும் அரசரையும், செவ்வரி பரந்த கண்ணார் என்று சிறந்த மகளிரையும், புகழ்ந்து கூறும் மரபு, அவர்க்குக் கட்குடியால் நேரும் கட்செம்மை நோக்கிப் போலும்!

இனி, குலத்தின் நலத்தை உயர்குடி பெருங்குடி முதுகுடி நன்குடி என்னும் சொற்களாற் குறிப்பதும்; அவற்றின் இரட்டுறலாற் பெறும் பெருமை நோக்கிப் போலும்!

இத்துணைப் பெருமை வா-ந்த குடியின் அருமையை உணராது, அமெரிக்கர் மதுவிலக்கினர். பின்பு, தம் தவற்றை யுணர்ந்து அதைத் தவிர்த்தனர்.

"ஊக்கமது கைவிடேல்" என்பது ஔவையார் பொன்மொழி. அதைக் கடைப்பிடிக்க.

பயிற்சி

பின்வருபவற்றைப் பற்றி அங்கதக் கட்டுரை வரைக:

1. சில கடன்காரர் செ-யும் கொடுமை. 2. கையூட்டு (லஞ்சம்) வாங்கல். 3. ஏழையைக் கவனியாமை. 4. செல்வச் செருக்கு.

9. புகழ்ச்சிக் கட்டுரை

i. செம்பொருட் புகழ்ச்சி

ஆங்கிலர் பண்பாடு

உயிரினத்தில் மாந்தன் உயர்ந்தவன். ஆயின், மாந்த வுடம்பு பெற்றமட்டில் ஒருவன் மாந்தனாகிவிடான். உடம்பில் திருந்தியது போன்றே உள்ளத்திலும் திருந்தியவன்தான், உண்மையான மாந்த னாவன். இவ் வுண்மை யறிந்தே, மாந்தரைப் பண்பாடுடைமையும் இன்மையும்பற்றி மக்களென்றும் மாக்களென்றும், இருவகையா- வகுத்தனர் பண்டைத் தமிழிலக்கணியர்.

உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை யென்மனார் அவரல பிறவே

மாவும் மாக்களும் ***ஐயறிவினவே***
பிறவு முளவே அக்கிளைப் பிறப்பே

மக்கள் ***தாமே ஆறறி வுயிரே***
பிறவு முளவே அக்கிளைப் பிறப்பே

என்று தொல்காப்பியரும்,

விலங்கொடு மக்க ***ளனையர் இலங்குநூல்***
கற்றாரோ டேனை யவர்

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்

என்று திருவள்ளுவரும், கூறுதல் காண்க.

பண்டைக் காலத்தில் தமிழர் பண்பாடடைந்திருந்தனர்! பின்பு, பிறநாட்டார் கலப்பால் அப் பண்பாடொழிந்தது. இன்று பண்பா டடைந்துள்ளவர் மேனாட்டாரே. அவருள்ளும் சிறந்தவர் ஆங்கிலரே.

இங்கிலாந்தின் தனிநிலையும், அதன் இனிய தட்பவெப்ப நிலை யும், அங்குள்ள அழகிய பைம்புல் வெளிகளும், ஆங்கில அறிஞரின் பயிற்றலும், ஆங்கில அரசியலமைப்பின் சீர்மையும், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள பல பொதுநலச் சட்டங்களும், இலவசக் கட்டாயத் துவக்கக் கல்வியும், எல்லார்க்கும் வேலையும் ஊணும் கிடைத்தலும், ஆங்கில மக்கள் படிப்படியாகத் திருந்தி இற்றைப் பண்பாடடைந் திருப்பதற்குக் காரண

மாயின. அவர் பண்பாட்டுக் குணங்களிற் பல மேனாட்டார்க்கெல்லாம் பொதுவேனும், ஆங்கிலரை இந்தியருடன் ஒப்பு நோக்கியதே இக் கட்டுரை யாதலின், அவற்றைப் பற்றிய கூற்றில் அதிவியன்மை (அதிவியாப்தி)க் குற்றந்தங்கா தென்க.

ஆங்கிலர் எக்காரியத்தையும் காலந்தவறாமற் செ-கின்றனர். குறித்த நேரத்திற்கும் குறித்த வேளைக்கும் குறித்த நாளுக்கும், அவர் கருத்துப்படி வேறுபாடுண்டு, நமக்கோ அவ் வேறுபாடில்லை. காலையிற் செ-ய வேண்டியதை மாலையும், மாலையிற் செ-ய வேண்டி யதை மறுநாட் காலையும், செ-கின்றோம். நேரந்தவறாமை வேளை தவறாமை, அவர் வாழ்க்கையில்தான் காணமுடியும். இங்கிலாந்தி லுள்ள புகைவண்டி நிலையங்களில், வண்டி வருகிறதற்குச் சற்று முந்தி வழிப்போக்கர் கூடுவதும், வண்டி சென்றபின் நிலையத்திலுள்ள வேலையாளரைத் தவிர வேறொருவரையுங் காண முடியாமையும், எத்துணை ஒழுங்கா யிருக்கின்றன!

ஆங்கிலர் ஒரு நிமையத்தையும் வீண் போக்குவதில்லை. ஒவ்வொரு வினைக்கும் ஒரு நேரத்தையும் ஒவ்வொரு நேரத்திற்கும் ஒரு வினையையும் திட்டஞ் செ-துகொண்டு அத் திட்டப்படியே தங் காரியங்களைச் செ-து வருகின்றனர். உறவினரோடு அளவளாவி உரையாடுவதைக்கூட, உண்பொழுதிலும் உலாப்பொழுதிலும் நிகழ்த்து கின்றனர். பயனில்சொல் பாராட்டுதல் என்பது அவருக்குத் தெரி யவே தெரியாது. காலத்தின் அருமையைக் கண்டு வீண்பொழுதை யும் மாண்பொழுதாக்கும் வினைத்திறம், அவரிடத்தில்தான் உண்டு.

ஆங்கிலர் ஓரிடத்திற்குச் செல்லுங்காலும் ஒரு கட்டடத்திற்குள் நுழையுங்காலும், சிறியோர் பெரியோர் என்னும் வேறுபாடின்றி, முன்பின் வரவு முறைப்படி வரிசையா- நிற்றலும் செல்லுதலும், எத்துணை அழகிய காட்சியாகும்! நாமோ, வண்டி புறப்பட ஒரு மணி நேரமிருந்தும், உள்ளிருந்தும் வெளியே வருபவரை வரவிடாமல் வழியடைத்து, போர்க்களத்திற் பொரு பவரைப்போல, ஒருவரை யொருவர் நெருக்கிக்கொண்டும் தள்ளிக் கொண்டும், வாசல் வழியும் பலகணி வழியும் ஒரே கூண்டிற்குள் நூற்றுக் கணக்கினரா- நுழைவது, எத்துணை அலங்கோலமா யிருக்கின்றது!

நேர்மையென்பது ஆங்கிலரின் பிறவிக்குணம். குற்றவாளி யாராயிருப்பினும் குற்றத்திற்குத் தகத் தண்டிப்பதும், விண்ணப்பக் காரரின் தகுதியறிந்து வேலையளிப்பதும், கையூட்டு வாங்காது

கடமையைச் செ-வதும் அவருக்கு இயல்பான காரியங்கள். 'பிரிட் டி நீதியும் பிரெஞ்சு வீதியும்' என்பது ஆங்கிலரின் நீதியைக் குறிக் கும் பழமொழியாகும். நம் நாட்டிலோ, வேண்டியவனுக்கே வேலை கொடுப்பதும், வேண்டியவன் தகுதிக்கேற்ப விதிகளமைப்பதும், வேண்டியவனை உள்ளத்தில் அமர்த்திவிட்டு, வெளித்தோற்றத்திற்கு விளம்பரஞ் செ-வதும், வழக்கமாயிருக்கின்றன.

நேர்மை யுள்ளவர்க்கெல்லாம் வா-மை தானே அமைந்து விடும். உண்டிச் சாலைகளில் உண்டவர் தாமா-க் காசு கொடுத்தா லன்றி அவரைக் கேளாமையும், ஆளில்லாத செ-தித்தாட் கடை களில் தாள் வேண்டுவோர் தாளை யெடுத்துக்கொண்டு காசை வைத்து விட்டுச் செல்லுதலும், கல்லூரித் தேர்வுக் கூடங்களில் வினாத்தாளைக் கொடுத்து விட்டு ஆசிரியர் சென்றுவிடுவதும், இங்கிலாந்திலன்றி இந்தியாவில் நிகழமுடியுமோ? கோயில்களிலுள்ள காணிக்கைப் பெட்டிக்கும் பல அலிகார்ப் பூட்டுகளிட்டுப் பூட்டி வைப்பது, இந்தியரின் எத்தகைய இயல்பைக் காட்டுகின்றது?

ஆங்கிலர்க் கமைந்துள்ள இயற்கைக் குணங்களுள், அமர்ந்து வினைசெயலும் ஒன்றாகும். நிலமும் நீரும் நிலைமாறினும், அண்டங் களெல்லாம் அடுக்குக் குலையினும், ஆங்கிலர் தாம் செ-ய வேண்டு வதை அமைந்து எண்ணி ஆற அமரச் செ-கின்றனர். இந்திய ரோ, இத்தகை நிலையில், 'புலனைந்தும் பொறி கலங்கி'ப் பொன்றி விடுவர்.

ஆங்கிலரின் வேறோர் அருங்குணம் நெறிமுறைமை. கடந்த உலகப்போரில் சர்ச்சிலைத் தலையமைச்சராக்கி, அது முடிந்ததும் அவரை விலக்கியது, ஆங்கிலர் ஆள்களையன்றிக் கோட்பாடு களைப் பற்றுபவர் என்பதைப் புலப்படுத்தும்.

இங்கிலாந்தில், இலவசக் கட்டாயத் துவக்கக் கல்வி, பள்ளிச் சிறார்க் கிலவச வுண்டி, ஏழையரில்லம், வேலையின்மையை விலக்கல், முதுமைச் சம்பளம், இறப்புவரி, நூலக வாசக சாலைகளிற் பேசாமை முதலியனவெல்லாம், ஆங்கிலரின் பிறர்நலம் பேணுந் திறத்தைப் பெரிதும் விளக்கிக் காட்டும்.

ஆங்கிலருள் சிறப்பாக இலண்டன் மாநகர வூர்காவலர் உண்மை உழைப்பு உதவிசெ-தல் பொறுமை பொறை தாழ்மை சுறுசுறுப்பு முதலிய அருங்குணங்கட்கு, உலகப் புகழ் பெற்றவராவர்.

இத்தகை உயர்ந்த பண்பாடுள்ள ஆங்கிலரின் நெருங்கிய தொடர்பு, நமக்கு மூன்று நூற்றாண்டுகளாக வா-த்திருந்தும் பன்னா டை போல, அவர்களின் உயர்குணங்களைப் பின்பற்றாது, காப்பி குடித் தலையும் காற்சட்டை யணிதலையுமே மேற்கொண்டுள்ளோம். இது நமக்கு நாணுத் தருவதாகும். ஆதலால், இனிமேலாயினும், அவர் களின் உயரிய வொழுக்கத்தைப் பின்பற்றுவோமாக.

ii. வஞ்சப் புகழ்ச்சி

காந்தியடிகளின் தேசியத் தொண்டு

இந்தியாவின் தேசியத் தந்தையாரென்றும், இந்திய மீட்ப ரென்றும், காந்தியடிகளை எல்லாரும் புகழ்வர். ஆனால், உலகில் தேச மீட்பர் அவர் ஒருவர் மட்டுமல்லர்; எத்தனையோ பலர் உண்டு.

காந்தியடிகளைப் புகழ்பவரெல்லாம், அவரது தேசியத் தொண் டையே நோக்குகின்றனர்; அதனால் பல வகுப்பார்க்கு விளைந்த கேட்டையும் வருத்தத்தையும் கவனிப்பதில்லை.

முதலாவது ஆங்கிலரை எடுத்துக்கொள்வோம், இந்தியத் தேசிய இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவரெல்லாம் கதராடையணியும்படி காந்தியடிகள் செ-துவிட்டதனால், இங்கிலாந்திற் சில நெசவுச் சாலைகள் மூடப் பட்டு, பல தொழிலாளிகள் வேலையிழந்தனர். தேசியவுணர்ச்சி காரணமாகப் பல இந்தியர் இந்தியச் செ-பொருள்களையே வாங்கத் தலைப்பட்டதனால், ஆங்கிலச் செ-பொருள்களின் இறக்குமதி குறைந்து, பல ஆங்கில வணிகரின் வருமானங் குன்றிவிட்டது. தேசிய இயக்கம் வலுக்க வலுக்க, இந்திய அரசியல் அலுவல்கள் படிப்படியா- இந்தியர்க்கே கொடுக்கப்பட்டன. இறுதியில், இந்தியா முழுவிடுதலை யடைந்தவுடன், ஆங்கிலர்க்கு இந்திய அலுவற்பேறு அடியோடு நின்றுவிட்டது. இதனால், எத்துணையோ ஆங்கிலர்க்கு அதிகாரமும் வருமானமும் இல்லாதுபோயின. அவர்க்கு எத்துணை வருத்தம் உண்டாயிருக்கும்! இங்ஙனம் பொருளிழப்பு மட்டுமா? உயிரிழப்பும் ஒருசிலர்க்கு நேர்ந்ததே! இந்தியப் பேரரசை யிழந்தது இங்கிலாந்திற்கே ஒரு பெருந் துன்பமன்றோ?

இரண்டாவது இந்தியரையே எடுத்துக்கொள்வோம். தேசிய இயக்கத்திற் சேர்ந்ததனால், எத்தனை பேர் அடியுண்டு சிறையுண்டு இடர்ப்பட்டனர்! எத்தனை பேர் படிப்பிழந்தனர்! எத்தனை பேர் வேலை யிழந்தனர்! எத்தனை பேர் உயிரிழந்தனர்! எத்தனை பேர் கணவனும்

தந்தையும் போன்ற களைகண் (ஆதரவு) இழந்தனர்! இனி, அவ் வியக் கத்திற் சேராததினாலும் எத்தனை பேர் இத்தகைய துன்பங்களெல்லாம் உற்றனர்! எத்தனை பேர் அவமானப்படுத்தப் பட்டனர்!

மேலும், காந்தியடிகளாற் கொண்டுவரப்பட்ட மதுவிலக்கால் எத்தனை ஏழையெளியவர் மாலை வேளையிற் கள்ளுண்டு களித்துக் கவலையற்றிருக்கும் இன்ப நிலையை இழந்தனர்! எத்தனை கட் கடைக் குத்தகையாளர் வருமானம் இழந்தனர்!

இனி, அரிசன வுயர்த்தம் என்று பெயரிட்டுத் தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றத்தைக் காந்தியடிகள் தோற்றுவித்ததனால், எத்தனை பூசாரியர்க்கு வருத்தம்! எத்தனை மேல்வகுப்பார்க்கு வருத்தம்! பல நூற்றாண்டுகளாகப் பிறருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவரைத் தெ-வமாக வணங்கி, அவர் இட்ட வேலையெல்லாம் செ-து, அவருக்கு நல்ல பிள்ளைகளா- நடந்துவந்த எத்துணையோ தாழ்த்தப்பட்டவர்க்கு இலவசக் கல்வியும் அரசிய லலுவலுமளித்து, அவர் தோற்றத்தை மாற்றி நிலையையுயர்த்தி, இனிமேல் என்றும் பிறருக் கடங்காதபடி செ-துவிட்டனரே! இது எத்துணைக் குறும்பாகும்! முற்பிறப்பில் செ-த தீவினையின் பயனா-த் தாழ்த்தப்பட்டவராகப் பிறந்து, பிறருக்குப் பிறவியடிமையாக விருந்து தொண்டுசெ-யக் கடமைப் பட்டவர்கள், இன்று, நல்வினையாளர்க்குப் பணியாதிருப்பதோடு, அவரொடு நெருங்கி உறவாடுவதும், அவருக்குச் சரிசமமாக வீற்றிருப்பதும், இவையும் போதாவென்று அவருக்குமேல் அதிகாரஞ் செலுத்துவதும், எத்துணைக் கொடுமை! எல்லாவற்றையும் படைக்கும் முற்றறிஞனான இறைவன், தமக்குப் பிறப்பில் விதித்த நிலை போதுமென்று, சால்வுடன் (திருப்தியா-) இருந்த தாழ்த்தப் பட்டோரை, உயர்த்தப்பட்டோருடன் என்றும் போட்டியிட்டுப் போராடும்படி செ-துவிட்ட காந்தியடிகள், இந்திய சமுதாயத்தையே சீர்குலைத்துச் சின்னப்படுத்திவிட்டனரே!

இங்ஙனம் நாட்டிற்குக் கேட்டை விளைத்தவர் தம் குடும்பத்திற் காவது ஏதேனும் ஆக்கம் தேடினாரா? அதுவுமில்லை. வருமான மிக்க வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டு விட்டு, ஆண்டிபோற் கோலம் பூண்டு, பித்துக் கொண்டவர் போல் வாழ்நாளெல்லாம் தேசவிடுதலை தேச விடுதலை என்று கூவிச் சோம்பேறித்தனமா-த் தேசமெங்கும் சுற்றித்

திரிந்து, கையிற் கிடைத்ததை யெல்லாம் பிறருக்குச் செலவிட்டு விட்டுத் தம் மக்களை உயர்ந்த பதவியில் வைக்காமலும், அவருக்கு ஒரு காசும் தேடாமலும், இறுதியில் தம்மையும் பேணாமல், பலமுறை யெச்சரிக்கப்பட்டும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது, பாது காப்பற்ற வெளிநிலத்தில் கல்லாரோடும் பொல்லாரோடும் பழகித் தாமே தம் முடிவைத் தேடிக்கொண்டார்.

இங்ஙனம் பொறுப்பற்ற தனமா-த் தமக்கும் பிறர்க்கும் பல வகையில் அவமானத்தையும் துன்பத்தையும் அழிவையும் தேடிய காந்தியடிகளை, எங்ஙனம் நல்லவரென்று சொல்லுதல் கூடும்? அவர் செ-ததாகச் சொல்லப்படும் நன்மைகளுள், ஏதேனும் தீமையிலாத துண்டோ? இனி, பிறர் செ-தனவாகச் சொல்லப்படும் தீமைகளுள், ஏதேனும் நன்மையிலாததுண்டோ? இங்ஙனமிருப்பவும், காந்தியடி களை மட்டும் ஏன் நல்லவரென விதந்த கூறல் வேண்டும்? என்றும் உள்ளதை உள்ளவாறு கூறல் வேண்டுமேயன்றி, ஒருவர் செ-த நன்மை யையும் வேறு ஒருவர் செ-த தீமையையும் யொளித்து, உண்மைக்க மாறாகக் கூறுதல் தக்கதன்றாம். ஆகவே, காந்தியடிகள் நல்லவரல்லர் என்பதே எமது முடிவாம்.

பயிற்சி

பின் வருபவற்றைப் பற்றிப் புகழ்ச்சிக் கட்டுரை வரைக:

1. பண்டைத் தமிழர் பண்பாடு. 2. திருவள்ளுவர். 3. இளங் கோவடிகள். 4. மறைமலையடிகள். 5. சுப்பிரமணிய பாரதியார். 6. பாரதி தாசன். 7. எருது. 8. நா-.

(10) நோட்டக் கட்டுரை

கம்பர் இராமாயணம்

இலக்கணம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே இலக்கிய நோட்டம் (Literary Criticism) அல்லது இலக்கியத்தை ஆராயும் முறையும் இருந்து தான் வருகின்றது. அகத்தியம் தொல்காப்பியம் முதலிய முற்கால விலக்கணங் களில் அது மிகச் சுருக்கமாகவும், தண்டியலங் காரம் மாறனலங்காரம் இலக்கண விளக்கம் முத்துவீரியம் முதலிய பிற்கால விலக்கணங்களில் சற்று விரிவாகவும், கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், அதை ஓர் அழகிய தனிக்கலையாக வளர்த்தவர் தற்கால மேனாட்டறிஞரே.

தன்கோள் நிறீஇப் பிறன்கோள் மறுப்ப
தெதிர்நூல் என்பர் ஒருசா ரோரே

என்னும் இறையனாரகப் பொருளுரை மேற்கோட் சூத்திரத்தால், ஒரு நூலின் குற்றங்களை எடுத்துக் கூறுவதே முற்கால இலக்கிய நோட்ட முறை என்பதும், அங்ஙனம் கூறும் நூல் எதிர்நூல் எனப்படும் என்பதும், அறியலாகும். ஒரு நூலின்கண் உள்ள குற்றங்களை மட்டு மன்றிக் குணங்களையும் நடுநிலையாக இருந்து எடுத்துக் கூறுவதும் அவ்விரு கூறுகளையும் அழகாக விளங்குவதும், தற்கால இலக்கிய நோட்டமாகும். இம்முறைப்படி, கம்பரிராமாயணத்தை நோட்டஞ் செ-வாம்.

தமிழ்ச்செ-யுள்: யாப்புவகைப்படி, வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா என நால்வகையாகவும் பொருள்வகைப்படி, பாட்டு உரை நூல் வா-மொழி (மந்திரம்) பிசி (விடுகதை) அங்கதம் முதுசொல் (பழமொழி) என எழுவகையாகவும்; பனுவல் (பிரபந்த) வகைப்படி, அம்மை அழகு தொன்மை தோல் விருந்து இயைபு புலன் இழைபு என எண்வகையாகவும் வகுக்கப்பெறும்.

பனுவல் வகைக்கெல்லாம் பொதுப்பெயர் வனப்பு என்பது. இன்று அதற்குப் பதிலாகக் காவியம் அல்லது காப்பியம் என்னும் தற்பவ வடசொல் வழங்கி வருகின்றது.

சிலர் காவியத்தைத் தொடர்நிலைச் செ-யுள் என்பர். இலக்கண நூலும் கணியம் மருத்துவம் முதலிய கலைநூல்களும் தொடர்நிலைச் செ-யுளா யிருத்தலானும், தனிநிலைச் செ-யுளும் அடித்தொகையின் மிகுதியால் ஒரு காவியமாதல் கூடுமாதலானும், தொடர்நிலைச் செ-யுள் என்னும் பெயர் காவியத்திற்குப் பொருந்தாது. வனப்பு என்னும் சொற்கு அழகு என்னும் பொருளும் இருப்பினும், அப் பொருட்கு அணி அம் அழகு கவின் யாண் என்னும் பிறசொற்களு மிருத்தலின், அப் பொதுப்பொருளில் அச் சிறப்புச் சொல்லை வழங்குதல் நன்றன்று.

ஒரு சிறந்த இலக்கியப் பனுவல், 1. இலக்கணம் வழாமை, 2. இன்ப முறுத்தல், 3. திறம்பட மொழிதல், 4. உள்ளது கூறல், 5. ஒழுக்கம் விதித்தல், 6. உலகியல் காட்டல், 7. அறிவை வளர்த்தல், 8. பலவகை நோக்கு, 9. இயற்கை யெழிலில் ஈடுபடுத்தல், 10. விழுமியது விளம்பல்,

11. அளவறிந்துரைத்தல் 12. தூ-மை பேணல் எனப் பன்னீர் இயல்பு களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

கம்பர்ராமாயணத்தில் இலக்கணம் வழாமையைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. கம்பர் செ-யுள்கள், வினைத்திறம் முற்றி விருத்தப் பாநலம் பழுத்தவை, "விருத்தமெனும் ஒண்பாவிற் குயர் கம்பன்," என்னுங் கூற்றை முற்றும் மெ-ப்பிப்பவை; விருத்த யாப்பிற்கு விழுமிய எடுத்துக்காட்டானவை.

இன்பமுறுத்தல், சொல்லாலின்ப முறுத்தலும் பொருளாலின்ப முறுத்தலும் என இருவகை.

குழலும் வீணையும் யாழுமென் றினையன குழை
மழலை மென்மொழி கிளிக்கிருந் தளிக்கின்ற மகளிர்
சுழலு நன்னெடுந் தடமணிச் சுவர்தொறுந் துவன்றும்
நிழலுந் தம்மையு மெ-ம்மைநின் றறிவரு நிலைய

(ஊர்தேடுபடலம், 6)

என்பது சொல்லாலும்,

மருமத்துத் தன்னை யூன்றும் மறக்கொடும் பாவந் தீர்க்கும்
உருமொத்த சிலையி னாரை ஒருப்படுத் துதவி நின்ற
கருமத்தின் விளைவை யெண்ணிக் களிப்பொடு காண வந்த
தருமத்தின் வதன மென்னப் பொலிந்தது தனிவெண் திங்கள்

(தைலமாட்டு படலம், 50)

என்பது பொருளாலும், இன்பமுறுத்தும்.

தண்டலை மயில்க ளாடத் தாமரை விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழவி னேங்கக் குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுக ளினிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ

(நாட்டுப்படலம், 4)

என்பது, இருவழியும் இன்பமுறுத்தும்.

திறம்படி மொழிதல் பலதிறப்படும்.

பருகிய நோக்கெனும் பாசத் தாற்பிணித்
தொருவரை யொருவர்தம் முள்ள மீர்த்தலால்

(மிதிலைக்காட்சிப் படலம், 37)

ஊதைகள் சொரிவன உயிருறும் அமுதம்
காதைகள் சொரிவன செவிநுகர் கவிகள் ***(நாட்டுப்படலம், 51)***

என்னும் பகுதிகள் மிகுந்த சொல்லாற்ற லுடையவை.

பஞ்சியொளிர் விஞ்சுகுளிர்ப் பல்லவம னுங்கச்
செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர் சீறடிய ளாகி
அஞ்சொலிள மஞ்ஞையென அன்னமென மின்னும்
வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள்

(சூர்ப்பநகைப் படலம், 31)

என்பதின் மெல்லோசை பெண்ணழகின் மென்மையையும்,

ஆடு கொடிப்படை சாடி யறத்தவ ரேயாள
வேடு கொடுத்தது பாரெனு மிப்புகழ் மேவீரோ
நாடு கொடுத்தவென் னாயக னுக்கிவர் நாமாளும்
காடு கொடுக்கில ராகி யெடுத்தது காணீரோ

(குகப்படலம், 22)

என்பதின் வல்லோசை குகனின் போர்த்துடுக்கையும்,

உற்றக லாமுன்
கற்ற குரங்கைப்
பற்றுமி னென்றான்
முற்றுமு னிந்தான் ***(இலங்கை யெரியூட்டுப் படலம், 48)***

என்பதின் குறளடிச் சந்தம் இராவணனின் ஏவல் முடுக்கையும், உணர்த்துகின்றன.

ஒரு காட்சிப்பொருளை வரணித்தலினும், கருத்துப் பொருளை வரணித்தலே திறப்பாடாம்.

இராவணன் தனக்கு முன் நின்ற உருவெளித் தோற்றத்தைச் சுட்டி,

மைந்நின்ற வாட்கண் மயில்நின்றென வந்தென் முன்னர்
இந்நின்றவ ளாங்கொ லியம்பிய சீதை

என்று தன் தங்கையாகிய சூர்ப்பநகையைக் கேட்டதும், அவள் அதற்கு,

செந்தாமரைக் கண்ணொடுஞ் செங்கனி வாயி னோடும்
சந்தார்தடந் தோளொடுந் தாழ்தடக் கைகளோடும்
அந்தாரக லத்தொடு மஞ்சனக் குன்ற மென்ன
வந்தானிவ னாகுமவ் வல்விலி ராம னென்றாள்

(சூர்ப்பநகை சூழ்ச்சிப் படலம், 148, 149)

என்று விடையிறுத்ததும், அவ் விருவரும் முறையே சீதை மீதும் இராமன் மீதும் கொண்ட கரைகடந்த பெருந்திணைக் காதலைக் கண்ணாடிபோல் எத்துணை விளக்கமாகக் காட்டுகின்றன!

சூர்ப்பநகை இலக்குமணனால் மூக்கறுபட்டு வந்தவுடன், இராவணன் தனக்கு நேர்ந்த பழியை நோக்கி வருந்திய வருத்தத்தை, அவன் நெஞ்சொடு கூறலாகக் கம்பர் பாடிய,

புத்துற வுறப்பழி புகுந்ததென நாணித்
தத்துறுவ தென்னைமன னேதளரல் அம்மா
எத்துய ருனக்குள தினிப்பழி சுமக்க
பத்துள தலைப்பகுதி தோள்கள்பல வன்றே

(மாரீசன் வதைப்படலம், 61)

என்னுஞ் செ-யுள், எத்துணை நுட்பமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது!

மண்ணினைக் காக்கின்ற மன்னன் மைந்தர்கள்
கண்ணினைக் காக்கின்ற விமையிற் காத்தனர்

(வேள்விப்படலம், 41)

என; தம்பியாகிய இலக்குமணன் ஒரேயிடத்து நின்றும், தமையனாகிய இராமன் சுற்றிச்சுற்றி வந்து அடிக்கடி அவனைத் தட்டி விழிப்பூட்டி யும், விசுவாமித்திரனது வேள்வியைப் போற்றிக் காத்த நிலைக்கு; சிறிய கீழிமை இமையாது நின்றும், பெரிய மேலிமை அடிக்கடி யிமைத்து அதனொடு பொருந்தியும், கண்ணைப் போற்றிக் காக்கின்ற நிலையை உவமை கூறியதும்,

சொல்லு மத்தனை யளவையின் மணிமுடி துறந்தான்
எல்லி மத்தெழு மதியமும் ஞாயிறும் இழந்த
அல்லும் ஒத்தனன் பகலும் ஒத்தனன்

என; முதல்நாள் இராமவிராவணப் போரில், இராமன் ஏவிய அம்பால் தாக்குண்டு மகுடங்களை யிழந்து நின்ற இராவணனுடைய விளக்க மற்ற பூதவுடலுக்குத் திங்களில்லா இரவையும், அழிந்து போன புகழுடலுக்கு ஞாயிறில்லாப் பகலையும் உவமித்ததும்; கம்பரின் உவமைத் திறத்தைக் கவினுறக் காட்டும்.

நினைந்தமுனி பகர்ந்தவெலாம் நெறியுன்னி அறிவனுந்தன்
புனைந்தசடை முடிதுளக்கிப் போரேற்றின் முகம்பார்த்தான்

என்னும் இடத்தில், 'அறிவன்' என்னும் சொல்லால் விசுவாமித்திரன் எல்லாவற்றையும் நுண்ணிதா- அறிந்தான் என்பதையும்,

அல்லையாண் டமைந்த மேனி யழகனும் அவளும் துஞ்ச
(குகப்படலம், 42)

என்னும் குகன் கூற்றில், 'அவளும்' என்னும் அடைபெறாச் சொல்லால் குகனது பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மையையும்; கம்பர் குறிப் பா-ப் பெறவைத்தமை, நல்லிசைப் புலவர் செ-யுட்கே யியல்பான நோக்கு என்னும் உறுப்பாகும்.

இந்திரன் சசியைப் பெற்றான் இருமூன்று வதனத் தோன்தன்
தந்தையு முமையைப் பெற்றான் தாமரைச் செங்க ணானும்
செந்திரு மகளைப் பெற்றான் சீதையைப் பெற்றா- நீயும்
அந்தரம் பார்க்கின் நன்மை யவர்க்கில்லை யுனக்கே யையா!!

பாகத்தி லொருவன் வைத்தான் பங்கயத் திருந்த பொன்னை
ஆகத்தி லொருவன் வைத்தான் அந்தணன் நாவில் வைத்தான்
மேகத்தின் மின்னை முன்னே வென்றநுண் ணிடையை நீயும்
மாகத்தோள் வீர பெற்றால் எங்ஙனம் வைத்து வாழ்தி?
(சூர்ப்பநகை சூழ்ச்சிப்படலம், 75, 76)

என்னும் செ-யுள்களால், இராவணன் சீதையைப் பெறுவது ஓர் ஒப்பு யர்வற்ற பேறாகும் என்று சூர்ப்பநகை இராவணனுக்கு உணர்த்து வதாகக் கூறி; அதே சமையத்தில் அச் சீதையால் அவனுக்குத் தீமையே யன்றி நன்மையில்லை யென்றும், அவளை வைத்து ஒருபோதும் அவன் வாழ முடியாதென்றும், தன்னையறியாமலே விதியா லேவுண்டு அவனுக்குக் கூறியதாக நாம் கொள்ளுமாறு மேற்காட்டிய செ-யுள் களின் ஈற்றடி களை யிரட்டுறலாக அமைத்துள்ளார் கம்பர்.

சில செ-யுள்கள் எளியனபோல் தோன்றினும், ஊன்றி நோக் கின், மிக ஆழமுடையனவாக விருக்கும். இதனாலேயே, கம்பர் இராமாயணச் செ-யுள்களைக் கம்ப சூத்திரம் என்பர் முதுபெரும் புலவர். இவ் வியல்பிற்கு,

வண்மை யில்லையோர் வறுமை யின்மையால்
திண்மை யில்லைநேர் செறுந ரின்மையால்
உண்மை யில்லைபொ- யுரையி லாமையால்
ஒண்மை யில்லைபல் கேள்வி யோங்கலால்

என்னும் நாட்டுப் படலச் செ-யுளை (53) எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

ஒரு பொருளை ஓரிடத்திற் பொதிந்து வைத்துப் பின்பு நெடுநாட் சென்று அதனை மீள அவிழ்த்தாற் போல, கம்பர் ஓரிடத்தில் ஒரு செ-தியைக் கூறி வைத்துப் பின்பு பல காண்டநந் தாண்டி அதை விடுவித்துரைப்பது இயல்பு.

மயிலுடைச் சாய லாளை வஞ்சியா முன்ன நீண்ட
எயிலுடை யிலங்கை நாதன் இதயமாஞ் சிறையில் வைத்தான்
(சூர்ப்பநகை சூழ்ச்சிப்படலம், 85)

என்று ஆரணிய காண்டத்திற் கூறியதை,

கள்ளிருக்கு மலர்க்கூந்தற் சானகியை
மனச்சிறையிற் கரந்த காதல்
உள்ளிருக்கு மெனக்கருதி யுடல்புகுந்து
தடவியதோ வொருவன் வாளி

என்று யுத்தகாண்டத்தில் மண்டோதரி கூற்றாக எடுத்து முடித்தல் காண்க.

அறந்தப்பியர் அழிவர் என்பதே கம்பர் வனப்பின் அடிப் படைக் கொள்கையாதலின், அறந்தவறாமையை இயன்றவிடமெல் லாம் அவர் வற்புறுத்திச் செல்வர். இது அணிநூலார் கூறும் பாவிகம் என்னும் வனப்பியற் பண்பாகும்.

உள்ளது கூறல் என்னுங் கூற்று, கம்பரிராமாயணத்தில் மிகத் தாழ்ந்துள்ளது. இராமாயணக் கதைக்கு மூலமான தசரத சாதகக் கதை கட்டுக்கதையென்றும், வான்மீகி யிராமாயணக்கதை அதைத் திரித்து விரிவுபடுத்திய புனைகதையென்றும், கம்பரிராமாயணக் கதை அதை யுஞ் சிலவிடத்து மாற்றிய நாடக வனப்புக்கதை யென்றும், ஆரா-ச்சி யாளர் கூறுதலால், கதைப் போக்கிலுள்ள நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி யாம் குற்றங் கூற முடியாது. ஆயின்,

வ-யம்யா னாண்டவாண் டுங்கள் மாட்சியால்
அ-யமி லறுபதி னாயி ரம்மரோ (மந்திரப்படலம், 14)

என்று தசரதன், அறுபதினாயிர மாண்டு ஆண்டதாகவும்;

அறுபதி னாயிர ரளவி லாற்றலர்
தறிமடுத் திடையிடை தண்டிற் றாங்கினர் ***(கார்முகப்படலம், 3)***

என்று, சனகன் வில்லை அறுபதினாயிரவர் தூக்கிச் சென்றதாகவும்,

ஆண்டா யிடைதீ யவனா யிழையைத்
தீண்டா லெனுமே லுரைசிந் தைசெயாத்
தூண்டா னெனலா முயர்தோள் வலியாற்
கீண்டா னிலம்யோ சனைகீ ழொடுமேல் ***(படலம், 74)***

என்று, இராவணன் சீதையை மூன்றுகல் தொலைவுள்ள நிலத்தொடு பெயர்த்துத் தன் தேரில் வைத்துக்கொண்டு சென்றதாகவும், கம்பர் கூறியுள்ளது உண்மைக்கும் உத்திக்கும் பொருந்துவதன்று. பரமார்த்த குரு மாணவர் ஊசியைப் பனைமரத்திற் செருகித் தூக்கியது போலவும், திருவிழாவில் தெ-வச் சிற்றுருவைக் கனத்த சப்பரத்தி லிட்டுப் பற்பலர் தூக்குவதுபோலவும், சனகன் வில்லை நீண்ட தண்டகப்படைகள் மேலிட்டு நூற்றுக்கணக்கானவர் தூக்கியதாகக் கொள்ளலாம். ஆயினும், அறுபதினாயிரவர் தூக்கியதாகக் கொள்ள முடியாது. இனி, அற்ற பதினாயிரர் (இரண்டாக அல்லது பாதியாகப் பகுத்த பதினாயிரர்) என்று பொருள்கொண்டு, ஐயாயிரவர் தூக்கிய தாகக் கூறினும், அதுவும் உண்மையாகாது. அறுபதினாயிரத்தை அற்ற பதினாயிரம் என்று இங்குக் கொள்ளின், தசரதன் ஆண்ட காலத்தைக் கூறியவிடத்தும் அங்ஙனம் கொள்ளல் வேண்டும். அங்ஙனம் ஒருவரும் கொண்டிலர். அறுபதினாயிரவர் தூக்கிய வில்லை இராமன் எளிதா-த் தூக்கி முடித்தானாயின், அறுபதி னாயிரம் ஆள்வலி அவனுக்கிருந் திருத்தல் வேண்டும். அது இருந்தி ருப்பின், வாலி வலியும் இராவண வலியும் அதினு மிக்கிருந்திருத்தல் வேண்டும்.

இராவணன் மூன்றுகல் தொலைவுள்ள நிலத்தைப் பெயர்த்துத் தன் தேரில் வைத்தானாயின், அத் தேர் எத்துணைப் பெரிதா- இருந்தி ருத்தல் வேண்டும்! அதன் அடித்தளம் குறைந்தது மூன்று சதுரக்கற் பரப்பினதா- இருந்திருத்தல் வேண்டுமே! அஃதாயின் அதன் கும்பம் பனிமலைக்கும் மேற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இராவணன் சீதையை மூன்றுகல் தொலைவுள்ள நிலப்பரப்பொடு இலங்கைக் கெடுத்துச் சென்று, அசோகவனத்தில் வைத்தனன். அதனால், அங்கும், இலக்கு மணன் அமைத்த இலைக்குடிலிலேயே சீதையிருந்தாள் என்பதை,

வேலையு ளிலங்கை யென்னும் விரிநக ரொருசார் விண்டோ–
காலையு மாலை தானு மில்லதோர் கனகக் கற்பச்
சோலையங் கதனின் நும்பி புல்லினாற் றொடுத்த தூய
சாலையி னிருந்தாள் ஐய தவஞ்செ–த தவமாந் தையல்

(திருவடிதொழுத படலம், 31)

என்று அனுமன் கூற்றாகக் கூறுகின்றனர் கம்பர்.

இனி, கழுகு (சடாயு), குரங்கு முதலிய அஃறிணை யுயிர்கள் பேசிய தாகவும், மக்களுக்கு இனமுறைப்பட்டிருந்ததாகவும், கம்பர் கூறுவதும் உண்மையொடு படாது. அங்ஙனமாயின் சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் முதலியவற்றுள்ளும் நம்பத்தகாத பல செ–திகள் கூறப் பட்டுள்ளனவே! அவற்றைப்பற்றி என் சொல்வதெனின்; அவை யுங் குற்றமாகக் கொள்ளத்தக்கனவே. ஆயினும், சிந்தாமணிக்கதை கட்டுக் கதையாதலின் அதனைப்பற்றி ஆரா–ச்சியில்லை. சிலப்பதி கார மணி மேகலைகளுள் கூறப்பட்டுள்ள இயற்கைக்கு மாறானவும் இறும் பூதானவுமான செ–திகள் மதவியற்பட்டனவாதலின், அவையும் ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட பொதுமுறை இலக்கிய நோட்டத்திற்குரியன வல்ல. மதவியற் செ–திகளெல்லாம் முற்றும் நம்பிக்கையைப் பொறுத் தனவாதலின், ஏரணமுறைப்பட்ட இலக்கிய நோட்டத்திற் கிடந்தரா என்க.

அற்றாயின், சீதை திருமகளின் தோற்றரவென்று கம்பர் நம்பிய தால், அவளை இராவணன் தொட்டுத் தூக்கிக்கொண்டு செல்லாமல் நிலத்தொடு பெயர்த்துக்கொண்டு சென்றான் என்பதும், மதத்தின்பாற் பட்டதுதானே யெனின்; அது மதத்தின்பாற் பட்டதாயினும், இராவணன் சீதையை நிலத்தொடு பெயர்த்துக்கொண்டு சென்றான் எனக் கூறாது, அவள் திடுமெனத் திருவுருக் கரந்தாளென்றோ, அவளால் அவன் சாவிக்கப்பட்டான் என்றோ கூறியிருக்கலாமே! இதுவன்றோ உத்திக் கும் தமிழ் மரபிற்கும் பொருந்துவதாகும்? எங்ஙனமாயினும் இராவணன் சீதையை இராமனிடத்தினின்றும் பிரித்து இலங்கைக்குக் கொண்டு சென்றமட்டில், அவளது ஆற்றலின்மையல்லவா பெறப்படு கின்றது என்க.

இனி, எச் செ–தியையும் உயர்வுநவிற்சியாகக் கூறுதற்கு இலக் கணம் இடந்தருமே யெனின், தரும்; ஆயின், அதை மெ–யென்று காட்டற்கு இடந்தராதென்க. கம்பரின் இராமப்பற்று அவர் வனப்பு நெடுகலும்

கரைபுரண் டோடும்போது, அவர் கூறிய பொருந்தாச் செ-திகளை உயர்வுநவிற்சியென்று ஆரா-ச்சியில்லார் கொள்வ தெங்ஙனம் இயலும்?

ஒழுக்கம் விதித்தல் கம்பரிராமாயணத்தில் உயர்ந்தபடியாக வுள்ளது. குரவர்ப் பணிதல், அறவோர்ப் பேணல், துறவோர்க் குதவல், இரப்போர்க்கீதல், விருந்தோம்பல், உடன்பிறப்பன்பு, ஒருமனை மணம், பிறனில் விழையாமை, ஆடவர் கற்பு, நன்றி மறவாமை, குல வேறுபாடு கொள்ளாமை, படையிழந்தவனொடு பொராமை முதலிய பல அறங்கள், நேர்வழியாகவும் நேரல்வழியாகவும் விதிக்கப் பெறு கின்றன. ‘அறம் வெல்லும் மறம் தோற்கும்’ என்பதை உணர்த்துவதே கம்பர் குறிக்கோள். இதன் வாயிலாக, மால்நெறி வைணவச் சார்பான கடவுட்பற்றை யூட்டுவதும் அவர் நோக்கம்.

கம்பர் சிறந்த அறிஞரேயாயினும், இராமன் அனுமனுக்குச் சீதையின் உடற்கூற்றை வரணித்ததைக் கூறும் பகுதியில், பல கூற்று களைப் பயனற்ற முறையிலும் இடக்கராகவும் கூறியிருப்பது, பழங் காலப் பேதைமைத் தொடர்ச்சியென்றே கொள்ள வேண்டியிருக் கின்றது. ஆயினும், அஃது அவர் புலமைக்கிழுக்கே.

உலகியல் காட்டல் கம்பரிராமாயணத்திற்கு ஒரு சிறப்பியல் பென்று கூறலாம். உயர்ந்தோர் ஒழுக்கம், பலர்க்கும் உதவவேண்டிய கடமை, காதலியல்பு, இல்லற வாழ்வு, வாழ்க்கைப் போராட்டம், பொறாமைக்காரர் சூழ்ச்சி, இன்ப துன்பத் து-ப்பு, பகைவரும் அவரை வெல்லும் வகையும், நட்புக்கோடல், சுற்றந்தழால், உலகப் போக்கு முதலிய பற்பல செ-திகளைப்பற்றிக் கம்பர் கூறிப் படிப் போர்க்கு உலகியலறி வூட்டுகின்றார்.

ஆயினும், பிற துறைகளில் அவர் அங்ஙனம் செ-வதில்லை. சிலப்பதிகாரம் சிந்தாமணி முதலிய வனப்புகளிலுள்ள கலை வரண னைகளைக் கம்பரிராமாயணத்திற் காணமுடியாது; வரலாற்றுச் சான்று களையுங் காண்பதற்கில்லை. எங்கெங்கு நோக்கினும், உலகியல் ஒன்றே அவர் வனப்பிற் காணக்கிடைக்கும். இஃது ஒரு பெருங் குறைவே.

நடுநிலை நோக்கும் கம்பர்க் கில்லையென்றே கூறவேண்டும். இராமன் மறைந்து நின்று அம்பெ-து வாலியைக் கொன்றது

ஆண்மையென்று, நடுநிலையாளர் ஒருவரும் ஒப்புக்கொள்ளார். அதன் சரிமையைக் காட்ட இராமன் கூற்றாகக் கம்பர் கூறுவது, சற்றும் பொருந்தாது. இராமன் இறைவனின் தோற்றரவாயினும், மாந்த வுடம்பி லிருந்ததனால், மாந்தத்தன்மைக் கேற்ப, மறைந்துநின்று வாலியை வலக்காரமா-க் கொன்றார் என்று சிலர் கொள்வர். அது தவறு. பிறர்க்கு வழிகாட்டவேண்டிய உயர்ந்தோரே ஒழுக்கந்தவறின், தாழ்ந்தோரைப் பற்றி என் சொல்வது? இயல்பான மக்களே சிறந்த பண்பாடுடையரா யிருக்கும்போது, இறைவன் தோற்றரவாயுள்ளவர் எத்துணைப் பண்பாடு சிறந்தவரா யிருத்தல் வேண்டும்? 'ஆபத் திற்குப் பாவமில்லை' யென்று கொண்டு எவ்வழியிலும் காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வது ஆரியவழக்கு. அது தமிழ் மரபிற்கு முற்றும் முரணானது.

இராமன் இலக்குமணனைக் கொண்டு சூர்ப்பநகையின் மூக்கறு வித்ததையும், கம்பர் முற்றும் ஒப்புக்கொள்கின்றார். கடுந் தண்ட மாயின் அவளைக் கொன்றிருத்தல் வேண்டும்; எளிய தண்டமாயின் அவளது கூந்தலையே அறுத்திருக்கவேண்டும்.

இராவணனை இறப்பப் பழித்தலும் கம்பரது நடுத்திறம் பலைக் காட்டும். மக்கள் தோன்றிய காலத்திலிருந்து பிறன்மனை கவர்ந்தவர் ஒருவரிருவரல்லர்; எண்ணிறந்தோராவர். பாரிசு (Paris) என்ற இளவரசன், மனிலேயசு (Manilaus) என்னும் அரசன் மனைவியாகிய எலனை (Helen)த் தூக்கிச் சென்றான் என்பது கிரேக்க நாட்டுக் கதை. பல நாட்டு மன்னர் தம் மாற்றரசரைக் கொன்று அவர் மனைவியரை மணந்திருக்கின்றனர். பண்டைத் தமிழ் அரசர் சிலர், பகையரசரைக் கொன்ற பின் அவர் தேவியரை மணப்பதுஞ் செ-யாமல் வேளம் என்னும் சிறையகத்திலிட்டு வைத்தனர். தாவீது என்னும் யூதவரசன், உரியா என்பவனைப் போர்க்களத்திற் கொல் வித்து, அவன் மனைவியைக் கவர்ந்துகொண்டான். ஆங்கிலக் கடற்படைத் தலை வரான நெல்சன் பிரபு, பிறன் மனையாரான ஆமில்டன் (Hamilton) அம்மையாரை இறுதிவரை மனைவியா-க் கொண்டிருந்தார். இக் காலத்திலும் பிறன்மனைவியைத் தீர்வை (Divorce) முறையிற் பிரித்து மணந்துகொள்வது அரசர்க்கும் வழக்கமாயிருக்கின்றது. பொது மக்களிடத்திலோ, இது பெருவழக்கு. உயர்ந்தோர் செ-தி மதியத்தின் மறுப்போல் வரலாற்று வாயிலா-த் தெரிகின்றது. பொதுமக்கள்

செ-தியோ அவர் காலத்திலேயே மறைந்து போகின்றது. இராவணன் சீதையின் பேரழகில் இறப்ப ஈடுபட்டு அவளைச் சிறைசெ-து கொண்டுபோ- வைத்திருந்தன னாயினும், அவள் விருப்பின்றி அவளைத் தொடுதல் கூடாதென்னும் கோட்பாடுடையனா யிருந்தமையே, அவன் குணச் சிறப்பைக் காட்டும். ஆயினும், அவன் குற்றவாளி யல்லாமலில்லை. உலகத்தில் அவன் ஒருவனே பிறன்மனை கவர்ந்த பேயன் என்னுங் கருத்துப் பட, அவனை இறப்பப் பழிப்பது அத் துணை நன்றன்று என்பதே யாம் குறிக்க விரும்பிய செ-தி. பண்டைக் காலத்திற் பெண்களை நுகர்பொருளாகவும் செல்வ மாகவுமே கருதி வந்தனர். மண் பெண் பொன் என மூவகையாகச் செல்வத்தை வகுப் பது மரபு. ஒரு சிறந்த நாட்டை அல்லது பொருளை ஓர் அரசனிடத் திருந்து மற்றோரரசன் கவர்வது எங்ஙனம் இயல்போ, அங்ஙனமே ஓர் அழகிய பெண்ணை யும் கவர்வது இயல்பாம். இதை யுணரும்போது, இராவணன் கறை கம்பர் காட்டும் அளவினும் மிகக் குறைந்தே காண்கின்றது.

விபீடணனை இறப்ப வுயர்த்தியும் கும்பகருணனை இறப்பத் தாழ்த்தியும் கூறுவதும், நடுநிலையானதாகத் தோன்றவில்லை.

கருத்துற நோக்கிப் போந்த காலமு நன்று காதல்
அருத்தியு மரசின் மேற்றே யறிவினுக் கவதி யில்லை
பெருத்துயர் தவத்தி னானும் பிழைப்பில னென்னும் பெற்றி
திருத்திய தாகு மன்றே நம்வயிற் சேர்ந்த செ-கை

(விபீடண னடைக்கலப் படலம், 107)

என்னுஞ் செ-யுளால், கம்பரே, விபீடணன் இலங்கையரசை வேட்ட தாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அவ் வேட்கைப்படி, 'கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்ற'மாக, அவனுக்கு முடிகலமும் இராமனால் முன்னரே சூட்டப் பெறுகின்றது. இதனாலேயே, காட்டிக் கொடுப்ப வரை விபீடணாழ்வாரென்று அவைணவர் குறிக்கின்றனர். விபீடணன் நல்லோன் என்னும் கும்பகருணன் தீயோன் என்றும் கம்பர் கூறினும்,

கருத்திலா விறைவன் தீமை கருதினா லதனைக் காத்துத்
திருத்தலா மாகி னன்றோ திருத்துதல் தீரா தாயின்
பொருத்துறு பொருளுண் டாமோ பொருதொழிற் குரிய ராகி
ஒருத்தரின் முன்னஞ் சாதல் உண்டவர்க் குரிய தம்மா

தும்பியந் தொடையல் வீரன் சுடுகணை துரப்பச் சுற்றும்
வெம்புவெஞ் சேனை யோடும் வேறுள கிளைஞ ரோடும்
உம்பரும் பிறரும் போற்ற ஒருவன்மூ வுலகை யாண்டு
தம்பிய ரின்றி மாண்டு கிடப்பனோ தமையன் மண்மேல்

செம்பிட்டுச் செ-த விஞ்சித் திருநகர்ச் செல்வந் தேறி
வம்பிட்ட தெரிய லெம்மு னுயிர்கொண்ட பகையை வாழ்த்தி
அம்பிட்டுத் துன்னங் கொண்ட புண்ணுடை நெஞ்சோ டைய
கும்பிட்டு வாழ்கி லேன்யான் கூற்றையு மாடல் கொண்டேன்.

(கும்பகருணன் வதைப்படலம், 156)

என்னும் செ-யுள்களால், விபீடணன் நன்றி கொன்றவன் என்பதைத் தம்மையறியாமலே குறிப்பா-த் தோன்றச் செ-கின்றனர். இங்ஙனம் அவர் மனம் இருவேறு கருத்திடை யூசலாடி யிடர்ப்படுவதற்குக் காரணம், அவர் இராமாயணக் கதையையும் இராமன் திருமாலின் தோற்றர வென்பதையும் முற்றும் நம்பியதே. வால்மீகி தம் வனப்பில் ஒரோவிடத்துக் கூறிய இராமத்தோற்றரவுக் கருத்தை, கம்பர் தம் வனப்பில் நெடுகலும் கூறியுள்ளார். மட்டிறந்த மதப் பற்றுடைய ரெல்லாம் பகுத்தறி விழந்து நடுநிலை திறம்புவதை நோக்கும்போது, ‘மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு மதம் முட்டுக்கட்டை’ என்று நம்பா மதத்தார் கூறுவதும், பொருளுள்ளதென்றே தோன்றுகின்றது.

இனி, “காவிரிநா டன்ன கழனிநா டொரீஇ” என நாட்டுப் பற்றும், “என்றுமுள தென்றமிழ்” என மொழிப்பற்றும், கம்பர் காட்டி யிருப்பது குற்றமாகக் கொள்ளத் தக்கதன்றாம். அவர் இளங்கோ வடிகள் போல முற்றத்துறந்த முழு முனிவரல்லர் என்பது மட்டுமன்று; காவிரி நாடும் தமிழும் உண்மையில் சித்தரும் புகழக்கூடிய சிறப்பு வா-ந்தனவாம்.

கம்பர் வனப்பு இயற்கை யெழிலில் ஈடுபடுத்தும் திறத்தைக் காட்டற்கு.

பம்புதேன் மிஞிறு தும்பி பரந்திசை பாடி யாட
உம்பர்வா னகத்து நின்ற வொளிவளர் தருவி னோங்கும்
கொம்புகள் பனைக்கை நீட்டிக் குழையொடு மொடித்துக்
கோட்டுத்
தும்பிகள் உயிரே யன்ன துணைமடப் பிடிக்கு நல்கும்

(வரைக்காட்சிப் படலம், 2)

என்னும் செ-யுளே போதுவதாகும்.

அரனதிக னுலகளந்த வரியதிக னென்றுரைக்கு மறிவி லோர்க்குப்
பரகதிசென் றடைவரிய பரிசேபோல் ***(நாடவிட்ட படலம், 24)***

தோள்கண்டார் தோளே கண்டார் தொடுகழற் கமல மன்ன
தாள்கண்டார் தாளே கண்டார் தடக்கைகண் டாரு மஃதே
வாள்கொண்ட கண்ணார் யாரே வடிவினை முடியக் கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத் தன்னா னுருவுகண் டாரை யொத்தார்
(உலாவியற் படலம், 19)

என்னும், பகுதிகள் விழுமியது விளம்புவன. இவற்றுள், 'தோள் கண்டார்' என்னும் ஒரு செ-யுளே. கம்பர் வனப்பின் குறையை யெல்லாம் மறைக்கத்தக்க அருமை வா-ந்ததாகும். இது பட்டை தீர்ந்த முழுவயிரம் போல் ஒளிரும் குற்றமற்ற விருத்தச் செ-யுள்.

குமுத னிட்ட குலவரை கூத்தரின்
திமித மிட்டுத் திரியுந் திரைக்கடல்
துமித மூர்புக வானவர் துள்ளினார்
அமுத மின்னு மெழுமெனு மாசையால் ***(சேதுபந்தனப் படலம், 42)***

என்பது போன்ற வரையில் உயர்வுநவிற்சிகளும்; சுந்தர காண்டத்தில், கிங்கரர் வதைப் படலம், சம்புமாலி வதைப் படலம், பஞ்சசேனா பதிகள் வதைப் படலம், அட்சகுமாரன் வதைப்படலம், இலங்கை யெரியூட்டு படலம் முதலியவற்றால், இராமவிராவணப் போருக்கே இனித் தேவையில்லை யென்று படிப்போர் கருதும்படி, அனுமானின் மறச் செயல்களை மிகைப்படுத்திக் கூறியிருப்பதும்; அளவறிந் துரைத்தலாகா.

இனி, கம்பரிராமாயணத்தின் ஆறு காண்டங்களுள் ஒன்றான யுத்தகாண்டம், அவ் வனப்பின் 10,459 செ-யுள்களுள் 4358ஐக் கொண்டிருப்பது, பொருத்த வீதத்திற் கேற்றதன்று எனச் சிலர் கூறுவர். இராமன் வாழ்க்கையில் அவன் இராவணனோடு செ-த போரே முக்கியமான தாகலானும், கம்பரும் அதை வரணிப்பதையே சிறப்பாகக் குறிக்கொண்டதினாலும், அது பதினெட்டு மாதம் நடந்த தகாகச் சொல்லப்படும் விரிவுடைய தாகலானும், அவர் கூற்றுப் பொருந்தாது.

இனி, தூ-மை பேணலை நோக்கின், கம்பரிராமாயணம் குற்ற முடைய தன்றென்பது, மேற்காட்டிய செ-யுள்களானேயே விளங்கும்.

கடைச்சங்கக் காலத்திலேயே சில வடசொற்கள் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுவிட்டமையால், கம்பர் காலமாகிய 12ஆம் நூற்றாண்டை நோக்க. அவர் வனப்பில் வந்துள்ள வடசொற்கள், அதன் நடைத் தூ-மையைக் குலைக்கும் அளவு பெருந்தொகையின வல்ல.

இதுகாறும், ஒரு பருக்கைப் பதமாக ஒவ்வோ ரியல்பிற்கும் ஓரிரு செ-யுளை யெடுத்துக்காட்டிக் கம்பரிராமாயணத்தை நோட்டம் செ-ததின் பயனாக, அது சிலப்பதிகாரத்திற் கொத்த சிறப்புடைய தன்றாயினும், தள்ளத் தக்கதன்றிக் கொள்ளத்தக்க இலக்கியமே என்பது, நடுநிலையான முடிபென்க. கதை வேறு; இலக்கியம் வேறு. இராமாயணக்கதை பழங்கதையாதலின், ஈண்டை யாரா-ச்சிக் குரிய தன்று. கம்பர் இராமாயணக் கதையைத் தெரிந்து கொண்டதற்குக் காரணம், அது சங்க காலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டில் இடையறாது சொல்லப்பெற்று, திருமால் வழிபாட்டுத் தமிழருள் ளத்தில் இராமன் திருமாலின் தோற்றரவு என்னும் நம்பிக்கை ஆழமாக வேரூன்றியதே. ஆதலின் கதைக்குற்றம் முற்றும் கம்பரு டையதன்று. பகுத்தறிவாளர் கதையை நோக்காது, கம்பர் செ-யுளை மட்டும் சுவைத்தின்புறல் வேண்டும்.

> ***எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்***
> ***மெ-ப்பொருள் காண்ப தறிவு.***

பயிற்சி 1

பின் வருபவற்றைப்பற்றி நோட்டக்கட்டுரை வரைக: -

1. பெரியபுராணம். 2 புராணக்கல்வி. 3. தமிழிலக்கியம். 4. பாரதி தாசன் பாடல்கள்.

பயிற்சி 2

பின் வருபவற்றைப்பற்றிப் பொருத்தமான கட்டுரை வரைக:

1. செ-தித்தாளின் செல்வாக்கு. 2. இந்தியா விடுதலையடைந் ததால் விளைந்துள்ள நன்மைகள். 3. மனமுண்டானால் இடமுண்டு. 4. காலந்தவறாமை. 5. சிக்கனம். 6. என் கடன் பணிசெ-து கிடப்பதே. 7. நீர் விரும்பும் தொழில். 8. மொழிவாரி மாகாணப் பிரிவு. 9. 'பள்ளிக் கணக்குப் புள்ளிக் குதவாது'. 10. நற்பழக்கங்கள். 11. பன்மொழியறிவின் பயன். 12. சிறியோரெல்லாம் சிறியோரல்லர். 13. அரசியல் மதத்தில் தலையிடலாமா? 14. நடைச் சுற்றுப்போக்கு (Walking tours). 15. ஏழை

படும் பாடு. 16. படியாதவன் படும்பாடு. 17. உலக வொற்றுமைக்கு வழிகள். 18. மேனாட்டாரிடமிருந்து நாமும் நம்மிடமிருந்து அவரும் கற்றுக் கொள்வன. 19. போரை ஒழிப்பது எப்படி? 20. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சாம். 21. 'எல்லார்க்கும் ஒவ்வொன் றெளிது' 22. கூட்டுறவுக் கழகம். 23. பழக்கங்கள் அமையும் வகை. 24. மாணவர் முக்கியமாகக் கற்கவேண்டியவை. 25. முற்காலம் பொற்காலமா? 26. இளமையின்பம். 27. வாழ்நாளை நீட்டிக்கும் வழிகள். 28. என் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கிய மான நாள். 29.ஆண்டிற் சிறந்த பருவம். 30. மறுமையைப் பற்றிய உம் கருத்து.

8. சுருக்கி வரைதல் (Precis Writing)

i. முன்னுரைக் குறிப்புகள்

ஒரு விரிவான உரைநடைப்பகுதியைப் பொருள் கெடாதவாறு சுருக்கமா- எழுதுவது, சுருக்கி வரைதல் எனப்படும்.

ஒரு பகுதியை எவ்வளவு வேண்டுமாயினும் சுருக்கலாம். ஆயின், பொருள் கெடாதவாறு சுருக்கவேண்டியிருப்பதால், பொது வா- மூன்றிலொரு பங்காகச் சுருக்குவதே, மாணவர் சுருக்கிவரைதற் பயிற்சியாகும்.

சுருக்கி வரைதலின் பயன்கள்

(1) வாசகப்பயிற்சி

ஓர் உரைநடைப் பகுதியைச் சுருக்கி வரைதற்கு அதை ஊன்றிப் படிக்க வேண்டியிருப்பதால், சுருக்கி வரைதல் சிறந்த வாசகப் பயிற்சி யாகும். கவனமின்றிப் படிப்பதால் எளிய பொருளும் உணரப் படாமற் போவதும், கவனித்துப் படிப்பதால் அரிய பொருளும் உணரப்படுவதும் இயல்பு, அதோடு, கவனித்துப் படிக்கும் பகுதியே நினைவிலு மிருக்கும். கவனியாது படிக்கும் பகுதியில், ஒரு புது வரிக்குச் சென்ற வுடன், அதற்கு முந்திய வரிகூட மறந்து போவதுண்டு. ஆதலால், ஒரு பகுதியைக் கருத்தூன்றிப் படிக்கும் இயல்பு அமை வதற்கு, சுருக்கி வரைதற் பயிற்சி ஏதுவாகின்றது.

(2) கணிசப் பயிற்சி

ஓர் உரைநடைப் பகுதியைக் குறித்த அளவிற் சுருக்கிவரைவது எளிதன்று. முதலாவது அதன் பொருள் முழுவதையும் தெளிவாக

அறிந்து, பின்பு முக்கியப் பொருளையும் முக்கியமல்லாத பொருளையும் பிரித்துணர்ந்து, அதன்பின் மூன்றிலொரு பங்காகச் சொற் களை அளந்து கொண்டு, சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் வலிமை பெறவும் எழுதுவது, பல்வகைத் திறன்களைப் பயன்படுத்தவேண்டிய பயிற்சியாகும். இங்ஙனம், சொல்லையும் பொருளையும் குறித்த அளவிற் கணித்தறிவது, சிறந்த கணிசப் பயிற்சியாம்.

(3) வரைவுப் பயிற்சி

வரைவு வகைகளுள் சுருக்கியெழுதுதலும் ஒன்றாதலின், அதன் பயிற்சி வரைவுப் பயிற்சியுமாகின்றது.

வாழ்க்கையிற் பயன்படல்

சுருக்கிவரைதல், பலர் வாழ்க்கையிற் பலவகையிற் பயன்படு கின்றது. விரிவுரையாளரும் சொற்பொழிவாளரும் உரை நிகழ்த்தும் போது மாணவரும் பிறரும் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளற்கும், நூல் நிலையங்களிற் படிப்போர் நூல்களிலுள்ள முக்கியப் பொருள்களை வரைந்து கொள்ளற்கும், வழக்குத் தீர்ப்பில் வழக்கறிஞரும் தீர்ப் பாளரும் வழக்குப்பற்றிய செ-திகளைச் சுருக்கமா-க் குறித்துக்கொள் வதற்கும், செ-தித்தாள் அறிக்கையாளர் செ-திகளைச் சுருக்கமா-வரைந்தனுப்பற்கும், புகைவண்டிகள் நிலையங்களை விட்டு நீங்கு முன் அவ் வண்டிகளிலுள்ள நண்பருடன் சுருக்கமா-; அளவளா வுதற்கும், வானொலி நிலையங்களிலும் பிறவிடங்களிலும் குறுகிய நேரத்தில் ஒருவர் தம் முக்கியக் கருத்துகளை யெல்லாம் கூறி முடித்தற்கும், சுருக்கிவரைதற் பயிற்சி மிகமிகப் பயன்படுவதாகும்.

ii. சுருக்கி வரையும் முறை

(1) முதலாவது உரைநடைப் பகுதியைக் கருத்தூன்றிப் படித்து அதன் பருப்பொருளை அறிந்துகொள்க. முதன்முறையிற் பொருள் விளங்காவிடின், விளங்கும் வரையும் மீண்டும் மீண்டும் பலமுறை படிக்க.

(2) பருப்பொருளை யறிந்தபின், நுண்பொருளை நோக்கியுணர்க. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் தொடர்மொழிக்கும் வாக்கியத்திற்கும் பொருள் தெரிந்தாலொழிய, நுண்பொருளை உணரமுடியாது. சில சமையங்களில், ஒரு சொல்லின் பொருளுணர்ச்சியே முழுப் பகுதியின் பொருளுணர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாயிருக்கும். ஆதலால் பொருள்

தெரியாத ஒரு சொல்லையும் விட்டுவிடல் கூடாது. ஒரு சொல்தானே யென்று விட்டுவிடின், முழுப்பகுதியின் பொருளும் விளங்காமற் போகலாம்; அல்லது பிறழ உணரப்படலாம்.

வீட்டுப் பயிற்சிகளில், அருஞ்சொற்கட் கெல்லாம் அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டும். அறிஞரைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதினும், அகராதியைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்வதே நல்ல பழக்கமாகும். பிறவகையிற் பொருள் தெரிந்து கொள்வதெல் லாம், சோம்பேறித்தனத்தையும் கவலையின்மையையுமே காட்டும்.

வகுப்புப் பயிற்சிகட்குக் கையகராதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால், தேர்வு விடையெழுதும் போது, அருஞ்சொற் பொருளை இடம் நோக்கியும் முன்பின் வரும் சொற்சார்பு கொண்டும் ஊகித்தறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(3) பொருள் முற்றும் உணர்ந்தபின், அதற்கேற்ற தலைப்பு அமைத்தல் வேண்டும். அது சுருக்கமாகவும் முழுப் பகுதியையுந் தழுவுவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

(4) பின்பு சுருக்கிவரைதற்கு வேண்டிய முக்கியமான குறிப்பு களை அல்லது கூறுகளை, முக்கியமல்லாதவற்றினின்று பிரித் துணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். முக்கியமானவற்றை மூலத்திற் கோடிட்டுக் குறித்துக் கொள்வதைவிட, தனியாக எழுதிக் குறித்துக் கொள்வதே நல்லது.

(5) பின்னர்,உரைநடைப் பகுதியின் அளவையும் சொல் லெண்ணிக்கையையும் கவனித்து, அதில் மூன்றிலொரு பங்காக அமையுமாறு, சுருக்கிவரையத் தொடங்குதல் வேண்டும். சொல் லெண்ணிக்கையைக் கவனிப்பதைவிட வரி யெண்ணிக்கையைக் கவனிப்பது, சிலர்க்கு வசதியாயிருக்கலாம்.

மாணவர்க்குப் பெரும்பாலும் முதன் முறையிலேயே திருத்த மா-எழுத முடியாதாதலின், முதலாவது கரட்டு வரைவு வரைந்து கொள்வது நல்லது.

சுருக்கி வரையும்போது கவனிக்க வேண்டியவை

(i) சுருக்கி வரைவு, மாணவனின் சொந்த நடையில் அல்லது சொந்தச் சொற்களைக் கொண்டு அமைதல் வேண்டும். மூலவுரை நடைப் பகுதியிலுள்ள வாக்கியங்களையே தொகுத்து வரைதல் கூடாது.

(ii) சுருக்கி வரைவு ஒரே தொடர்புற்றிருத்தல் வேண்டும். அது பல பகுதிகளாகவும் பாகிகளாகவும் பகுக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆயி னும், அவை பிளவுபட்ட கூறுகளாயிராது ஒரே பொருள் தொடர்பு கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(iii) சுருக்கி வரைவு முழுநிறைவுள்ளதா யிருத்தல் வேண்டும். அதாவது, மூலத்தை நோக்காமலே அதன் பொருள் முழுவதையும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளத் தக்கதா- இருத்தல் வேண்டும்.

(iv) சுருக்கி வரைவு ஓர் உரைநடைப் பகுதியின் சாரமே யாதலால், அதில் எத்தகைய சொந்தக் குறிப்பும் கூற்று மிருத்தல் கூடாது. மூலத்திலுள்ள கருத்தை மாற்றுதல் திருத்துதலுங் கூடா. புதுச்சேர்க்கை ஒருசிறிது மில்லாமல், முழுதும் மூலத்திலுள்ளதாயே யிருத்தல் வேண்டும்.

அணிகளையும் நெடு வாக்கியங்களையும் பொருள் கெடாத வாறு மாற்றியமைத்துக் கொள்ளலாம்.

(6) கரட்டு வரைவு முடிந்தவுடன் அதிலுள்ள சொற்களை எண்ணிப் பார்த்துக் குறைக்க வேண்டியவற்றைக் குறைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்; திருத்தவேண்டியவற்றையுந் திருத்திக் கொள்ளலாம்.

(7) பின்னர், செவ்வைப் படியெடுத்தல் வேண்டும்.

iii. மூலத்தைச் சுருக்குவதற்குக் கையாளவேண்டிய வழிகள்

(1) முக்கியமல்லாத பொருள்களை விட்டுவிடல். வேண்டா விடத்து, எடுத்துக்காட்டு விளங்கங்களையும் விட்டுவிடலாம்.

(2) கூறியது கூறலை விலக்கல்.

எ–டு: **"போருக்குச் சென்றவரெல்லாம் மடிந்துவிட்டனர். அவருள் ஒருவராவது திரும்பி வரவில்லை."**

போருக்குச் சென்றவரெல்லாம் மடிந்துவிட்டனர்.

(3) நெடுவாக்கியங்களைக் குறுவாக்கியங்கள் அல்லது தொடர் மொழிகளாகவும், தொடர்மொழிகளைச் சொற்களாகவும், சுருக்குதல்.

எ–டு: "பழைய பிரதிகளுட் பல, இனி வழுப்பட வேண்டுமென்பதற்கு இடமில்லாமற் பிழை பொதிந்து, அநேக வருடங்களாகத் தம்மைப் படிப்போரும் படிப்பிப் போரும் இல்லை என்பதையும், நூல்களைப்

> **பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து வைத்தலையே விரதமாகக் கொண்ட சில புண்ணியசாலிகளாலேயே தாம் உருக்கொண்டிருத்த லையும் நன்கு புலப்படுத்தின.''**

பழம்படிகளுட் பல, பிழைநிரம்பி, தாம் படிக்கப்படாமல் தம்மைப் படியெடுத்தவ ராலேயே உருக்கொண்டிருத்தலைப் புலப்படுத்தின.

''குழந்தையைப் பெறும்போது படுந்துன்பமெல்லாம் அக் குழந் தையைக் கண்ட காலத்திலே மறைந்துவிட, தா- பெரிய இன்பத்தை அடைகின்றாள். அதுபோலவே...''

குழந்தையைப் பெற்றவுடன் வேதனையை மறக்கும் தா-போல.

''புலவர் சிந்தித்ததை யெல்லாம் தரும் மணிபோன்ற சிந்தா மணியில்''

சிந்தாமணியில்.

''எவ்வகை யொளியிலும் எவ்வகைக் கருவிகொண்டும் பார்க்க முடியாதவன்.''

குருடன்.

குறிப்பு: ஓர் உரைநடைப் பகுதியில், முக்கியமான பொருள் களையும் அல்லாதவற்றையும் இன்னின்னவென்று நிலையாக வரம்பிட்டுக் கூறமுடியாது. சுருக்கவேண்டும் அளவிற்குத் தக்கவாறு, ஒரு பொருள் முக்கியமானதாகவோ அல்லாததாகவோ கருதப் படலாம். ஒருமுறை சுருக்கி வரைந்ததையே மீண்டும் சுருக்கிவரை யின், முன்னதில் முக்கியமாயிருந்தது பின்னதில் அல்லாததா-ப் போம்.

போலிகை

காலம் பொன்னினும் மணியினும் மதிப்புயர்ந்த தென்பது மட்டுமன்று, உயிரைப்போன்றே அருமையான தென்பதும், இக் காலத்து உணர்ந்தவர் மேனாட்டார். எவ்வினையையும், பொறியின் துணைகொண்டு எவ்வளவு விரைவாகவும் பேரளவாகவும் செ-ய முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவாகவும் பேரளவாகவும் செ-து வரு கின்றனர், மேனாட்டாரெல்லாரும். அவருள்ளும், அமெரிக்கர் ஓரிரு துறைகளில் ஒருபடி மேற்சென்றுள்ளனர். வாழ்நாட் காலத்தின் அருமையை நன்றாயுணர்ந்து, அதனாற் பெறக்கூடிய முழுப் பயனையும் எல்லாத் துறையிலும் பெற்று வருபவர் அமெரிக்கரே.

சமையல், தயிர்கடைதல், அப்பம் (ரொட்டி) சுடுதல் முதலிய உணவாக்க வினைகளும்; வீடுவாசல் கூட்டுதல், சாலை பெருக்குதல், கலங் கழுவுதல், துணி துவைத்தல் முதலிய துப்புரவு வினைகளும்; ஊணுடைகளையும் பிற பொருள்களையும் குளிரவைத்தல் சுடவைத் தல் காயவைத்தல் புலர்த்துதல் முதலிய தட்ப வெப்பப்படுத்து வினை களும்; மடித்தல் விரித்தல் முதலிய வசதிவினைகளும், அமெரிக் காவில் பெரும்பாலும் மின்சாரப் பொறிகளாலேயே செ-யப்படு கின்றன.

அமெரிக்காவில் மழை பெ-யாவிட்டால் உழவுத் தொழில் தடைப்படுவதில்லை. மழை பிந்திப் பெ-யுமட்டும் காத்திராமலும் காலத்தை வீண்போக்காமலும், செயற்கை மழையை வேண்டுமளவு வருவித்துக் கொள்கின்றனர், அமெரிக்க உழவுப் பண்ணையாளர். அவருள் ஒவ்வொருவரும் பெருநிலக் கிழவராதலின், ஒவ்வொரு விளையுளிலும் ஏராளமாகப் பொருள் விளைவிக்கின்றனர். மழை பெ-வித்தல் முதல் அறுவடைவரையும் ஒவ்வொரு பயிர் வினையும் பொறியினாலேயே செ-யப் படினும், பருத்தி வெடிப்புப் போன்ற விளையுட்காலத்தில் பெருந்தொகையினரான ஆள்கள் தேவையா யிருத்தலின், மாணவரும் உழவர்க்குதவுமாறு, அக்கம் பக்கத்திலுள்ள பள்ளிகள் சாத்தப்படுகின்றன. அரசியலாரும் அதற்கிசைந்துள்ளனர். இதனால், பயிர்த்தொழில் விரைந்து நடப்பதுடன், மாணவர்க்கும் ஊதியங் கிடைக்கின்றது.

கட்டடவேலை யுட்பட எல்லாக் கைத்தொழில்களும் அமெரிக்கா வில் பொறியினாலேயே செ-யப்படுகின்றன.

இயங்கிகளிலும் புகைவண்டி நிலையங்களிலும் வழிப்போக்குச் சீட்டுவிற்பதும், சில சிற்றுண்டிச் சாலைகளில் சிற்றுண்டி விற்பதும், வாழ்நாட் பாதுகாப்பகங்களில் ஒப்பந்தமுறி (Insurance Policy) தருவதும், அமெரிக்காவில் பொறிகளே, வணிகமும் விற்பனையும் விரைந்து நடைபெறுதற்கு அங்கு, பற்பல வசதிகள் செ-யப்பட்டுள்ள நாற்பது ஐம்பது நிலைமாடங்கள் அங்கு பெருந்தொகையாயுள்ளன. ஒவ்வொரு கட்டடத்திலும், குடியிருப்பகங்கள், பல்பொருள் கடைகள், தையற்கடை, சலவைச்சாலை, முடிதிருத்தகம் (saloon), மருத்துவ சாலை, அஞ்சலகம் (post Office), விளையாட்டிடம், பூங்கா, இயங்கிக் கொட்டில் (garrage) முதலியன விருப்பதால், ஒரேயிடத்தில் பல வசதிகளையும்

ஒருங்கே பெறுவதற் கேதுவா யிருக்கின்றனது. பெரும்பாலும் வீடுதொறும் தொலைபேசி (telephone) இருப்பதால், சிலர் தொலைபேசி வாயிலாகவே கடைகாரருக்கு ஆணை கொடுத்து, தமக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். பண்டிகை நாள்களிலும் விழாக்காலங்களிலும் விற்பனை நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கு, மிகைப்படியான ஆள்களைக் கடைகாரர் அமர்த்திக் கொள்கின்றனர். ஒருவர்க்கு வேண்டிய உடை ஒருமணி நேரத்திற் கிடைக்குமாறு, தையற்சாலைகளில் விரைந்து வேலை நடைபெறு கின்றது. பெருங்கடைகட் கெல்லாம் நாடுமுழுதுங் கிளைகளிருப்ப தால், ஓரூரில் ஒருவர் விரும்பியபடி இன்னோரூரில் இன்னொருவர் ஒரு பொருளை விரைந்து பெறுவதற்கு வசதியாயிருக்கின்றது.

செ-தித்தாள்களை விற்பவர் அவற்றை ஓரிடத்தில் அடுக்கி வைத்துவிட்டுச் சென்றுவிட, அவ் வழியா-ப் போவார் வருவார் தாமாகத் தமக்கு வேண்டியவற்றை யெடுத்துக்கொண்டு, அவற்றிற் குரிய காசை அங்குள்ள பெட்டியிற் போட்டுவிடுகின்றனர். இதனால், செ-தித்தாள் விற்பவர் அந் நேரத்தில் வேறு வேலை செ-ய இயலு கின்றது. இதற்கு அமெரிக்கரின் வா-மையும் நேர்மையும் துணை செ-கின்றன.

அமெரிக்க நாணயசாலைகளில் ஒரு நிமையத்திற்குள் காசோலையை (cheque) மாற்றிவிடலாம். இரவில் பணத்தை இட்டு வைத் தற்கு வசதியும், வழிப்போக்கர் விரைந்து மாற்றுவதற்கு வானூர்தி நிலையங்களிற் கிளைகளும் அமெரிக்க நாணயசாலைகள் ஏற்படுத்தி யுள்ளன.

பொருள்களை விரைந்து அளவிடுதற்கு, எண்ணலைப் போன்றே எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் என்னும் ஏனை அளவீடுகளையும், பப்பத்து மடங்கா- உயர்கின்ற அல்லது பத்தால் வகுக்கக்கூடிய பதின்முறைத் திட்டத்தில் அமைத்துள்ளனர் அமெரிக்கர். நூறு சதம் ஒரு டாலர். நூறு இராத்தல் ஓர் அந்தர். பத்துப் படைச்சால் (furlong) ஒரு கல் (mile). இத்தகைய அளவீட்டால் வசதியேற்படுவதுடன் நேரம் மீக்கப்படு கின்றது. இனி, ஆண்டைக்கூட, ஒவ்வொன்றும் இருபத் தெட்டு நாள்களைக் கொண்ட பதின்மூன்று மாதங்களும் மேலொரு விடுமுறை நாளுமாக வகுத்து, இம் முறையையே பல வணிகர் அங்கு கையாண்டு வருகின்றனர். இது நேரத்தை மீப்பதுடன், எத்துணை ஒழுங்கும் வசதியுமாக இருக்கின்றது!

அமெரிக்காவில், 33 இலக்கம் கல் கற்சாலைகளும், 227 ஆயிரம் கல் இருப்புப்பாதைகளும், ஏழாயிரம் வானூர்தி நிலையங் களும் உள. அங்கு நால்வருள் ஒருவர்க்குச் சொந்த இயங்கி உண்டு; ஐந்திலக்கம் பேருக்கு வானூர்தி இயக்கவும், ஆடவர், பெண்டிர் அனைவர்க்கும் இயங்கி இயக்கவும் தெரியும். இயங்கியும் புகை வண்டியும் வானூர்தி யுமாகிய பொறியூர்திகளே அங்குள. அவை யனைத்தும் பொதுவா-வேகமா-ச் செல்கின்றன, வெவ்வேறு வேகமா-ச் செல்லும் இயங்கிகட்கு, சாலைகளில் வெவ்வேறு பாதை கள் விடப்பட்டுள்ளன. போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடும் மூட்டைகளை இடம்பெயர்ப்பதும் பொறிவாயிலா- நடைபெறுகின்றன. வேண்டு மிடமெல்லாம் கீழ்ப் பாதைகளும் சுரங்கப்பாதைகளு மிருப்பதால், மட்டக்கடப்பு (level crossing) என்பது அங்கில்லை. இதனால், வழியிடை நில்லாமலும் காத்திராமலும் வண்டிகள் நேரே செல்லலாம். இருப்புப் பாதைகளெல் லாம் ஒரே அளவான அகலப் பாதை யாதலால், வண்டிகள் மாறாமல் எங்கும் செல்ல முடியும். பெரு வணிகரும் தொழிற்சாலை முதலாளி களும் சொந்தமாகக் கூண்டுச் சகடுகளும் கட்டைச் சகடுகளும் வைத்திருப்பதால், அவர்கள் தங்கள் பொருள்களை இருப்புப் பாதை வழியாக விரைந்து வேறிடம் சேர்ப்பதற்கு வசதியாயிருக்கின்றது.

மாடிக் கட்டடங்களில் தூக்கியும் (lift) சுழல் படிக்கட்டும் (escalator) இருப்பதால், விரைந்து வேண்டும் மாடிக்குச் செல்ல முடியும். கடிதம் முதலியவற்றை மேலிருந்து கீழிடச் சுவர்க் குழா-கள் அமைக்கப் பட்டுள.

அஞ்சற் போக்குவரத்து விரைந்து நடைபெறும் பொருட்டு, அஞ்சல் முத்திரைகள் பிற கடைகளிலும் விற்கப்படுகின்றன.

தொலைக்காட்சியும் (television) தொலைக்காட்சி யஞ்சலும் அமெரிக்காவில் மிகுதியாக நடைபெறுகின்றன. தொண்ணூற்றெட்டுத் தொலைக்காட்சி நிலையங்களும் (television transmitters) 23 இலக்கம் தொலைக்காட்சிக் கருவிகளும் (televioion sets), இன்று அங்குள. ஒரு நொடிக்கு 186 ஆயிரம் கல் தொலைவு, தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகளை அஞ்சல் செ-யலாம்.

அமெரிக்கக் கல்வித் திட்டம் மிகச் சிறந்த முறையில் அமைந் துள்ளது. அவரவர்க்கு வேண்டிய கல்வியே அங்கு கற்பிக்கப்படு

கின்றது. ஒரு தேர்விற்குக் குறித்த கடவைக் (course) காலத்தை முடிக்க வேண்டுமென்னும் கட்டாயமில்லை. ஒரு மாணவன், தன் திறமைக் குத்தகத் தனக்கு வேண்டுங் கல்வியை எவ்வளவு விரைந்தும் முடித்துக் கொள்ளலாம். அமெரிக்க மக்களுக்குப் போதிய பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் பல்கலைக்கழகங்களுமிருப் பதால், மாணவர் எவரும் இட மில்லாமற் காத்திருக்கவும் காலத்தை வீணா-க் கழிக்கவும் வேண்டிய தில்லை. மாநகர்தொறும் பல்கலைக் கழகமிருப்பதால், மாணவர் மேற் கல்விக்கு நெடுந்தொலைவு செல்ல வேண்டியதுமில்லை. விடுமுறைக் காலத்திலும் நாள்களிலும், பயிர்த் தொழிற் பண்ணை, உண்டிச்சாலை, தொழிற்சாலை, அஞ்சலகம், பெருங்கடை, திரைப் படவரங்கு முதலிய வற்றில், மாணவர் வேலை செ-து தம் உயிர் வாழ்க்கைக்கும் கல்விக்கும் வேண்டுமளவு பொருளீட்டிக் கொள் கின்றனர். இவ் வகையில், கல்விப் பயிற்சி முடியும்போது தொழிற் பயிற்சியும் முடிகின்றது. பகலில் வேலை பார்க்கும் அலுவலாளர்க் கென்று இராப் பல்கலைக்கழகங்கள் நடை பெறுகின்றன. தேர்வு விடைத் தாள்கள் சுருக்கானமுறையில் திருத்தப்பெற்று, விளைவுகள் விரைந்து விளம்பப்பெறுகின்றன.

புதுமொழிப் பயிற்சிக்கு ஒலித்தட்டுகளிருப்பதால், ஆசிரிய ருதவியின்றியே ஒரு புதுமொழியை அமெரிக்கர் விரைந்து கற்றுக் கொள்கின்றனர்.

செ-தித்தாள்கள் பொதுவா- விரிவுற்றிருப்பதால், அவற்றை முழுதும் படித்தற்குப் போதிய நேரம் பலர்க்கில்லாமைப்பற்றி, அவற் றிலுள்ள முக்கியமான செ-திகளின் சாரத்தைமட்டும் திரட்டிக்கூறும் செ-திச் சுருக்கம் (Digest) என்னும் தாள்கள், பொருள்வாரியாக அமெரிக்காவில் வெளியிடப்பெறுகின்றன. சிற்றுண்டியருந்தும் போதே பலர் செ-தித்தாளைப் படித்துவிடுகின்றனர்.

பேச்சும் எழுத்தும்கூட அமெரிக்கர் சுருக்கமாகவே நிகழ்த்து கின்றனர். வேலைநேரத்தில் அவர் பிற பேச்சுப் பேசுவதில்லை. உறவினரொடு உரையாடுவதையும் ஊண் வேளையில் வைத்துக் கொள்கின்றனர். குட்டிக் கதைகள் அவருக்கு மிக விருப்பம். ஆங்கிலச் சொற்களிலுள்ள ஊமை யெழுத்துகளை யெல்லாம் விலக்கி யெழுத வேண்டுமென்பது அவர் கருத்து. ஆயின் அதற் குரிய அதிகாரம் இங்கிலாந்திலிருப்பதால், அவரால் அது செ-ய முடியவில்லை.

அமெரிக்கத் திரைப்படவரங்குகள் போக்குவரத்து மிக்க இடங் களிலெல்லாம் இருப்பதாலும், அவற்றில் முற்பகல்முதல் பின்னிரவு வரையும் ஒரே படம் மீண்டும் மீண்டும் இடைவிடாது நடைபெறு வதாலும், ஒருவர் அண்மையிலும் விரும்பிய நேரத்திலும் படம் பார்க்க இயல்கின்றது. அவற்றிற்குரிய கட்டணமும் ஒரேயளவாத லால், சீட்டு விற்பனையும் விரைந்து நடைபெறுகின்றது.

இங்ஙனம் ஒவ்வொரு வினையின் காலத்தையுங் குறுக்கிக் குறுக்கி, கடைசியில் உறக்கத்தையுங் குறுக்கிக்கொண்டனர் அமெரிக்கர். இதனால், அவருக்கு அமைதியே யில்லையென்று நம்மவருட் சிலர் குறை கூறலாம். ஆயின், அமெரிக்கர் சராசரி வாழ்நாள் 61 ஆண்டு என்பதையும், இந்தியர் சராசரி வாழ்நாள் 26ஆண்டே என்பதையும் நோக்கும்போது, அவரது வாழ்க்கை சுறுசுறுப்பும் நமது வாழ்க்கை சோம்பலுமே நிறைந்தனவென்று கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. ஒழுக்கம் வா-மை பிறர்மாட்டன்பு முதலிய பண்பாட்டு வகையிலும், அமெரிக்கர் வாழ்க்கை இற்றை யிந்தியர் வாழ்க்கையினும் ஏற்றம் என்பது தேற்றம். ஆதலால், தற்காலக் கல்வியாகிய அறிவியற் கலை யில் நாம் எங்ஙனம் அவரைப் பின்பற்றுதல் தகுமோ, அங்ஙனமே சுறுசுறுப்பிலும் வினைவிரைவிலும் அவரைப் பின்பற்றுதலும் தகும் என்க.

சுருக்கி வரைவு

அமெரிக்கர் காலத்தைப் பயன்படுத்துதல்

இக்காலத்தில், காலத்தின் அருமையை யுணர்ந்து, பொறித் ;துணையினால் சுருக்கமான காலத்தில் பெருக்கமான வேலையைச் செ-துவருபவர் மேனாட்டாரே. அவருள்ளும், அமெரிக்கர் சிறந்தோ ராவர்.

பற்பல சமையல் வினைகளும் துப்புரவு வினைகளும் பொருள் களைத் தட்ப வெப்பப்படுத்தும் வினைகளும் , பிறவும், அமெரிக் காவில் பொறிகளாலேயே செ-யப்படுகின்றன.

இயற்கைமழை பெ-யாத காலத்தில், அமெரிக்க வுழவர் செயற்கை மழையைப் பெ-வித்துக்கொள்கின்றனர். அவர் பெரும் பண்ணையாள ராதலின், பெருவாரியாகப் பொருள்களை விளைவித்து, அறுவடைக் காலத்தில் மாணவரையுங் கூலிக்கமர்த்திக் கொள்கின்றனர்.

வழிப்போக்குச் சீட்டு சிற்றுண்டி முதலியவற்றின் விற்பனையும், அமெரிக்காவில் பொறியினால் நடைபெறுகிறது. வானளாவும் மாபெரும் மாடிக்கட்டடங்களில் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பலபொருள் வசதிகளும் ஒருங்கேயமைந்துள்ளன. சிலர் தொலைபேசி வாயிலாக வும் கடைகாரருக்கு ஆணை கொடுக்கின்றனர். பொருள்களை விரைந்து பெறுதற் குரிய எல்லா வசதிகளையும் கடைகாரர் செ-து வைத்திருக்கின்றனர்.

செ-திதாள்களை ஒருவரும் அருகிருந்து விற்பதில்லை. அவற்றை வாங்குபவர் தாமே அருகிலுள்ள பெட்டியிற் காசைப் போட்டு விடுகின்றனர்.

அமெரிக்க நாணயசாலைகளில் ஒரு நிமையத்தில் காசோலை யை மாற்றலாம்; இரவிலும் பணத்தை இட்டுவைக்கலாம்.

நால்வகை யளவீடுகளும் பத்தால் வகுக்கக்கூடிய பதின்முறைத் திட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டுள. பல வணிகர்,ஓர் ஆண்டை, ஒவ்வொன் றும் இருபத்தெட்டு நாட்கொண்ட பதின்மூன்று மாதங்களும் மேலொரு நாளுமாக வகுத்திருக்கின்றனர்.

அமெரிக்காவில், ஏராளமான கற்சாலைகளும் இருப்புப் பாதைகளும் வானூர்தி நிலையங்களும் உள. நால்வருள் ஒருவர்க்குச் சொந்த இயங்கியுண்டு. மட்டக்கடப்பிற் கிடமில்லாதவாறு, வேண்டு மிட மெல்லாம் கீழ்ப்பாதையும்; சுரங்கப்பாதையும் அமைக்கப் பட்டுள. இருப்புப்பாதைக ளெல்லாம் ஒரே அளவின.

மாடிக் கட்டடங்களில் தூக்கியும் சுழல்படிக்கட்டும் உண்டு.

அஞ்சல் முத்திரைகள் பல கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

தொலைக்காட்சியும் தொலைக்காட்சி யஞ்சலும், அமெரிக்கா வில் மிகுதியா- நடைபெறுகின்றன.

அமெரிக்கக் கல்வித் திட்டம் மிகச் சிறந்தது. எவரும் எங்கும் என்றும் வேண்டிய கல்வியை விரைந்து பெறலாம். மாணவர் கல்வி பயின்றுகொண்டே, விடுமுறைக்காலத்தில் வேலைசெ-து பொருளும் ஈட்டிக்கொள்ளலாம். பகலில் கற்க வசதியில்லாதவர்க்கு இராக் கல்வி நடைபெறுகின்றது. தேர்வு விளைவு விரைந்து தெரிவிக்கப் பெறு கின்றது.

புதுமொழிப் பயிற்சிக்கு ஒலித்தட்டுகள் உண்டு.

செ-திச் சுருக்கங்கள் வெளியிடப்பெறுவதால், வேண்டிய செ-தி களை விரைந்து படித்துக்கொள்ளலாம்.

அமெரிக்கர் பேச்சும் எழுத்தும் மிகச் சுருக்கம். உறவினரொடு அளவளாவுவதும் ஊண் வேளையில்தான் நிகழும். குட்டிக் கதை களைத்தாம் அவர் விரும்பிக் கேட்பர்.

அமெரிக்காவில் முக்கியமான இடங்களிலெல்லாம் திரைப்பட வரங்குகளிருப்பதாலும், ஒரே படம் நாள் முழுதும் மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்வதாலும், எவரும் என்றும் எப்படமும் பார்க்க இயலுகின்றது.

அமெரிக்கர், பிற வினைகளைப் போன்றே உறக்கத்தையும் குறுகிய காலத்தில் நிகத்ந்துகின்றனர். ஆயினும், அவர் சராசரி 61 ஆண்டுகள் வாழ்வதால், நாம் அச்சமின்றி அவரை வினைசெ- முறை யிலும் பின்பற்றலாம்.

9. பெருக்கி வரைதல் (Expansion of Passages)

i. முன்னுரைக் குறிப்புகள்

ஒரு வாக்கியத்தை அல்லது கூற்றை ஒரு பாகியாகவும், ஒரு பாகியைப் பல பாகிகளுள்ள ஒரு சிறு கட்டுரையாகவும், விரித் தெழுதல் பெருக்கி வரைதலாகும். இது சுருக்கி வரைதலுக்கு நேர் எதிரான பயிற்சியாம்.

நூலாசிரியருக்கும் சொற்பொழிவாளர்க்கும் இப் பயிற்சி மிகப் பயன்படும். ஒரு சிறுகதையைப் பெரிய நூலாக விரிப்பதும் பெருக்கி வரைதலேயாயினும், அஃது ஆசிரியர்க்கேயன்றி மாணவர்க்குரிய தாகாமையின், இங்கு விடப்பட்டுள்ளது.

ஒரு வாக்கியத்தை ஒரு பாகியாக விரிக்கும் பயிற்சியைக் கீழ் வகுப்பு மாணவர்க்கும், ஒரு பாகியை ஒரு கட்டுரையாக விரிக்கும் பயிற்சியை மேல்வகுப்பு மாணவர்க்கும், வைத்துக்கொள்ளலாம்.

ii. பெருக்கி வரையும் முறை

1. முதலாவது, பெருக்கி வரையவேண்டிய வாக்கியத்தை அல்லது பகுதியை நன்றாகப் படித்து, அதன் பொருளைத் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

2. பொருளுணர்ந்தபின் ஒரு பொருத்தமான தலைப்புக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

3. அதன்பின், விளக்கம் நுண்கருத்துகள் ஏது எடுத்துக்காட்டு முதலிய வற்றால், குறித்த பகுதியை விரித்து வரைதல் வேண்டும்.

4. புதிதாகச் சேர்ப்பதெல்லாம் மூலப்பகுதிப் பொருளைத் தழுவியே யிருத்தல்வேண்டும். மூலத்திற்கு மாறானது ஒன்றும் பெருக்கி வரைவதில் இருத்தல் கூடாது.

5. மூலப்பகுதி ஓர் அணியா யமைந்திருந்தால், அதைத் தெளிவான நடையில் விளக்கி வரைதல் வேண்டும்.

6. ஒரே வாக்கியமா- அல்லது கூற்றாயிருக்கும் மூலப்பகுதி, ஒரு படிப்பனை போன்ற முடிபாயிருக்குமாதலின், அம் முடிபிற்கேற்ற படி முறைக் கருத்துகளை வரிசை பிறழாது அமைத்து வரைதல் வேண்டும்.

7. மூலப்பகுதி ஒரு பாகியாயிருக்குமாயின், அதிலுள்ள ஒவ்வொரு கருத்தையும்பற்றி ஒவ்வொரு பாகி வரைதல் வேண்டும்.

8. பெருக்கி வரைந்தவுடன் பிழைதிருத்தி, இன்றியமையாததாயின் , செவ்வைப் படியும் செ-துகொள்ளலாம்.

போலிகைகள்

1. சொல்வதெளிது செ-வதரிது

பெருக்கி வரைவு

செ-து காட்டல்

ஒருவன் எதையும் சொல்லிவிடலாம். ஆனால், சொல்லிய வண்ணம் செ-துகாட்டுதல் அரிதாகும். செ-துகாட்டல் என்பது, சொல் லியபடி செ-தலும் சொல்லியபடி ஒழுகுதலும் என இருதிறப்படும். ஒரு வேலையிற் குறை கூறுகிறவன், தான் அதைக் குறையின்றிச் செ-யக்கூடியவனாயிருத்தல் வேண்டும். கட்டத் தெரியாதவன் கட்டின வீட்டிற்கு வக்கணை சொல்லக்கூடாது. ஏவுகிறவன் ஒரு சொல்லில் ஏவிவிடலாம்; ஆனால், இயற்றுகிறவனுக் குத்தான் தலைச்சுமைப் பளுவு தெரியும். இங்ஙனமே, ஒழுக்க வகை யிலும் கற்பிப்பு எளிது; கைக்கொள்வு அரிது. ஒழுக்கத்தைக் கற்பிப் பவன் ஒழுகியுங் காட்டுதல் வேண்டும். அல்லாக்கால், கற்பிப்பு வலியற்றுப்போவதுடன் பழிப்பிற்கும் இடமாம்.

2. 'காணியாசை கோடி கேடு'

பெருக்கி வரைவு

பேராசை

ஆசை அனைவர்க்கும் உண்டு. அதுவும் ஓரளவு ஒருவர்க்கு இருக்கத்தான் வேண்டும். இல்லாவிடின், ஊக்கமும் முயற்சியும் பிறவா. ஆனால், அது அளவிற்கு மிஞ்சியிருத்தல் கூடாது. அளவுக்கு மிஞ்சிய ஆசை அறிவை மறைத்து மதியை மழுக்கிவிடுகின்றது. அதனால், நாணம் நடுநிலை நன்றியறிவு அன்பு முதலிய நற்பண்பு களை யெல்லாம் இழந்து, பிறர் உரிமையில் தலையிடவும் பிறர் பொருளைக் கவரவும் நேர்கின்றது. இதுமட்டுமா? மிகச் சிறிய பொரு ளுக்காக மிகப் பெரிய பொருளை இழக்கவும் நேர்கின்றது. சிறிய பொருளைத் திருடியும் சிறிய கையூட்டை வாங்கியும், உரிய வேலையும் பெரிய பதவியும் இழந்தவர் எத்தனை பேர்! அரைக் காசிற்காக மதிப்பரிய மானத்தை யிழந்தவர் எத்தனை பேர்! இன்னும் இம்மிக்கு ஆசைப்பட்டு இன்னுயிரை யிழந்தவர் எத்தனை பேர்! இங்ஙனமெல்லாம் பொருளும் மானமும் உயிரும் இழப்பதற்கே பேராசை ஏதுவாயிருத்தலின், பேராசை பெருநட்டமென்பதை யுணர்ந்து அதை விட்டுவிடுதல் வேண்டும்.

3. *அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையார் என்பு முரியர் பிறர்க்கு*

பெருக்கி வரைவு

அன்புடைமை

அன்பானது, உயர்திணையென உயர்த்துச் சொல்லப்படும் மக்கட் கெல்லாம் இன்றியமையாத குணமாகும். அன்பில்லாதவர் மக்கள் என்னும் பெயருக்கு உரியவரல்லர். அவர் மாக்கள் என்று பிரித்துக் கூறப்படுவர். மற்ற உயிர்களுக் கல்லாவிடினும், மாந்தர் அனைவருக்கு மாவது நன்மை செ-யுங் குணமே, அன்பு எனப்படும். அன்பு ஒருவர்க்கிருந்தால், அதை வெளிப்படாதபடி உள்ளத்தில் அடைத்துவைக்க முடியாது. சொல் செயல் என்னும் ஏனை யிருகரண வினைகளாலும் அது வெளிப்பட்டே தீரும். அன்பில்லாதவர் எல்லாப் பொருள்களையும் தமக்கே பயன் படுத்துவர். அன்புள்ளவரோ எல்லாப் பொருள்களையும் தம்மால் அன்பு செ-யப் பட்டவர்க்கே பயன்படுத்துவர். இனி, பிறிதின் கிழமைப் பொருள்களை மட்டுமல்ல, வேண்டுமிடத்துத் தற்கிழமைப் பொருளாகிய தம்

உடம்பையும் பிறர்க்களித்துத் தம் வாழ்நாளை முடிப்பர் அன்புடையார். உடம்பின்றி உலக வாழ்க்கையில்லா மையின், உடம்பைக் கொடுத்தலும் உயிரைக் கொடுத்தலும் ஒன்றே. உயிரைப்போற் சிறந்த பொருள் வேறொன்று மில்லை. ஆதலால், அன்பானது ஈகை யென்னுங் குன்றேறி, உயிரீகை யாகிய கொடுமுடி யடைந்துவிடுகின்றது. என்னே அன்பின் இயல்பு!

4. ***நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானுந் தன்னை***
நிலைக்கலக்கிக் கீழிடு வானும் – நிலையினும்
மேன்மேல லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னைத்
தலையாகச் செ–வானுந் தான்.

பெருக்கிவரைவு
தன்முயற்சி

முயற்சியில்லாமல் உலகில் ஒன்றையும் பெறமுடியாது. முயற்சி பெரும்பாலும் வெற்றியே தரும். 'முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சி யடையார்' என்பது பழமொழி. 'ஊக்கமுடைமை ஆக்கத்திற் கழகு' என்றார் ஔவையார். 'முயற்சி திருவினையாக்கும்' என்றார் வள்ளுவர். முயற்சி, செ-வாரை நோக்கி, தன் முயற்சி பிறர் முயற்சி என இருவகைப்படும். ஒருவன் தன்முயற்சியின்றிப் பிறர் முயற்சி யாலேயே ஒரு காரியத்தைச் செ-யின் அதில் வெற்றி பெறுவது உறுதியன்று. ஒருகால் மிக நெருங்கிய உறவினரே முயற்சிசெ-து வெற்றி விளைவிப்பினும் அது கருதிய அளவு கைகூடியதா யிராது. மேலும் தன்முயற்சியற்றவன் அத்தகைய வெற்றியைக் காத்துக் கொள்வதும் அரிது. இனி, ஒருவன் விரும்பிய பொருளையே அவன் உறவினரும் பெற விரும்பலாம். 'தாயும் பிள்ளையு மானாலும் வாயும் வயிறும் வேறு' ஆதலால், அவரவர் அக்கறைக்கு அவரவரே பாடு படவேண்டும். எவ்வளவு நெருங்கிய உறவினான யிருப்பினும், ஒருவனுக் கிருக்கும் ஆத்திரம் இன்னொருவனுக் கிருக்க முடியாது. ஒரு காரிய வெற்றிக்கு இடை விடாத உழைப்பும் விழிப்பும் பொறையும் பொறுமையும் வேண்டும். அவற்றுள் ஒன்று குறையினும் வெற்றி கிட்டாது. ஆதலின் ஒரு பொருளைப் பெற விரும்புகிறவன் அதற்குத் தானே முயலவேண்டும். ஒரு காரியத்தில் பிறர் முயற்சியும் துணை செ-யுமாயினும், தன் முயற்சி இன்றியமையாத தாகும். ஒரு பொருளைப் பெறுவதென்பதும், ஒரு நிலைமையை அல்லது பதவியை அடைவதென்பதும் ஒன்றே. தன்னை

நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வருபவனும், அந் நிலைமை யினின்று தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்பவனும், அங்ஙனமன்றி மேன்மேலும் தன்னை உயர்த்தி இறுதியில் தன்னைத் தலைமையாகச் செ-து கொள்பவனும், தானே யாதலால், ஒவ்வொருவரும் தன்முயற்சியைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்.

5. காதல் என்பது அளவிறந்த அன்பு. அது கணவன் மனைவி யரிடை மட்டுமன்று, எந்த இருவரிடையும் நிகழக் கூடியது. அது ஒருதலைக் காதல் இருதலைக் காதல் என இருவகைப்படும். அவற் றுள் இருதலைக்காதல் வா-ப்பது மிகவும் அருமையானது. காத லுக்குக் காட்சியும் கலந்துறவாடலும் வேண்டியதில்லை. உணர்ச்சி யற்ற இருவர் நெடுந்தொலைவி லிருந்துகொண்டே ஒருவரையொ ருவர் காதலிக்கலாம். காதலர் உலகிலுள்ளவரை ஒருவரையொருவர் நினைத்துக் கொண்டே யிருப்பர். அவர் ஒருவருக்கொருவர் உயிரை யும் உவந்தீவர். காதலர் இருவருள் ஒருவர் இறப்பின் ஏனையவரும் உடனிறத்தல் வேண்டுமென்பது பண்டைக் கொள்கை. அஃது இன்றைக் கேற்காது.

பெருக்கி வரைவு

காதலர் இயல்பு

காதலைக் கொண்டவர் காதலர். காதலென்பது அளவிறந்த அன்பு. ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாமை என்று அதற்கு இலக்கணம் கூறுவது இன்று பொருந்தாது.

அளவிறந்த அன்புடைய கணவன் மனைவியரே, பொதுவாகக் காதலர் என்று குறிக்கப் பெறுவர். பிறவகை யுறவுடையாரும் காதலரா யிருக்கலாம். பெற்றோரும் பிள்ளையரும் ஒருவகைக் காதலர். அவர் போல் அளவிறந்த அன்புடைய உறவினரும் ஒருவகைக் காதலர். உண்மை நட்பாளர் ஒருவகைக் காதலர். காதலன் என்னும் சொல், “அறத்தின் காதலன்” (பாகவதம், 1:6:1) என்று மகனையும், “தீயின் காதலன்” (கந்தபுராணம், திருவவதாரப் படலம், 10) என்று நண்பனை யுங் குறித்தது. “கைம்மக வோடுங் காதலவ ரொடும்” (பரிபாடல், 15:47) என்னுமிடத்து, காதலவர் என்னுஞ் சொல் சுற்றத்தாரைக் குறித்தது. ஆகவே, மணம் உறவு நட்பு ஆகிய மூவகைத் தொடர்பு பற்றி, மூவகைக் காதலர் உளர் என்பது தெளிவு.

காதற்கு வேண்டியவர் இருவர். அவருள் ஒருவரிடத்து மட்டுமே காதல் இருப்பினும் இருக்கலாம். அன்றி இருவரிடத்தும் இருப்பினும் இருக்கலாம். இவற்றுள், முன்னது ஒருதலைக் காதலென்றும் பின்னது இருதலைக் காதலென்றும் அழைக்கப்பெறும். கோவலன் கண்ணகி

ஆகிய இருவருள், கண்ணகிக்குக் காதலிருந்தது; கோவலனுக் கில்லை. ‘பெற்றமனம் பித்து, பிள்ளைமனங் கல்’ என்னும் பழமொழி, பொதுவாகப் பெற்றோர்க்குப் பிள்ளைகளிடத்துக் காதலிருப்பதை யும், பிள்ளை கட்குப் பெற்றோரிடத்து அஃதில்லாமையும், தெரி விக்கும். நட்பாளர் இருவருள் ஒருவர் மெ-யன்பராயும் இன்னொரு வர் பொ- யன்பராயு மிருப்பதை, நாம் அடிக்கடி காண்கிறோம். இவ்வொரு தலைக் காதல் பெரும்பாலும் துன்பத்திற்கே ஏதுவாகும்.

மணத்தொடர்பு பற்றிய ஒருதலைக் காதல், ஐந்திணை யொரு தலைக் காதல் என்றும் பெருந்திணை யொருதலைக் காதல் என்றும், இருவகைப்படும். கோவலனும் கண்ணகியும் போலக் கூடிவாழ்வதற் கிசைந்தது ஐந்திணை யொருதலைக் காதல்; உதயகுமரன் மணி மேகலையைக் காதலித்தது போலவும், இரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகரின் தேவி தாயுமானவரைக் காதலித்தது போலவும், இல்லத்திற் கிசையாத ஒருவரை இன்னொருவர் காதலிப்பது, பெருந்திணை யொரு தலைக் காதல். இவற்றுள், முன்னது இன்பமற்றதாயினும் நெறிப்பட்ட தாகும். பின்னது நெறி திறம்பியதோடு மனவேதனை யையும் சிலவி டத்து உயிர்க்கேட்டையும் விளைப்பதாகும்.

இருதலைக் காதல் இவ் வுலகத்திலிசையின், மேற்கூறிய மூவகைக் காதலரும் பேரின்பந் து-ப்பவரவாவர். இங்ஙனம் வா-ப்பது மிகவும் அருமை. பூதப் பாண்டியனும் அவன் தேவியும் மணக் காதலுக்கும் பிசிராந்தையாரும் அவர் குடும்பத்தாரும் உறவுக் காதலுக்கும், சீநக்கனும் பொ-யாமொழியாரும் நட்புக் காதலுக்கும் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாவர்.

காதலுக்குக் காட்சியும் கலந்துறவாடலும் வேண்டிய தில்லை.

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும்

என்றார் திருவள்ளுவர். கோப்பெருஞ் சோழனும் பிசிராந்தையாரும் ஒருவரையொருவர் கண்டறியாதவரா- இருநூறு கல் தொலைவி லிருந்து கொண்டே, ஒருவரை யொருவர் காதலித்தனர். இங்ஙனமே மணக் காதலரும் உறவுக்காதலரும், ஒருவரையொருவர் காணாமலே காதல் நிகழ்த்த முடியும். கலிப்பகையாரும் திலகவதியாரும் போலக் கரணத்திற்கு முன்னருங் காதலிக்கும் மணக்காதலரும், பிறப்பி னின்றே காணாமல்

நெடுந்தொலைவி லிருந்துகொண்டு ஒருவரை யொருவர் காதலிக்கும் உறவுக் காதலரும் என்றுமுளர்.

காதல், ஏனை இம்மையின்பங்க ளெல்லாவற்றினும் இனியதோர் உணர்ச்சியைத் தருதலானும், மனத்தை முற்றுங் கவ்விக் கொள்ளுத லானும், காதலால் இணைக்கப்பட்ட இருவர் ஒருவரையொருவர் நினைக்காமல் இமைப்பொழுதும் கழித்தல் அரிது.

உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு.

காதலர், ஓருயிரும் ஈருடலும் என்று சொல்லுமாறு ஒத்த உணர்ச்சி யும் ஒன்றிய பிணைப்பு முடையவராதலின், அவர் இரு கிழமைப் பொருள் களையும் ஒருவர்க்கொருவர் உவந்தீவர் என்று சொல்லவே வேண்டுவ தில்லை.

காதலர் உயிர்வாழும்போது, ஒருவரையொருவர் துன்பத்தி னின்று மீட்டற்கு உடம்பையுங் கொடுத்துதவுவது தலைசிறந்த பண்பா யினும்; ஒருவர் இறந்தபின் அவருடைய பிரிவாற்றாது, இன்னொரு வரும் உடனிறத்தல், அத்துணைச் சிறந்ததன்று. கண்ணகி போன்றார், தமக்கு மகப்பேறின்மையானும், தாம் செ-யக் கூடிய பொதுநலத் தொண்டின்மையானும், தம் மெல்லியற் பெண்பான்மையானும், தன் கணவரிறந்தபின் பிரிவாற்றாமைபற்றி உயிர் துறத்தல் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதாயினும், ஆடவரும் பொறுப்புள்ள வரும் தம் காதலரிறந்தபின் அங்ஙனஞ் செ-தல் இக்காலத்துப் போற்றத் தக்க தன்று. காதலர் உடனிறப்பால், இறந்தவர் மீளாமையானும், சிலவிடத்துப் பொறுப்பும் பொதுநலத் தொண்டும் தவறுதலானும், ஒருவர்க்கோ பலர்க்கோ உதவி செ-யக்கூடியவரெல்லாம் எக்காரணத்தையிட்டும் தற்கொலை செ-யாதிருத்தல், தப்பாது மேற்கொள்ளக்கூடிய தலை யாய கடமையாம். பிசிராந்தையாரும் பொ-யாமொழிப் புலவரும், பின்னுங் கொஞ்சக் காலமிருந்து தம் குடும்பத்திற்கும் தமிழுலகிற்கும் உதவியிருக்கலாம். மகமதுக்கான் இறந்தது கண்டு செயசிங்கும் இறந்த தனால், வெற்றி தோல்வியாக மாறிச் செஞ்சி யரசழிந்ததுடன், அரசி யுட்பட அரண்மனை மகளிர் பலர் வேதனைப்பட்டு இறக்கவும் நேர்ந்தது. கலிப்பகையார் இறந்தது கேட்டவுடன் திலகவதியாரும் இறந்திருப்பின், திருநாவுக்கரசர் வாழ்ந்திருப்பரோ? அவர் தேவார முந் தோன்றியிருக்குமோ? கபிலர்கூடக் கொஞ்சக்காலம் உயிர் வாழ்ந்திருப்பின், பாரி மகளிர்க்கு எத்துணை ஆறுதலாயிருந் திருக்கும்?

ஆதலால், காதலர் உடனிறத்தல் வேண்டுமென்பது, பண்டைக் காலத்து உயரிய கொள்கையா-ப் போற்றப்பட் டிருந்திருப்பினும், இக்காலத்திற் கேற்றகாதாதலின், ஒருவர் தம் காதலர் பிரிவால் நேரும் எத்துணைத் துயரையும் பொறுத்துக்கொண்டு, தம் கடமையை நிறை வேற்றுவதே தலையாய செயலாம்.

பயிற்சி 1

பின்வருபவற்றை ஒவ்வொரு பாகியாகப் பெருக்கிவரைக:-

1. மரம் நட்டவன் அதன் கனியை நுகர்வது அரிது.
2. 'தண்ணீரும் மூன்று பிழை பொறுக்கும்'.
3. 'தன் குற்றந் தனக்குத் தோன்றாது'.
4. மரம் நல்லதென்பதும் கெட்டதென்பதும் அதனதன் கனியால் அறியப்படும்.
5. பெற்றோரன்பும் பிள்ளைகளைக் கொல்லும்.
6. 'காக்கைக்குந் தன் குஞ்சு பொன்குஞ்சு'.
7. காகங்கள் விதைப்பதுமில்லை; அறுப்பதுமில்லை. ஆயினும், அவற்றையுங் கடவுள் காத்துவருகின்றார்.
8. 'தன்னை யறிந்தவன் தலைவனை யறிவான்'.
9. ஆளப்படுகிறவனே ஆளத்தெரிந்தவன்.
10. வாரி யிறைத்தும் வளவனாகிறது முண்டு. இறுகப் பிடித்தும் ஏழையாகிறது முண்டு.
11. 'தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்;
    தன்னை உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்படுவான்'.
12. பொ-சொல்லி வாழ்ந்தவரும் உளர்; மெ-சொல்லித் தாழ்ந்தவரும் உளர்.
13. கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள், நல்லவர்கள்.
14. எழுநிலை மாடம் கால்சா-ந் துக்குக்
    கழுதை மே-பா ழாகினு மாகும்.

15. மக்கள் தாமே ஆறறி வுயிரே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே

16. - கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரு மாகி விடும்.

17. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

18. ஒன்றே செ-யவும் வேண்டும், ஒன்றும்
நன்றே செ-யவும் வேண்டும், நன்றும்
இன்றே செ-யவும் வேண்டும், இன்றும்
இன்னே செ-யவும் வேண்டும்

19. மாட்சியிற் பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினு மிலமே

20. இம்மைச் செ-தது மறுமைக் காமெனும்
அறவிரனை வணிகன் ஆ-அலன் பிறரும்
சான்றோர் சென்ற நெறியென
ஆங்குப் பட்டன் றவன்கை வண்மையே.

பயிற்சி 2

பின்வரும் பாகிகளை ஒவ்வொரு கட்டுரையாகப் பெருக்கி வரைக:

1. உழவுத்தொழில் ஒரு நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையானது. உழவர்க் குரிய வசதிகளையெல்லாம் அரசியலார் செ-துவைத்தல் வேண்டும். பெருவாரியாக உணவுப்பொருள் விளைத்தற்குரிய வழி வகைகளெல்லாம் கையாளப்பெறுதல் வேண்டும். அறிவியல் துறையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதுமைகளை, இயன்ற அளவு உழவிற்கும் பயன்படுத்தல் வேண்டும். உழவுத் தொழிலைக் கவனியாத நாடு பிற நாடுகளைச் சார்ந்தேயிருக்கும்.

2. மக்கட்பேறு ஒரு காலத்தில் மாபெரும் பாக்கியமாகக் கருதப்பட்டது. பிள்ளைப் பேற்றைப் பெருக்குவதற்கான வழிகளெல்லாம் அன்று கையாளப்பட்டன. இன்று பிள்ளை பெறாதவரே பெரும்பாக்கியசாலி

கள். பிறப்புத் தடை ஏற்படுத்தும் காலமும் வந்துள்ளது. காலத்திற் கேற்பக் கருத்துகள் எங்ஙனம் மாறுபடு கின்றன!

3. உலகத்திற் பல அரசும் மக்கட்பெருக்கமும் உள்ளவரை போரும் பஞ்சமும் நீங்கா. உலக முழுவதும் ஒரு குடும்பம் என்னும் உணர்ச்சி யைப் பரப்புதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பிறநாட்டு மக்கள் குடியேறிக் கலப்பினம் அமைதல் வேண்டும். உலக முழுவதும் ஒரே ஆட்சிக்குட்பட வேண்டும். மக்கட் பெருக்கம் தடுக்கப்பட வேண்டும். உலக விளைவுப் பொருள்களைப் பன்னாட்டு மக்களும் பகிர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். உலக முழுவதிற்கும் ஒரே பொதுமொழியும், ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒரே சிறப்பு மொழியும் இருத்தல் வேண்டும். குலமத வரணச் சார்பற்ற கலப்பு மணங்கள் நடைபெறல் வேண்டும். இவற்றால் மண்ணுலகம் விண்ணுலகமாக மாறும்.

4. செல்வம் திடுமென்று நீங்கிவிடலாம். உயிர் நண்பர் உயிர்ப்பகை வராக மாறலாம். பெற்ற தா-தந்தையரும் பிள்ளைகளும் கைவிட்டு விடலாம். இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் ஒட்டிநின்று,இறந்த பின்னும் பற்றுவிடா திருப்பது நா- ஒன்றே.

5. தன்னலம் பலதிறப்பட்டது. தனிப்பட்டவன் தன்னலம் ஒன்று; குடும்பத் தன்னலம் ஒன்று; குலத் தன்னலம் ஒன்று; நாட்டுத் தன்னலம் ஒன்று; மதத் தன்னலம் ஒன்று. இவை முறையே ஒன்றைவிட ஒன்று தீமை குறையினும், எல்லாம் தன்னலமே.

10. பொழிப்புரை வரைவு (Paraphrasing)

i. முன்னுரை

ஒரு செ-யுளின் பொருளையெல்லாம் உரைநடையில் திரட்டி வரைவது, பொழிப்புரை வரைவாகும்.

அரிதுணர் பொருளதான உரைநடைப் பகுதியை விளக்கி வரை வதையும், ஆங்கில இலக்கணியர் பொழிப்புரை வரைவின்பாற் படுத்துவர். தமிழில் அதைத் தெளிநடை வரைவு அல்லது விளக்க நடை வரைவு என்னலாம்.

ii. பொழிப்புரை வரைவின் பயன்கள்

1. ஒரு செ-யுளைக் கருத்தூன்றிப் படித்தல்.
2. மறைந்தும் அரிதாகவுமுள்ள பொருளை அல்லது கருத்தை உணரப் பழகுதல்.

3. உள்ளக் கருத்தைச் சொற்களால் வெளிப்படுத்துவதிற் பயிற்சி பெறுதல்.

4. செ-யுட் பொருளை விளக்குந் திறம்பெறல்.

iii. சிறந்த பொழிப்புரையின் இயல்புகள்

1. நடை பெயர்ப்பு

ஒரு செ-யுளும் அதன் பொழிப்புரையும் ஒரே மொழிக் குரிய வாயினும், செ-யுளும் உடைநடையும் வெவ்வேறு மொழி போல் வேறு பட்டிருப்பதால், பொழிப்புரையானது மொழிபெயர்ப் பளவு முற்றும் நடைமாறுதல் வேண்டும். ஒரு மொழியினின்று இன் னொரு மொழியிற் பெயர்ப்பது மொழிபெயர்ப்பு, ஒரு நடையினின்று இன்னொரு நடையிற் பெயர்ப்பது நடைபெயர்ப்பு. மொழிபெயர்ப்பும் நடைபெயர்ப்பும் மொழிவகையில் வேறுபடினும், பெயர்ப்பளவில் ஒருதன்மையவே.

2. முற்றக்கூறல்

பொழிப்புரை, தன் மூலத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களுள் ஒன்றையும் விடாது, முழுமையுங் கூறுதல் வேண்டும்.

ஆயினும், வேண்டாத சிறுபொருள்களை விட்டுவிடலாம்.

எ–டு. “பழம்படு பனையின் கிழங்குபிளந் தன்ன”

என்னும் அடியில், ‘பழம்படு’ என்னுந் தொடரை விட்டுவிடலாம்.

3. தொகுதியா- நோக்கல்

ஒரு செ-யுள் முழுவதையும் ஒன்றாகக்கொண்டு, அதன் பொரு ளெல்லாவற்றையும் ஒருங்கு நோக்குதல் வேண்டும். ஒரு செ-யுளைப் பல பகுதியாகக் கொண்டு, அதைப் பகுதி பகுதியாக வோ அடியடி யாகவோ தொடர் தொடராகவோ பிரித்துப் பொழிப் புரை வரைதல் கூடாது. ஒரு செ-யுளை முற்றும் நோக்கி அதன் பொருள் முழுவதையும் ஒருங்கே யுணர்ந்தாலல்லது, அதற்குப் பொழிப்புரை வரையத் தொடங்குதல் கூடாது.

4. தனிநிறைவுடைமை

பொழிப்புரை தனிப்பட்ட உரைநடைப் பகுதியாகவும், தன்னில் தானே நிறைவுள்ளதாகவும், மூலத்தின் துணை சிறிதுமின்றி விளங்கக் கூடியதாகவும், இருத்தல் வேண்டும்.

மூலத்தை யறியாதவர், பொழிப்புரை ஒரு தனி யிலக்கியப் பகுதியாகக் கொள்ளுமாறு, அது எளிய இனிய இலக்கிய நடையில் எழுதப்பெறுதல் வேண்டும்.

5. ஒன்றும் சேர்க்காமை

மூலத்திலுள்ளதைத் தவிர, வேறொன்றையும் பொழிப்புரையிற் சேர்த்துக் கூறுதல் தகாது,

ஆயின், பொருளை விளக்குதற்பொருட்டு, ஓரிரு சொற்களை யோ தொடர்களையோ சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

எ–டு. "பீலிசெ– சாகாடும் அச்சிறும்"

என்பதில், பீலி (மயில்தோகை) என்னும் பெயர்க்குமுன், 'மிகநொ-ய' (இலேசான) என்னும் பெயரெச்சத் தொடர்மொழியைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

"எந்நாளும் - காப்பாரே வேளாளர் காண்" என்னும் பகுதிக்கு முன், 'உணவுப்பொருள்கள் ஏராளமா- விளைப்பதாலும், 'இயல்பாக வேளாண்மை யுடைமையாலும்', என்னும் தொடர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந்து ஊக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்

என்னுங் குறளுக்குப்பின், 'அதுபோல' ஏற்கெனவே தம் வலிய பகைவ ரொடு தம் திறமைக்கு மிஞ்சிப் பொருதவர், அதன் மேலும் பொரத் துணியின், அழிவையடைவர் என்னும் பகுதியைச் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறிதுமொழிதலணியா யமைந்த செ-யுள்கள் அல்லது பகுதிக ளெல்லாம், (மூலத்திற் கூறப்படாத) உவமேயத்தொடு சேர்ந்தாலன்றிப் பொருள் நிரம்பாவாதலின், அவற்றிற்கு வரையும் பொழிப்புரைகளி லெல்லாம், மூலத்திலில்லாத உவமேயத்தையுஞ் சேர்த்துக்கூறுதல் இன்றியமையாததென்பது, அவற்றின் அணிப்பெயராலேயே பெறப் படும்.

iv. பொழிப்புரையி லமையாத செ-யுளியல்புகள்

உரைநடைக்கில்லாத பல சிறப்பியல்புகள் செ-யுட் கிருத்தலின், எத்துணைச் சிறந்த புலவர் பொழிப்புரை வரையினும், மூலத்தின் சிறப்பு முழுவதையும் அதில் அமைத்துக்காட்டல் முடியாத காரிய மாகும். செ-யுட் செ-த புலவனே அதன் சிறப்பியல் பனைத்தையும் உரைநடையில் அமைத்துக்காட்ட முடியாதெனின், பிறருக்கு அது முடியாமையைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுவதே யில்லை.

ஓசைக்கும் பொருளுக்குமுள்ள ஒன்றிய இணைப்பும், கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகைய மந்திரவாற்றலும், செ-யுட்கேயுரிய. இதனால், உரை நடையிற் காட்டக்கூடிய உணர்ச்சி செ-யுளிற் பன் மடங்கு வலியுறு கின்றது.

ஓசை சந்தம் வண்ணம் என்னும் இசை வரம்புகளும், சீர் அடி பா முதலிய உறுப்பு வரம்புகளும், மோனை எதுகை முதலிய தொடை நயங்களும், மடக்கு பிரிமொழிச் சிலேடை முதலிய சொல்லணிகளும் , செ-யுள் மரபான சில சொல்வழக்குகளும், உரை நடையில் அல்லது பொழிப்புரையில் அமையா.

செ-யுள் போன்றே மோனை யெதுகை யமைத்து வரைந்த சில உரைநடை நூல்களும் உளவேனும், அவை செ-யுளைப் பின்பற்றின வே யன்றி உண்மையான உரைநடையாகா.

'வடசொற்களை வரம்பின்றி வழங்குவது வழூவாகும்' என்பது போலும், 'எங்களூர் பெங்களூர்' என்பது போலும், ஒரோவிடத்து இயற்கையா- அமையும் மோனையெதுகைகள் உரைநடையில் விலக்கப்படா.

V. பொழிப்புரையில் மாற்றப்பட வேண்டிய செ-யுளியல்புகள்

1. சொற்களும் சொல் வடிவங்களும்

சில உலகவழக்குச் சொற்கள் நல்லிசைப் புலவர் செ-யுளில் இடம்பெறுவதே யில்லை. அவற்றுக்குப் பதிலாக வேறு சொற்களே வழங்கும். அச் செ-யுட் சொற்களுக்குப் பதிலாக உலகவழக்குச் சொற் களையே பொழிப்புரையில் அமைத்தல் வேண்டும்.

எ-டு: செ-யுட் சொல் உலகவழக்குச் சொல்

செ-யுட் சொல்	உலகவழக்குச் சொல்
அணல்	தாடி
குறும்புள் (குறும்பூழ்)	காடை
சிவல்	கதுவாலி (கவுதாரி)
நாவா–	கப்பல்

சில செ-யுட் சொற்கள் சிறப்புப் பொருள் குறிப்பன. அவற்றுக்கு நேரான உலகவழக்குச் சொற்கள் இல்லாவிடினும் அவற்றைப் பல சொற்களால் விளக்கி யெழுதலாம்.

எ—டு: வெந்தை – வெந்த கறி
யாணர் – புதுவருவா–
பறந்தலை போர்க்களம், பாழ்பட்டவூர், பாலைநிலத்தூர்

சில சிறப்புச்சொற்கள் நீக்கப்படாமலும் இருக்கலாம்.

எ—டு: அகவுதல் (மயில் கூவுதல்)
பிளிறுதல் (யானை கத்துதல்)

சில சொற்கள் ஒரு காலத்தில் இருவகை வழக்கிற்கும் பொது வேனும், இன்று உலகவழக்கற்றுப் போ- அவற்றுக்குப் பதிலாக வட சொற்கள் வழங்குகின்றன. பொருளறிந்த மேல்வகுப்பு மாணவர் தென்சொற்களையும், பொருளறியாக் கீழ்வகுப்பு மாணவர் வடசொற் களையும், வழங்கலாம்.

	தென்சொல்	வடசொல்
எ.டு:	கூலம்	தானியம்
	பொருநை	தாமிரபரணி

சில உலகவழக்குச் சொற்கள் செ-யுளிலும் வழங்குமேனும், சிறிது வடிவுதிரிந்தே வழங்கும். அவற்றை உலக வழக்குவடிவில் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

எ-டு: செ-யுள் வழக்கு வடிவம் உலக வழக்கு வடிவம்

செ-யுள் வழக்கு வடிவம்	உலக வழக்கு வடிவம்
என்ப	என்பர், என்பார், என்பார்கள்
கொடுபோ	கொண்டுபோ
செ–யல்	செ–யாதே
நின்	உன்
போந்து	போ–
மண்டை	மொந்தை
மலங்கு	விலாங்கு
யாறு	ஆறு
வேட்டம்	வேட்டை

புலவர் வகுப்பு மாணவராயின், செ-யுள் வழக்கு வடிவத்தையும் ஆளலாம்.

2. சொன்முறையும் தொடர்முறையும்

சொற்களும் சொற்றொடர்களும் செ-யுளில் முன்பின்னாக முறைமாறி யிருக்கலாம். பொழிப்புரையில் அவற்றை உரைநடை முறைப்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும்.

எ—டு: கட்டிய சுரிகையன் கடித்த வாயினன்

என்பது, 'சுரிகையைக் கட்டி வாயைக் கடித்துக்கொண்டு' என்று மாற்றப் படல்வேண்டும்.

சுரையாழ அம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப

என்பது,

சுரைமிதப்ப அம்மியாழ வரையனைய
யானைக்குநிலை முயற்கு நீத்தென்ப

என்று மாற்றடப்படல் வேண்டும்.

தாழ்ந்த உணர்வினரா—த் தாளுடைந்து
தண்டூன்றித் தளர்வார் தாமும்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து
நாற்கதியிற் சுழல்வார் தாமும்
மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செ—த
வினையென்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெ—து
நெறிமுன்னி முயலா தாரே

என்பதின், ஈற்றடி முதலடியாயும், மூன்றாமடி இரண்டாமடியாயும், இரண்டாமடி மூன்றாமடியாயும், முதலடி ஈற்றடியாயும் மாற்றப்படல் வேண்டும்.

3. அணிநடை

அணியானது செ-யுட்குச் சிறப்பாதலால், பல கூற்றுகள் செ-யுளில் அணிநடையா- அமைந்திருக்கும். அவற்றை இயல்பான முறையில் வரைதல் வேண்டும்.

எ—டு: "கரங்கள்மீச் சுமந்து செல்லும்"

என்பது, 'கைகளைத் தலைமேற் குவித்துச் செல்லும்' என்று வரையப் பெறல் வேண்டும்.

எ—டு: பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா – எஞ்சாத
கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா நூன்முடியு மாறு.

என்பது ஓர் உருவகம். இதை,

இலக்கண இலக்கிய நூலும் இழைநூல் போன்றதே. ஒரு நூலாசிரியன் நூல் நூற்கும் பெண்டு போன்றவன். நூல் நூற்கும் பெண்டு, கதிரையுங் கையையுங் கருவியாகக் கொண்டு, பஞ்சி லிருந்து இழையிழுத்து நூல்நூற்பது போல; நூலாசிரியன், மதியையும் வாயை யுங் கருவியாகக் கொண்டு சொற்களாற் சூத்திரம் அல்லது செ-யுள் செ-து நூலியற்றுகின்றான்;

என உவமையாக மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

vi. பொழிப்புரை வரையும் முறை

1. பொழிப்புரை வரையுமுன், மூலப்பகுதி முழுவதையுங் கருத் தூன்றிப் படித்தல் வேண்டும். முதன்முறை விளங்காவிட்டால், மீண்டு மொருமுறை, அல்லது பலமுறை படித்து, முதலாவது அதன் பருப் பொருள் முழுவதையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

2. பருப்பொருள் அறிந்தபின், நுண்பொருளைக் கூர்ந்து நோக்கி யுணர்தல்வேண்டும். பருப்பொரு ளிடையிடையுள்ள சிறு செ-தி களும், அடைமொழித் தொடர்ப் பொருளும், அருஞ்சொற் பொருளும், அணிப்பொருளும் நுண்பொருள்களாம். இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்தபின் மூலத்தின் பொருள் முழுதுங் கோவைபட விளங்கித் தோன்றும். வீட்டுப் பயிற்சியாயின், அருஞ்சொற் பொருளை யெல்லாம் அகராதியைப் பார்த்தறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். வகுப்புப் பயிற்சி யிலும் தேர்வு வரைவிலும், முன்னறியாத அருஞ் சொற்கள் எவையேனு மிருப்பின், இடம் நோக்கியும் முன்பின் வந்துள்ள சொற்களைக் கொண்டும், அவற்றின் பொருளை ஊகித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

3. மூலத்தின் பொருள் முற்றும் உணர்ந்தபின், முற்கூறிய முறையைக் கையாண்டு, தெளிவான நடையில் அளவான வாக்கியங் களை யமைத்துப் பொழிப்புரை வரைதல் வேண்டும். பொருள் கெடாதவகையில், ஒரு நெடுவாக்கியத்தைப் பல குறுவாக்கியங் களாகச் சிதைத்தும், தெளிவு கெடாத வகையில், பல குறுவாக் கியங்களை ஒரு நெடுவாக்கியமாகப் புணர்த்தும் வரையலாம்.

4. நடைபெயர்ப்பு பொழிப்புரையின் சிறப்பியல்களுள் ஒன்றென் பதைத் தவறாக வுணர்ந்து, செ-யுளிலுள்ள சொற்களை யெல்லாம் பொழிப்புரையில் மாற்றிவிடுதல் கூடாது. எக்காலத்தும் செ-யுட்கே சிறப்பாகவுள்ள சொற்களையும் சொல் வடிவுகளையும் மட்டுமே

அகத்தியமா- மாற்றுதல் வேண்டும். பொருள் தெளிவான சொற்களை எக்காரணத்தையிட்டும் மாற்றுதல் கூடாது. அருஞ்சொற் களையும் கீழ் வகுப்பு மாணவரே பொதுவா- மாற்றற்குரியர். மேல் வகுப்பு மாணவர், தத்தம் அறிவிற்குத்தக, சில பல அருஞ் சொற் களை மாற்றாமலே வைத்துக் கொள்ளலாம். சொற்களை மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகவே நிலா என்பதற்குத் திங்கள் என்னும் தென் சொல்லை யும் விழா என்பதற்கு உற்சவம் என்னும் வடசொல்லையும் (பதிலாக) வழங்குதல் கூடாது.

5. பொழிப்புரைக்குப் புறம்பாக, குறிப்புரை வடிவிலாயினும் விளக்கவுரை வடிவிலாயினும் எதுவுமிருத்தல் கூடாது. விளக்க மெல்லாம் பொழிப்புரையின் கூறாகவே யமைந்திருத்தல் வேண்டும். அல்லாக்கால், சரியான பொழிப்புரையாகாது. ஒரு வாக்கியம், குறிப்புரை அல்லது விளக்கவுரை வேண்டுமாறு தெளிவற்றிருப்பின், அதை மீண்டும் திருத்தி வரைதல் வேண்டும்.

6. நேரல் கூற்றைவிட நேர்கூற்றே தமிழுக்கியல்பாதலின், செ-யுளிலுள்ள நேர்கூற்றுகளை யெல்லாம் அங்ஙனமே பொழிப் புரையில் அமைத்துக்கொள்வது நல்லது.

7. ஒரே முறையில் திருத்தமாக எழுதவியலாத மாணவரெல் லாம், முதன் முறையில் கரட்டு வரைவாக (rough draft) வரைந்து கொண்டு, பின்பு செவ்வைப்படி (fair copy) எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

போலிகை

செ-யுள்

நாரைவிடு தூது

நாரா-! நாரா-! செங்கால் நாரா-!
பழம்படு பனையின் கிழங்குபிளந் தன்ன
பவளக் கூர்வா-ச் செங்கால் நாரா-!
நீயும்நின் மனைவியும்
தென்றிசைக் குமரி யாடி வடதிசைக்
காவிரி யாட ஏகுவி ராயினெம்
சத்தி முற்றத்து வாவியுள் தங்கி
நனைசுவர்க் கூரைக் கனைகுரற் பல்லிப்
பாடுபார்த் திருக்குமெம் மனைவியைக் கண்டெங்
கோமான் வழுதி கூடல் மன்றத்து

ஆடை யின்றி வாடையின் மெலிந்து
கையது கொண்டு மெ—யது பொத்திக்
காலது கொண்டு மேலது தழீஇ
அலகுதிர்ந் தன்ன பல்லின ளாகிப்
பேழையுள் ளிருக்கும் பாம்பென உயிர்க்கும்
ஏழை யாளனைக் கண்டனம் எனுமே. ***(சத்திமுற்றப் புலவர்)***

பொழிப்புரை

ஏ நாரையே ! பனக்கிழங்கை இரண்டா-ப் பிளந்து வைத்தாற் போன்றதும், பவளம்போற் சிவந்ததுமான, கூரிய அலகையுடைய செங்கால் நாரையே! நீயும் உன் பெட்டையும் தெற்கேயுள்ள குமரி யாற்றில் இரைதேடிய பின் வடக்கேயுள்ள காவிரியாற்றிற்குச் செல்வீர் களாயின்; வழியிலிருக்கும் எம் ஊராகிய சத்திமுற்றத்திலுள்ள ஏரியில் ஒருபொழுது தங்கி, அவ் வூரில் மழையில் நனைந்த சுவரை யுடைய ஒரு கூரைவீட்டில், பல்லியொலிப்பதைச் சகுனமாகக் கவனித் துக் கொண்டிருக்கும் என் மனைவியைக் கண்டு; எம் பாண்டிய வரசனது மதுரைமாநகரில், ஓர் அம்பலத்தில், போர்த்துக்கொள்ள ஒன்றுமில் லாமல் வாடையில் நடுங்கி, கையைக்கொண்டு உடம்பைப் பொத்தி, காலை நெஞ்சில்வைத்து முடக்கிக்கொண்டு, அலகு உதிர்ந்து விடுவது போற் பல் பறையடிக்க, பெட்டிக்குள்ளிருக்கும் பாம்புபோல் குறுமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருக்கும் உன் ஏழைக் கணவனைப் பார்த் தோம் என்று சொல்லுங்களேன்!

பயிற்சி

பின் வருபவற்றிற்குப் பொழிப்புரை வரைக:

1. சாமிநாதையர் தமிழ்த்தொண்டு

ஊட்டில் லாமல் உள்ளது நோய
இறந்த குழவியை எண்ணி யழல்போல்
ஆடிப் பெருக்கில் அளவறுந் தமிழ்நூல்
ஓடிச் சென்றதை உணராத் தமிழர்
ஏரண முதலிய எண்ணறுங் கலைநூல்
வாரணங் கொண்டதை வழிவழி சொல்லிக்
கொன்னே புலம்புதல் என்னே மடமை!
கொலம்பசு முதலியோர் கொடுங்கட லோடி
நிலம்பல கண்டில ராயினும் நீங்காப்

பின்னோர் அவற்றைப் பின்னே காண்பர்
மன்பே ராசான் தென்கலைச் செல்வன்
பண்டா ரகனாம் பைந்தமிழ்ப் பெரியோன்
சாமிநா தையன் *சார்ந்தில னாயின்*
இற்றைத் தொன்னூல் என்னா யிருக்குமோ!
தமிழரை வணங்குந் தமிழ்ப்பெரும் பித்தால்
விடுமுறை யெல்லாம் விடுமுறை யின்றி
ஊர்தொறும் மனைதொறும் ஓயா தேகித்
தானா– வேண்டியும் தக்கார் துணையொடும்
பற்பல வகத்திற் பாழ்படக் கிடந்த
தொன்னூ லெல்லாம் பொன்போற் சேர்த்து
விறகு தலையன் முறையிற் சுமந்து
வீட்டை யடைந்ததும் ஏட்டைப் பிரித்துச்
சிதலரித் தனவும் சிதர்ந்து போனவும்
மங்கி யிருந்தவும் மாறிக் கிடந்தவும்
பூச்சி துளைத்தவும் புலனா காதவும்
பொறையும் பொறுமையும் புரிவிற் பொலியக்
கங்குல் பகலா–க் கண்ணொளி மழுங்கப்
படித்துப் படிகள் எடுத்துத் திருத்தி
அருஞ்சொற் பொருளும் ஆரா–ச்சிக் குறிப்பும்
முதற்குறிப் புரையுடன் முறையா– அச்சிட்
டுதவி யிலனேல் இதுகால் நாமும்
பத்துப் பாட்டைப் பார்த்த லொண்ணுமோ?
எட்டுத் தொகையும் எ–தல் இயலுமோ?
சிந்தா மணியொடு சிலம்பு மேகலை
சிந்தையி லேனுஞ் சேர்த லாகுமோ?
பிறபல நூலும் பெறுதல் கூடுமோ?
இத்தகை யோனை அத்தக நினைய
ஊர்தொறும் உடலள வொண்பொற் சிலையும்
உள்ளந் தோறும் உயிருடைச் சிலையும்
நிறுவி யவன்வழி நிற்றல்
தகுவதே யன்றோ தமிழகத் தோரே!

2. யாது மூரே யாவருங் கேளிர்!

யாது மூரே யாவருங் கேளிர்
தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன

சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த
லினிதென மகிழ்ந்தன் று மிலமே முனிவி
னின்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது
கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோ லாருயிர்
முறைவழிப் படூஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே. *(புறம். 192)*

11. செ-யுட் கதையை உரைநடையில் வரைதல் (Reproduction of a Story Poem)

முன்னுரைக் குறிப்புகள்

செ-யுட் கதையை உரைநடையில் வரைதலும், பொழிப்புரை வரைவு போன்றதே. ஆகையால், அதற்குக் கூறியவற்றை இதற்குங் கொள்க. ஆனால், உரைநடைக் கதை ஒரு செ-யுளின் பொழிப்புரை யாகவோ நடைபெயர்ப் பாகவோ அமையாமலும், ஒரு செ-யுளி லிருந்து வரையப்பெற்றதென்று தோன்றாமலும், முதன் முறையிலேயே உரைநடையிற் கூறப்பெற்றது போல் இயற்கையாயிருத்தல் வேண்டும்.

செ-யுளில் இடம் நிறைக்க வந்துள்ள சிறு வரணனைகளையும், புலவன் குறிப்புகளையும், உரைநடைக்கதையில் விட்டுவிடலாம். ஆனால், கதை முடிவில், அதன் படிப்பனை அகத்தியமா-க் குறிக்கப் படுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு கதையின் நோக்கமும் ஒரு படிப் பனையை உணர்த்துவதே. படிப்பனை ஓர் உண்மையாகவோ ஒழுக்க விதியாகவோ இருக்கும். அதுவே கதையின் உயிர்நாடியான பகுதி யாகும்.

போலிகை

நன்றியுள்ள சேவகன்

செ-யுட் கதை

1. தரையுலகில் இருகண்டம் தழுவுபேரிசியாவில்
உரைபலநற் செல்வமெல்லாம் ஒருங்குடைய நற்பேற்றுத்
தரையொருவன் ஐங்காதத் தொலைவிலுள்ள உறவினரைக்
கரையறுமெ-க் காதலினால் கண்டுவரக் கருதினனால்.

2. ***நாற்கலிமா வையமதில் நாயகன்தன் குடும்பமுடன்***
ஏற்கமிக வசதியா– ஏறியிருந் தமர்ந்ததற்பின்
கோற்கையனா–ச் சேவகனுங் குதிரைகளை வியங்
கொண்டான்
நூற்படுபேர் நளனென்று நோக்கியவர் வியப்புறவே.

3. ***நாடிறந்து காடுதனை நண்ணியபின் ஓநா–கள்***
ஓடிவந்து நெருங்கியதும் ஒருகுதிரை யவிழ்த்துவிட்டுச்
சாடியதைக் கொன்றவையும் சதைமுழுதுந் தின்னுமுனம்
கூடியதோர் நெடுந்தூரங் கொடுவு–த்தான் சேவகனும்.

4. ***தின்றவுடன் ஓநா–கள் திரும்பவும்வந் ததுகண்டு***
பின்னுமொரு குதிரையினைப் பிணியவிழ்த்து விட்டவுடன்
என்றுமிலா வேகத்தில் இயக்கிவிட்டான் சேகவன்தான்
அன்றவனின் அகநிலையை ஆண்டவனே அறிந்தவனாம்.

5. ***பேயுற்ற கொடுமையொடும் பெயராத யானைத்தீ***
நோயுற்ற பசியினொடும் நொடியில்மீண் டோநா–கள்
ஏயுற்ற கடிதில்வந் தெ–தியதைக் கண்டுமனந்
தேயுற்ற சேவகனும் திரும்புமொன் றவிழ்த்துவிட்டான்.

6. ***விட்டவுடன் வையத்தின் வேகத்தை யாரறிவார்***
பட்டறிந்த நிகழ்ச்சிகளின் பயனாகச் சேவகனின்
மட்டறியா வேகமுள மனமேபூண் டு–த்திடினும்
சட்டமுடன் ஓநா–கள் சார்ந்தனநா லாமுறையும்.

7. ***செலவரிய கடறுமிகச் சென்றுவிட்ட நிலைமையதும்***
பலவுயிருக் கோருயிரே படுவதுநன் றெனுநெறியும்
தலைவனது நன்றியையும் தகவெண்ணிச் சேவகனே
விலகருமோ நா–கட்கு விருந்தானான் விரைகவென்றே.

8. ***சேவகனை ஓநா–கள் தின்றிடுமுன் ஒருமாவின்***
தாவரிய கான்கடந்து தலைவனொடும் பிறரு–ந்தார்
ஏவினவை செ–துணவிற் கீடுசெ–தும் தலைவருக்கே
ஆவியதும் அளித்திடுவோர் அரியவுயிர்க் கொடையரம்மா!

உரைநடைக் கதை

ஒரு காலத்தில் ரசிய நாட்டில் ஒரு பெருஞ்செல்வர் இருந்தார். அவர் ஒருமுறை மிகத் தொலைவிலுள்ள தம் நெருங்கிய உறவினரைக் கண்டுவர விரும்பினார். அதனால் ஒருநாள் தம் குடும் பத்தோடும் சேவகனோடும், நான்கு குதிரை பூட்டிய ஒரு வண்டி யிலேறிப்

புறப்பட்டார். சேவகன் வண்டியோட்டுவதில் தேர்ந்தவனாத லால், வேகமாக வும் திறமையாகவும் ஓட்டினான்.

வண்டி கொஞ்சத்தூரம் நாட்டு வழியாகச் சென்றபின் மக்கள் வழங் காத காட்டையடைந்தது. காட்டிலுள்ள ஓநா-கள் வண்டியைக் கண்ட தும், வேகமாக ஓடிவந்தன. சேவகன் கூர்ந்த அறிவுள்ளவனாதலால் சற்றுங் காலந் தாழ்த்தால் ஓநா-கள் நெருங்கிவந்து வண்டியைத் தடுத்து ஆள்கள்மேற் பாயுமென்றறிந்து, சுருக்கா- ஒரு குதிரையை அவிழ்த்து விட்டுவிட்டு, வண்டியை மிக வேகமா- ஓட்டினான். ஓநா-கள் அவிழ்த்துவிட்ட குதிரையைத் துரத்திப் பிடித்துக் கொன்று, அதன் சதையை யெல்லாம் விரைவா-க் கடித்துத் தின்றுகொண் டிருந்தன. அதற்குள் சேவகன் வண்டியை ஒரு காதத்தொலைவு கொண்டு போ-விட்டான்.

ஓநா-கள் திரும்பவும் தொடருமுன் வண்டியை எட்டாக் கைக்குள் கொண்டுபோ- விடலாமென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த சேவகன் திடுக்கிடும்படி, அவை மீண்டும் ஓடிவந்தன. சேவகன் சிறிதும் தாழ்க் காமல் திரும்பவும் ஒரு குதிரையை அவிழ்த்து விட்டான். அதை அவை துரத்திக் கொண்டிருந்தன. நிலைமை மிக அஞ்சத் தக்கதாயிருப்பதைச் சேவகன் உணர்ந்து, தன் திறமை யெல்லாங் காட்டி முன்னிலும் வேகமா- ஓடும்படி, குதிரைகளைத் தூண்டிவிட்டான். அவை காற்றா-ப் பறந்தன.

ஆயினும் அவ் ஓநா-கள், எவ்வளவு தின்றும் பசியாறாத யானைத் தீயென்னும் நோ- கொண்ட பே-கள் போல, சிறிது நேரத்திற்குள் அக் குதிரையைத் தின்றுவிட்டு மீண்டும் வந்துவிட்டன. சேவகன் பின்னுமொரு குதிரையை அவிழ்த்து விட்டுவிட்டு, ஒரு குதிரையைக் கொண்டே தன்னாலியன்ற அளவு வண்டியை வேகமா- ஓட்டினான். வண்டிக்குள் ளிருப்பவர்க்கு மிகவும் அச்ச முண்டாயிற்று. ஆனால், சேகவகன் சற்று மனந்தளர்ந்தும் நம்பிக்கை யை இழக்க வில்லை.

நாடு நெருங்கி வந்தது. ஆனாலும், ஓநா-கள் விடவில்லை. நாலாம் முறையும் அவை வந்துவிட்டன. குதிரை ஒன்றுதான் உளது. அதை அவிழ்த்துவிட முடியாது. ஆதலால், வண்டியை வேகமா- விடும்படி துரைக்குச் சொல்லிவிட்டு, சேவகனே திடுமென்று ஓநா- களிடைக் குதித்து அவற்றுக்கு இரையானான். ஓநா-கள் அவனைத் தின்று முடிக்குமுன், வண்டி காட்டைக் கடந்துவிட்டது. ஓநா-கள் திரும்ப வரவேயில்லை. துரையும் அவர் மனைவி மக்களும் சேதமில்லாமல் ஊர்

போ-ச் சேர்ந்தனர். ஆயினும் நன்றியறிவுள்ள தம் சேவகனை நினைத்து மிகமிக வருந்தினர்.

சேவகன் குதித்தபோது நாடு நெருங்கியிருந்ததனால் சிறிது நேரம் கிடைத்தால் தலைவர் தம் குடும்பத்துடன் ஓநா-களினின்று தப்பிவிடுவார் என்றும், தான் ஓநா-களுக்கு இரையாகாவிட்டால் எல்லாரும் இரையாக நேருமென்றும், அவன் அறிந்திருந்தான். ஆயினும், அவன் தன் உயிரைத் தத்தம் செ-தற்கு இவ் வறிவன்று அவனது அன்புகலந்த நன்றியறிவே காரணம்.

ஒருவர் செ-த நன்றியை மறத்தல் கூடாது. ஒரு வேலைக்காரன் தனக்குத் தன் தலைவன் அளித்த உணவிற்கீடாக உண்மையா- உழைத்தபின்பும், தன் உயிரைக் கொடுத்து அவனைக் காப்பானாயின், அதை உயிர்க்கொடை என்னாது வேறென் சொல்வது!

பயிற்சி

கீழ்வருஞ் செ-யுட்கதைகளை உரைநடையில் வரைக:

1. வழிமுறைப் பண்பு

செந்தமிழ் நாட்டுச் சிவகங் கைசேர்
மிதிலைப் பட்டி மேதக வாழ்ந்த
அழகிய சிற்றம் பலக்கவி ராயன்
உறவினர் மணத்திற் கோரூர் சென்று
மீண்ட காலை மூன்றுரு பாவும்
பழையதுந் தரவே பாங்கா யிசைந்து
வண்டி யொன்றை வாடகை பேசி
இரவில் ஏறி விரைவில் வருகையில்
வண்டிக் காரன் வாயிசை கேட்டு
நன்றெனப் புகழ வண்டிக் காரனும்
உன்றன் குடும்ப வரலா றியாதென
என்றன் முன்னோர் எல்லாரும் புலவர்
அவருள் என்பே ருடையாற் கேயெம்
மிதிலைப் பட்டியை மானிய மாக
வெங்க ளப்ப நாயக்கன் விட்டனன்
அவனுண வேயின் றார அருந்துவம்
பிரிவினை யாலவன் பின்னோர் தாழ்ந்தனர்
அவன்வழி யினர்இன் றாருளர் கொல்லோ?

எங்கண் உளரோ எந்நிலை யினரோ?
என்றே யிரங்கி யிருந்துயில் மூழ்கினன்
விடிந்ததும் வண்டி மிதிலை சேர்ந்தது
கவிரா யன்தன் களிமனை புகுந்ததும்
பழஞ்சோ றுண்ணப் பகர்ந்தன னாயினும்
வண்டிக் காரன் உண்டி மறுத்தனன்
வாடகை யும்பின் வாங்க மறுத்தனன்
விடையே வேண்டினன் காரணம் வினவ
வெங்க ளப்ப நாயக்கன் வழியேன்
ஊழ்வினை யாலித் தாழ்நிலை யடையினும்
கொடுத்தகை வாங்குங் குணமெமக் கில்லை
இன்றுனக் குதவிய தென்பெரும் பேறே
என்றனன் வண்டி யியக்கினன் சென்றான்
கண்துளி கொளக்கவி ராயன்
பண்புறு வழிமுறைப் பாங்கை நினைந்தே.

2. பள்ளிக் கணக்குப் புள்ளிக் குதவாது

இலக்கணந் தருக்கம் நல்ல இசையொடு கணியம் நோ–கள்
விலக்கிடு மருந்திவ் வைந்து வித்தையொன் றொன்றே கற்றுத்
துலக்குறும் உலகப் போங்கு துளியதும் அறியா ஐவர்
புலக்கலை காணத் தக்க புரவலர் பரிசை நாடி, (1)

வடபுலம் நீங்கித் தெற்கில் வளமுறு வேலூர் ஆங்கண்
திடமிக அரையன் முன்னே திறமைக ளெல்லாங் காட்ட
விடவரு விருப்பின் மன்னன் வியந்துபா ராட்டும் போது
மடவர்இவ் வுலக வாழ்வில் மன்றவென் றமைச்சன் சொன்னான். (2)

யென்றே இறைமகன் வினவ இன்னே
அத்தனை அழிந்துள்ளது பேருஞ் சென்றூண் அருந்தியே மீளச்
சொன்னால்
மெ–த்திறங் காண்பா யென்று மேதகை யமைச்சன் கூற
உத்தர வாகி யன்றே உண்ணுதற் கவருஞ் சென்றார். (3)

தங்கிய மனைக்குச் சென்று தம்முணாச் சமைத்தற் கென்றே
அங்கவர் ஒவ்வோர் வேலை ஆற்றிட இசையில் வல்லோன்
வெங்கழி நெருப்பை மூட்டி வேவுறும் உலையு மேற்றிப்
பொங்கியே கொதித்தல் கண்டு பொருந்திடத் தாளம் போட்டு (4)

இன்னிசை பாடிக் கொண்டே இன்பமுற் றிருந்த காலை
முன்னுற இசைந்து பின்னர் முடுகியே உலையுஞ் செல்லத்
தன்னையும் அவம தித்துத் தாளமுந் தப்பிற் றென்று
கொன்னுறு சினத்திற் சோற்றுக் குழிசியை உடைத்துப் போட்டான் **(5)**

தயிர்க்கெனச் சென்ற நல்ல தமிழிலக் கணியும் ஆ–ச்சி
உயிர்க்குறில் நெடிலை நீட்டி ஒலித்ததைத் திருத்திக் கூறிச்
செயிர்த்ததன் பின்னுஞ் சற்றும் செவிக்கொளா திருந்த தாலே
வயிர்த்ததோர் வெறுப்புக் கொண்டு வாங்குத லின்றி மீண்டான் **(6)**

கா–கறி வாங்கற் கென்று கடைக்குப்போ– மருத்து வந்தான்
நோ–தரு குறைகள் கூறி நுகருதற் குரிய தேதும்
வா–பட லின்மை கண்டு வாங்குத லொழிந்து வந்தான்
வே–தர அமைச்சன் விட்ட வினைஞரும் மகிழ்ந்து கண்டார். **(8)**

இலையது பறிக்கச் சென்றோர் எழில்மர மேறப் பாதி
நிலையினிற் பல்லி சொன்ன நிமித்தமோ தீதா மென்று
கலையுறு கணியன் ஆங்கே கைசலித் திருந்து பின்னும்
மலைவுதீ ராமை யாலே மரத்தினின் றிறங்கி வந்தான். **(9)**

ஒற்றரால் அமைச்சன் இந்த உறுசுவைச் செ–தி யெல்லாம்
உற்றபின் அரைய னின்பால் உரைத்தனன் அவனும் அந்தக்
கற்றவர் சொல்லால் உண்மை கண்டவர்க் குரிய தந்து
நற்றிற உழையன் சொல்லை நம்பியே நாட்டை யாண்டான். **(10)**

சொல்லிய கதைதான் நம்புந் தோரணை யற்ற தேனும்
ஒள்ளிய புலமைக் கிந்த உலகிய லறிவும் வேண்டும்
பள்ளியின் கல்வி யெல்லாம் பயன்படா புள்ளிக் கென்னும்
தெள்ளிய வுண்மை யேனும் தேற்றுதற் குதவு மன்றே. **(11)**

“மொழிஞாயிறு” தேவநேயப் பாவாணர் வாழ்க்கைச் சுவடுகள்

தி.பி. 1933 (1902)	: திருநெல்வேலி மாவட்டம், சுறவம் – 26ஆம் நாள் (7.2.1902) சங்கரநயினார் கோயிலில் பிறந்தார்.
தந்தை	: ஞானமுத்து
தாய்	: பரிபூரணம்
தி.பி. 1938 (1907)	: வடார்க்காடு மாவட்டம், ஆம்பூர் மிசௌரி
தொடக்கக் கல்வி	: நல்லஞ்சல் உலுத்தரின் விடையூழிய நடுநிலைப் பள்ளி.
உயர்நிலைக் கல்வி	: திருநெல்வேலி மாவட்டம், பாளையங்கோட்டை, திருச்சபை விடையூழிய உயர்நிலைப் பள்ளி (9,10,11 – வகுப்பு)
தி.பி. 1950–52(1919–21)	: முகவை மாவட்டம், திருவில்லிபுத்தூர் வட்டம், சீயோன் மலையிலுள்ள சீயோன் நடுநிலைப் பள்ளியில் முதற்படிவ ஆசிரியப் பணியில் சேர்ந்தார்.
தி.பி. 1952–53(1921–22)	: வடார்க்காடு மாவட்டம், ஆம்பூர் நடுநிலைப் பள்ளியில் (தாம் பயின்ற பள்ளி) உதவி ஆசிரியராய்ப் பணியாற்றினார்.
தி.பி. 1955 (1924)	: மதிப்பு மிக்கதாகக் கருதப்பட்ட மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பண்டிதத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றார். (இவ்வாண்டில் பாவாணரைத் தவிர வேறெவரும் வெற்றி பெறவில்லை).
	“கிறித்தவக் கீர்த்தனங்கள்” – நூல் வெளியீடு.
	உதவித் தமிழாசிரியர், சென்னை, திருவல்லிக்கேணி கெல்லற்று உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றினார்.
தி.பி. 1956 (1925)	: தமிழாசிரியர், சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றினார்.
	“சிறுவர் பாடல் திரட்டு” நூல் வெளியீடு.
தி.பி. 1957 (1926)	: திருநெல்வேலி, தென்னிந்தியத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய தனித்தமிழ்ப் புலவர் தேர்வில் இவர் ஒருவரே வெற்றி பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தி.பி. 1959 (1928)	:	தலைமைத் தமிழாசிரியர், மன்னார்குடி பின்லே கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றினார். முதல் மனைவி எசுத்தர் அம்மையார் மறைவு.
தி.பி. 1961 (1930)	:	நேசமணி அம்மையாரை மணந்தார்.
தி.பி. 1964 (1934)	:	தலைமைத் தமிழாசிரியர், பிசப்பு ஈபர் உயர்நிலைப்பள்ளி திருச்சிராப்பள்ளிப் புத்தூரில் பணியாற்றினார்.
தி.பி. 1967 (1936)	:	***"கட்டுரை வரைவியல்"*** என்னும் உரைநடை இலக்கண நூல் வெளியீடு.
தி.பி. 1968 (1937)	:	முதல் இந்தி எதிர்ப்புப் போரை மையமாகக் கொண்டு – ***"செந்தமிழ்க்காஞ்சி"*** நூல் வெளியீடு. இந்தி எதிர்ப்புக் கிழமை கொண்டாடினார்.
தி.பி. 1971 (1940)	:	***"ஒப்பியன் மொழிநூல்"*** ***"இயற்றமிழ் இலக்கணம்"*** நூல்கள் வெளியீடு.
தி.பி. 1973 (1942)	:	தலைமைத் தமிழாசிரியர், சென்னை முத்தியாலுப் பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றினார். கீழைக்கலைத் (B.O.L.) தேர்வில் வெற்றி பெற்றார்.
தி.பி. 1974 (1943)	:	***"சுட்டு விளக்கம்"*** – நூல் வெளியீடு. – பண்டிதமணி கதிரேசனார் தலைமையில் நடைபெற்ற முதலாம் தமிழ் உணர்ச்சி மாநாட்டில் பங்கேற்று உரையாற்றினார்.
தி.பி. 1975 (1944)	:	சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலைமுதுவர் (M.A.) பட்டம் பெற்றார். – தமிழ்த்துறைத் தலைவராகச் சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரியில் பணியாற்றினார். – ***"திரவிடத்தாய்"*** – நூல் வெளியீடு.
தி.பி. 1980 (1949)	:	***"சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்"*** – நூல் வெளியீடு. பாவாணர்க்குத் தவத்திரு மறைமலையடிகளார் சான்றிதழ் வழங்கிச் சிறப்பித்தார். பெருஞ்சித்திரனார் அவர்கள் கி.பி. 1949ஆம் ஆண்டு பாவாணரின் தலைமாணாக்கராகச் சேலம்

கல்லூரியில் பயின்றார் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

தி.பி. 1981 (1950) : ***“உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணம்”*** (மு.பா.) – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1982 (1951) : ***“உயர்தரக்கட்டுரை இலக்கணம்”*** (இ.பா.) – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1983 (1952) : ***“பழந்தமிழாட்சி”*** – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1984 (1953) : ***“முதல்தாய்மொழி அல்லது தமிழாக்க விளக்கம்”*** – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1985 (1954) : ***“தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுகள்”*** – நூல் வெளியீடு.

தி.பி. 1986 (1955) : பெரியார் ஈ.வே.ரா. தலைமையில் நடைபெற்ற சேலம் “தமிழ்ப் பேரவை” இவரின் தொண்டைப் பாராட்டித் ‘திராவிட மொழிநூல் ஞாயிறு’ எனும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

தி.பி. 1987 (1956) : ***“தமிழர் திருமணம்”*** – நூல் வெளியீடு.

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரை யாளராகப் பணியில் சேர்ந்தார்.

தி.பி. 1988 (1957) : திசம்பர் 27, 28, 29–ல் தில்லியில் நடைபெற்ற அனைத்திந்தியக் கீழைக் கலை மாநாட்டில் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தார்.

தி.பி.1990 (1959) : மொழிஞாயிறு பாவாணர் அவர்களால் பெயர் சூட்டப்பட்ட ‘தென்மொழி’ இதழ் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களால் தொடங்கப் பெற்றது. தனித்தமிழியக்க வளர்ச்சிக்கு இவ் விதழ் இன்றளவும் பெரும் பங்காற்றி வருகிறது.

தி.பி. 1991 (1960) : தமிழ்நாட்டு அரசின் ஆட்சித் துறையில் கலைச் சொல்லாக்கத் தொகுப்பில் பங்கேற்றுச் சிறப்பித் தமைக்காகத் தமிழ்நாட்டரசு சார்பில் தமிழ்நாட்டு ஆளுநரால் அவருக்குச் செப்புப் பட்டயம் வழங்கப் பட்டது.

தி.பி. 1992 (1961) : ***“சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதியின் சீர்கேடுகள்”*** – நூல் வெளியீடு.

– அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் ஏற்பட்ட சிக்கலால் எனக்கு வறுமையும் உண்டு, மனைவியும், மக்களும் உண்டு – அதோடு எனக்கு மானமும்

உண்டு – என்று கூறிவிட்டுப் பல்கலைக்கழகப் பணியிலிருந்து வெளியேறினார். என்னோடு தமிழும் வெளியேறியது என்று கூறினார்.

தி.பி. 1994 (1963) : துணைவியார் நேசமணி அம்மையார் மறைவு.

தி.பி. 1995 (1964) : மதுரைத் தமிழ்க் காப்புக் கழகம் – "தமிழ்ப் பெருங் காவலர்" என்னும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

தி.பி. 1997 (1966) : ***"இசைத்தமிழ்க் கலம்பகம்"***

"பண்டைத் தமிழ நாகரிகமும், பண்பாடும்"

"உலக உயர்தனிச் செம்மொழி" (The Primary Classical Language of the World) என்னும் நூல்கள் வெளியீடு.

தி.பி. 1998 (1967) : ***"தமிழ் வரலாறு"***

"வடமொழி வரலாறு"

"The Language Problem of Tamilnadu and Its Logical Solution" என்னும் நூல்கள் வெளியீடு.

தி.பி. 1999 (1968) : "மதுரைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றம்" இவரின் மணிவிழாவைக் கொண்டாடி ***"மொழிநூல் மூதறிஞர்"*** எனும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

– 6–10–1968–ல் இவரைத் தலைவராகக் கொண்டு "உலகத் தமிழ்க் கழகம்" தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

– ***"இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும்?"***

"வண்ணனை மொழிநூலின் வழுவியல்" – என்னும் நூல்கள் வெளியீடு.

தி.பி. 2000 (1969) : பறம்புக்குடியில் உலகத் தமிழ்க் கழக முதல் மாநாடு. இம் மாநாட்டில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் முனைவர் சி. இலக்குவனார், முனைவர். வ. சுப. மாணிக்கனார், புலவர் குழந்தை உள்ளிட்ட தமிழ்ச் சான்றோர் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தது குறிப்பிடத் தக்கது.

இம் மாநாட்டில் – ***"திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை"***

"இசையரங்கு இன்னிசைக் கோவை"

"தமிழ் கடன்கொண்டு தழைக்குமா?" – நூல்கள் வெளியீடு.

தி.பி. 2002 (1971) : பறம்புமலையில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமையில் நடைபெற்ற பாரி விழாவில் பாவாணர்

"செந்தமிழ் ஞாயிறு" என்று பாராட்டிச் சிறப்பிக்கப் பெற்றார்.

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களால் 'தென்மொழியில் அறிவிக்கப்பட்ட 'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டம்' வகுக்கப் பெற்றது. இத் திட்டத்தைப் பின்னர்த் தமிழக அரசே வெளியிட்டு 1974ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றியது.

திபி. 2003 (1972) : தஞ்சையில் இவரின் தலைமையில் உலகத் தமிழ்க் கழக மாநாடு – "தமிழன் பிறந்தகத் தீர்மானிப்பு" மாநாடாக நடந்தது.

– ***"தமிழர் வரலாறு"***

– ***"தமிழர் மதம்"*** – நூல்கள் வெளியீடு.

திபி. 2004 (1973) : ***" வேர்ச்சொல்க் கட்டுரைகள்"*** நூல் வெளியீடு.

திபி. 2005 (1974) : "செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகர முதலித் திட்ட இயக்குநராகத்" தமிழ்நாட்டரசால் அன்றைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்களால் அமர்த்தப்பட்டார்.

செ. சொ. பி. பே. மு. முதல் மடலம். முதல் பகுதி அவரின் மறைவிற்குப் பிறகுதான் 1985–ல் வெளியிடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திபி. 2009 (1978) : ***"மண்ணில் விண் அல்லது வள்ளுவர் கூட்டுடைமை"*** – நூல் வெளியீடு.

திபி. 2010 (1979) : ***"தமிழ் இலக்கிய வரலாறு"*** – நூல் வெளியீடு.

வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கும் ஒதுக்கிய இப் பெருமகனுக்குத் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்களால் ***'செந்தமிழ்ச் செல்வர்'*** என்னும் சீரிய விருதினைத் தமிழ்நாட்டரசு வழங்கி மகிழ்ந்தது.

திபி. 2012 (1981) : மதுரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் பங்கேற்று "மாந்தன் தோற்றமும், தமிழர் மரபும்" என்னும் தலைப்பில் தமிழர்தம் வரலாற்றுப் பெருமையை நிலைநாட்டிப் பேசினார்.

சுறவம் 2ஆம் நாள் "சனவரி 15–ல் இரவு 12.30–க்கு இவ்வுலக வாழ்விலிருந்து மறைந்தார்".

பாவாணர் பொன்மொழிகள்

மாந்தனெனக் குமரிமலை மருவியவன் தமிழனே!
மாண்புடைய நாகரிகம் மலர்ந்தவனும் தமிழனே!

மொழிவளர்ச்சி முதன்முதலாய் முற்றியவன் தமிழனே!
மோனையுடன் சிறந்தசெய்யுள் பேசியவன் தமிழனே!

துறைநகரால் கடல்வணிகம் தோற்றியவன் தமிழனே!
பிறநிலத்து வணிகரையும் பேணியவன் தமிழனே!

தொன்மையொடு முன்மை; தொன்மையொடு நன்மை;
தாய்மையொடு தூய்மை; தழுவிளமை வளமை.

பகுத்தறிவே மானமுடன் படைத்தவனும் தமிழனே!
பகுத்தறிவால் திணைவகுத்த பண்புடையான் தமிழனே!

பனிமலையை முதன்முதற்கைப் பற்றியவன் தமிழனே!
பலமுறைமீன் புலிவில்அதிற் பதித்தவனும் தமிழனே!

பலகலையும் பலநூலும் பயிற்றியவன் தமிழனே!
பலபொறியும் மதிலரணிற் பதித்தவனும் தமிழனே!

இருதிணைக்கும் ஈந்துவக்கும் இன்பமுற்றான் தமிழனே!
ஈதலிசை யாவிடத்தே இறந்தவனும் தமிழனே!

கடல்நடுவே கலஞ்செலுத்திக் கரைகண்டவன் தமிழனே!
கலப்படையால் குணத்தீவைக் காத்தவனும் தமிழனே!

பகுத்தறிவைச் சற்றும் பயன்படுத்தார் கல்வி
மிகுத்ததனால் உண்டோ பயன்?

தமிழுயரத் தாழ்ந்தான் தமிழன் அவனே
தமிழுயரத் தானுயர்வான் தான்.

தமிழா உன்றன் முன்னவனே
தலையாய் வாழ்ந்த தென்னவனே
அமிழ்தாம் மாரி அன்னவனே
அழகாய் முதனூல் சொன்னவனே.

பஃறுளி நாட்டிற் பிறந்தவனாம்
பகுத்தறிவுப் பண்பிற் சிறந்தவனாம்
பகையாம் மலையை உறழ்ந்தவனாம்
பாலும் புலியிற் கறந்தவனாம்.

அன்பென்பது ஏசுவும் புத்தரும்போல் எல்லாரிடத்தும் காட்டும் நேயம்.

ஆட்சி ஒப்புமை நட்புறவிற்கே அன்றி அடிமைத்தனத்திற்கு ஏதுவாகாது.

ஒய்வகவையைத் தீர்மானிக்கும் அளவையாய் இருக்க வேண்டியது பணித் திறமையேயன்றி அகவை வரம்பன்று.

துறவு தம்மாலியன்றவரை பொதுமக்கட்குத் தொண்டு செய்வது சிறந்த துறவாகக் கருதப்படுகின்றது.

இந்தியாவில் விலங்கினம் இருக்கும் நிலைமையை உணர்த்த அவற்றின் கழுத்துப்புண்ணும் விலாவெலும்புத் தோற்றமும் போதும்.

கட்டுப்பாட்டில்லாவிடின் காவலனுங் காவானாதலாலும் செங்கோலாட்சியொடு கூடிய இருகட்சியரசே குடியரசிற் கேற்றதாம்.

பிறமொழி பேசும் சிறுபான்மையர் பிள்ளைகளும் அவ்வந் நாட்டுப் பெரும்பான்மை மொழியையே கற்றல் வேண்டும்....

கால் மொழிவாரி மாநிலப் பிரிவு என்பது பொருளற்றதும் பயனற்றதுமாம்.

மாந்தன் வாழ்க்கை, இல்லறம் துறவறம் என இருவகைத்து. மனைவியோடு கூடி இல்லத்திலிருந்து அதற்குரிய அறஞ் செய்து வாழும் வாழ்க்கை இல்லறம்; உலகப் பற்றைத் துறந்து அதற்குரிய அறத்தோடு கூடிக் காட்டில் தவஞ் செய்து வாழும் வாழ்க்கை துறவறம்.

ஒருவன் இல்லத்தில் இருந்து மனையாளோடு கூடிவாழினும் அறஞ் செய்யாது இருப்பின் அவன் வாழ்க்கை இல்லறமாகாது வெறுமனான இல்வாழ்க்கையாம்.

இலங்கையில் இடர்ப்படும் மக்கள் பெரும்பாலும் தமிழராயிருத்தலின் அவர்களின் உரிமையைப் பேணிக்காத்தற்கு அங்குள்ள இந்தியத் தூதாண்மைக் குழுத்தலைவர் தமிழராகவே இருத்தல் வேண்டும்.

கருத்துவேறுபாட்டிற் கிடந்தந்து ஒரு சாராரை ஒருசாரார் பழிக்காதும் பகைக்காதும் இருப்பதே உண்மையான பகுத்தறிவாம்.

இவ் வுலகில் தமிழனைப் போல் முன்பு உயர்ந்தவனு மில்லை; பின்பு தாழ்ந்தவனும் இல்லை.

இற்றைத் தமிழருட் பெரும்பாலாரும் தம்மைத் தாமே தாழ்த்துவதிலும், இனத்தாரைப் பகைத்துப் பகைவரை வாழவைப்பதிலும், பகைவர்

மனங்குளிரத் தம் முன்னோரைப் பழிப்பதிலும், தம்மருமைத் தனிமொழியைப் புறக்கணித்துப் பகைவரின் அரைச்செயற்கைக் கலவை மொழியைப் போற்றுவதிலும் ஒப்புயர்வற்றவராய் உழல்கின்றனர்.

தந்தையும் அரசும்

ஒரு குடும்பத்திற் பிறந்த பிள்ளைகட்கெல்லாம் ஊணுடை யுறையுள் அளிக்கத் தந்தை கடமைப்பட்டிருப்பது போன்றே, ஒரு நாட்டிற் பிறந்த குடிகட்கெல்லாம் வேலையும் பாதுகாப்பும் அளிக்க அரசு கடமைப்பட்டுள்ளது.

கோவில் வழிபாடும் இருவகைச் சடங்குகளும் தமிழில் நடைபெற்றாலொழிய, தமிழ் விடுதலையடைந்து தன் பழம்பெருமையை மீளப் பெற முடியாது. தமிழுயர்ந்தால்தான் தமிழன் உயர்வான்.

அந்தணன் ஐயன் என்னும் பெயர்கள் முதன்முதல் தமிழகத் துறவியரையே குறித்தது போன்று பார்ப்பான் என்னும் பெயரும் முதன்முதல் தமிழப் பூசாரியையே குறித்தது.

தமிழன் என்னும் இனம் தமிழ்பற்றியதே யாதலால். தமிழ் தோன்றிய இடமே தமிழன் பிறந்தகமாம். அது தென்வாரியில் மூழ்கிப் போன குமரிநாடே.

2ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிநாட்டினின்று வந்த முகமதியர் சிறுபான்மையரேனும் ஆங்கிலர் நீங்கியவுடன் தமக்கெனக் கோன்மை (Soveriegnity) கொண்ட தனிநாடு பெற்றுவிட்டனரே. நூறாயிரம் ஆண்டிற்கு முன்னமே தோன்றி ஒருகால் நாவலந்தேயம் முழுதும் ஆண்ட பழங்குடி மக்களான தமிழர் ஏன் தம் நாட்டையும் பெறவில்லை?..... இதற்குக் கரணியம், முகமதியர்க்குள்ள ஓரின வுணர்ச்சியும் ஒற்றுமையும் மறமும் மானமும் இற்றைத் தமிழருட் பெரும்பாலார்க்கு எள்ளளவும் இன்மையேயாம்.

எல்லாக் கேடுகளும் பாடுகளும் துன்பங்களும் தொல்லைகளும் நீங்கி எல்லாரும் இன்பமாக வாழவேண்டு மென்னும் இன்னருள் நோக்கம் கொண்டே தெள்ளிய மனமும் ஒள்ளிய அறிவும் திண்ணிய நெஞ்சும் நுண்ணிய மதியும் கொண்ட திருவள்ளுவர் திருக்குறளை இயற்றினார்.

பணநாட்டமின்றி, எல்லாரும் தத்தமக்கியன்ற பணியைச் செய்து, எல்லாப் பொருள்களையும் ஒத்த உரிமையோடு பயன்படுத்தி ஒற்றுமையாக ஒருங்கே வாழும் குடும்ப அல்லது கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கையே பொதுவுடைமை யாகும்.

ஒரு குடும்பத்திற் பிறந்த எல்லார்க்கும் எங்ஙனம் திறமைக்குத் தக்க பணியும் தேவைக்குத் தக்க நுகர்ச்சியும் உண்டோ, அங்ஙனமே ஒரு நாட்டிற் பிறந்த எல்லார்க்கும் இருத்தல் வேண்டும். இதுவே பாத்துண்டல் என்னும் வள்ளுவர் கூட்டுடைமை.